

Η κατοχύρωση του Αθλητισμού στα πλαίσια του Συντάγματος

του

Βασιλείου – Νεκταρίου Κωστόπουλου

*Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται
στο καθηγητικό σώμα για την μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων
απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Μεταπτυχιακού Προγράμματος
«Οργάνωση και Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του
Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης του Παν/μίου Πελοποννήσου στην κατεύθυνση
«Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων».*

Σπάρτη

2015

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό Σώμα:

Επιβλέπων Καθηγητής: ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ ΜΑΡΙΟΣ, ΑΝΑΠΛ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Καθηγητής-Μέλος 1: ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Καθηγητής-Μέλος 2: ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Βασίλειος – Νεκτάριος Π. Κωστόπουλος: Η κατοχύρωση του Αθλητισμού στα πλαίσια του Συντάγματος

(Με την επίβλεψη του κ. Μάριου Παπαλουκά, Επίκουρου Καθηγητή)

Ο αθλητισμός ως ένας ιδιαίτερος κλάδος της αθλητικής επιστήμης αποτελούσε και αποτελεί μια σημαντικότερη έκφανση της ανθρώπινης δραστηριότητας με παιδαγωγικό και κοινωνικό – πολιτισμικό χαρακτήρα. Συστατικά στοιχεία του αθλητισμού είναι η ύπαρξη των αθλητικών σωματείων και η συνακόλουθη παρουσία των αθλητών, επαγγελματιών ή ερασιτεχνών, ως φορέων της αθλητικής δράσης σε συνεργασία με τους προπονητές που επωμίζονται το βάρος την σωματικής και πνευματικής τους διάπλασης. Όλο αυτό το πλέγμα σχέσεων εντός του αθλητισμού υπό το πρίσμα του πολιτισμικού, παιδαγωγικού και ψυχαγωγικού του χαρακτήρα ρυθμίζεται και τίθενται υπό των κανόνων του αθλητικού δικαίου. Επιπλέον, ο αθλητισμός ως κοινωνική δραστηριότητα αποτελεί ένα τομέα κοινωνικής δράσης έντονου κρατικού ενδιαφέροντος θεσμικά προστατευομένου και κατοχυρωμένου από το ελληνικό Σύνταγμα όπου προβλέπεται οικονομική στήριξη και κρατικός έλεγχος των αθλητών και των αθλητικών φορέων. Παράλληλα στο πλαίσιο της συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα τίθενται περιορισμοί για τη μη προσβολή των δικαιωμάτων άλλων και την μη παραβίαση του Συντάγματος και των χρηστών, αθλητικών και αγωνιστικών ηθών.

Λέξεις κλειδιά: νομική κατοχύρωση, Αθλητισμός, Σύνταγμα

ABSTRACT

Vasileios - Nektarios P. Kostopoulos: The constitutional recognition of the right to sports.

(With the supervision of Dr. Marios Papaloukas, Associate Professor)

The athleticism as a special sector of the athletic science comprises a very significant aspect of human activity with pedagogic and social-cultural character. The existence of athletic communities and therefore the presence of professional or amateur as conveyors of athletic activity in co-operation to the trainers who are responsible for the physical and mental moulding, compromise basic elements of the athleticism. All this tissue of relations among the athleticism beneath the eye of the cultural, pedagogic and recreational character, it is regulated of the rules of the athletic right. Moreover, the athleticism as a social activity constitutes a sector of social agency with intent state interest which is institutionally protected by the Greek regiment where economical support and state control of the athletes and the athletic conveyors is provided. At the same time, during the participance in the athletic activity there also exist limitations for the protection of rights which belong to others for the no-infraction of the Greek regiment or the virtuous athletic and fighting morals.

Keywords: *constitutional, recognition, sports*

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ.....	iv

Ι.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Θεωρητικό υπόβαθρο.....	
Προσδιορισμός του προβλήματος.....	
Σκοπός – Σημαντικότητα της έρευνας.....	

ΙΙ.ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

1. Αθλητισμός, εννοιολογική προσέγγιση και ανάλυση του όρου.....	
1.1 Ορισμός του αθλητισμού από την αθλητική επιστήμη.....	
1.2 Χαρακτηριστικά γνωρίσματα του αθλητισμού και εν γένει της αθλητικής δραστηριότητας.....	
1.3 Διάκριση σε επαγγελματικό και ερασιτεχνικό αθλητισμό.....	
1.4 Αθλητής και αθλητική ιδιότητα.....	
1.5 Αθλητής και φίλαθλος.....	
2. Αθλητικό δίκαιο.....	
2.1 Ορισμός του αθλητισμού από τη νομική επιστήμη και η σχέση του αθλητισμού με το δίκαιο.....	
2.2 Πηγές του αθλητικού δικαίου.....	
2.3 Αθλητικό δίκαιο και ηθική.....	
2.4 Αποκλίνουσα συμπεριφορά στον αθλητισμό.....	
3. Αθλητική δράση κατά το Σύνταγμα.....	
3.1 Η θεσμική εγγύηση του αθλητισμού.....	
3.2 Η κατά το Σύνταγμα διάκριση αθλητισμού και φυσικής αγωγής.....	

3.3 Η ερμηνεία του άρθρου 16 παρ. 9 του Συντάγματος περί αθλητισμού και αθλητικής δράσης.....	
3.4 Η κατά το Σύνταγμα συμμετοχή στην αθλητική δράση.....	
3.5 Περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων.....	
3.6. Η εφαρμογή των επί μέρους συνταγματικών δικαιωμάτων στον αθλητισμό.....	

III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Δείγμα.....

Μέσα και διαδικασία συλλογής των δεδομένων.....

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.....

IV. ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

V. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

- Court of Arbitration for Sport (CAS)
- Union Internationale de Tir (UIT)
- Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ)
- Διεθνές Συμβούλιο διαιτησίας για τον αθλητισμό (ICAS)
- Διεθνής Οργάνωση Δοκιμών Ντόπινγκ και Διαχείρισης (IDTM)
- Fédération Internationale de Natation (FINA)
- Union of European Football Associations (UEFA)
- Fédération Internationale de Football Association (FIFA)
- Association of tennis professional (ATP)
- World Anti-Doping Agency (WADA)
- United States Anti-Doping Agency (USADA)
- International Olympic Committee (IOC)
- Olympic Movement Anti-Doping Code (“OMAC”)
- Adverse Analytical Finding (AAF)
- International Standard for Laboratories (ISL)
- Union Cycliste Internationale (UCI)
- International Association of Athletics Federations (IAAF)
- United States Olympic Committee (USOC)
- Russian Olympic Committee (ROC)
- Fédération Equestre Internationale (FEI)
- Αστικός Κώδικας (ΑΚ)
- Σύνταγμα της Ελλάδος (ΣτΕ)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Θεωρητικό υπόβαθρο

Ο αθλητισμός αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα που έχει ως υποκείμενό όχι μόνο τον αθλητή ως φυσικό πρόσωπο, αλλά και τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα που μετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην αθλητική δραστηριότητα. Ως ατομική και συλλογική δραστηριότητα ο αθλητισμός ασκούμε και συνεχίζει να ασκεί σημαντικότερη επιρροή στην κοινωνία. Αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο αθλητισμός, με το παιδαγωγικό και κοινωνικό – πολιτισμικό του χαρακτήρα, αφ' ενός παραπέμπει στην ποιότητα ζωής των κοινωνιών κι αφετέρου αποτελεί ο ίδιος έναν πολύ έγκυρο δείκτη της.

Η αναφορά στον αθλητισμό δηλώνει ευθέως την επωφελή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου που συμβάλει στην σωματική και πνευματική καλλιέργεια αλλά και υπαινίσσεται διεργασίες που απομακρύνουν την απομόνωση, τον ατομικισμό και κάθε είδους στοιχείο που δεν συμπλέει με το πνεύμα του αθλητισμού. Η παρούσα εργασία αποτελείται από τρία κεφάλαια διαμορφωμένα κατόπιν της αντλήσεως έγκυρων πηγών που αποδίδουν με ασφαλή τρόπο την εικόνα του αθλητισμού σήμερα. Πρώτα απ' όλα, στο κεφάλαιο Α' πραγματοποιείται μία εννοιολογική προσέγγιση του ορισμού του αθλητισμού με την ταυτόχρονη παράθεση και των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του σύμφωνα πάντα με τις επιταγές της αθλητικής επιστήμης. Επιπλέον, αναλύονται οι δύο βασικές μορφές του σύγχρονου αθλητισμού: ο επαγγελματικός και ο ερασιτεχνικός. Οι παραπάνω ανάλυση συνδυάζεται με την ταυτόχρονη μελέτη των διατάξεων των Ν.75/1975 και Ν.1958/1991. Τέλος, το κεφάλαιο Α' ολοκληρώνεται με τον προσδιορισμό των εννοιών του αθλητή και της αθλητικής ιδιότητας καθώς και του συνδέσμου που συγκερνά τον αθλητή με τη φίλαθλο ιδιότητα και κατ' επέκταση το φίλαθλο¹.

Στη συνέχεια, στο κεφάλαιο Β' επιχειρείται μία επιστημολογική προσέγγιση του αθλητικού δικαίου ως του συνόλου των κανόνων που διέπουν το σώμα του

¹ Σταμίρης Γ. , Αθλητές και φίλαθλοι – Για μια κοινωνιολογία δικαίου, σελ. 14

αθλητισμού. Εντοπίζονται οι πηγές του αθλητικού δικαίου και ταυτόχρονα επιχειρείται μια συνδυασμένη ερμηνεία του αθλητικού δικαίου και της ηθικής. Τέλος τίθενται επί τάπητος και το θέμα της φαρμακοδιέγερσης ως επίκαιρου κοινωνικού φαινομένου και συστατικού στοιχείου της εν γένει αποκλίνουσας συμπεριφοράς στον αθλητισμό.

Τέλος, στο κεφάλαιο Γ' παρουσιάζεται η αθλητική δράση όπως ορίζεται από το ελληνικό Σύνταγμα. Σε πρώτη φάση γίνεται αναφορά στην κατά το Σύνταγμα διάκριση αθλητισμού και φυσικής αγωγής, ενώ στη συνέχεια επιχειρείται η ερμηνεία του άρθρου 16 παρ.9 του Συντάγματος περί αθλητισμού και αθλητικής δράσης. Το κεφάλαιο ολοκληρώνεται με την παράθεση των περιορισμών που τίθενται στο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος και συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα και που στόχος των οποίων είναι η προστασία του αθλητισμού ως θεσμού αλλά και του γενικού συμφέροντος.

Σημειωτέον, ότι στις τελευταίες σελίδες της εργασίας περιέχονται η νομοθεσία και παραδείγματα από την πρόσφατη νομολογία που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην εκπόνηση της εργασίας.

Διατύπωση Προβλήματος

Στα πλαίσια της παρούσας εργασίας, θα επιχειρηθεί η επιστημονική προσέγγιση της έννοιας και της φύσεως του αθλητισμού υπό το πρίσμα των διατάξεων των σχετικών άρθρων του Συντάγματος.

Επιπροσθέτως, στην υπό ανωτέρω στοιχεία έρευνα, θα αναζητηθούν και θα αναλυθούν βασικά σημεία που χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη αθλητική δράση σε όλα τα επίπεδα.

Σκοπός- σημαντικότητα της έρευνας

Παρουσίαση των σημείων όπου το Σύνταγμα κατοχυρώνει την έννοια του αθλητισμού ως οργανισμό με πολλές εκφάνσεις και διακλαδώσεις. Επισήμανση των ιδιαιτεροτήτων του αθλητισμού από τη σκοπιά της νομικής επιστήμης.

Με την ολοκλήρωση της έρευνας οι αναγνώστες θα γνωρίζουν:

- Το νομικό πλαίσιο που διέπει την αθλητική δράση.

- Τα σημαντικότερα από τα κατοχυρωμένα, σε αθλητικό επίπεδο, ανθρώπινα δικαιώματα.
- Τις ιδιαιτερότητες του αθλητισμού.
- Την συνταγματική κατοχύρωση του αθλητισμού.
- Τον τρόπο με τον οποίο, στα πλαίσια του αθλητισμού, κατοχυρώνονται σημαντικά δικαιώματα.
- Τις ειδικότερες κατηγορίες που οικοδομούν τη σχέση Συντάγματος και αθλητισμού.
- Τις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζονται στην πρακτική εφαρμογή του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα πλαίσια της αθλητικής δράσης.

II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

1. Αθλητισμός - Εννοιολογική προσέγγιση και ανάλυση του όρου

1.1 Ορισμός του αθλητισμού από την αθλητική επιστήμη

Κατ' αρχήν, το ερώτημα τι είναι αθλητισμός, είναι ερώτημα της αθλητικής επιστήμης και της φιλοσοφίας του αθλητισμού. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι κρίσιμη για τον σαφή προσδιορισμό της φύσης του ισχύοντος συστήματος των κανόνων δικαίου κατά την διαμόρφωση, εφαρμογή και λειτουργία των αθλητικών δραστηριοτήτων στην κοινωνία. Από τους ιδιαίτερους κλάδους της αθλητικής επιστήμης ως αθλητισμός ορίζεται η συστηματική σωματική καλλιέργεια και δράση με συγκεκριμένο τρόπο, ειδική μεθοδολογία και παιδαγωγική, δια των Ολυμπιακών ή μη αθλημάτων με σκοπό την ύψιστη σωματική απόδοση ως επίδοση σε αθλητικούς αγώνες, στο αθλητικό και κοινωνικό γίγνεσθαι².

Επιπλέον, αθλητισμός είναι κάθε μορφή φυσικής δραστηριότητας που εμπεριέχει έντονα τα στοιχεία της μυϊκής προσπάθειας, του αγώνα και της οποίας η εκτέλεση στηρίζεται στους νόμους της ηθικής και έχει ως σκοπό την τελειοποίηση του ανθρώπου. Στην επίτευξη του προαναφερθέντος σκοπού άλλωστε συνάδει και το γεγονός ότι ο αθλητισμός ως θεσμός αντανakλά τις δομές και τη λειτουργία της κοινωνίας.

Ο ορισμός του αθλητισμού όμως έχει ερμηνευθεί στηριζόμενος και σε μια φιλοσοφική βάση. Κατά αυτό τον τρόπο, από τους ιδιαίτερους κλάδους της φιλοσοφίας του αθλητισμού, ως αθλητισμός ορίζεται το ανθρωπολογικό φαινόμενο που αφορά αξιώσεις και το δικαίωμα του ανθρώπου ως ατόμου, προσώπου να μπορεί να κυριαρχεί ελεύθερα και ανεξάρτητα η ολότητα του μέσα σ' αυτό³.

1.2 Χαρακτηριστικά γνωρίσματα του αθλητισμού και εν γένει της αθλητικής δραστηριότητας.

² Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 2001, σελ.26.

³ Γ. Φαράντος (1996), Προλεγόμενα φιλοσοφίας του αθλητισμού, σελ.19.

Παρά το γεγονός ότι σε πολλούς νομούς, πολύ συχνά, χρησιμοποιείται η έννοια «αθλητισμός» η νομική επιστήμη ουδέποτε προσδιόρισε την έννοια του αθλητισμού με νομικούς όρους, αλλά αντίθετα δέχεται την έννοια αυτή ως γνωστή, σύμφωνα με τους ορισμούς που δίνονται σε αυτήν από την αθλητική επιστήμη. Ο λόγος της αντιμετώπισης αυτής έγκειται στο ότι η αθλητική δραστηριότητα εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους και επομένως μια περιοριστική απαρίθμηση των χαρακτηριστικών της θα μπορούσε να οδηγήσει σε περιορισμένη αντιμετώπιση του αθλητικού φαινομένου από την έννομη τάξη.

Παρόλα αυτά, όμως, ο αθλητισμός αποτελεί σήμερα έννοια που ενδιαφέρει την έννομη τάξη και γι' αυτό το λόγο είναι αναγκαίο για τη νομική επιστήμη να γνωρίζει τα κύρια χαρακτηριστικά της αθλητικής δραστηριότητας.

Σύμφωνα με τα πορίσματα της αθλητικής επιστήμης, τα βασικά χαρακτηριστικά της αθλητικής δράσης, θεωρούνται⁴:

α. Η φυσική (σωματική) κίνηση: Φυσική κίνηση υπάρχει όταν χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο δύναμη, ταχύτητα, αντοχή και επιδεξιότητα ή συνδυασμός των παραπάνω μέσω κινητικών ενεργειών. Η χρήση τεχνικών μέσων(π.χ. μπάλα, μπαστούνι κ.λ.π.) δεν αναιρεί το χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης ιδιότητας ως αθλητικής, αφού δεν αναιρεί το κινητικό στοιχείο. Θα πρέπει, όμως, το κινητικό στοιχείο να μην αποκτά ελάχισσα σημασία. Έτσι, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για αθλητισμό σε δραστηριότητες όπου η σωματική κίνηση είναι ελάχιστη (π. χ ψάρεμα) ή ανύπαρκτη. Παρόλα αυτά στην Ελλάδα έχουν αναγνωριστεί ως αθλητικές δραστηριότητες όπως το σκάκι, το μπιλιάρδο, το μπόουλινγκ και το μπριτζ, ενώ αναγνωρίζεται ως άθλημα και ο μηχανοκίνητος αθλητισμός (π.χ. αγώνες αυτοκινήτου), σύμφωνα με το άρθρο 134 παρ. 8 του Ν. 2725/1999⁵.

β. Η επιδίωξη της μέγιστης δυνατής επίδοσης ή διάκρισης μέσω του αθλητισμού συναγωνισμού. Η φυσική κίνηση από μόνη της δε χαρακτηρίζει τον αθλητισμό, αλλά θα πρέπει επιπλέον αυτή να ασκείται με σκοπό την αύξηση της επίδοσης κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να απαιτείται η καταβολή εξαιρετικής προσπάθειας. Δραστηριότητες που ως μοναδικό τους σκοπό έχουν π.χ. τη δημιουργία ανθρωπίνων σχέσεων και φιλιών ή την κοινωνική ενσωμάτωση ακόμα και αν εξωτερικά εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά των αθλητικών δραστηριοτήτων, δε θα

⁴ Αν.Δημητρόπουλος, Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Τόμος Α΄ 2001

⁵ Αν.Μαλάτος, Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ.Σάκκουλα 2005, σελ.24-25.

πρέπει να χαρακτηρίζονται ως τέτοιες, αν δε συνοδεύονται από σκοπό βελτίωσης των ατομικών επιδόσεων.

γ. Η ύπαρξη κανόνων και συγκεκριμένων οργανωτικών δομών για την τέλεση των αγώνων. Η ύπαρξη οργανωτικών δομών (π. χ αθλητικά σωματεία, ομοσπονδίες κ. λ. π) και η τήρηση συγκεκριμένων κανόνων μετατρέπουν ορισμένες δραστηριότητες, οι οποίες είναι μάλλον αντικοινωνικές, σε αθλητισμό όπως η πάλη, οι πολεμικές τέχνες(καράτε, τζούντο, τae kwondo) και η πυγμαχία.

δ. Η αθλητική δραστηριότητα ως αυτοσκοπός και όχι ως μέσο παραγωγικής διαδικασίας. Χαρακτηριστικό γνώρισμα του αθλητισμού είναι η άσκηση της αθλητικής δραστηριότητας ως αυτοσκοπού και όχι ως μέσου της παραγωγικής διαδικασίας. Στη συγκεκριμένη κατηγορία είναι αναγκαία η διάκριση μεταξύ της επαγγελματικής αθλητικής δραστηριότητας και της αθλητικοφανούς δραστηριότητας. Επαγγελματική αθλητική δραστηριότητα είναι εκείνη όπου για την επίτευξη της μέγιστης απόδοσης επιχειρείται μια επαγγελματική οργάνωση, υποδομή και εργασία. Από την άλλη, αθλητικοφανείς δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν επαγγέλματα τα οποία απλώς σχετίζονται με τον αθλητισμό και οι οποίες όμως σε καμία περίπτωση δεν είναι αθλήματα αφού, εκτός από τη φυσική κίνηση, δεν παρουσιάζουν τα υπόλοιπα γνωρίσματα του αθλητισμού.

Τέλος άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι τα κριτήρια αυτά εμφανίζονται ομοιόμορφα, στον ίδιο βαθμό και ένταση στα διάφορα αθλήματα. Ένας ελάχιστος βαθμός εμφάνισης αυτών των στοιχείων αρκεί προκειμένου να χαρακτηρίσουμε μια δραστηριότητα ως αθλητική.

1.3 Διάκριση σε επαγγελματικό και ερασιτεχνικό αθλητισμό.

Ο αθλητισμός αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα με διφυή χαρακτήρα, παιδαγωγικό και κοινωνικό- πολιτισμικό⁶. Τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς, ο αθλητισμός διακρίνεται σε δύο βασικές κατηγορίες: στον ερασιτεχνικό και στον επαγγελματικό⁷. Η διάκριση αυτή θα μας απασχολήσει στη συγκεκριμένη ενότητα.

1.3.1 Ερασιτεχνικός αθλητισμός

1.3.1.1 Εξέλιξη σωματειακού ερασιτεχνικού αθλητισμού

⁶ Νικ. Πατσαντάρας, Το ολυμπιακό φαινόμενο, εκδόσεις ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 2007.

⁷ Δ.Π. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκουλα 2001, σελ.29.

Ο αθλητισμός ανέκαθεν αποτελούσε(και αποτελεί) μία σημαντικότερη έκφραση της ανθρώπινης ζωής και δραστηριότητας. Από το τέλος του περασμένου αιώνα αρχίζει να παρατηρείται το φαινόμενο της μαζικής παρουσίας του κόσμου (κυρίως της νεολαίας) στα στάδια διοργάνωσης των αθλητικών εκδηλώσεων. Με την πάροδο του χρόνου και την ανάπτυξη του αθλητισμού, επειδή κάποια αθλήματα, κυρίως ομαδικά, έγιναν περισσότερο δημοφιλή, όπως το ποδόσφαιρο, η καλαθοσφαίριση, η πετοσφαίριση κ.λ.π. , γεννήθηκε η ανάγκη ίδρυσης χωριστών αθλητικών ομοσπονδιών, όπου καλλιεργείτο κατά κανόνα ένα μόνο άθλημα.

Ο αθλητισμός, λεγόμενος «εξωσχολικός»⁸, ανέκαθεν καλλιεργείτο στη χώρα μας κυρίως μέσω των αθλητικών σωματείων που ανήκουν στις αντίστοιχες Ομοσπονδίες. Τα Σωματεία ήταν ερασιτεχνικά, με αυστηρή προσήλωση στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος γι' αυτό το λόγο οι νικητές των αγώνων δεν απολάμβαναν κάποιο χρηματικό έπαθλο, αλλά τιμώνταν με μετάλλιο ανάλογο της θέσης που καταλάμβαναν. Οι αθλητές που εξυπηρετούσαν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος επιδιώκοντας λ. χ τον ανταγωνισμό και την άμιλλα, ελάμβαναν από τα σωματεία τους απλώς κάποια μικρή οικονομική αρωγή για την κάλυψη των οδοιπορικών εξόδων και εκείνων της διατροφής τους κατά τις μετακινήσεις για συμμετοχή στους αγώνες.

Τα τελευταία χρόνια η ανάπτυξη του αθλητισμού είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία χιλιάδων αθλητικών σωματείων. Λόγω της ανυπαρξίας εθνικού αθλητικού σχεδιασμού⁹, σε πολλές περιπτώσεις η ίδρυση και λειτουργία πάρα πολλών αθλητικών σωματείων σε περιοχές που το έμπυχο δυναμικό αλλά και οι αθλητικές εγκαταστάσεις δεν επαρκούσαν, προκάλεσε πολλά και δισεπίλυτα προβλήματα, όπως την πίεση στο κράτος να χρηματοδοτήσει την κατασκευή νέων αθλητικών εγκαταστάσεων αμφισβητούμενης χρησιμότητας, το νοσηρό παραγοντισμό, αλλά και το κόστος από την επιχορήγηση των σωματείων αυτών.

Η νοσηρή αυτή κατάσταση πρέπει να θεραπευτεί¹⁰. Ο θεσμός της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης και το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού θα συμβάλουν στην εξάλειψη αλλά και στην αποτροπή της επανεμφάνισής της. Είναι ανάγκη, όμως, να ληφθούν και κάποια μέτρα για τον περιορισμό των ήδη λειτουργούντων σωματείων. Για το σκοπό αυτό προβλέφθηκε η εξουσιοδότηση στον

⁸ Ο όρος πρωτοεμφανίστηκε στο Ν. ΒΧΚΑ'1899.

⁹ Weatherill S., European Sports Law. TMC Asser Institute. The Netherlands (2007),pg 37.

¹⁰ Αν. Δημητρόπουλος, Παραδοσεις Συνταγματικού Δικαίου, Τόμος Α' 2001

αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό για την ρύθμιση των όρων, των προϋποθέσεων, των κινήτρων και των λοιπών λεπτομερειών σχετικώς με τη συγχώνευση αθλητικών σωματείων.

1.3.1.2 Το νομικό καθεστώς στον ερασιτεχνικό αθλητισμό.

Η νομοθεσία που διέπει τον αθλητισμό υπήρξε τόσο κατά το προϋσχύσαν όσο και κατά ισχύον δίκαιο πολύπλοκη και συχνά με πρόχειρο περιεχόμενο και περιττές ρυθμίσεις.

Στην ελληνική έννομη τάξη πηγές δικαίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι οι κυρωμένες με νόμο διεθνείς συμβάσεις, οι κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαίου που έχουν άμεση εφαρμογή σύμφωνα με το Σύνταγμα(άρθρ. 28 παρ.1 εδ. α), το ίδιο το Σύνταγμα που ανάγει τον αθλητισμό σε θεσμό και τον προστατεύει θέτοντας αυτόν και τα αθλητικά σωματεία, ενώσεις και Ομοσπονδίες υπό την ανώτατη εποπτεία του κράτους (άρθρ.16 παρ.9), οι κανόνες της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, οι ειδικοί και οι κοινοί νόμοι (Α.Κ),τα καταστατικά και οι κανονισμοί των σωματείων , ενώσεων κ .λ. π.¹¹.

Κατ' εφαρμογή του Συντάγματος του 1975 θεσπίστηκε το σπουδαιότερο μέχρι σήμερα για τον αθλητισμό, κυρίως τον ερασιτεχνικό, νομοθέτημα: ο Νόμος 75/1975 «Περί Οργάνωσης του εξωσχολικού Αθλητισμού και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων». Παρόλο, όμως, που ο Νόμος αυτός απέβλεπε στην οργάνωση του καλλιεργουμένου δια των αθλητικών σωματείων, ενώσεων κ. λ. π. εξωσχολικού αθλητισμού, δεν θέσπισε ενιαίο φορέα μόνο και καθολικά υπεύθυνο για την καλλιέργεια και ανάπτυξη του αθλητισμού αλλά άφησε το θέμα και τη λύση των άλλων προβλημάτων του αθλητισμού σε μελλοντική νομοθετική ρύθμιση.

1.3.1.3 Ανάλυση των επί μέρους διατάξεων του Ν. 75/1975.

Ο Ν. 75/1975 καλύπτει με τις ρυθμίσεις του ένα ευρύ φάσμα φορέων του ερασιτεχνικού αθλητισμού απαραίτητων για την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία του.

Πρώτα απ' όλα με το Ν. 75/1975 η ευθύνη της διοίκησης των αθλητικών σωματείων και ενώσεων παραμένει κατά βάση στην ιδιωτική πρωτοβουλία, ο δε ρόλος του Κράτους είναι απλώς εποπτικός . Φυσικά και υπάρχουν περιορισμοί όσον

¹¹ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 1997, σελ.211.

αφορά τη σωστή διαχείριση του δημοσίου χρήματος που παρέχεται στα σωματεία από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με τη μορφή της επιχορήγησης.

Ο νόμος ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, και τα θέματα διοίκησης των διαιτητών των ομαδικών αθλημάτων, τα όργανα απονομής αθλητικής δικαιοσύνης καθώς και τα κίνητρα ανάπτυξης ερασιτεχνικού αθλητισμού Πιο συγκεκριμένα και όσον αφορά την τελευταία κατηγορία στα πλαίσια της στήριξης του υψηλού κοινωφελούς σκοπού που επιτελεί ο αθλητισμός και ιδίως ο καλλιεργούμενος μέσα από τα ερασιτεχνικά σωματεία, ο νομοθέτης εξαιρεί από τη φορολογία και δεν θεωρεί εισόδημα παρεχόμενες προς τους ερασιτέχνες αθλητές εκ μέρους των αθλητικών σωματείων ή ενώσεων «αποζημιώσεις» οδοιπορικών και λοιπών ταξιδιών καθώς και τις παροχές διατροφής, με την απαραίτητη όμως προϋπόθεση να μην είναι έξω από τα πλαίσια των διατάξεων περί φιλάθλου ιδιότητας.

Στο θέμα των μετεγγραφών αθλητών μεταξύ των συλλόγων ο ερασιτέχνης ποδοσφαιριστής πρέπει να γνωρίζει επακριβώς πως θα μπορεί να μετακινείται από αθλητικό σωματείο σε άλλο, τις προϋποθέσεις, το χρόνο, τον τρόπο και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει. Η μέχρι τώρα ισχύουσα πρακτική, κατά την οποία κάθε χρόνο ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός ρύθμιζε με απόφασή του τα των εγγραφών και μεταγραφών των αθλητών όλων των αθλημάτων, καταργείται. Με το παρόν σχέδιο νόμου η αρμοδιότητα αυτή παρέχεται στην κάθε αθλητική ομοσπονδία, η οποία θα εκδίδει ειδικούς κανονισμούς, ανάλογα με τις ανάγκες του κλάδου άθλησης¹². Επίσης δίδεται τέλος σε μία πολυετή παράνομη πρακτική, κατά την οποία, ενώ απαγορευόταν η μετακίνηση ερασιτέχνη αθλητή από σωματείο σε σωματείο έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, με ποινή αφαίρεσης της φιλάθλης ιδιότητας όσων συμφώνησαν κάτι τέτοιο, την ίδια στιγμή σημαντικά ποσά διακινούνταν «κάτω από το τραπέζι» με επιταγές, συναλλαγματικές ή μετρητά. Το οικονομικό αντάλλαγμα που συμφωνείται για μεταγραφή ερασιτέχνη αθλητή δεν αποδίδει συμπεριφορά επί συμβάσεως αγοραπωλησίας. Αντιπροσωπεύει τις δαπάνες που έχουν γίνει από το αθλητικό σωματείο του αθλητή, προκειμένου αυτός να φθάσει στο επίπεδο εκείνο που να του επιτρέψει να αναζητήσει το αθλητικό του μέλλον σε άλλο αθλητικό σωματείο που θα του προσφέρει καλύτερες προοπτικές για την εξέλιξή του.

Όσον αφορά τον προπονητικό κλάδο, σύμφωνα με τον Ν. 75/1975 ο προπονητής ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στο χώρο του αθλητισμού αν είναι

¹² Αν. Μαλάτος, Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2005, σελ. 42 επ.

κάτοχος ειδικής άδειας και απόφοιτος της Σχολής Προπονητών ή Πτυχιούχος της Σχολής Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού. Αυτοδίκαια έχουν το δικαίωμα να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή για τα αθλήματα που διδάχθηκαν¹³. Ο προπονητής είναι ο βασικός μοχλός για την επίτευξη των στόχων του αθλητή ή της ομάδας. Ο προπονητής είναι ο ειδικός που, στη σύγχρονη εποχή, έχει στα χέρια του το αθλητή περισσότερες ώρες και ημέρες από τους γονείς και ίσως το σχολείο του. Κατά συνέπεια η ευθύνη που επωμίζεται είναι τεράστια. Πρέπει όχι μόνο να κατέχει άριστα την προπονητική, αλλά να είναι και παιδαγωγός και ψυχολόγος. Η φύση της σχέσης εργασίας των προπονητών στα σωματεία δεν είναι ζήτημα κατασταλαγμένο, αφού με βάση τα πραγματικά περιστατικά άλλοτε χαρακτηρίζεται ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και άλλοτε ως σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών. Κριτήριο για τον χαρακτηρισμό της εργασίας ως εξαρτημένης είναι να καθορίζονται ο τόπος, ο χρόνος και η έκταση παροχής της από τον εργοδότη μέσα στα συμβατικά ή νόμιμα όρια κατά τρόπο δεσμευτικό για το μισθωτό. Αντίθετα, όταν δεν υπάρχει νομική εξάρτηση, πρόκειται για σύμβαση μισθώσεως ανεξαρτήτων υπηρεσιών¹⁴.

Για πρώτη φορά στα χρονικά του ελληνικού αθλητισμού, θεσπίζεται σειρά διατάξεων που με κάθε λεπτομέρεια ρυθμίζουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του ερασιτέχνη αθλητή. Του ερασιτέχνη αθλητή, τον οποίο η Πολιτεία ελάχιστα φροντίζει, παρότι αυτός αποτελεί τον πρωταγωνιστή της αθλητικής δραστηριότητας. Είναι δεδομένο, που ουδείς πλέον μπορεί να αμφισβητήσει, ότι ο ερασιτέχνης αθλητής έχει από το αθλητικό σωματείο στη δύναμη του οποίου ανήκει, οικονομικές παροχές που σκοπούν στη βελτίωση της τροφής του και στην κάλυψη των εξόδων κίνησής του. Οι παροχές αυτές σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν ως οικονομικά ανταλλάγματα και άρα ως εισόδημα. Αν επιχειρήσουμε να προσδιορίσουμε τα κριτήρια, βάσει των οποίων η εκάστοτε καταβαλλόμενη αποζημίωση οδοιπορικών ή άλλη συναφής προς ερασιτέχνες αθλητές παροχή είναι εύλογη και βρίσκεται μέσα στα πλαίσια αντοχής των αρχών της φιλάθλου ιδιότητας, θα πρέπει ασφαλώς να περιλάβουμε και τα ακόλουθα: Την οικονομική και οικογενειακή κατάσταση του αθλητή. Το χρόνο και τα μέσα που διαθέτει για την άθληση και ειδικότερα για το άθλημά του. Την απόσταση του τόπου άθλησης ή

¹³ Αν. Μαλάτος, Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2005, σελ. 62-64

¹⁴ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 1997, σελ. 213-214.

προπόνησης ή αγώνων από τον τόπο κατοικίας του. Τις επιδόσεις στα άθλημά του και τη θέληση για περαιτέρω προώθηση και διακρίσεις στην Ελλάδα και διεθνώς του ιδίου και της ομάδας ή συλλόγου του. Την εν γένει αφοσίωσή του στις αρχές της φιλάθλου ιδιότητας και ιδίως στην άμιλλα και τον ευγενή ανταγωνισμό.

1.3.2 .Επαγγελματικός αθλητισμός

1.3.2.1 Εξέλιξη επαγγελματικού αθλητισμού

Οι διοικητικοί παράγοντες των σωματείων, ιδίως των ομαδικών αθλημάτων, επηρεασμένοι από τη μεγάλη ανάπτυξη του αθλητισμού συνδυαζόμενοι με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και αντιλαμβανόμενοι με την πάροδο του χρόνου ότι η προσέλκυση θεατών είχε αξιοποιήσιμο οικονομικό ενδιαφέρον, προσπάθησαν να καλλιεργήσουν και να ενθαρρύνουν σχέσεις οιονεί πολιτειακής εξάρτησης των τελευταίων από τα σωματεία.

Ως μέσα για την επίτευξη του επιχειρηματικού σκοπού μετέρχονταν μεθόδους συχνά αντίθετες προς τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος, όπως στην περίπτωση της υπέρμετρης αύξησης των καταβαλλομένων σε αθλητές οδοιπορικών εξόδων ή οικονομικών ενισχύσεων, ώστε να τους διατηρήσουν αγωνιζόμενους στους συλλόγους τους. Αποβλέποντας παράλληλα στην ισχυροποίηση της θέσης τους ώστε να ασκούν επιρροή στους εκάστοτε δημόσιους αθλητικούς φορείς ή οργανισμούς, παρότρυναν τους φιλάθλους συγκεκριμένης ομάδας να υποστηρίξουν την ομάδα τους μέσα από οργανωμένους « συλλόγους φιλάθλων», που πολλές φορές λειτουργούν ως εστίες παραγωγής φανατικών οπαδών μιας συγκεκριμένης ομάδας.

Κατά αυτόν τον τρόπο άρχισε να αναπτύσσεται ένα σύστημα ανταγωνισμού μεταξύ των αθλητικών σωματείων με συνεχώς αυξητικές τάσεις όπου η εξέλιξη του ενδιαφέροντος και των αναγκών του κοινού και η διεθνής αθλητική σωματειακή πρακτική ήσαν οι βασικοί παράγοντες μεταβολής του αμιγούς ερασιτεχνισμού σε αθλητισμό με επαγγελματικές δραστηριότητες¹⁵. Έτσι, πρώτα στο ποδόσφαιρο και μετά σε άλλα δημοφιλή αθλήματα όπως η καλαθοσφαίριση και η πετοσφαίριση θεσπίστηκαν κανόνες για αμειβόμενους αθλητές, αποκαλούμενους παίκτες και στα σωματεία άρχισαν να ιδρύονται αντίστοιχα τμήματα. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν,

¹⁵ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α. Σάκουλα 1997, σελ. 236.

προέκυψε η διάκριση του αθλητισμού σε ερασιτεχνικό και επαγγελματικό, που ολοένα, ιδίως την τελευταία εικοσαετία, διαμορφώνει το αθλητικό γίνεσθαι.

1.3.2.2 Το νομικό καθεστώς στον επαγγελματικό αθλητισμό¹⁶.

Η πρώτη αθλητική δραστηριότητα που έτυχε νομοθετικής ρύθμισης σε επαγγελματική βάση στη χώρα μας ήταν το ποδόσφαιρο αρχικά με το Ν. 75/1975 και στη συνέχεια με το Ν. 879/1979 «Περί Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών.

Με το Ν.879/1979 επιχειρήθηκε ο διαχωρισμός του αμειβόμενου ποδοσφαίρου από τις λοιπές αθλητικές δραστηριότητες των σωματείων που διατηρούνταν με τη μορφή του ερασιτεχνικού αθλητισμού και επιδιωκόταν, παράλληλα, η οργάνωση των τμημάτων αμειβομένων ποδοσφαιριστών των σωματείων με σαφή επιχειρησιακή μορφή. Στόχος του νόμου αυτού ήταν η βελτίωση των συνθηκών απασχόλησης των ποδοσφαιριστών και η θεμελίωση ομαλών σχέσεων με τους εργοδότες τους. Παράλληλα με τον ίδιο νόμο προβλέφθηκε η σύσταση νομικών προσώπων εμπορικού χαρακτήρα, των Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών (Π.Α.Ε), να γίνει κατά το πρότυπο των « περί Ανωνύμων Εταιριών» διατάξεων του Εμπορικού Νόμου με τις όσο το δυνατόν λιγότερες αποκλίσεις από τις τελευταίες, ώστε η δημιουργία ΠΑΕ να ενταχθεί σε ολοκληρωμένο και δοκιμασμένο νομοθετικό και νομολογιακό πλαίσιο¹⁷. Επίσης ιδρύθηκε ειδικό και αυτόνομο νομικό πρόσωπο, ιδιωτικού δικαίου, η « Ένωση Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών», υπαγόμενο στην οικεία Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο), με αρμοδιότητα τη διοργάνωση και διεξαγωγή του επαγγελματικού ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος της Α΄. Εθνικής Κατηγορίας¹⁸.

Άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι ένας από τους σημαντικότερους στόχους του νομοθέτη ήταν η ανάγκη επέκτασης του επαγγελματισμού και σε άλλα αθλήματα ώστε να δοθεί ένα τέλος στην αδιαφάνεια που κυριαρχούσε στα ερασιτεχνικά Σωματεία και να επιτευχθεί η νομιμοποίηση και δικαιολόγηση των καταβαλλομένων στους ερασιτέχνες αθλητές υπέρογκων χρηματικών ποσών με το νομικό πέπλο της αποζημίωσής τους για έξοδα μετακίνησης, διατροφής κ. λ. π.

¹⁶ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 2001, σελ.44 επ.

¹⁷ Κουσουλής Σ. – Μαλάτος Α., Αθλητική νομοθεσία, εκδόσεις Σάκκουλα 2003, σελ.35 επ.

¹⁸ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.

Σάκκουλα 1997, σελ. 218.

Έτσι θεσπίστηκε ο ισχύον σήμερα Ν. 1958/1991 για να καλύψει της ανάγκη ειδικής νομοθετικής ρύθμισης. Με το νέο νόμο καθορίστηκε απ' τη μια το νομικό πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητας γενικά στον αθλητισμό κι απ' την άλλη το νομικό πλαίσιο της οργάνωσης του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και του επαγγελματισμού στην καλαθοσφαίριση και πετοσφαίριση και το νομικό πλαίσιο της διαιτησίας των ομαδικών αθλημάτων. Παράλληλα έγινε διάκριση και ρύθμιση των οργανωτικών μονάδων του επαγγελματικού αθλητισμού (Οργανωτικές μονάδες είναι τα φυσικά και νομικά πρόσωπα από τις έννομες σχέσεις των οποίων διαμορφώνεται το όλο πλέγμα δομής, οργάνωσης και ανάπτυξης του επαγγελματισμού στον αθλητισμό και οι οποίες κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες: 1. Ο αθλητής, επαγγελματίας ή αμειβόμενος. 2. Ο πρωτοβάθμιος οργανωτικός φορέας, δηλαδή η αθλητική ανώνυμη εταιρεία ή το τμήμα αμειβομένων αθλητών των αθλητικών σωματείων. 3. Ο δευτεροβάθμιος οργανωτικός φορέας, δηλαδή η αρχή που διοργανώνει και διοικεί την επαγγελματική αθλητική δραστηριότητα σε κάθε κλάδο άθλησης).

1.3.2.3 Ανάλυση των επί μέρους διατάξεων του Ν. 1958/1991.

Πρώτα απ' όλα σύμφωνα με το Ν. 1958/1991, για την ίδρυση τμήματος αμειβομένων αθλητών σε ερασιτεχνικό σωματείο απαιτείται η σύμπραξη της πολιτείας και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Όταν πρόκειται να ιδρυθούν αθλητικές ανώνυμες εταιρείες απαιτείται επιπλέον η σύμπραξη των αθλητικών σωματείων που διατηρούν τμήματα αμειβομένων αθλητών ή ερασιτεχνών.

Ο νομοθέτης, επιχειρώντας να καθορίσει τη σχέση αμειβομένων και ημιεπαγγελματιών ή επαγγελματιών αθλητών με τα τμήματα ή τις εταιρείες στις οποίες θα ασκούν την αθλητική τους δραστηριότητα χαρακτηρίζει τη μεταξύ τους σύμβαση « ιδιόμορφη σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών», διεπόμενη αποκλειστικά από διατάξεις του νόμου.

Συνεχίζοντας την ανάλυση των επιμέρους διατάξεων του Ν. 1958/1991, θεωρώ ότι ένα άκρως σημαντικό στοιχείο του Νόμου είναι οι διατάξεις περί ελευθερίας στην αθλητική επαγγελματική δραστηριότητα. Είναι γεγονός ότι την αθλητική σύμβαση δεν διακρίνει η ελευθερία που θα έπρεπε να υπάρχει μεταξύ των συμβαλλομένων εν συγκρίσει με άλλες συμβάσεις του ιδιωτικού δικαίου. Σε κάθε περίπτωση, απ' τη στιγμή που μιλάμε για επαγγελματική ελευθερία και δει για επαγγελματική ελευθερία, δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά μας στην υπόθεση

του Βέλγου επαγγελματία ποδοσφαιριστή Jean- MarcBosman¹⁹ και της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας απόφασης που αποτέλεσε σταθμό για την μετέπειτα πορεία του επαγγελματικού αθλητισμού.

Το Δικαστήριο, εφαρμόζοντας τους κανόνες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έκρινε ότι²⁰ : α) η αθλητική δράση εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο κατά το μέτρο που συνιστά οικονομική δραστηριότητα, όπως αυτή των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, β) οι αθλητικές ομοσπονδίες δεν μπορούν να περιορίζουν με κανονισμούς, όπως εκείνους για την αποζημίωση μετεγγραφών, την ελεύθερη διακίνηση των επαγγελματιών αθλητών μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ γ) η ιθαγένεια δεν αποτελεί εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αθλητών στην ΕΕ. Με την απόφαση αυτή κάθε επαγγελματίας παίκτης υπήκοος κράτους μέλους της ΕΕ θα είναι ελεύθερος να εργάζεται- αγωνίζεται σε σύλλογο κράτους- μέλους της αρεσκείας του, χωρίς την καταβολή οποιασδήποτε αποζημίωσης μετεγγραφής από τον ενδιαφερόμενο σύλλογο, με συνέπεια από τη μία να ευνοούνται οι οικονομικά εύρωστοι σύλλογοι για απόκτηση παικτών κι απ' την άλλη να τονώνεται η επαγγελματική ελευθερία του παίκτη²¹.

1.4 Αθλητής και αθλητική ιδιότητα

1.4.1 Εισαγωγή

Από τα σημαντικά ζητήματα που απασχολούν τον κόσμο του αθλητισμού είναι οι έννοιες άθλημα- αθλητής και η σ' αυτόν προσδιορισμένη αθλητική ιδιότητα, η οποία συνεπάγεται και υποχρεώσεις. Στην παρούσα ενότητα θα γίνει μια προσπάθεια προσδιορισμού της έννοιας του αθλητή ως κεντρικού φυσικού προσώπου που εμπλέκεται στη σφαίρα της αθλητικής δραστηριότητας καθώς και της αθλητικής ιδιότητας, της ιδιότητας δηλαδή εκείνης που τον διακρίνει έναντι άλλων ασκούμενων ή γυμνασμένων, όπως αυτών που ασκούνται χάριν αναψυχής.

1.4.2 Αθλητής

¹⁹ Gardiner S., Spors Law.Cavendish Publishing Limited.UK, pg 274.

²⁰ Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 19.

²¹ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Οικονομική δραστηριότητα και ανταγωνισμός στον αθλητισμό – Υπόθεση Bosman, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 1996.

Ως αθλητές νοούνται μόνο εκείνοι που καλλιεργούν τον σωματικό αθλητισμό και επιτυγχάνουν σ' αυτόν ιδιαίτερες επιδόσεις. Στοιχεία που προσδιορίζουν επομένως τη φύση του αθλητή είναι, η σωματική καλλιέργεια και η δι' αυτής ιδιαίτερες επιδόσεις σε κάποιο τομέα του αθλητισμού και της αθλητικής δραστηριότητας. Η σωματική αυτή δράση εντάσσεται στον κύκλο της αθλητικής ζωής και συναποτελεί τον αθλητισμό δια των ατομικών και των ομαδικών αθλημάτων.

Το άθλημα εκείνο κατά το οποίο η τελική διάκριση, η νίκη, εξαρτάται από τη συμμετοχή και την επιτυχή προσπάθεια περισσοτέρων αθλητών, οι οποίοι αγωνίζονται ως ομάδα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι επιδόσεις τους σε διεξαγωγή αγωνίσματος που διεξάγεται το ίδιο ατομικό τους άθλημα, θεωρείται ομαδικό άθλημα. Το ομαδικό άθλημα θα πρέπει να τελείται σε διαφορετικό χρόνο και με διαφορετικό τρόπο από εκείνο των ιδίων τυχόν διεξαγόμενων ατομικών αθλημάτων. Με βάση τη νομολογία ομαδικά δεν θεωρούνται μόνο τα αθλήματα που έχει επικρατήσει να χαρακτηρίζονται έτσι, οι αθλοπαιδιές όπως είναι η πετοσφαίριση, η καλαθοσφαίριση και η χειροσφαίριση, αλλά και εκείνα που κατά ομαδικό τρόπο γίνεται η εκτέλεσή τους. Εκείνα στα οποία αγωνίζονται περισσότεροι αθλητές, ως ομάδα κατά τον παραπάνω τρόπο.

Οι αθλητές ανεξάρτητα από το είδος του αθλήματος στο οποίο διακρίνονται κατατάσσονται²²:

α) στους ερασιτέχνες αθλητές.

β) στους αμειβόμενους αθλητές, οι οποίοι συνδέονται με συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών με αθλητικό σωματείο, το οποίο διατηρεί τμήμα αμειβομένων αθλητών.

γ) στους επαγγελματίες ή ημιεπαγγελματίες αθλητές, οι οποίοι συνδέονται με συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών με Αθλητική Ανώνυμη Εταιρεία.

Για την δεύτερη και τρίτη κατηγορία οι προϋποθέσεις απόκτησης της ιδιότητας του αθλητή με αμοιβή, όπως τον επαγγελματία και τον ημιεπαγγελματία ρυθμίζονται, με ειδικό κανονισμό για κάθε άθλημα που καταρτίζεται από τα Δ.Σ της οικείας επαγγελματικής ένωσης και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Αυτός εγκρίνεται από τον αρμόδιο Υπουργό Αθλητισμού και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

1.4.3 Αθλητική ιδιότητα

²² Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.117 επ.

Ο αθλούμενος αποκτά την αθλητική ιδιότητα μετά την έκδοση του Ειδικού Δελτίου Ταυτότητας από την αντίστοιχη Ομοσπονδία. υστέρα από αίτηση του αθλητικού σωματείου στη δύναμη του οποίου ανήκει ο αθλητής για σωματική καλλιέργεια και επίδοση, υπό τον όρο της τήρησης των προϋποθέσεων που ορίζει ο νόμος εκ μέρους του σωματείου²³.

Η κατάσταση αθλητών του Σωματείου, στη δύναμη του οποίου βρίσκεται ο αθλητής και τα σχετικά φύλλα αγώνος από τα οποία προκύπτει η συμμετοχή των αθλητών σ' αυτούς, τα οποία προσκομίζονται στην οικεία Ομοσπονδία αθλήματος, τεκμηριώνουν την ιδιότητα του αθλητή στα εμφανιζόμενα πρόσωπα στην κατάσταση προς έκδοση δελτίου αθλητή. Ομοσπονδία η οποία θα ενεργήσει αντίθετα αυτομάτως έρχεται σε αντίθεση με το Σύνταγμα, το οποίο προστατεύει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και την δια της ελεύθερης ανάπτυξης της αθλητικής δραστηριότητας, συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή, σκοπό τον οποίο υπηρετεί ο αθλητισμός²⁴. Με την «επίσημη» απόκτηση του Ειδικού Δελτίου Ταυτότητας εντάσσεται νόμιμα στην αθλητική ζωή ασκώντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του στο αθλητικό σωματείο. Ο αθλητής καθίσταται, πλέον, υπεύθυνος για τις πράξεις ή παραλείψεις του στο κύκλο της αθλητικής του δράσης.

1.5 Αθλητής και Φίλαθλος

1.5.1 Φίλαθλος Ιδιότητα

Η φίλαθλος ιδιότητα ως έννοια είναι πιο στενή εκείνης του φιλάθλου πνεύματος, διότι για να υπάρχει φίλαθλος ιδιότητα πρέπει κατ' ανάγκη να τηρούνται οι αρχές του φιλάθλου πνεύματος, Οι κανόνες της φίλαθλης ιδιότητας ελέγχουν την ενέργεια και όχι τη συνείδηση ή τη σκέψη του προσώπου. Το θέμα αυτό της ηθικής στη βάση των αρχών του φιλάθλου πνεύματος θέλησε να θετικοποιήσει σε κανόνες δικαίου ο Έλληνας νομοθέτης με το Β. Δ περί φιλάθλου ιδιότητας²⁵. Κατά το ελληνικό αθλητικό δίκαιο εκείνοι που ασχολούνται με κάθε είδους άθλημα και γενικώς με κάθε αθλητική, αγωνιστική ή γυμναστική εκδήλωση, όπως και αυτοί που συμμετέχουν ως θεατές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και

²³ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικός Κώδικας, σελ.63

²⁴ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Σάκκουλα 1997, σελ.74.

²⁵ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.225.

τις παραδόσεις του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Βασικές προϋποθέσεις για να είναι κανείς φίλαθλος είναι²⁶:

α) η αγάπη, η «ειλικρινής αγάπη» για τη γυμναστική, την αγωνιστική, την άθληση ή την άσκηση. Ως τέτοια χαρακτηρίζεται η συμπεριφορά του προσώπου που ασχολείται με τα γυμναστικά ή τα αθλητικά πράγματα και την άσκηση ή την άθληση και δεν σχετίζεται με την απόκτηση υλικού οφέλους μέσω αυτών και την προσδοκία βελτίωσης της θέσης του οικονομικά. Η δραστηριοποίηση κάποιου στον αθλητισμό και στα γυμναστικά και αθλητικά πράγματα γίνεται χάριν της γυμναστικής και των αθλητικών πραγμάτων και της σημασίας που έχουν για την καλύτερη ζωή του ανθρώπου στην κοινωνία.

β) Επίσης απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επιδίωξη της προαγωγής της γυμναστικής και της αγωνιστικής. Αυτή θεωρείται ως μια βασική προϋπόθεση για να έχει κάποιος τη φίλαθλη ιδιότητα, είτε είναι μέλος αγωνοδίκου επιτροπής, είτε απλός φίλος των κάθε είδους γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων²⁷. Δεν φτάνει δηλαδή να ασχολείται κάποιος με τον αθλητισμό με μια από τις παραπάνω ιδιότητες, αλλά θα πρέπει η δραστηριότητά του αυτή να προαγάγει τη γυμναστική και την αγωνιστική.

γ) Επιπλέον άλλη απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ανεπίληπτος διαγωγή που αφορά το ήθος και τη συμπεριφορά και είναι η βασική ως ουσιαστική προϋπόθεση για να μπορεί να χαρακτηριστεί κάποιος φίλαθλος.

Οι φίλαθλοι μέσα από τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για τη γυμναστική και γενικότερα τον αθλητισμό διακρίνονται σε τέσσερις κατηγορίες²⁸:

1. Πρώτη κατηγορία είναι εκείνη η οποία περιλαμβάνει αυτούς που διοικούν και τα μέλη κάθε φύσης γυμναστικού ή αγωνιστικού Σωματείου, ένωσης, Συνδέσμου ή Ομοσπονδίας.

2. Οι άρχοντες, οι κριτές, οι διαιτητές, οι γιατροί των αγώνων και οι αρχηγοί των αγωνιστικών ομάδων αποτελούν ξεχωριστή κατηγορία φιλάθλων. Οι δύο παραπάνω κατηγορίες φιλάθλων, εκτός των προϋποθέσεων που ισχύουν γενικά περί

²⁶ Γ. Φαράντος (1996), Προλεγόμενα φιλοσοφίας του αθλητισμού, σελ.148.

²⁷ Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 1997, σελ.112.

²⁸ Σταμίρης Γ. , Αθλητές και φίλαθλοι – Για μια κοινωνιολογία δικαίου, σελ. 75 επ.

φιλάθλου ιδιότητας, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, δεν πρέπει με πράξεις τους ή παραλείψεις τους και καθ' οιανδήποτε τρόπο να έρχονται σε ουσιαστική αντίθεση προς τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος.

3. Οι ασκούμενοι και οι αθλητές όλων των αθλημάτων είναι μια άλλη κατηγορία φιλάθλων. Οι αθλητές και οι ασκούμενοι αυτοί εκτός των άλλων προϋποθέσεων οι οποίες ορίζονται για τον φίλαθλο γενικά νόμο, είναι υποχρεωμένοι για να διατηρούν την φίλαθλο ιδιότητα, σε κάθε γυμναστική ή αγωνιστική εκδήλωση, να δείχνουν την «προσήκουσα στον αθλητή διαγωγή», να τηρούν χωρίς παρεκκλίσεις τους κανονισμούς που έχουν τεθεί και απροφάσιστα να εκτελούν τις εντολές των προϊσταμένων αθλητικών αρχών. Στην αμέσως επόμενη υποενότητα θα γίνει πιο αναλυτική αναφορά στη σχέση μεταξύ αθλητή και φιλάθλου ιδιότητας.

4. Τέλος, μια μεγάλη κατηγορία φιλάθλων είναι και οι απλοί φίλοι των κάθε είδους αγωνιστικών και γυμναστικών εκδηλώσεων που δεν ανήκουν σε μια από τις ανωτέρω κατηγορίες. Όλοι οι φίλοι αυτοί της παραπάνω περιπτώσεως θεωρούνται ότι κατέχουν τη φίλαθλο ιδιότητα, όπως καθορίζεται γενικά για κάθε φίλαθλο, πληρώνοντας τις προαναφερόμενες απαραίτητες προϋποθέσεις.

1.5.2 Αθλητής και φίλαθλος ιδιότητα

Με την παραπάνω ανάλυση και τη μελέτη των προϋποθέσεων περί φιλάθλου ιδιότητας γίνεται σαφές ότι φίλαθλος δεν είναι ο κάθε ένας πολίτης ή ο φίλος του αθλητισμού, γενικά, αλλά εκείνος που κατά τεκμήριο αγαπά και κινείται με ειλικρινή αγάπη για τη γυμναστική, την άθληση, την αγωνιστική ή τα αθλητικά πράγματα. Εκείνος που κατά τρόπο φανερό με την αθλητική δραστηριοποίησή του, έχει ως στόχο να προωθήσει την υπόθεση της γυμναστικής, του αθλητισμού και των αθλητικών πραγμάτων, υπό οποιαδήποτε ιδιότητα δραστηριοποιείται. Κατά τον αθλητικό νόμο φίλαθλος είναι εκείνος που δεν θέτει τις ατομικές του επιδιώξεις σε προτεραιότητα μέσα απ' τον αθλητισμό και τα υλικά οφέλη κατά τρόπο μάλιστα με τον οποίο να επιδεικνύει στην κοινωνία ήθος και συμπεριφορά ανεπίληπτη.

Κατά τεκμήριο μόνο όταν η δραστηριότητα στο χώρο του αθλητισμού γίνεται υπέρ της γυμναστικής, της αγωνιστικής και των αθλητικών πραγμάτων υπό τις προϋποθέσεις του νόμου τότε υφίσταται φίλαθλος ιδιότητα.

Υπό αυτή την έννοια της διαμόρφωσης ενός πλαισίου ηθικών αρχών και κανόνων, το οποίο είναι δεσμευτικό γι' αυτόν που θέλει να συμμετέχει στην αθλητική

δράση, ο αθλητής περιβάλλεται με την αθλητική ιδιότητα, την ικανότητα δηλαδή να δύναται να ασκεί το δικαίωμα της καλλιέργειας της σωματικής του δραστηριότητας και να επιτυγχάνει ιδιαίτερες επιδόσεις. Οι αθλητές έχουν μια κοινωνικά αναγνωρισμένη θέση: Το στάτους του αθλητή γι' αυτό και συμπεριφέρονται με τον ανάλογο αθλητικό τρόπο. Παίζουν δηλαδή το ρόλο του αθλητή, που προσδιορίζεται από τις απαιτήσεις του στάτους τους²⁹.

Κάθε παρέκκλιση και υπερβολή, ή πράξεις όπως το doping, η βία, η δωροδοκία, οι προσπάθειες επίτευξης νίκης με οποιαδήποτε μέσα και η εμπορευματοποίηση η οποία σήμερα πλέον επισημοποιείται, έρχονται σε αντίθεση με τις ηθικές αρχές και τους τιθέμενους κανόνες των αθλητικών ηθών. Οι πράξεις αυτές δεν συμβιβάζονται με τον αθλητισμό και θέτουν υπό αίρεση την αθλητική ή την φίλαθλο ιδιότητα, και τη δυνατότητα συμμετοχής στην αθλητική δράση, με πρόσκαιρο ή εφ' όρου ζωής αποκλεισμό.

Οι αμειβόμενοι και οι επαγγελματίες αθλητές δεν αναμειγνύονται στην αθλητική αγωνιστική σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα των διατάξεων περί φίλαθλου πνεύματος, «την ειλικρινή αγάπη για το άθλημα» ή τουλάχιστον όχι μόνο μ' αυτό. Δεν τεκμαίρεται ότι αυτοί εκδηλώνουν το ενδιαφέρον για τον αθλητισμό, αφού η ανάμειξή τους στον αθλητισμό και στους αγώνες έχει ως πρωταρχικό στόχο την απόκτηση υλικού οφέλους και τη βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης δια του αθλητισμού, με παράλληλη προώθηση του ανταγωνισμού των εταιρειών και των οπαδών τους³⁰. Η φύση των επαγγελματιών ως αθλητών έρχεται κατ' ευθείαν σε αντίθεση με το φίλαθλο πνεύμα και τους κανονισμούς. Κατά συνέπεια πρέπει να δεχθούμε ότι, κατ' εξαίρεση του νόμου αποκτούν την φίλαθλο ιδιότητα, κατά πλάσμα δικαίου, η οποία κατοχυρώνει, στερεοποιεί στον αθλούμενο και τον αγωνιζόμενο την αθλητική ιδιότητα ως ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του αθλητή³¹.

²⁹ Γ. Σταμίρης, Αθλητές και φίλαθλοι – Για μία κοινωνιολογία δικαίου, σελ.14

³⁰ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ. 112 επ.

³¹ Νικ. Πατσαντάρας, Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.119 επ.

2. Αθλητικό δίκαιο

2.1 Ορισμός του αθλητισμού από τη νομική επιστήμη και η σχέση του αθλητισμού με το δίκαιο.

Το αθλητικό δίκαιο είναι ένας κλάδος, ο οποίος αποτελεί πεδίο επιστημονικής αναζήτησης στο χώρο της νομικής αλλά και της αθλητικής επιστήμης, επειδή το ένα σκέλος του είναι ο κόσμος του αθλητισμού, χάριν του οποίου υφίσταται το δεύτερο, η αναγκαιότητα των νομικών ρυθμίσεων³².

Ο αθλητισμός δεν είναι επιχείρηση, είναι δικαίωμα στην ανάπτυξη της προσωπικότητας, είναι αναψυχή, είναι πολιτισμός και συμβάλλει στην ανάπτυξη των κοινωνικών, αλλά και των φιλικών σχέσεων, είναι μια επιδίωξη στα πλαίσια των ανθρωπίνων αξιών και δικαιωμάτων³³. Τίθενται επομένως κανόνες δικαίου που ρυθμίζουν την όλη αθλητική δραστηριότητα και εξασφαλίζουν τη θεσμική αυτονομία της ιδιωτικής αθλητικής δράσης στα πλαίσια του αθλητικού θεσμού, αλλά και κανόνες δικαίου για την αθλητική δράση και τα αθλητικά γεγονότα που προβάλλουν το δημόσιο σκοπό του αθλητισμού και προστατεύουν τον αθλητικό θεσμό. Τέτοιοι είναι οι κανόνες δικαίου για τα αθλητικά ήθη, την ηθική με βάση την οποία ο αθλητισμός αποκτά το ιδιαίτερο προφίλ ως στοιχείο του πολιτισμού διεθνώς στον ερασιτεχνικό, αλλά και στον επαγγελματικό χώρο. Υπ' αυτή την έννοια όσοι εμπλέκονται στον αθλητισμό, κατά το αθλητικό δίκαιο περιβάλλονται είτε με την αθλητική είτε με τη φίλαθλη ιδιότητα, ως δυνατότητα συμμετοχής σ' αυτόν. Τα αρνητικά φαινόμενα όπως doping, βία, δωροδοκία, επειδή καταστρέφουν το

³² Όπως διατυπώθηκε στο πλαίσιο του πρώτου (1^{ου}) συνεδρίου αθλητικού δικαίου την Αθήνα (1992).

³³ Στα πορίσματα του 4^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Αθλητικού Δικαίου κατεγράφη ότι: «Ο αθλητισμός διέπεται από το δημόσιο σκοπό τον οποίο εξυπηρετεί, από τα αθλητικά και τα αγωνιστικά ήθη, από τις ανθρώπινες αξίες τις οποίες ενσωματώνει και από την αρχή της προβολής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και έχει κατοχυρωθεί ως θεσμός. Η ελεύθερη συμμετοχή στον αθλητισμό αποτελεί άσκηση ατομικού δικαιώματος της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας».

κοινωνικό και πολιτιστικό προφίλ του αθλητισμού, ρυθμίζονται κατά ειδικό τρόπο από το νόμο.

Το αθλητικό δίκαιο είναι το δίκαιο, το οποίο διαμορφώνεται από τη ρύθμιση των θεμάτων του αθλητικού γίνεσθαι και την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αναφύονται στην αθλητική ζωή χωρίς να αποκλείεται και η κατ' απορρόφηση εφαρμογή των κανόνων του κοινού δικαίου³⁴. Ένα παράδειγμα κατά την άποψη αυτή είναι οι αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού και οι ιδιαιτερότητες που υφίστανται στον αθλητισμό.

Ειδικοί κανόνες στο αθλητικό γίνεσθαι είναι οι κανόνες που ρυθμίζουν τις μετεγγραφές και τα της υγείας των αθλητών, το ειδικό καθεστώς δομής και λειτουργίας και διοίκησης των αθλητικών σωματείων και συναφή θέματα. Οι ειδικοί κανόνες πλαισιώνονται από την απαραίτητη για τον αθλητή αυτονομία, η οποία στον αθλητισμό είναι θεμιτή στο βαθμό που δεν βλάπτεται το γενικό συμφέρον.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω, το Αθλητικό Δίκαιο είναι ειδικό δίκαιο επηρεασμένο άμεσα στη διαμόρφωσή του από το προς ρύθμιση αντικείμενο, που είναι ο αθλητισμός και τα κάθε είδους γεγονότα που γίνονται χάριν αυτού, υπό την ειδική νόμιμη παρέμβαση καθορισμού της φύσεως και του ανταγωνισμού στον αθλητισμό. Μόνο το κρατικό δίκαιο έχει το στοιχείο της καθολικότητας, μόνο αυτό μπορεί να ισχύει και να δεσμεύει όλους, καθότι υφίσταται ευρύτατη και συχνή ανάγκη παρέμβασης του κρατικού νομοθέτη.

2.2 Πηγές του αθλητικού δικαίου

Το αθλητικό δίκαιο είναι σχετικά νέο γνωστικό αντικείμενο διεθνώς και αφορά τον αθλητισμό και τις σωματικές δραστηριότητες, με τεράστια κοινωνική, πολιτιστική και παιδευτική σημασία. Όπως για όλη τη σφαίρα του δικαίου έτσι και για το αθλητικό δίκαιο υφίστανται πηγές δικαίου³⁵.

Στην ελληνική έννομη τάξη η ιεραρχία των κανόνων δικαίου διαμορφώνεται με τον παρακάτω τρόπο. Πρώτα απ' όλα στην κορυφή της ιεραρχικής «πυραμίδας» των πηγών του αθλητικού δικαίου βρίσκονται οι κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαίου, με βάση την συνθήκη της Ρώμης και των μέχρι σήμερα τροποποιήσεών της, που

³⁴ Ορισμός που διατυπώθηκε από τον G.Auneau.

³⁵ Panagiotopoulos D., «Sports Law. Lex Sportiva & Lex Olympica», Ant.N.Sakkoulas Publishers, pg 57-63.

έχουν άμεσο εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 3 του Συντάγματος. Εν συνεχεία ακολουθούν ιεραρχικά το Σύνταγμα με την τυπική έννοια και συμπληρωματικά έθιμα, οι γενικά αποδεκτοί κανόνες διεθνούς δικαίου, οι κανόνες που κατά το Σύνταγμα έχουν αυξημένη τυπική ισχύ, οι κανόνες κανονιστικών πράξεων ή διοικητικών πράξεων που εκδόθηκαν με αποκλειστική αρμοδιότητα που δίνει κατ' ευθείαν το Σύνταγμα, οι κανόνες των νομοθετικών πράξεων-νόμος, το σύνολο των κανόνων δικαίου, οι κανόνες οργανωτικών διαταγμάτων, οι κανόνες κανονιστικών διαταγμάτων με νομοθετική εξουσιοδότηση και τέλος οι κανόνες πράξεων που εκδόθηκαν από όργανα διοικητικά με αντίστοιχη αρμοδιότητα κατά νομοθετική εξουσιοδότηση όπως είναι οι Υπουργικές αποφάσεις και οι πράξεις των Νομαρχών.

Το Σύνταγμα, ως κορυφαίος εθνικός κανόνας δικαίου που αναφέρεται σε θέματα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, αποτελεί τη μείζονα πηγή αθλητικού δικαίου. Πιο συγκεκριμένα το άρθρο 16 παρ. 2 προσδιορίζει τη φυσική αγωγή των Ελλήνων στο πλαίσιο της παιδείας και η παρ. 9 του ίδιου άρθρου προβλέπει τα του αθλητισμού³⁶.

2.3 Αθλητικό δίκαιο και ηθική

Σε πρώτη φάση, είναι απαραίτητος ο προσδιορισμός της αθλητικής ηθικής ως μιας έννοιας που αποτελεί κατανόηση του καλού σε σχήμα θεωρίας. Μέσω αυτής της θεωρητικής της διάστασης διαφέρει η ηθική από το *defacto* πραγματοποιήσιμο ήθος. Η ηθική δεν έχει μόνο επίγνωση του καλού, του σωστού, αλλά σε περιπτώσεις που αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά την ανέλιξη μιας κοινωνικής συμπεριφοράς, αποκτάει συμβουλευτικό χαρακτήρα. Η διπλή της διάσταση, ήτοι ο θεωρητικός της προσανατολισμός, η θεωρητική προσέγγιση και κατανόηση του καλού καθώς επίσης και η πραγματοποίηση του μέσω της συμπεριφοράς, δείχνει ότι το κοινό ζητούμενο όλων των ηθικών θεωριών δεν είναι μόνο η θεωρητικοποίηση του καλού παρά και η συμβουλευτική δυνατότητα που επιδεικνύουν για την πρακτική εφαρμογή του³⁷.

Μεταφέροντας αυτές τις αντιλήψεις στην αθλητική ηθική, εμφανίζεται αυτή σαν μια περιοχή της αθλητικής επιστήμης που αντικείμενό της έχει το αθλητικό ήθος

³⁶ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ. 151-152.

³⁷ Νικ. Πατσαντάρας, Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.53.

ή τα αθλητικά ήθη. Η αθλητική ηθική λοιπόν γίνεται αντιληπτή σαν θεωρία της αθλητικοηθικής πράξης.

Ωστόσο η ηθική του αθλητισμού έχει κατά κύριο λόγο, έναν αυστηρά παραδοσιακό χαρακτήρα και προσανατολισμό, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να ανιχνεύσει, ιδιαίτερα δε να επιβάλλει κυρώσεις σε μια αποκλίνουσα αθλητική συμπεριφορά, σε αντίθεση με τον καταναγκαστικό χαρακτήρα του δικαίου. Τα συστατικά στοιχεία, ιδιαίτερα του σύγχρονου αγωνιστικού αθλητισμού όπως επαγγελματικοποίηση, εμπορευματοποίηση της αθλητικής δραστηριότητας, καλλιέργεια ορθολογικοποίησης, τεχνικοποίηση, μηχανοποίηση και όχι ελεύθερη φαντασία και αυτοσχεδιασμός που χαρακτήριζαν το παιχνίδι, κατέρριψαν και τον μύθο του μη καταναγκαστικού χαρακτήρα της αθλητικής δραστηριότητας. Εάν οφείλεται να καλυφθεί το ηθικό κενό που υπάρχει αναμφισβήτητα σήμερα στον αθλητισμό και μπορούμε να το διαπιστώσουμε στη σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα (π.χ. στον παιδικό πρωταθλητισμό), αυτό είναι δυνατόν μόνο μέσω μιας σαφούς υπαγωγής συγκεκριμένων μορφών έκφρασης της αθλητικής δραστηριότητας σε θεμελιώδεις αρχές του δικαίου. Ενός δικαίου που θα λαμβάνει υπόψη τις οντολογικές ιδιαιτερότητες και την ιδιαίτερη λογική της αθλητικής δράσης και θα έχει σαν σημείο προσέγγισης την ιδιαιτερότητα του καταναγκαστικού της χαρακτήρα. Το ηθικό κενό σήμερα στον αθλητισμό δεν μπορεί επομένως να καλυφθεί με την είσοδο ενός κοινού δικαίου.

Βασικός στόχος είναι ένα νομοθέτημα ενιαίο που θα ρυθμίζει τις σχέσεις στην περιοχή του αθλητισμού και θα μπορεί να χαρακτηρίσει μια συμπεριφορά και να επιβάλλει ταυτόχρονα αυστηρές κυρώσεις σε περιπτώσεις απόκλισης προς όφελος του ιδίου του αθλητισμού. Βασική προϋπόθεση ύπαρξης τόσο ενός αθλητικού δικαίου όσο και μιας αθλητικής ηθικής είναι εν πρώτοις μια ενιαία αθλητική επιστήμη που θα εγγυάται την αναγκαιότητα αυτών και τον σχετικά αυτόνομο και αυθύπαρκτο χαρακτήρα τους³⁸. Ωστόσο η εξέλιξη μιας σύγχρονης αθλητικής ηθικής, δεν αντιτίθεται ούτε απορρίπτει την αναγκαιότητα ύπαρξης του αθλητικού δικαίου σε μια εποχή ραγδαίας επιστημονικοποίησης του αθλητισμού και απέναντι στην αναγκαιότητα ρύθμισης των πολύπλοκων σήμερα αθλητικών σχέσεων, για να

³⁸ Αν. Δημητρόπουλος, Παραδοσεις Συνταγματικού Δικαίου, Τόμος Α' 2001

προστατευθεί η ανθρώπινη ύπαρξη και αξιοπρέπεια³⁹. Στην περίπτωση αυτή ηθική και δίκαιο του αθλητισμού έχουν μια συμπληρωματική σχέση. Την αδυναμία της ηθικής έρχεται και οφείλεται να την συμπληρώσει το δίκαιο.

Η σχέση λοιπόν ηθικής και δικαίου στον αθλητισμό θα μπορούσε απλά να διατυπωθεί ως ακολούθως: η ηθική περιέχει κανόνες και ρυθμίσεις, των οποίων η παράβαση εγείρει απλά και μόνο κοινωνική αποδοκιμασία, ενώ το δίκαιο υφίσταται από κανόνες των οποίων η παραβίαση οδηγεί στην επιβολή κυρώσεων θεσμικού χαρακτήρα⁴⁰. Γεγονός πάντως σήμερα είναι ότι τόσο η ηθική όσο και το δίκαιο στον αθλητισμό ασκούν μια συμβατική επίδραση στο αθλητικό γίνεσθαι, με αποτέλεσμα η αθλητική δραστηριότητα σήμερα λόγω αδυναμίας ορθολογικού χαρακτηρισμού της ποιότητας να ανελίσσεται στην σκιά της ανομίας, επιβεβαιώνοντας ταυτόχρονα στην άποψη ότι σε ένα ηθικά και νομικά ανοργάνωτο σύστημα, όπως το σημερινό αθλητικό σύστημα, ένα ανήθικα δρων υποκείμενο έχει πάντα το πλεονέκτημα.

2.4 Αποκλίνουσα συμπεριφορά στον αθλητισμό

2.4.1 Γενική θεώρηση του ζητήματος

Ο αθλητισμός σαν μέρος του κοινωνικού όλου, περιέχει πολλά εν δυνάμει αγαθά τα οποία μέσω εθιμοτυπικής κοινωνικής αναγνώρισης μπορούν να αναχθούν σε αξίες⁴¹. Η ηθική ενυπάρχει στο αφ' εαυτών του αθλητισμού και λόγω της χαλαρής και απλής μέχρι πριν λίγων χρόνων δομής του, αποτελούσε αυτή και τον κύριο ρυθμιστή των αθλητικών σχέσεων.

Με την εισβολή όμως και την καλλιέργεια μεθόδων στο αθλητικό σύστημα όπως: οικονομικοποίηση της αθλητικής δραστηριότητας, φαρμακοδιέγερση, τεχνικοποίηση κ.τ.λ., η ηθική αδυνατεί να παίξει πλέον τον ρυθμιστικό της ρόλο γιατί ουσιαστικά τα κριτήρια που χρησιμοποιεί για την αξιολόγηση της αθλητικής δραστηριότητας είναι ανεπίκαιρα, δηλ. δεν ανταποκρίνονται στο πνεύμα της εποχής, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Έτσι, είναι φυσικό να αυξάνονται τα

³⁹ Νικ.Πατσαντάρας, Το ολυμπιακό φαινόμενο, εκδόσεις ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 2007, Σελ.313 επ.

⁴⁰ Νικ.Πατσαντάρας, Το ολυμπιακό φαινόμενο, εκδόσεις ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 2007, Σελ.313 επ.

⁴¹ Νικ.Πατσαντάρας, Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ. 51.

αρνητικά φαινόμενα στο χώρο του αθλητισμού και οι αποκλίνουσες συμπεριφορές να είναι όλο και πιο συχνές.

Στην κοινωνική περιοχή του αθλητισμού χαρακτηρίζεται σαν αποκλίνουσα το είδος εκείνο της συμπεριφοράς που δίστανται και έρχεται σε αντίθεση με τους ισχύοντες κανόνες λειτουργίας και τις ισχύουσες αξίες που ρυθμίζουν την ανέλιξη και γενικά την πραγματοποίηση της αθλητικής δραστηριότητας. Οι εν ισχύ κανόνες και αξίες του αθλητικού συστήματος εκλαμβάνονται λοιπόν σαν κριτήρια χαρακτηρισμού μιας συμπεριφοράς αφ' ενός και σαν ρυθμιστές των κοινωνικών σχέσεων εντός του συστήματος αφ' ετέρου.

Ταυτόχρονα δε σαν κριτήρια χαρακτηρισμού συμπεριφοράς, σηματοδοτούν την δημιουργία προσδοκιών, τόσο σε μεμονωμένα άτομα όσα και σε κοινωνικές ομάδες εντός και εκτός του αθλητικού συστήματος, καθώς επίσης και σε περιβάλλοντα συστήματα, που όταν δεν εκπληρώνονται εκλαμβάνονται σαν αιτίες πρόκλησης διαπροσωπικών ή συλλογικών αντιδράσεων, πολλές φορές δε διαμάχης και αντιπαράθεσης, με αποτέλεσμα να οδηγούνται τα άτομα ή ομάδες ατόμων που επιδεικνύουν αποκλίνουσα συμπεριφορά στην κοινωνική απομόνωση ή να επιβάλλονται απέναντι τους κυρώσεις ή η εφαρμογή ειδικής μεταχείρισης.

Αυτό σημαίνει ότι αποκλίνουσα συμπεριφορά είναι το αποτέλεσμα μιας αυτοκλιμακούμενης μεθόδου μεταξύ της εν λόγω συμπεριφοράς αφενός και της κοινωνικής αντίδρασης απέναντι στην απόκλιση αφετέρου.

2.4.2 Φαρμακοδιέγερση

Ένα σημαντικότατο φαινόμενο αποκλίνουσας συμπεριφοράς που μαστίζει την κοινωνία του αθλητισμού είναι η φαρμακοδιέγερση, η επονομαζόμενη και ως doping. Λόγω της μεγάλης σημασίας αλλά και επικαιρότητας του θέματος θεωρήθηκε σκόπιμο να γίνει ειδική μνεία για το φαινόμενο στην παρούσα υποενότητα.

Η φαρμακοδιέγερση συνιστά ανεπίτρεπτο περιορισμό του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της υγείας (άρθρα 5 παρ.5 και 7 παρ. 2 του Συντάγματος)⁴². Το αδίκημα της χρήσης αναβολικών ουσιών από αθλητές προβλέπεται από το Ν. 2725/1999 όπως τροποποιήθηκε με το Ν 3057/2002. Συγκεκριμένα δίνεται ορισμός του ντόπινγκ και των απαγορευμένων ουσιών,

⁴² Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ. 98 επ.

παρατίθενται οι απαγορευμένες ουσίες, προβλέπεται διαδικασία ελέγχου για την ανίχνευση των απαγορευμένων ουσιών (anti-dopingcontrol) και, τέλος ορίζεται αντικειμενική υπόσταση των εγκλημάτων και προβλέπονται πειθαρχικές κυρώσεις⁴³. Καθιερώνεται η νόθος αντικειμενική ευθύνη των αθλητών, στον οργανισμό των οποίων ανιχνεύονται απαγορευμένες ουσίες, ενώ ως ποινές προβλέπονται οι εξής: α)έγγραφη επίπληξη, β)προσωρινή απαγόρευση συμμετοχής σε αθλητικές συναντήσεις, γ)ισόβια απαγόρευση συμμετοχής σε αθλητικές συναντήσεις, δ) στέρηση κάθε είδους παροχών και ευεργετημάτων της Πολιτείας, ε) επιστροφή κάθε είδους χρηματικής παροχής δοθείσης από την ημέρα τέλεσης της παράβασης, στ) πρόστιμο μέχρι 100000 Ευρώ για επαγγελματίες αθλητές και ζ) έκπτωση ή αποκλεισμός από τη διοίκηση οποιουδήποτε αθλητικού φορέα.

Παρόμοιες ποινές προβλέπονται και για τους προπονητές και τους ιατρούς των αθλητών⁴⁴, ενώ βαρύτερες είναι οι ποινές σε περίπτωση υποτροπής. Τέλος, να σημειωθεί ότι η καταδίκη σε αδίκημα σχετιζόμενο με το ντόπινγκ επιφέρει και την απόλεια της Φιλάθλου ιδιότητας.

⁴³ Δ. Π. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκουλα 2001, σελ.117 επ.

⁴⁴ Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το σχετικά πρόσφατο σκάνδαλο Κεντέρη – Θάνου παραμονές των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004, στο οποίο ενεπλάκη ενεργά και ο προπονητής των αθλητών Χρήστος Τζέκος, ο οποίος χορηγούσε τις απαγορευμένες ουσίες στους αθλητές του.

3. Αθλητική δράση κατά το Σύνταγμα

3.1. Η θεσμική εγγύηση του αθλητισμού

Οι διατάξεις του Συντάγματος στο άρθρο 16 παρ. 9 αποτελούν τη θεσμική εγγύηση του δικαιώματος για ελεύθερη ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας και υποδεικνύουν στο νομοθέτη να προβεί σε ρυθμίσεις τέτοιες ώστε να οικοδομήσει οργανωμένη αθλητική και αγωνιστική δραστηριότητα. Οι ρυθμίσεις αυτές διαμορφώνουν το πεδίο άσκησης συνταγματικού δικαιώματος στην ατομική και συλλογική ελεύθερη αθλητική δράση, υπό την κρατική εποπτεία και προστασία. Υπό την έννοια αυτή, ο αθλητισμός κατοχυρώνεται και τυπικά ως θεσμός στο ισχύον Σύνταγμα. Κατ' ακολουθία, η φυσική αγωγή αποτελεί έναν από τους σκοπούς της παιδείας, δια της οποίας αναπτύσσεται η ηθική και πνευματική καλλιέργεια των πολιτών, η σωματική διάπλαση και η περιφρούρηση της υγείας του λαού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η αναγωγή του αθλητισμού σε συνταγματικά προστατευόμενο θεσμό δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία, αλλά παρατηρείται και σε άλλα σύγχρονα Συντάγματα.

3.2 Η κατά το Σύνταγμα διάκριση αθλητισμού και φυσικής αγωγής.

Το Σύνταγμα διχοτομεί την δια του σώματος δραστηριότητα σε δύο μέρη: α) την αθλητική δραστηριότητα ως παιδεία δια του σώματος, που είναι δυνατόν να παρέχεται κατ' ευθείαν από το κράτος με ειδική σχέση(σχέση καθαρά δημοσίου δικαίου που σχετίζεται στο διοικητικό δίκαιο), και β) τη σωματική δραστηριότητα ως αθλητισμός, υπόθεση του καθενός στην κοινωνική συμβίωση, υπό τους όρους της προστασίας και ανώτατης εποπτείας του κράτους στην αθλητική δράση.

Από την αρχή της ύπαρξης του νεοελληνικού κράτους υφίσταται μέριμνα του Έλληνα νομοθέτη αρχικά για την γυμναστική στην εκπαίδευση, ως σωματική αγωγή αργότερα, και από το 1975 και εντεύθεν φυσική αγωγή. Ο όρος φυσική αγωγή καθιερώνεται πλέον ως εκείνη η έννοια που αντανακλά τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες ως παιδεία δια της γυμναστικής στα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία της χώρας, η οποία συμβάλλει στην ανάπτυξη της εθνικής-ελληνικής συνείδησης.

Η φυσική αγωγή κατά το χάρτη της UNESCO⁴⁵, αποτελεί βασικό μοχλό για την τέλεια ανάπτυξη της προσωπικότητας κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, ενώ η ελεύθερη χρήση χαρακτηρίζεται ως ένα θεμελιώδες δικαίωμα παιδείας και καλλιέργειας του πολίτη. Η έλλειψη αυτών των προϋποθέσεων, αναιρεί την ισχύ των διεθνών, αλλά και εθνικών κανόνων που ρυθμίζουν την άσκηση του δικαιώματος συμμετοχής στη φυσική αγωγή, αφού η έλλειψη τους, αφαιρεί κάθε δυνατότητα υλοποίησης του περιεχομένου της φυσικής αγωγής.

Τυπικά στο ισχύον Σύνταγμα στο άρθρο 16 παρ.2 του Συντάγματος, η μέχρι χθες γυμναστική-σωματική αγωγή ως εκπαιδευτική διαδικασία στη μέση εκπαίδευση αποκτά νέο όρο, αυτόν «φυσική αγωγή» κι αποτελεί έναν από τους σκοπούς της παιδείας ως βασικής αποστολής του κράτους. Το Σύνταγμα θεωρεί τη σωματική και την αγωνιστική δραστηριότητα των μαθητών, τη φυσική αγωγή ως παιδεία, ενταγμένη στο όλο πλαίσιο της εκπαίδευσης.

Στις διατάξεις του Συντάγματος διατυπώνεται, ότι ιδιαίτερος σκοπός και στόχος είναι η σωματική, ηθική και πνευματική καλλιέργεια των νέων δια της φυσικής αγωγής, ως κύριας συνιστώσας σωματικής διάπλασης και περιφρούρησης της υγείας της νεολαίας, την οποία ο συνταγματικός νομοθέτης την διακρίνει έναντι του αθλητισμού (άρθρο 16 παρ.9). Η παιδεία αυτή, η δια του σώματος, εντάσσεται στην αποστολή του κράτους, ως παροχή της φυσικής αγωγής στο σχολείο, της ποικίλης σωματικής καλλιέργειας και ανάπτυξης των νέων. Τις ποιότητες αυτές προβάλλουν ο αδαμάντινος ψυχικός χαρακτήρας, το πρόσωπο με κύρος και με χαλυβδωμένη θέληση και η δυνατότητα ανάπτυξης πρωτοβουλίας. Όλα αυτά δηλαδή συμβάλλουν στην μεταβολή του προσώπου με προσωπικότητα, ώστε να είναι δημιουργική και κοινωνικά ωφέλιμη.

⁴⁵ Σε διεθνές επίπεδο, το δικαίωμα για φυσική αγωγή ρυθμίζεται από τις διατάξεις του Χάρτη της UNESCO, ο οποίος για τα κράτη-μέλη του Ο.Η.Ε. είναι δεσμευτικός. Το δικαίωμα αυτό το προστατεύουν και οι διεθνείς συμβάσεις και πράξεις, όπως η Ευρωπαϊκή Διακήρυξη του Αθλητισμού για όλους και ο Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης (οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες – ανάπηροι).

Το Σύνταγμα, δια της φυσικής αγωγής, θέτει άμεσα παιδαγωγικούς στόχους, όπως αυτόν της ανάπτυξης της προσωπικότητας των μαθητών και την αντιδιαστέλλει, από κάθε άλλου είδους σωματική καλλιέργεια. Για το λόγο αυτό δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται ο όρος φυσική αγωγή για κάθε δραστηριότητα παρά μόνο για αυτήν της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Οι παιδαγωγικοί αυτοί στόχοι εντάσσονται στο γενικότερο σκοπό της παιδείας που κατά το Σύνταγμα είναι η διάπλαση των νέων « ως ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών». Οι πολίτες αυτοί είναι οι προσωπικότητες, τα πολιτικά και κοινωνικά όντα, τα οποία δημιουργούν και λειτουργούν εντός δημοκρατικών θεσμών, αποκαλύπτοντας και την ουσία της Δημοκρατίας, το έργο για τον Δήμο και το κοινό συμφέρον. Μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία της φυσικής αγωγής είναι εύλογο ότι αναζητάει κανείς τους κανόνες που ρυθμίζουν τις σχέσεις των προσώπων τα οποία παίρνουν μέρος στην εμπέδωση των όρων της ελευθερίας, του σεβασμού των άλλων και της προσωπικής αξιοπρέπειάς τους και των όρων της υπευθυνότητας. Με την εκπαιδευτική διαδικασία της φυσικής αγωγής εδραιώνεται η ελευθερία βάσει της οποίας οφείλει να δρα και να διαμορφώνει την πρακτική του το πρόσωπο μέσα στο σύνολο, έτσι ώστε να γίνει πολίτης ελεύθερος και υπεύθυνος, με ιδιαίτερη συμβολή στα κοινά πράγματα και στη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Το Σύνταγμα διακρίνει τον αθλητισμό έναντι της Φυσικής αγωγής τον οποίο θέλει ως αθλητική δραστηριότητα⁴⁶. Τον αθλητισμό ως αθλητική δραστηριότητα συνιστά η ύπαρξη των αθλητικών σωματείων και η άμεση αναφορά σ' αυτά, «ως νόμος ορίζει» (άρθρο 16 παρ.9). Μέριμνα για τον αθλητισμό σε επίπεδο Συντάγματος, εκδηλώνεται για πρώτη φορά το 1975 και τίθεται υπό θεσμική εγγύηση⁴⁷.

3.3 Η ερμηνεία του άρθρου 16 παρ. 9 του Συντάγματος περί αθλητισμού και αθλητικής δράσης.

3.3.1 Εισαγωγή

Ο αθλητισμός ως κοινωνική δραστηριότητα, αποτελεί ένα τομέα κοινωνικής δράσης έντονου κρατικού ενδιαφέροντος ένεκα του οποίου επιβάλλεται η θεσμική

⁴⁶ Δ. Π. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 2001, σελ.121.

⁴⁷ Αν. Δημητρόπουλος, Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Τόμος Α' 2001.

προστασία⁴⁸, οικονομική στήριξη και ο κρατικός έλεγχος των αθλητών, των αθλητικών φορέων και γενικά όσων μετέχουν στην οργάνωση, διοίκηση και άσκηση της αθλητικής δραστηριότητας.

Το κράτος υποχρεούται να προστατεύσει τον αθλητισμό ως θεσμό και είναι αυτονόητο ότι τούτο μπορεί να επιτευχθεί με νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες είτε ρυθμίζουν ειδικά τις σχέσεις που αναπτύσσονται στον αθλητισμό, είτε επιβάλλουν την υποχρέωση του κράτους για άλλου είδους θεσμική προστασία των φορέων και υποκειμένων του.

Ο αθλητισμός αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα⁴⁹ που έχει ως υποκείμενο όχι μόνο τον αθλητή ως φυσικό πρόσωπο, αλλά και τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα που μετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην αθλητική δραστηριότητα. Επομένως η νομοθετική προστασία του αθλητισμού ως αποτέλεσμα ικανοποίησης του κοινωνικού δικαιώματος που καθιερώνει το άρθρο 16 παρ. 9 του Συντάγματος, αποτελεί συγχρόνως και όρο για την αναγνώριση της αθλητικής δραστηριότητας ως άσκηση ενός ατομικού δικαιώματος προστατευομένου επίσης από το άρθρο 16 παρ.9.

3.3.2 Προστασία και εποπτεία του αθλητισμού κατά το άρθρο 16 παρ.9

Η συνταγματική διάταξη για τον αθλητισμό έχει ως ακολούθως: « ο αθλητισμός τελεί υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του κράτους. Το κράτος επιχορηγεί και ελέγχει τις πάσης φύσεως ενώσεις των αθλητικών σωματείων, ως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει επίσης την σύμφωνον προς τον προορισμόν των επιχορηγουμένων ενώσεων διάθεσιν των επιχορηγουμένων εκάστοτε ενισχύσεων». Κατά συνέπεια υπό τις προϋποθέσεις των ειδικών διατάξεων του νόμου και μόνο, το κράτος επιχορηγεί, τα αθλητικά σωματεία και τις ενώσεις τους, αλλά παράλληλα ασκεί και έλεγχο προ τούτο.

Σε πρώτη φάση, η εκ του συντάγματος προστασία στον αθλητισμό παρέχεται δια των πάσης φύσεως αθλητικών ενώσεων, οι οποίες επιχορηγούνται οικονομικά και υφίστανται τον κατά νόμο έλεγχο, αν η οικονομική επιχορήγηση αυτή δηλαδή

⁴⁸ Με τον όρο προστασία νοείται η κάθε είδους κρατική ενέργεια που εξυπηρετεί τον τομέα του αθλητισμού και λειτουργεί προς όφελός του με την εφαρμογή λ.χ. προγραμμάτων ανάπτυξης του αθλητισμού, νομοθετικών ρυθμίσεων κ.α.

⁴⁹ Κοινωνικό δικαίωμα, είναι το δικαίωμα του πολίτη ενός κράτους να απαιτεί διοικητική, οικονομική και νομοθετική παρέμβαση εκ μέρους του κράτους για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην αθλητική δραστηριότητα.

διατέθηκε για το σκοπό για τον οποίο υφίσταται η αθλητική ένωση. Στην πράξη η προστασία του αθλητισμού, εκδηλώνεται με την οικονομική ενίσχυση του αθλητικού σωματείου και υφίσταται μόνο στο βαθμό που τούτο εξυπηρετεί το σκοπό του αθλητισμού, ο οποίος συμπίπτει και με τον καταστατικό σκοπό του σωματείου⁵⁰. Αθλητικό σωματείο που, με τη δραστηριότητά του, εκφεύγει του σκοπού δια του οποίου συνεστήθη, αποκλείεται και της οικονομικής ενισχύσεως, το οποίο σημαίνει ότι για το συνταγματικό νομοθέτη έχει τεθεί εκτός ορίων αθλητικής δραστηριότητας. Οι συνταγματικές διατάξεις για τον αθλητισμό, εξαιτίας της αναπτυσσόμενης αθλητικής δραστηριότητας, ως κοινωνικού δικαιώματος, «νομοθετικό ή κοινωνικό κεκτημένο», ορίζουν την έννοια της προστασίας. Η ανωτέρω συνταγματική επιταγή εισάγει το θεμελιώδες δικαίωμα που όπως προαναφέρθηκε μπορεί να χαρακτηρίζεται ως «κοινωνικό δικαίωμα». Την αξίωση δηλαδή για παροχές προς τα σωματεία ως υλοποίηση του όρου « κρατική προστασία», για την ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας.

Η εξασφάλιση των οικονομικών παροχών, των οικονομικών ενισχύσεων και των άλλων θετικών ενεργειών της διοίκησης, μας οδηγούν στην άποψη ότι διαμορφώνεται ένα αρκετά μεγάλο πλαίσιο συνταγματικής προστασίας του αθλητισμού. Η προστασία αυτή συμπληρώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 που αφορούν την ελεύθερη ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας, η οποία οφείλει να είναι σύμφωνη με τα χρηστά και τα αθλητικά ήθη, να μην προσβάλλει το δικαίωμα των άλλων και να μην παραβιάζει το Σύνταγμα⁵¹. Όταν η αθλητική δραστηριότητα αναπτύσσεται εις βάρος και εναντίον των ανωτέρω ρυθμίσεων, χάριν της προστασίας του αθλητισμού και του θεσμού αυτού, τίθενται περιορισμοί. Τους περιορισμούς αυτούς ο νομοθέτης οφείλει να θεσμοθετεί εντός του πλαισίου της συνταγματικής νομιμότητας.

Σε δεύτερη φάση, το κράτος διασφαλίζει τη λειτουργία του αθλητικού γίνεσθαι στο πλαίσιο των νομικών και οικονομικών δυνατοτήτων με υλική ή άλλη βοήθεια για να εκπληρωθεί ο σκοπός του αθλητισμού. Η διακριτική εποπτεία, ασκείται δια του ελέγχου τον οποίο θέλει ο συνταγματικός νομοθέτης, προς

⁵⁰ Ο συνταγματικός νομοθέτης πάντως δεν φαίνεται να είχε υπόψη του, κατά το χρόνο σύνταξης της διατάξεως αυτής, τη διάκριση μεταξύ του ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού, ώστε στην έννοια αθλητισμός να συμπεριλαμβάνει και τη δεύτερη περίπτωση.

⁵¹ Αν. Δημητρόπουλος, Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Τόμος Α' 2001.

εξασφάλιση του σκοπού τον οποίο εξυπηρετεί ο αθλητισμός, που είναι δημόσιος υπέρ του κοινού οφέλους, του οφέλους δηλαδή της ελληνικής κοινωνίας. Η εποπτεία αυτή εξασφαλίζει τη νομιμότητα των αθλητικών δραστηριοτήτων, δια του ελέγχου, εάν τελούν σε συμφωνία και αρμονία με τις διατάξεις του Συντάγματος. Η άσκηση της εποπτείας αυτής στην αθλητική δράση πραγματώνεται δια της ελεγκτικής διαδικασίας και των οργάνων προς τούτο. Ο έλεγχος, τον οποίο οφείλει να ασκεί το κράτος στην αθλητική δραστηριότητα συμπληρώνει την άσκηση της κατά το Σύνταγμα οφειλόμενης εποπτείας, επειδή ακριβώς εντέλλεται να επιχορηγεί και ενισχύει αθλητικά σωματεία και τις πάσης φύσης ενώσεις του Αθλητισμού. Την κατά τα παραπάνω εποπτεία στον αθλητισμό ασκεί ο αρμόδιος επί του Αθλητισμού Υπουργός ή Υφυπουργός και ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού.

3.4 Η κατά το Σύνταγμα συμμετοχή στην αθλητική δράση.

Η ελεύθερη συμμετοχή στο αθλητισμό για την επίτευξη της πλήρους ανάπτυξης της προσωπικότητας για τη δημιουργία φυσικών, πνευματικών και ηθικών δυνάμεων και τη βελτίωση των ευκαιριών, σύμφωνα με την παράδοση της χώρας στον αθλητισμό, οφείλουν να τελούν υπό την εγγύηση του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και των άλλων όψεων της κοινωνικής ζωής, επειδή ακριβώς το αθλητικό τοπίο εμφανίζει ουσιώδεις συνθήκες για την επιτυχή άσκηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων⁵². Υποκείμενο επομένως του σχετικού δικαιώματος είναι ο καθένας συλλογικά, τα διάφορα αθλητικά νομικά πρόσωπα, σωματεία εταιρείες και ενώσεις με σκοπούς αθλητικούς. Έτσι ο αθλητής, ο προπονητής, ο διαιτητής αθλητικών αγώνων, το στέλεχος της αθλητικής διοίκησης, ο κοινός θεατής και κάθε νομικό πρόσωπο με σκοπούς αθλητικούς, είναι φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στον κύκλο της αθλητικής δραστηριότητας⁵³.

Στο πλαίσιο των Συνταγματικών διατάξεων για τον αθλητισμό, ο αθλητικός νόμος ρυθμίζει ζητήματα οργάνωσης του αθλητικού γίγνεσθαι ως «ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός» ένα μεγάλο πλέγμα σχέσεων στον αθλητισμό, είτε με απ' ευθείας διατάξεις του, είτε με νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις στα όργανα διοίκησης και στα εξουσιοδοτημένα απ' αυτήν όργανα ή κατά νόμο ιδιωτικού δικαίου προκειμένου αυτά να εκδώσουν νομικές κανονιστικές πράξεις⁵⁴.

⁵² Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001, σελ.74-76

⁵³ Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001, σελ.75

⁵⁴ Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001, σελ.78

Η εξασφάλιση του δικαιώματος συμμετοχής στην αθλητική δράση, σχετίζεται άμεσα με την προστασία του αθλητισμού ως θεσμού, ο οποίος στο πλαίσιο και του διεθνούς οργανωμένου αθλητισμού, διέπεται και από κανόνες που αφορούν την ηθική, τα αθλητικά ήθη που προσδίδουν την ιδιαίτερη φυσιογνωμία στο αθλητικό γίγνεσθαι και στο φαινόμενο αθλητισμός, η οποία αποδίδει πολιτισμικό χαρακτήρα στον αθλητισμό, αλλά και τον ανάγει σε θέμα κοινωνικής παιδείας. Ο αθλητισμός αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα για όλους, κατοχυρωμένο στο Σύνταγμα και ιδιαίτερα στις διατάξεις περί ανάπτυξης της προσωπικότητας⁵⁵. Η ανάπτυξη της προσωπικότητας επιτυγχάνεται δια της συμμετοχής στην αθλητική δράση, η οποία καθίσταται ένα ατομικό δικαίωμα. Η συμμετοχή στην αθλητική δράση εξυπηρετεί το σκοπό της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, ενώ με τη συμμετοχή σ' αυτή επιτυγχάνεται η ειδική συμβολή στην πολιτιστική και κοινωνική ζωή μιας χώρας.

3.5 Περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων

3.5.1 Εισαγωγή

Για να μην προσβάλλονται δικαιώματα άλλων και να μην παραβιάζεται το Σύνταγμα ή τα χρηστά, τα αθλητικά και τα αγωνιστικά ήθη είναι αναγκαίο στο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος και συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα να τίθενται στον τομέα αυτό περιορισμοί⁵⁶. Οι περιορισμοί αυτοί είναι επιτρεπτοί μόνο στο βαθμό που το Σύνταγμα και ο νόμος το επιτρέπουν, για λόγους προστασίας του αθλητισμού, αλλά και για λόγους δημοσίου συμφέροντος⁵⁷. Ο σκοπός αυτών των περιορισμών είναι η διασφάλιση της ελεύθερης συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα, η προστασία του αθλητικού θεσμού και του γενικού συμφέροντος. Τέτοιοι περιορισμοί που επιβάλλονται είναι στην προσωπική ελευθερία γενικά, στην ελευθερία της γνώμης, του συνέρχεσθαι, της οικονομικής ελευθερίας και της ανάπτυξης της προσωπικότητας.

3.5.2 Αρχή της προσωπικής ελευθερίας

⁵⁵ Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001,σελ 94-95

⁵⁶ Κουσουλής Σ. – Μαλάτος Α., Αθλητική νομοθεσία, εκδόσεις Σάκκουλα 2003, σελ.56 επ.

⁵⁷ Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001,σελ 94.

Λόγω της ανάγκης εξασφάλισης των αθλητικών ηθών και γενικότερα της ιδέας του αθλητισμού εκδίδονται ειδικοί κανονισμοί οι οποίοι προβλέπουν τον περιορισμό στην προσωπική ελευθερία. Μια μορφή στέρησης προσωπικής ελευθερίας στον αθλητισμό, είναι η πρόβλεψη στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας και ο χαρακτηρισμός του προσώπου φυσικού ή νομικού για τον αγωνιστικό χώρο και το χώρο του αθλητισμού, ως μη φιλάθλου, με τις κατά τον ειδικό νόμο συνέπειες. Στις περιπτώσεις αυτές, δεν πρόκειται απλά για περιορισμό της ελευθερίας χάριν των σκοπών που εξυπηρετεί ο αθλητισμός, αλλά για κατάργησή της.

Η αγωνιστική εκδήλωση του ατόμου είναι συνυφασμένη με την προσωπική ελευθερία για το λόγο αυτό τέτοιες ρυθμίσεις είναι στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας.

3.5.3 Αρχή της ελευθερίας της γνώμης

Για την εξασφάλιση της ελευθερίας της γνώμης, το Σύνταγμα ορίζει ότι, ο καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, εγγράφως, και δια του τύπου, τις σκέψεις του, αρκεί προς τούτο να τηρεί τους νόμους του κράτους. Η αναγκαιότητα της περιστολής του δικαιώματος της ελευθερίας της γνώμης στην αθλητική δράση χάριν της ομαλότητας και της ηρεμίας στους αθλητικούς αγώνες και την αποτροπή εκτρόπων και βιαίων επεισοδίων δεν μπορεί να οδηγηθεί στην απαγόρευση, το οποίο ουσιαστικά σημαίνει κατάργηση του δικαιώματος στην ελευθερία της γνώμης.

Στο προϊσχύσαν δίκαιο ο Έλληνας νομοθέτης απαγόρευε στους προπονητές, διαιτητές και τους κριτές αγώνων, κάθε κρίση, που εκδηλωνόταν δια του τύπου και των λοιπών μέσων ενημέρωσης και αφορούσε στη διαιτησία, και τούτο για να διασφαλίσει την ηρεμία στους αγώνες⁵⁸. Με τη ρύθμιση αυτή βέβαια δεν περιόριζε απλά την ελευθερία της γνώμης, αλλά επέβαλλε την απαγόρευση, η οποία κατά την νομολογία υπερέβαινε την αρχή της αναλογικότητας και είχε κριθεί ως υπέρμετρη και αντισυνταγματική⁵⁹.

3.5.4 Αρχή της ελευθερίας του συνέρχεσθαι

⁵⁸ Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ. 134 επ.

⁵⁹ Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ. 138.

Η βία στα γήπεδα και γενικότερα στους αθλητικούς χώρους είναι ένα δυσάρεστο φαινόμενο που δυστυχώς μέρα με τη μέρα γίνεται όλο και πιο έντονο. Ειδικά στη χώρα μας είναι πολύ συχνά τέτοια περιστατικά που έχουν ως αποτέλεσμα την πρόκληση σημαντικών φθορών στον αθλητικό μηχανισμό και παράλληλα την αμαύρωση του οργανωτικού και αναπτυξιακού προφίλ της χώρας στην υπόλοιπη αθλητική Ευρώπη.

Για να αντιμετωπισθούν οι ταραχοποιοί θεατές Αθλητικών Αγώνων και οι λεγόμενοι χούλιγκαν, τίθεται περιορισμός στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι στον αθλητισμό. Τέτοιο περιορισμό επιβάλλουν οι διατάξεις του νόμου για τα εγκλήματα στους αθλητικούς χώρους και η κεκυρωμένη με νόμο διεθνής σύμβαση για τη βία στον αθλητισμό. Ο περιορισμός αυτός όμως δεν μπορεί να φθάνει σε σημείο κατάργησης της ελευθερίας του συνέρχεσθαι.

3.5.5 Αρχή της ελεύθερης επιλογής αθλητικού σωματείου

Κάθε αθλητής δικαιούται να επιλέξει ελεύθερα το σωματείο της προτίμησής του για να αναπτύξει την αθλητική δράση του, να ενισχύσει την αθλητική του παιδεία και να συνεχίσει την συστηματική σωματική του καλλιέργεια. Οι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφών και μετεγγραφών των αθλητών, όπως η διαδικασία και τα όργανα καθορίζονται με ειδικούς κανονισμούς τους οποίους επικυρώνει η γενική συνέλευση της οικείας ομοσπονδίας του κάθε αθλήματος και ασκεί έλεγχο νομιμότητας ή διοίκηση.

Το δικαίωμα της μετεγγραφής εξασφαλίζει βασικές και στοιχειώδεις ελευθερίες του αθλητή ως ανθρώπου με την βασική προϋπόθεση να μην ασκείται ως κατάχρηση δικαιώματος. Ενώ απ' την πλευρά του, και το σωματείο δικαιούται να αναπτύξει μέσω των αθλητών του την προσωπικότητά του. Για το λόγο αυτό άλλωστε και εν όψει των αθλητικών διοργανώσεων το σωματείο απασχολεί προπονητές έναντι αμοιβής και φροντίζει για την εξασφάλιση αθλητικών χώρων και λειτουργικών εγκαταστάσεων⁶⁰.

Ωστόσο, συμβαίνει σε αρκετές περιπτώσεις να δημιουργείται σύγκρουση μεταξύ σωματείου και αθλητή είτε λόγω κατάχρησης δικαιώματος εκ μέρους του σωματείου είτε λόγω παράνομης συμπεριφοράς του αθλητή.

⁶⁰ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.183.

Για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων αυτών και προς αποφυγή συγκρούσεων, τίθενται περιορισμοί οι οποίοι όμως δεν μπορεί να φθάνουν το όριο της καταργήσεώς του δικαιώματος του ενός υπέρ του άλλου. Κατά τη νομολογία οι περιορισμοί που αφορούν τη συμμετοχή στην άθληση και αφορούν κυρίως μετεγγραφές αθλητών θα πρέπει να κρίνονται ως αναγκαίοι και δεν μπορεί να είναι υπέρμετροι, ενώ η ύπαρξη σπουδαίου λόγου αίρει την αναγκαιότητά τους. Σε αντίθετη περίπτωση κρίνονται ως αντισυνταγματικοί. Ως αντισυνταγματική κρίνεται και η περίπτωση κανονιστικής απόφασης περιορισμού του δικαιώματος συμμετοχής σε αθλητικούς αγώνες, κατά την οποία δεν συντρέχει λόγος δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος που θα δικαιολογούσε αποκλεισμό αθλητή από αυτούς.

3.5.6 Αρχή της οικονομικής ελευθερίας

Ο επαγγελματισμός, τη σημερινή εποχή, έχει εισχωρήσει στο χώρο του αθλητισμού με αποτέλεσμα ένα μεγάλο μέρος της αθλητικής δραστηριότητας να έχει εξελιχθεί σε σημαντική οικονομική δραστηριότητα. Από την πλευρά του ο νομοθέτης έχει χρέος να προβεί σε ρυθμίσεις που να εξασφαλίζει το δικαίωμα της ελευθερίας στην οικονομική δραστηριότητα, στην αθλητική δράση για να προστατέψει τον αθλητικό θεσμό, αλλά και για την προστασία της εθνικής οικονομίας. Οι περιορισμοί, κατά τη νομολογία, επιβάλλονται στη συμβατική ελευθερία χάριν της ελεύθερης δραστηριότητας άλλων ατόμων ή ομάδων του γενικού συμφέροντος. Ανάλογοι περιορισμοί έχουν θεσπιστεί για τα ανώτατα όρια αποδοχών στους αμειβομένους και επαγγελματίες αθλητές και ποδοσφαιριστές, για να αποτρέπονται οι υπέρογκες αμοιβές.

3.5.7 Αρχή της ελευθερίας της εργασίας

Η ελευθερία στην εργασία και την άσκηση του επαγγέλματος συνδέεται άμεσα με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και προϋποθέτει⁶¹ α) Την κατοχύρωση της ελευθερίας των συμβάσεων στην αθλητική δραστηριότητα στην οποία εμπεριέχεται η ελεύθερη επιλογή του αντισυμβαλλόμενου αθλητή ή τρίτου στον αθλητισμό, β) την δυνατότητα σύναψης ή μη της σύμβασης και γ) την ελεύθερη διαμόρφωση των όρων της συμφωνίας περιλαμβανομένων και των ζητημάτων: των

⁶¹ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.191.

μετεγγραφών και της ελεύθερης μετακίνησης αθλητών- προπονητών και των αθλητικών στελεχών.

Οι σχέσεις ανάμεσα στους αθλητές και στα σωματεία είναι σχέσεις που τοποθετούνται στη σφαίρα των ιδιωτικών αθλητικών σχέσεων και αναμφίβολα απαιτείται η κατοχύρωση της επαγγελματικής ελευθερίας τους⁶². Αυτή η επαγγελματική ελευθερία των αθλητών ταυτίζεται κατά ένα μέρος με την ελευθερία της εργασίας, η οποία εγγυάται γενικά σε κάθε άνθρωπο να επιλέγει το είδος, τον τόπο και τη διάρκεια της εργασίας του καθώς και τα μέσα ή τους τρόπους της επαγγελματικής του δράσης. Σημαντικό ρόλο στην πορεία του επαγγελματικού αθλητισμού συνδεδεμένου με το δικαίωμα της ελευθερίας της εργασίας διαδραμάτισε η γνωστή υπόθεση Bosman⁶³ που ανέτρεψε το καθεστώς στον ευρωπαϊκό επαγγελματικό αθλητισμό⁶⁴. Με τα νέα δεδομένα, πλέον, που έχουν δημιουργηθεί στον ευρωπαϊκό χώρο ο επαγγελματικός αθλητισμός δεν είναι οικονομική δραστηριότητα που απολαμβάνει «ασυλία» από το Κοινοτικό Δίκαιο αλλά αρχίζει με συνεχώς επιταχυνόμενους ρυθμούς να ακολουθεί το αμερικανικό μοντέλο εμπορευματοποίησης του αθλητισμού⁶⁵.

3.6 Η εφαρμογή των επιμέρους συνταγματικών δικαιωμάτων στον αθλητισμό

3.6.1 Εισαγωγή

Έχοντας μελετήσει τον τρόπο με τον οποίο το Σύνταγμα αναδεικνύει τον αθλητισμό ως προστατευόμενο από αυτό θεσμό, τις συνέπειες που η ανάδειξη αυτή επιφέρει στη σχέση του αθλητισμού με αυτό το ίδιο το δικαίωμα συμμετοχής στην οργανωμένη αθλητική δράση αλλά και γενικότερα τον τρόπο νομικής αξιολόγησης της σχέσης αθλητισμού και συνταγματικών δικαιωμάτων, είναι δυνατόν στην παρούσα φάση να εξετάσουμε όσα από τα δικαιώματα αυτά παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως προς τον τρόπο εφαρμογής τους στον χώρο του αθλητισμού.

⁶² Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ.115 επ.

⁶³ Weatherill S., European Sports Law. TMC Asser Institute. The Netherlands.

⁶⁴ Βλ. ανωτέρω την υποενότητα 1.3.2.3. της παρούσης, σελ.8.

⁶⁵ Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Οικονομική δραστηριότητα και ανταγωνισμός στον αθλητισμό – Υπόθεση Bosman, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 1996.

3.6.2. Ανθρώπινη αξία (άρθρο 2 παρ.1 Συντάγματος)

Το άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος ορίζει ότι: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας». Με τον τρόπο αυτό προστατεύεται η ανθρώπινη αξία η οποία ως έννοια γένους, είναι το σύνολο των γενικών, υλικών, πνευματικών και κοινωνικών γνωρισμάτων του ανθρώπινου γένους και ουσιαστικά αποτελεί νομική μεταγλώττιση του όρου «άνθρωπος»⁶⁶. Η ταυτότητα αυτή έχει πραγματικές και νομικές διαστάσεις. Ο όρος «ανθρώπινη αξία» ως νομική έννοια δεν περιλαμβάνει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από ότι περιλαμβάνει η έννοια άνθρωπος και ανθρώπινη φύση. Καθιερώνεται έτσι αντικειμενική συνταγματική αρχή, σύμφωνα με την οποία φορέας ανθρώπινης αξίας είναι κάθε άνθρωπος, κάθε φυσικό πρόσωπο⁶⁷.

Περαιτέρω συνταγματικούς προσδιορισμούς της ανθρώπινης αξίας αποτελούν φυσικά η ελευθερία, η ισότητα και τα λοιπά ανθρώπινα δικαιώματα. Η αρχή του απαραβίαστου της ανθρώπινης αξίας που αποτελεί επομένως την καταστατική αρχή της νέας, σύμφωνα με το Σύνταγμα ελληνικής έννομης τάξης, προκύπτει εκτός από την διάταξη του άρθρου 2 παρ.1 του Συντάγματος και από άλλες διατάξεις, (όπως π.χ. των άρθρων 4 παρ.1 και 2, 5 παρ.1. κλπ) και συνδέεται άρρηκτα με δύο θεμελιώδεις συνταγματικές υποχρεώσεις, την υποχρέωση των ατόμων να σέβονται την ανθρώπινη αξία και την υποχρέωση του κράτους να σέβεται και να προστατεύει την ανθρώπινη αξία⁶⁸. Συνέπεια των παραπάνω είναι, ότι καις τον χώρο του αθλητισμού τόσο το κράτος όσο και γενικά οι ασχολούμενοι με τον αθλητισμό οφείλουν να σέβονται την ανθρώπινη αξία των αθλητών. Ο αθλητής πρέπει να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής ανθρώπινη οντότητα, που πρέπει να είναι σεβαστή από όλους⁶⁹. Η παραπάνω συνταγματική επιταγή πρέπει να αποτελεί γνώμονα για την ρύθμιση της αθλητικής δραστηριότητας από κάθε αρμόδιο φορέα, κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τις ανάγκες της ανθρώπινης υπόστασης των αθλητών. Ιδίως στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού η εφαρμογή αυτής της αρχής επιτάσσει τον σεβασμό της ανθρώπινης υπόστασης από τους διάφορους αθλητικούς φορείς, ιδίως σε σχέση με τον στόχο τους για επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής αθλητικής επίδοσης και μέσω αυτής του

⁶⁶ Βλ. Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.117

⁶⁷ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.939

⁶⁸ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.766.

⁶⁹ Δ. Π. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό Δίκαιο, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 2001, σελ.116.

μεγαλύτερου δυνατού οικονομικού οφέλους⁷⁰. Η «αγορά και πώληση» αθλητών κατ' εφαρμογή διαφόρων μετεγγραφικών συστημάτων, το «ντοπάρισμα» των αθλητών με επιβλαβείς για την υγεία τους ουσίες, η «αποτίμηση της αξίας» των αθλητών για λογιστικούς σκοπούς αποτελούν περιπτώσεις που θα μπορούσαν να κριθούν ως παραβιάσεις αυτής της συνταγματικής επιταγής, ή έστω ως περιπτώσεις που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό βεληνεκές αυτής⁷¹.

3.6.3. Ισότητα (άρθρο 4 Συντάγματος)

Το άρθρο 4 εισάγει την αρχή της ισότητας των πολιτών απέναντι στο νόμο (ισονομία) και αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ταυτόχρονης συνταγματικής καθιέρωσης αντικειμενικής αρχής και θεμελιώδους δικαιώματος⁷², η οποία μάλιστα αφορά όχι μόνο την εφαρμογή αλλά και την θέσπιση του νόμου⁷³. Η αρχή της ισότητας αποτελεί θεμελιώδη συνταγματική αρχή, η οποία διαχέεται στη συνολική έννομη τάξη και εμφανίζεται με ειδικότερες μορφές σε όλες τις περιοχές του δικαίου. Βρίσκει εφαρμογή με δύο διαφορετικές μορφές, τη θετική, δηλαδή της αρχής της ίσης μεταχείρισης και την αρνητική, δηλαδή την απαγόρευση των διακρίσεων.

Η αρχή της ισότητας των πολιτών έναντι του νόμου βάσει και του ως άνω άρθρου, ως αμυντικό δικαίωμα του πολίτη στρέφεται κατ' αρχήν κατά του κράτους, το οποίο οφείλει να τηρεί το ίδιο την αρχή της ισότητας, με την έννοια ότι πρέπει να απέχει από κάθε ενέργεια που θα διαφοροποιούσε όμοιες περιπτώσεις, σχέσεις ή καταστάσεις. Συγχρόνως όμως στρέφεται προς το κράτος και ως προστατευτικό δικαίωμα. Το κράτος δεν υποχρεούται μόνο σε παράλειψη, αλλά και σε θετικές πράξεις για την προστασία του ατόμου από ποικίλες ανισότητες και διακρίσεις. Κατά δεύτερο λόγο το δικαίωμα της ισότητας, ως αμυντικό δικαίωμα, στρέφεται ενάντια και σε κάθε φορέα ιδιωτικής εξουσίας, δηλαδή τριτενεργεί, χωρίς κάτι τέτοιο να αναιρεί την ιδιωτική ελευθερία και την ελευθερία των συμβάσεων⁷⁴.

Βασική έκφραση της αρχής της ισότητας αποτελεί η απαγόρευση των διακρίσεων, η οποία όμως δεν συνεπάγεται οπωσδήποτε ίση μεταχείριση, καθώς εκ των πραγμάτων υπάρχουν ανισότητες και διαφορές μεταξύ των ανθρώπων. Ωστόσο, το Σύνταγμα, παρ' ότι τις αναγνωρίζει, απαγορεύει ρητά να συνεπάγονται

⁷⁰ Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ.128 επ.

⁷¹ Βλ. Δ.Π.Παναγιωτόπουλος, Αθλητικό δίκαιο, εκδόσεις Α.Σάκκουλα 2001, σελ.118

⁷² Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.954 επ.

⁷³ Βλ. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ.1038.

⁷⁴ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.1057 επ.

ευμενέστερη ή δυσμενέστερη νομική μεταχείριση, βασισμένη σε αποδοκιμαζόμενα από το δίκαιο κριτήρια διαφοροποίησης⁷⁵.

Στον χώρο του αθλητισμού η αρχή της ισότητας, τόσο ως αμυντικό όσο και ως προστατευτικό συνταγματικό δικαίωμα, βρίσκει εφαρμογή τόσο κατά του κράτους, όσο και κατά της ιδιωτικής εξουσίας των αθλητικών συλλόγων και ομοσπονδιών, θεμελιώνοντας την αξίωση κάθε αθλητή για δίκαιη και ισότιμη αντιμετώπισή του από το σύνολο των αθλητικών φορέων. Η απαγόρευση της δωροδοκίας και δωροληψίας για αλλοίωση αποτελέσματος αγώνα⁷⁶, η οποία απειλείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή χιλιάδων ευρώ, καθώς επίσης και η απαγόρευση της φαρμακοδιέγερσης, της τεχνητής δηλαδή μεταβολής της φυσικής αγωνιστικής ικανότητας⁷⁷, αποτελούν χαρακτηριστικές περιπτώσεις θεμελίωσης μιας αξίωσης των αθλητών για ισότιμη μεταχείριση.

Στην αρχή της ισότητας εμπίπτουν ιδίως οι διακρίσεις εις βάρος των γυναικών, που επιθυμούν να ασχοληθούν είτε επαγγελματικά είτε ερασιτεχνικά με τον αθλητισμό. Η εφαρμογή της αρχής της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών στον αθλητισμό συνίσταται κυρίως στην υποχρέωση του κράτους αλλά και των αθλητικών οργανώσεων όχι μόνο να επιτρέπουν αλλά και να διευκολύνουν την αθλητική δραστηριότητα των γυναικών, στα αθλήματα που διοικούν. Η ΔΟΕ απαιτεί για την αναγνώριση μιας διεθνούς αθλητικής ομοσπονδίας όπως το καλλιεργούμενο από αυτήν άθλημα περιλαμβάνει και αγωνίσματα γυναικών⁷⁸. Αλλά και αναφορικά με άτομα, τα οποία χρήζουν ιδιαίτερης μεταχείρισης, όπως π.χ. τα άτομα με αναπηρίες, βρίσκει εφαρμογή η αρχή αυτή. Για τον λόγο αυτό το άρθρο 4 συνδυάζεται με άλλες δύο διατάξεις, αυτές των άρθρων 116 παρ.2 και 21 παρ.6 του Συντάγματος. Η διάταξη καθιερώνει την αρχή της ισότητας των δύο φύλων, η οποία αρχικά φορούσε τον ανδρικό πληθυσμό και η επέκτασή της στον γυναικείο ήταν αποτέλεσμα της σύγχρονης ιστορικής εξέλιξης. Με την αναθεώρηση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 116 του Συντάγματος τον Απρίλιο του 2001⁷⁹, παρεσχέθη στον νομοθέτη η δυνατότητα να λάβει θετικά μέτρα για την προώθηση της ισότητας και την αποκατάσταση των υφιστάμενων στην πράξη ανισοτήτων, ιδιαίτερα σε βάρος των

⁷⁵ Βλ. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ.1047

⁷⁶ Άρθρο 132 παρ.1 και 2 του Ν.2725/1999.

⁷⁷ Άρθρο 128 επ. του Ν.2725/1999.

⁷⁸ Βλ. L.Silance, Les Sports et le droit, Paris – Bruxelles 1998, σελ.63 επ.

⁷⁹ «Δεν αποτελεί διάκριση λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων για την προώθηση της ισότητας μεταξύ των ανδρών και γυναικών. Το Κράτος μεριμνά για την άρση ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών».

γυναικών. Φυσικά η δυνατότητα αυτή δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, αλλά και άλλες κοινωνικές ομάδες ή άνισες καταστάσεις, όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Όσον αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, το άρθρο 21 παρ.2 ορίζει το δικαίωμα αναπήρων και ατόμων, που πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο, για ειδική φροντίδα από το κράτος. Ο νομοθέτης δύναται να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των παραπάνω προσώπων συνδυάζοντας την παράγραφο 6 του ανωτέρω άρθρου με το άρθρο 4 παρ.1 (αρχή ισονομίας) και τη νέα διάταξη του άρθρου 116 παρ.2, που επιτρέπει την λήψη θετικών μέτρων υπέρ ομάδων που τελούν υπό συνθήκες πραγματικής ανισότητας. Η εφαρμογή της αρχής της ισότητας στον αθλητικό χώρο αναφορικά με τα πρόσωπα αυτά συνίσταται κυρίως στη μέριμνα που πρέπει να λαμβάνεται από κρατικούς ή αθλητικούς φορείς για τους αθλητές αυτούς και υλοποιείται με τη διοργάνωση ειδικών αγώνων, με τη σύσταση αθλητικών σωματείων για άτομα με αναπηρίες⁸⁰ και με την εν γένει οργάνωση και λειτουργία του αθλητισμού για άτομα με αναπηρίες.

Συμπερασματικά, άξιο αναφοράς είναι το γεγονός τιμητικές διακρίσεις που προβλέπονται στο νόμο όπως π.χ. αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 2 παρ.1 και 34 παρ.16 και 17 του Νόμου 2725/1999, είναι σύμφωνες με την αρχή της ισότητας και φυσικά δεν μπορούν να θεωρηθούν ως απαγορευμένοι κατά το άρθρο 4 παρ.7 του Συντάγματος τίτλοι ευγενείας ή διάκρισης. Το ίδιο ισχύει και για την πρόβλεψη οικονομικών παροχών, ευεργετημάτων και διευκολύνσεων για τους αθλητές, που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές επιδόσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα, πράγμα που αποτελεί θεμιτή απόκλιση από την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

3.6.4. Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και συμμετοχή στην οικονομική ζωή (άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος)

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ.1 του Συντάγματος: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη». Ως εκ τούτου, κατοχυρώνεται κατ' αρχήν η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, δηλαδή η γενικότερη ελευθερία του ανθρώπου, ως αντικειμενική αρχή και θεμελιώδες δικαίωμα.

⁸⁰ Άρθρο 29 του Ν.2725/1999.

Το Σύνταγμα προστατεύει την προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου ως ελευθερία για όλους και ως δικαίωμα αυτοδιάθεσης του ατόμου, αναγνωρίζει τρόπον τινά σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα να διαθέτει ελεύθερα τον εαυτό του προς τις κατευθύνσεις, τις οποίες το ίδιο επιλέγει. Η χρησιμότητα, επομένως, της διάταξης είναι μεγάλη καθόσον καλύπτει οποιαδήποτε εκδήλωση της ανθρώπινης υπόστασης πολύ πέρα από τις μερικότερες εκφάνσεις, που κατοχυρώνουν οι λοιπές διατάξεις. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο επιβάλλεται η ταυτόχρονη επίκλησή της με τις ειδικότερες συνταγματικές διατάξεις⁸¹. Βέβαια, εκεί όπου βρίσκουν εφαρμογή οι ειδικές συνταγματικές διατάξεις, η επιπρόσθετη εφαρμογή της γενικής αυτής διατάξεως δεν έχει πρακτική σημασία, έχει όμως μεγάλη σημασία όταν ως «γενική ρήτρα» μπορεί να προσφέρει συνταγματική προστασία σε όσες περιπτώσεις δεν καλύπτονται από τις ειδικές διατάξεις των επί μέρους ατομικών δικαιωμάτων⁸².

Η συνταγματική προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας έχει καθολικό χαρακτήρα, αναφέρεται δηλαδή σε οποιαδήποτε εκδήλωση της ανθρώπινης ζωής. Το Σύνταγμα ορίζει ρητά και διασφαλίζει τον καθολικό αυτό χαρακτήρα, αναγνωρίζοντας τρία επί μέρους δικαιώματα γενικού επίσης χαρακτήρα, το δικαίωμα της συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Η τριπλή αυτή αναφορά κατοχυρώνει την ελεύθερη συμμετοχή καθενός σε όλο το φάσμα της ανθρώπινης ζωής και δραστηριότητας κατά το μέτρο που ο ίδιος θεωρεί απαραίτητο τηρώντας φυσικά τους νόμους και τα χρηστά ήθη⁸³.

Κατοχυρώνοντας το Σύνταγμα την ελεύθερη συμμετοχή στην γενικότερη κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας, περιλαμβάνει βέβαια σε αυτή την επιταγή του και τον αθλητισμό.

Η συμμετοχή στην αθλητική δράση, ως κοινωνική δραστηριότητα, εξυπηρετεί επομένως όχι μόνον την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, αλλά συμβάλλει καις την διαμόρφωση της πολιτιστικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής της χώρας. Στο πλαίσιο της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας μέσω του αθλητισμού εντάσσονται η ελεύθερη επιλογή αθλήματος, η ελευθερία άσκησης και εξάσκησης, η ελευθερία εισόδου στις αθλητικές εγκαταστάσεις και αγωνιστικής συμμετοχής, η ελευθερία συμμετοχής στις αθλητικές ενώσεις κλπ⁸⁴. Επομένως, στο πλαίσιο της

⁸¹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 966,967.

⁸² Βλ. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ.1143 επ., 1145.

⁸³ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 967.

⁸⁴ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 121.

θεσμικής εφαρμογής του άρθρου 5 παρ.1 του Συντάγματος στον αθλητισμό πρέπει να εξασφαλίζονται στον αθλούμενο όλες εκείνες οι δυνατότητες για την ελεύθερη ανάπτυξη των προσωπικών του αθλητικών ικανοτήτων και να λαμβάνεται μέριμνα για την ελεύθερη και εύκολη πρόσβαση στις αθλητικές εγκαταστάσεις και διοργανώσεις. Περιορισμοί του δικαιώματος είναι επιτρεπτοί μόνο στον βαθμό που το Σύνταγμα και ο νόμος το επιτρέπουν για λόγους προστασίας του αθλητισμού ως θεσμού, καθώς και για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, μπορούν δε να επιβληθούν κατά την θεσμική εφαρμογή του άρθρου 5 μόνο στο μέτρο που επιτρέπονται από την αρχή της αιτιώδους συνάφειας και του αιτιώδους των περιορισμών.

Τέτοιους περιορισμούς αποτελούν π.χ. η υποχρεωτική συμμετοχή των αθλητών στις εθνικές ομάδες και η επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων στους αρνούμενους τούτο κατ' άρθρο 33 παρ.5 Ν.2725/1999, η υποχρέωση πιστοποίησης της υγείας των αθλητών προκειμένου να συμμετάσχουν σε προπονήσεις και αγώνες σύμφωνα με την παράγραφο 9 του ίδιου άρθρου κλπ.

Μία άλλη μορφή περιορισμού της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας στο χώρο του αθλητισμού είναι και η κατ' άρθρο 130 παρ.2 του Ν.2725/1999 πρόβλεψη στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας με τον χαρακτηρισμό του φυσικού ή νομικού προσώπου ως μη φιλάθλου και τις κατά νόμο συνέπειες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα διάφορα έκτροπα, τα επεισόδια και η βία στους αθλητικούς χώρους και εν γένει η παραβίαση του φιλάθλου πνεύματος που πρέπει να διέπει τους αγώνες. Απόλυτα συνυφασμένο με την ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας είναι επίσης το δικαίωμα του αθλητή να επιλέξει το σωματείο της προτίμησής του, προκειμένου να συμμετέχει σε ένα ή περισσότερα αθλήματα αλλά και οι περιορισμοί τούτου που τίθενται ως όροι και προϋποθέσεις εγγραφών και μετεγγραφών χάριν της εύρυθμης λειτουργίας του αθλητικού χώρου και αποτυπώνονται κυρίως στους κανονισμούς των ομοσπονδιών με τον καθορισμό οργάνων, αρμοδιοτήτων, προθεσμιών και εν γένει διαδικασίας για την εγγραφή και μετεγγραφή των αθλητών στα αθλητικά σωματεία.

Τι άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος κατοχυρώνει περαιτέρω το δικαίωμα του καθενός για ελεύθερη συμμετοχή στην οικονομική ζωή της χώρας με δύο βασικές μορφές, την παθητική και την ενεργητική⁸⁵. Η πρώτη είναι η απόλαυση των υλικών

⁸⁵ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 348 επ.

αγαθών, η καταναλωτική συμμετοχή και η δεύτερη είναι κυρίως η επιχειρηματική συμμετοχή, η συμμετοχή στην ευρύτερη παραγωγική διαδικασία υλικών αγαθών. Η οικονομική ελευθερία αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση της συμμετοχής στην οικονομική ζωή, φορείς δε του δικαιώματος είναι κάθε ημεδαπό και αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

Δευτερευόντως, η οικονομική ελευθερία αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ατομικού δικαιώματος, το οποίο σε πολλές χώρες εμφανίζεται με διπλή νομική πτυχή, ως ατομικό δηλαδή δικαίωμα και ως αρχή της έννομης τάξης που διέπει γενικά τις σχέσεις κράτους και οικονομίας και ως κανόνας εγγυάται συνολικά το σύστημα οικονομίας της αγοράς⁸⁶.

Η θεματική της οικονομικής ελευθερίας, τόσο ως ατομικό δικαίωμα όσο και ως αρχή της έννομης τάξης, όταν αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο του αθλητικού δικαίου, αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του αθλητικού χώρου και ιδίως της μονοπωλιακής και ιεραρχικά δομημένης οργάνωσής του. Το τεράστιο κοινωνικό ενδιαφέρον που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια για συμμετοχή στην αθλητική δραστηριότητα, ως ένα μικρό ή μεγάλο βαθμό, την έχει αναγάγει σε μία ουσιώδη από άποψη μεγέθους οικονομική δραστηριότητα, αφού ένα μεγάλο μέρος της αθλητικής δραστηριότητας έχει εξελιχθεί σε επαγγελματικό και αμειβόμενο αθλητισμό. Γι' αυτό, η άσκηση του δικαιώματος του άρθρου 5 μπορεί και πρέπει να υποβάλλεται σε ρυθμίσεις, που όχι μόνο εξασφαλίζουν το δικαίωμα της ελεύθερης συμμετοχής στην οικονομική – αθλητική δραστηριότητα, αλλά συγχρόνως προστατεύουν τον αθλητικό θεσμό, επιβάλλοντας συχνά περιορισμούς στη συμβατική ελευθερία ατόμων ή ομάδων που συμμετέχουν σ' αυτόν. Τέλος, το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που προκαλεί η εφαρμογή της συνταγματικής διατάξεως στον αθλητισμό εστιάζεται κυρίως στο γεγονός ότι, στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής, ο νομοθέτης καλείται να σταθμίσει και να εφαρμόσει αρμονικά τόσο τις αθλητικές – ιδεολογικές όσο και τις οικονομικές – εμπορικές διαστάσεις του αθλητισμού, ιδίως δε του επαγγελματικού. Η κρατική ρύθμιση των τυχερών παιχνιδιών και ιδίως του στοιχήματος με βάση τα αποτελέσματα των αθλητικών αγώνων, αποτελούν σήμερα πεδίο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για το αθλητικό δίκαιο.

3.6.5. Ιδιωτική οικογενειακή ζωή – Άσυλο κατοικίας (άρθρο 9 παρ.1 του Συντάγματος)

⁸⁶ Βλ. Α.Μανιτάκη, Το υποκείμενο των Συνταγματικών Δικαιωμάτων, Αθήνα – Κομοτηνή 1981, σελ.191 επ.

Το Σύνταγμα προστατεύει στο άρθρο 9 παρ.1 την κατοικία και την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή ορίζοντας ότι: «Η κατοικία του καθενός αποτελεί άσυλο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη. Καμία έρευνα δεν γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως ο νόμος ορίζει και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας». Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή αποτελούν τις δύο εκφάνσεις της ιδιωτικής σφαίρας. Τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτές έχουν αμυντική και προστατευτική διάσταση. Το κράτος υποχρεούται όχι μόνο να μην παραβιάζει το ίδιο, αλλά να φροντίζει για το απαραβίαστο και να προστατεύει την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή από απειλές άλλων⁸⁷.

Φορείς του δικαιώματος είναι και οι αθλητές, καθόσον αποτελούν πρόσωπα γνωστά στο ευρύ κοινό και λόγω του ανεπτυγμένου και δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, που δύναται να υφίσταται για αυτούς, συχνά η οικογενειακή και προσωπική τους ζωή περιορίζεται ή και παραβιάζεται. Δημοσιεύματα, πληροφορίες, φωτογραφίες που αποκαλύπτουν το σύνολο της ιδιωτικής ζωής των αθλητών εμπίπτουν στο προστατευτικό πεδίο του δικαιώματος. Ωστόσο, το δικαίωμά τους μπορεί να περιοριστεί θεμιτά και αιτιωδώς για λόγους που άπτονται του δημοσίου συμφέροντος και συνίστανται στην ελεύθερη πληροφόρηση μέσω του γραπτού ή ηλεκτρονικού τύπου, δεδομένης μάλιστα της άμεσης συνάφειας του αθλητισμού, ως δημοσίου θεάματος, με την δημοσιότητα. Συνταγματικά ανεκτοί είναι επίσης οι αιτιώδεις περιορισμοί της οικογενειακής ζωής, όταν οι αθλητές υποχρεούνται να ακολουθούν την ομάδα τους σε μακροχρόνια ταξίδια, κατά τα οποία δεν τους επιτρέπεται να συνοδεύονται από την οικογένειά τους.

Κατά τον ίδιο τρόπο προστατεύεται συνταγματικά και η κατοικία. Η συνταγματικά προστατευόμενη κατοικία αποτελεί εκείνον τον ιδιωτικό φυσικό χώρο, στον οποίο ο δικαιούχος μπορεί να απαγορεύει ή να επιτρέπει την είσοδο σε άλλους⁸⁸. Κατοικία δεν είναι μόνο το κτισμένο σπίτι, το οικοδόμημα, αλλά κάθε χώρος περιφραγμένος, ώστε να μην είναι ελεύθερα προσιτός στο ευρύ κοινό. Άρα και ο χώρος ο προορισμένος για την διεξαγωγή των αθλητικών δραστηριοτήτων είναι δυνατόν να θεωρηθεί συνταγματικά προστατευόμενη «κατοικία».

Το δικαίωμα στην κατοικία έχει αμυντικό, προστατευτικό και διεκδικητικό περιεχόμενο. Το αμυντικό περιεχόμενο καθιστά την κατοικία άσυλο επιβάλλοντας

⁸⁷ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 206 επ

⁸⁸ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 214 επ

την απαγόρευση κάθε κρατικής και ιδιωτικής επέμβασης χωρίς τη θέληση του δικαιούχου⁸⁹. Στην περίπτωση του αθλητισμού, το αμυντικό περιεχόμενο του δικαιώματος αποκλείει ξένες επεμβάσεις στους αθλητικούς χώρους που προορίζονται για ορισμένο αριθμό αθλουμένων προσώπων. Αναγκαία συνέπεια της ενδεχόμενης αναγωγής των αθλητικών χώρων σε «άσυλο» θα ήταν η απαγόρευση οποιασδήποτε έρευνας, η οποία γίνεται μόνο υπό προϋποθέσεις και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας. Εκτός από τις εξαιρέσεις του νομοθέτη, εξαιρέσεις στον παραπάνω κανόνα εισάγονται και από τις διατάξεις της αθλητικής έννομης τάξης, ιδίως δε αυτές της ΔΟΕ που αφορούν σε αιφνιδιαστικούς ελέγχους για την καταπολέμηση του ντόπινγκ, οι οποίοι όμως δεν διασφαλίζονται με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας, με συνέπεια να παρουσιάζονται συχνά νομικά προβλήματα, όπως αυτά που προέκυψαν κατά τη διαδικασία ελέγχου των πρωταθλητών μας Κεντέρη και Θάνου στο Ολυμπιακό Χωριό λίγο πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων⁹⁰.

3.6.6. Ελευθερία Συναθροίσεων – Δικαίωμα Συνέρχεσθαι (άρθρο 11 του Συντάγματος)

Κατά την έννοια του άρθρου 11 του Συντάγματος προστατευτέα από αυτό συνάθροιση είναι η ήσυχη και άοπλη συγκέντρωση ή συνάντηση περισσότερων από σε συγκεκριμένο χρόνο και τόπο, στον ίδιο χώρο, δημόσιο ή ιδιωτικό, με κοινότητα σκοπού⁹¹.

Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την ελεύθερη συνάθροιση ως θεσμό συνυφασμένο με αυτή την ίδια την ουσία της Δημοκρατίας και καθιερώνει κατά συνέπεια αντικειμενική αρχή με καθολική ισχύ για ολόκληρη την έννομη τάξη. Κατά του Κράτους το δικαίωμα του συνέρχεσθαι αποκτά και αμυντικό και προστατευτικό περιεχόμενο⁹². Όπου η άσκηση ενός άλλου ατομικού δικαιώματος συνεπάγεται τη συγκέντρωση προσώπων, εφαρμόζονται κατ' αρχήν οι εκάστοτε ειδικές συνταγματικές διατάξεις και όχι το άρθρο 11⁹³. Επομένως, η συνάθροιση προς το

⁸⁹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 218.

⁹⁰ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 124.

⁹¹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 1058.

⁹² Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 1065.

⁹³ Βλ. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ.735 επ..

σκοπό της παρακολούθησης ενός δημοσίου αθλητικού θεάματος υπάγεται κατ' αρχήν στο άρθρο 16 παρ.9 και όχι στο άρθρο 11 του Συντάγματος.

Οι απλές συγκεντρώσεις δεν αποτελούν προστατευτές συναθροίσεις, καθώς η συρροή προσώπων είναι τυχαία, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση και με σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους της συνάθροισης. Στην τελευταία άλλωστε υπάρχει κοινότητα και ενότητα σκοπού των συμμετεχόντων ατόμων, η οποία δεν υφίσταται στις απλές συγκεντρώσεις.

Για να αξιολογηθεί ορθά η σημερινή κατάσταση πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη ότι το γήπεδο, στο οποίο τελείται η αθλητική συνάθροιση, ανεξάρτητα του αν είναι στεγασμένο ή όχι, δεν παύει μεν να είναι περιστοιχισμένο, δηλαδή περιφραγμένο, έτσι ώστε να μην είναι από παντού προσιτή η είσοδος του κοινού σε αυτό. Το ότι, όμως, προσέρχεται κοινό που δεν είναι εκ των προτέρων ορισμένο συνηγορεί για τον χαρακτηρισμό της συνάθροισης ως «δημόσιας», ακόμα και αν γίνεται σε ιδιωτικό χώρο και ανεξάρτητα από την προηγούμενη πληρωμή εισιτηρίου ή την επίδειξη πρόσκλησης.

Η διαπίστωση ότι οι αθλητικές συναντήσεις αποτελούν συναθροίσεις και μάλιστα δημόσιες κλειστές, έχει ιδιαίτερη σημασία σχετικά με την δυνατότητα απαγόρευσής τους. Διότι, η κατά το άρθρο 11 παρ.2 εξουσιοδότηση του Συντάγματος προς την Αστυνομία να παρίσταται ή και να απαγορεύει μία συνάθροιση, περιορίζεται μόνο στις δημόσιες υπαίθριες συναντήσεις, ενώ σε όλες τις άλλες ισχύουν οι περιοριστικές διατάξεις του κοινού δικαίου. Πρέπει βέβαια να γίνει σαφές, ότι σε κάθε περίπτωση η παρουσία αστυνομικής δύναμης, και κάθε προκλητική ή κατασταλτική για την τήρηση της τάξεως ενέργεια της, δεν έρχεται σε καμία περίπτωση σε αντίθεση προς την συνταγματική επιταγή του άρθρου 11 κατά την θεσμική εφαρμογή του στον αθλητισμό. Αντίθετα, επικουρεί την εφαρμογή του σ' αυτόν, ιδίως αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι στην πράξη η αστυνομία προσκαλείται από τους ίδιους τους διοργανωτές για λόγους ασφαλείας και προστασίας από παραβατικές συμπεριφορές των συνδέσμων των οργανωμένων φανατικών φιλάθλων και οπαδών των διάφορων αθλητικών σωματείων, των λεγόμενων hooligans, στόχος των οποίων δεν είναι η απλή παρακολούθηση της αθλητικής δραστηριότητας, αλλά ουσιαστικά η παρακώλυσή της μέσω ύβρεων και επίθεσης στους υπόλοιπους θεατές, διαιτητές και λοιπούς συντελεστές της αθλητικής συνάντησης, χρησιμοποιώντας μάλιστα πολλές φορές αντικείμενα ικανά να αφαιρέσουν από την συνάθροιση τον άοπλο και ήσυχο χαρακτήρα της.

Τέτοιους αστυνομικούς περιορισμούς της ελευθερίας της συναθροίσεως επιβάλλουν με τρόπο συνταγματικά ανεκτό οι διατάξεις του νόμου 2725/1999 για τα εγκλήματα στους αθλητικούς χώρους και η κυρωμένη με νόμο σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη βία στον αθλητισμό⁹⁴. Οι περιορισμοί βέβαια αυτοί δεν μπορούν να πλήττουν τον πυρήνα του δικαιώματος ή να φτάνουν σε σημείο κατάργησής του.

3.6.7. Ελευθερία Ενώσεων – Δικαίωμα Συνεταιρίζεσθαι (άρθρο 12 του Συντάγματος)

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ.1 του Συντάγματος: «Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια».

Ένωση προσώπων με την ευρεία έννοια του όρου είναι κάθε τυπική ή άτυπη μη πρόσκαιρη ένωση, η οποία επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό, στην οποία μπορεί να συμμετέχει ή να μην συμμετέχει κάθε πρόσωπο χωρίς την άδεια της Πολιτείας παρά μόνο μετά τη δικαστική διαπίστωση της νομιμότητας⁹⁵. Τυπικές ενώσεις προσώπων αποτελούν βεβαίως και τα αθλητικά σωματεία, όμως πέρα από το γενικό δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι ο συντακτικός νομοθέτης ρυθμίζει ιδιαίτερα ορισμένες ειδικότερες μορφές της συνεταιριστικής ελευθερίας, όπως η ίδρυση πολιτικών κομμάτων (άρθρο 29), οι συνδικαλιστικές οργανώσεις (άρθρο 23), οι φοιτητικοί σύλλογοι (άρθρο 16 παρ.5 εδ.δ') κλπ.

Εδώ εμπίπτουν και οι ενώσεις αθλητικών σωματείων, οι οποίες ρυθμίζονται ειδικότερα από το άρθρο 16 παρ.9 εδ.β'. Με την διάταξη αυτή επιβάλλεται η κρατική ενίσχυση των ενώσεων αθλητικών σωματείων με ένα καθεστώς διαφορετικού κρατικού ελέγχου συγκριτικά με εκείνο που επιτρέπεται και ασκείται στις κοινές ενώσεις και σωματεία. Η κρατική επιχορήγηση και ο έλεγχος των αθλητικών σωματείων επιτάσσονται από το ίδιο το κείμενο του Συντάγματος. Οι αθλητικές αυτές ενώσεις αποτελούν φορείς, συγχρόνως δε και υποκείμενα, άσκησης συγκεκριμένης πολιτικής για τον αθλητισμό. Υπό αυτό το πρίσμα, οι διατάξεις των άρθρων 10-30 του Νόμου 2725/1999, με τις οποίες καθορίζονται η έκταση και η

⁹⁴ Βλ. άρθρο 3 παρ.1 του Ν.1787/1988, με το οποίο κυρώθηκε η σύμβαση για τη βία στα γήπεδα (βλ. Κουσουλής - Μαλάτος, οπ.π. σελ.297), καθώς και τα άρθρα 41 επ. Ν.2725/1999 για την αντιμετώπιση της βίας με αφορμή τις αθλητικές εκδηλώσεις.

⁹⁵ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 1068,1071.

διαδικασία άσκησης διοικητικής εποπτείας στις ενώσεις αθλητικών σωματείων, είναι απόλυτα σύμφωνες με το Σύνταγμα.

Στο περιεχόμενο της γενικότερης συνεταιριστικής ελευθερίας του άρθρου 12 παρ.1,2 και 3 περιλαμβάνεται η ελευθερία εισόδου και εξόδου από κάποιο σωματείο ή ένωση προσώπων, το δικαίωμα συμμετοχής του ατόμου στην λειτουργία αυτών και η ελευθερία λειτουργίας, η οποία αναφέρεται σ' αυτά ως σύνολο, σε συνδυασμό με την ελευθερία προσδιορισμού του σκοπού τους⁹⁶. Οι ελευθερίες αυτές δύνανται να περιοριστούν κατά τη θεσμική εφαρμογή του δικαιώματος στο πλαίσιο του αθλητισμού, σε συνάρτηση πάντα με την παράλληλη εφαρμογή και του άρθρου 16 παρ.9 του Συντάγματος. Είναι αυτονόητο, ότι τέτοιοι περιορισμοί είναι θεμιτοί, εφ' όσον τελούν σε αιτιώδη συνάφεια με το σκοπούμενο αποτέλεσμα. Το αναφερόμενο στο άρθρο 16 παρ.9 ειδικό καθεστώς οικονομικής ενίσχυσης και διοικητικής εποπτείας, αν και αναφέρεται μόνο στις ενώσεις αθλητικών σωματείων και όχι στα σωματεία καθ' εαυτά⁹⁷, τα οποία εξακολουθούν να υπάγονται στις γενικές διατάξεις του άρθρου 12 του Συντάγματος, εν τούτοις δεν αποκλείει την κατά περιεχόμενο εφαρμογή του και στα αθλητικά σωματεία, ως νόμος ορίζει, πράγμα που σήμερα αποτελεί στην Ελλάδα σύνηθες νομικό και διοικητικό καθεστώς.

3.6.8. Θρησκευτική Ελευθερία (άρθρο 13 του Συντάγματος)

Σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ.1 του Συντάγματος «Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη. Η απόλαυση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων δεν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός». Ως θρησκευτική συνείδηση νοείται η ενδιάθετη πίστη και η εξωτερική της προς οποιοδήποτε δόγμα για την υπόσταση του θείου και αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα, που απορρέει από την αντικειμενική αρχή της ελευθερίας της θρησκείας. Κατοχυρώνεται έτσι το δικαίωμα του καθενός να πρεσβεύει ή να μην πρεσβεύει κάποιο δόγμα, καθώς επίσης και το δικαίωμα του να εκδηλώνει ή όχι τις οποιοσδήποτε θρησκευτικές του πεποιθήσεις. Το δικαίωμα αυτό κατοχυρώνεται ως αμυντικό και προστατευτικό δικαίωμα, το οποίο ως αμυντικό δικαίωμα, στρέφεται τόσο έναντι του κράτους, όσο και έναντι οποιουδήποτε ιδιώτη⁹⁸.

⁹⁶ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.1073-1074.

⁹⁷ Βλ. Ααγγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ.768 παρ. 1046.

⁹⁸ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.187.

Η απόλαυση αυτού του δικαιώματος στον αθλητισμό δεν μπορεί επομένως να παραβιάζεται ούτε από κρατικούς, ούτε από ιδιωτικούς φορείς. Τέτοιου είδους παραβίαση θα συνιστούσε π.χ. η απαγόρευση εισόδου στις αθλητικές εγκαταστάσεις προσώπων που πιστεύουν σε συγκεκριμένο δόγμα ή η επιβολή θρησκευτικού όρκου στους ενασχολούμενους με τον αθλητισμό. Δεν μπορεί να κρίνεται ο αθλητής από τα θρησκευτικά του πιστεύω και εκ του λόγου αυτού να γίνονται σε βάρος του διακρίσεις. Τούτο απαγορεύεται άλλωστε ρητά και από τον Ολυμπιακό Χάρτη, στον οποίο ήδη έχουμε αναφερθεί.

3.6.9. Ελευθερία του τύπου (άρθρο 14 του Συντάγματος)

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.1 του Συντάγματος: «Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους στοχασμούς τους τηρώντας του Κράτους». Εδώ, το Σύνταγμα χρησιμοποιεί τον όρο «τύπος» με την αντικειμενική του έννοια, όπου ο τύπος γίνεται αντιληπτός ως μέσο έκφρασης των στοχασμών⁹⁹ και η ελευθερία του κατοχυρώνεται στο γενικότερο πλαίσιο της ελεύθερης διάδοσης των ιδεών.

Με την υποκειμενική του έννοια τύπος είναι το υποκείμενο ή η μέθοδος της παραγωγής εντύπων. Με την έννοια αυτή χρησιμοποιείται ο όρος τύπος στο άρθρο 14 παρ.2 του Συντάγματος, όταν ορίζει ότι «Ο τύπος είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται». Με την αντικειμενική έννοια ο τύπος είναι το προϊόν του τύπου με έννοια υποκειμενική, ταυτίζεται δηλαδή με το έντυπο.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.2 εδάφιο β' απαγορεύεται η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο και η συνταγματική αυτή επιταγή έχει απόλυτη ισχύ. Επίσης, με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου απαγορεύεται η κατάσχεση εντύπων είτε πριν από την κυκλοφορία, είτε μετά, ενώ επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η κατασταλτική κατάσχεση μετά την κυκλοφορία με παραγγελία του εισαγγελέα σε ειδικά από το Σύνταγμα οριζόμενες περιπτώσεις¹⁰⁰. Θεσμική εφαρμογή της ελευθερίας του τύπου στον αθλητισμό αποτελεί η νομική αντιμετώπιση του λεγόμενου «αθλητικού τύπου», δηλαδή του τύπου που ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με τον αθλητισμό. Ο αθλητικός τύπος περιβάλλεται και αυτός με τις συνταγματικές εγγυήσεις του άρθρου 14 του Συντάγματος. Είναι ελεύθερος στη διάδοση ιδεών και απόψεων σχετικών με

⁹⁹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.271.

¹⁰⁰ Άρθρο 14 παρ.3 εδάφιο β'.

την αθλητική δραστηριότητα, ενώ απαγορεύεται η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο, όπως και η κατάσχεση.

Πρέπει στο σημείο αυτό να σημειώσουμε το ιδιαίτερο νομικό και πραγματικό ενδιαφέρον που εμφανίζει η σχέση τύπου και προσωπικότητας. Όπως όλα τα δικαιώματα, έτσι και η ελευθερία του τύπου υπόκειται σε γενικούς περιορισμούς, δεν μπορεί δηλαδή να ασκείται κατά προσβολή των δικαιωμάτων των άλλων. Σχετίζεται επομένως άμεσα με το άρθρο 5 παρ.1 για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, το οποίο επιτάσσει τον σεβασμό αυτής. Οι αντιθέσεις που δημιουργούνται στο πεδίο της έντασης τύπου και προσωπικότητας δεν μπορούν να δικαιολογηθούν και να λυθούν απλώς με τη μέθοδο της στάθμισης των συμφερόντων¹⁰¹. Άλλωστε, εντασσόμενο το δικαίωμα της ελεύθερης διατύπωσης της γνώμης στον αθλητικό χώρο αποκτά στενότερο περιεχόμενο και περιορίζεται όχι μόνο σε σχέση με την προσωπικότητα αλλά και χάριν του γενικού συμφέροντος και ειδικότερα χάριν του προστατευόμενου συνταγματικά αθλητισμού. Από την άλλη πλευρά, η σχέση δημοσιότητας, ως σχέση μεταξύ συγκεκριμένου αθλητή και κοινού, αποτελεί έννομη σχέση αναγνωριζόμενη από το δίκαιο. Γι' αυτό, τα ευρισκόμενα στη δημοσιότητα πρόσωπα, εν προκειμένω οι αθλητές, αλλά και οι προπονητές και λοιπά αθλούμενα πρόσωπα, δύνανται να περιοριστούν στην άσκηση των δικαιωμάτων τους και ιδίως αυτού της προσωπικότητας, μόνο εφόσον οι τυχόν περιορισμοί συνδέονται με τον δεσμό αιτιώδους συνάφειας προς την έννομη σχέση της δημοσιότητας και μόνο κατά το μέτρο, που επιβάλλει η αιτιώδης αυτή συνάφεια¹⁰².

Η αναγκαιότητα, όμως, της περιστολής του δικαιώματος στην ελεύθερη διατύπωση της γνώμης στο χώρο του αθλητισμού χάριν της ομαλότητας και της ηρεμίας στους αθλητικούς αγώνες και της αποφυγής εκτρόπων και βίαιων επεισοδίων δεν μπορεί να οδηγεί σε υπερβολικούς περιορισμούς, που ουσιαστικά θα αποτελούσαν κατάργηση του δικαιώματος στην ελευθερία της γνώμης.

Στη διάταξη του άρθρου 36 του Ν.75/1975, προβλεπόταν απαγόρευση διατύπωσης οποιασδήποτε κρίσης σε αθλητή, προπονητή ή μέλος του διοικητικού συμβουλίου σωματείου εκδηλούμενη με οποιοδήποτε τρόπο, δια του τύπου ή λοιπών μέσων ενημέρωσης, πριν ή μετά την τέλεση αγώνα, σχετική με το πρόσωπο του διαιτητή, των κριτών, της διαιτησίας ή του Α.Σ.Ε.Α.Δ., προκειμένου να διασφαλιστεί η ηρεμία στους αθλητικούς αγώνες. Παρόμοια ρύθμιση είχε περιλάβει ο Ν.1646/86

¹⁰¹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.278.

¹⁰² Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.279.

στο άρθρο 6. Με την υπ' αριθμ. 926/1979 απόφαση του Αρείου Πάγου, η ρύθμιση του άρθρου 36 του Ν.75/1975 κρίθηκε αντισυνταγματική ως αντιβαίνουσα στο άρθρο 14 παρ.1 του Συντάγματος, καθώς θεωρήθηκε ότι οι πρόσθετοι αυτοί περιορισμοί είναι υπέρμετροι και παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας¹⁰³. Παρ' ότι οι παραπάνω διατάξεις σήμερα έχουν καταργηθεί, τέτοιοι περιορισμοί θα μπορούσαν ακόμη και σήμερα να θεωρηθούν ως συνταγματικά ανεκτοί, ως εντασσόμενοι στην γενικότερη υποχρέωση τήρησης του φιλάθλου πνεύματος και αποφυγής της καθ' οιονδήποτε τρόπο δυσφήμισης του αθλήματος, τηρούμενης όμως σε κάθε περίπτωση της αρχής της αναλογικότητας και του αιτιώδους του περιορισμού¹⁰⁴. Άλλωστε, σήμερα ο ισχύων Ν.2725/1999 περιλαμβάνει διατάξεις που απαγορεύουν τις δημόσιες δηλώσεις που μπορούν να διαταράξουν την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων ή να πυροδοτήσουν ένταση μεταξύ των φιλάθλων. Συμπεριφορές που, ιδίως μέσω του έντυπου ή ηλεκτρονικού τύπου ή του διαδικτύου, παρακινούν τους οπαδούς στη διάπραξη αδικημάτων του άρθρου 41 ΣΤ', τιμωρούνται σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου αυτού με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

3.6.10. Ελευθερία της Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (άρθρο 15 του Συντάγματος)

Δυνάμει του άρθρου 15 του Συντάγματος ρυθμίζονται συνταγματικά η ραδιοφωνία, η τηλεόραση, ο κινηματογράφος, η φωνογραφία και κάθε άλλο παρεμφερές μέσο μετάδοσης πληροφοριών, λόγου ή παράστασης. Με την πρώτη παράγραφο εξαιρούνται από την παρεχόμενη στον τύπο συνταγματική προστασία μια σειρά μέσων μετάδοσης λόγου ή εικόνας. Αποκλείεται έτσι η διεύρυνση της έννοιας «τύπος», ώστε να συμπεριλάβει και τα παραπάνω ρητώς οριζόμενα μέσα μαζικής επικοινωνίας ή τα παρεμφερή με αυτά. Αντίθετα, ενώ ο τύπος προστατεύεται από το Σύνταγμα μας τόσο ως ατομικό δικαίωμα (14 παρ.1), όσο και ως θεσμός (14 παρ.2), η ελευθερία της ραδιοτηλεόρασης δεν κατοχυρώνεται ούτε υποκειμενικά ούτε θεσμικά, αλλά τίθεται «υπό τον άμεσο έλεγχο του κράτους», ως εγγύησης της αμεροληψίας της¹⁰⁵. Το άρθρο 15 αποκτά ιδιαίτερη σπουδαιότητα αναφορικά με το ζήτημα των αθλητικών εκπομπών και την αποκλειστική αναμετάδοση των αθλητικών γεγονότων,

¹⁰³ Βλ. Γ.Κασιμάτης, Συνταγματικότητας του άρθρου 36 Ν.75/1975, Το Σ 1976, σελ. 45 επ.

¹⁰⁴ Σταμίρης Γ., Αθλητές και φιλάθλοι – Για μια κοινωνιολογία δικαίου, σελ. 96 επ.

¹⁰⁵ Βλ. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991, σελ. 545 επ.

ιδιαίτερα στο πλαίσιο της ιδιωτικής τηλεόρασης, την οποία ρυθμίζει ο κοινός νομοθέτης¹⁰⁶.

Το δικαίωμα αποκλειστικής παρουσίασης και αναμετάδοσης αθλητικών γεγονότων απέκτησε νομικό ενδιαφέρον κυρίως με την ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας στον αθλητισμό και ιδιαίτερα μετά τον γιγαντισμό των Ολυμπιακών Αγώνων. Ειδικά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες πρέπει να σημειώσουμε, ότι σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη¹⁰⁷, αποτελούν ιδιοκτησία της ΔΟΕ, η οποία είναι κάτοχος όλων των δικαιωμάτων, που έχουν σχέση με την οργάνωση, μετάδοση και αναπαραγωγή τους με οποιοδήποτε τρόπο.

Για τις λοιπές αθλητικές διοργανώσεις εθνικής εμβέλειας το δικαίωμα ηλεκτρονικής και τηλεοπτικής αναμετάδοσης και διανομής αγώνων ρυθμίζεται με τις ειδικές διατάξεις του Ν.2725/1999, τις οποίες θα αναλύσουμε στο οικείο κεφάλαιο. Στο σημείο αυτό θα πρέπει απλώς να αναφέρουμε ότι το νομικό ενδιαφέρον της εφαρμογής της συγκεκριμένης συνταγματικής διάταξης στον αθλητισμό προκαλείται κατά κύριο λόγο από τον μονοπωλιακό χαρακτήρα των κορυφαίων διεθνών και εθνικών αθλητικών οργανώσεων και την υποχρεωτικότητα των συναφών με το δικαίωμα αναμετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων ρυθμίσεών τους. Βασική αρχή στην στάθμιση των εκατέρωθεν συμφερόντων θα πρέπει να αποτελεί ο κανόνας, ότι η συνταγματική προστασία των συμφερόντων των αθλητικών οργανώσεων δεν πρέπει να συνεπάγεται υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος πληροφόρησης του κοινού¹⁰⁸.

3.6.11. Δικαίωμα στην Παιδεία (άρθρο 16 του Συντάγματος)

Με την ευρύτερη έννοια του όρου, παιδεία είναι η καλλιέργεια του ανθρωπίνου πνεύματος. Περαιτέρω, ο όρος «παιδεία» γίνεται αντιληπτός με δύο έννοιες, την ουσιαστική και την τυπική. Η ουσιαστική έννοια αναφέρεται σε πνευματικά αγαθά, στο ουσιαστικό περιεχόμενο της παιδείας. Η τυπική έννοια αναφέρεται στη διαδικασία μέσα από την οποία προέρχεται η παιδεία. Με αυτή τη στενότερη έννοια ο όρος «παιδεία» περικλείει την εκπαίδευση ή και το εκπαιδευτικό σύστημα. Η παιδεία προστατεύεται από το Σύνταγμά μας στο άρθρο 16 αντικειμενικά, ως θεσμός ή ως

¹⁰⁶ Βλ. Ν.2328/1995 και το άρθρο 84 του Ν.2725/1999.

¹⁰⁷ Κουσουλής Σ. – Μαλάτος Α., Αθλητική νομοθεσία, εκδόσεις Σάκκουλα 2003, σελ.704.

¹⁰⁸ Βλ.Ν.Αλιβιζάτο, Συνεργεία τηλεοπτικών σποσμών στα γήπεδα. Συνταγματικότητα της απαγόρευσης, ΤοΣ 1996, σελ.435.

σύνολο θεσμών, και υποκειμενικά με την μορφή των ατομικών δικαιωμάτων, που απορρέουν από τους παραπάνω θεσμούς¹⁰⁹.

Το άρθρο ορίζει: « Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της ηθικής και θρησκευτικής συνείδησης και της διάπλασής τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες». Κατοχυρώνεται με αυτή τη διάταξη η ελευθερία της παιδείας ως ατομικό και κοινωνικό δικαίωμα με περιεχόμενο αμυντικό, προστατευτικό και εξασφαλιστικό – διασφαλιστικό. Η παιδεία, ως «μητρικό» ατομικό δικαίωμα, ρητά περιλαμβάνει την φυσική αγωγή, ως μερικότερο δικαίωμα στον χώρο της εκπαίδευσης. Ο φορέας του δικαιώματος έχει απαίτηση κατά του κράτους για την φυσική, γυμναστική και αθλητική του εκπαίδευση. Για την εκπλήρωση αυτού του δικαιώματος ο νομοθέτης καθιέρωσε αντίστοιχα την διοργάνωση σχολικών αγώνων και την ένταξη του μαθήματος της φυσικής αγωγής στο πρόγραμμα της υποχρεωτικής εκπαίδευση των δημοτικών, γυμνασίων, λυκείων και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ρυθμίζοντας επίσης την ελεύθερη λειτουργία των εθνικών, δημοτικών και ιδιωτικών γυμναστηρίων και λοιπών χώρων άθλησης. Τέλος, με το άρθρο 58 του Ν.2725/1999 μεριμνά ο νομοθέτης για την ανάπτυξη του σχολικού αθλητισμού και την σύνδεσή του με τον σωματειακό.

3.6.12. Δικαίωμα στην Ιδιοκτησία (άρθρο 17 του Συντάγματος)

Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους, τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος¹¹⁰. Ο συντακτικός νομοθέτης προστατεύει την ιδιοκτησία αφενός μεν ως θεσμό, αφετέρου δε ως ατομικό δικαίωμα με απόλυτη ενέργεια, στρεφόμενο κατά του κράτους, αλλά και εναντίον κάθε ιδιωτικής εξουσίας¹¹¹. Κατοχυρώνεται, συνεπώς, η ιδιοκτησία ως δικαίωμα με αμυντικό και προστατευτικό περιεχόμενο. Συγχρόνως όμως το ισχύον Σύνταγμα την περιορίζει προβλέποντας και τον θεσμό της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης¹¹², τον οποίο ρυθμίζει με λεπτομέρειες η ισχύουσα νομοθεσία. Η στέρηση της ιδιωτικής περιουσίας για λόγους αποδεδειγμένης δημόσιας ωφέλειας, επιτρέπεται μόνο, αφού προηγηθεί πλήρως αποζημίωση.

¹⁰⁹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.166.

¹¹⁰ Βλ. άρθρο 17 παρ.1 του Συντάγματος.

¹¹¹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.352.

¹¹² Βλ. άρθρο 17 παρ.2-6, καθώς και τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 18, 24, 105-107, 109 και 117 Σ.

Αναφορικά με την εφαρμογή του δικαιώματος στον αθλητικό χώρο, «δημόσια ωφέλεια», που θα οδηγήσει σε στέρηση της ιδιοκτησίας, μπορεί να αποτελούν τα κρατικά σχέδια για δημιουργία αθλητικών χώρων, εγκαταστάσεων, γηπέδων, γυμναστηρίων κλπ. Αυτή η στέρηση γίνεται μόνον μετά την καταβολή της ανάλογης αποζημίωσης από τα πολιτικά δικαστήρια και πάντοτε με την τήρηση των αρχών της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της αιτιώδους συνάφειας για την έκταση και τους λόγους της στέρησης. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι για τους σκοπούς της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, τόσο ο νομοθέτης, όσο και το ΣτΕ με αρκετές αποφάσεις του, υιοθέτησαν αρκετές εξαιρέσεις από τον παραπάνω κανόνα, τόσο ως προς την διαδικασία όσο και ως προς το ουσιαστικό περιεχόμενο του δικαιώματος αποζημίωσης κατά την εφαρμογή της συνταγματικής διάταξης στον αθλητικό χώρο¹¹³.

3.6.13. Προστασία της παιδικής ηλικίας (άρθρο 21 παρ.1 του Συντάγματος)

Το άρθρο 21 παρ.1 ορίζει ότι: «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους».

Στη σύγχρονη νομική επιστήμη γίνεται συχνά λόγος για τα δικαιώματα των απιδιών και την προστασία της παιδικής ηλικίας¹¹⁴. Η απαίτηση αυτή δημιουργήθηκε από την ανάγκη για προστασία του απιδιού από την εξουσία του ασκούντος την επιμέλεια αλλά και γενικότερα για προστασία της ανηλικότητας¹¹⁵.

Με δεδομένο ότι η αθλητική ιδιότητα αποκτάται και ασκείται συνήθως σε ηλικίες κάτω των 18 ετών, η προστασία της ανηλικότητας, για την οποία με διάφορους τρόπους προβλέπει ο Ν.2725/1999 αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον κατά την θεσμική εφαρμογή του άρθρου 21 παρ.1 του Συντάγματος στον αθλητισμό. Δεδομένου μάλιστα ότι οι ανήλικοι αθλητές βρίσκονται σε ένα στάδιο ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους, η κρατική υποχρέωση προστασίας τους επαυξάνεται, καθόσον οι υπερβολικές υποχρεώσεις των σημερινών αθλητών δύνανται να περιορίσουν αυτή την ανάπτυξη ή και να αποβούν εις βάρος τους.

¹¹³ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 135.

¹¹⁴ Βλ. τη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού που κυρώθηκε με τον Ν.2101/1992.

¹¹⁵ Βλ. Ν.Κουράκης, Δίκαιο των ανηλικών και δικαιώματα του ανθρώπου. Παλαιότερες και νεότερες τάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ανατ. Από τον τόμο του 42^{ου} Διεθνούς Σεμιναρίου Εγκληματολογίας, Αθήνα 1991.

Η συνταγματικά επιτασσόμενη προστασία της παιδικής ηλικίας επιβάλλει την λήψη μέτρων ενάντια στην αντιπαιδαγωγική αντιμετώπιση και ιδιαίτερα στην οικονομική ή άλλου είδους εκμετάλλευση του ανήλικου αθλητή και γενικότερα με την κατάχρηση της εξουσίας που ασκεί στον ανήλικο αθλητή ο κηδεμόνας, ο προπονητής ή ο παιδαγωγός του¹¹⁶.

3.6.14. Δικαίωμα στην υγεία και στη γενετική ταυτότητα (άρθρο 21 παρ.3 και 5 παρ.5 του Συντάγματος)

Ως υγεία νοείται η φυσική, σωματική και πνευματική κατάσταση του ανθρώπου¹¹⁷. Η υγεία αποτελεί φυσικό αγαθό αναγόμενο στην ίδια την υπόσταση του ανθρώπου και προστατεύεται κατ' αρχήν ως αμυντικό δικαίωμα. Με την έννοια αυτή αποκρούεται κάθε επιθετική ενέργεια που στρέφεται κατά αυτής. Το προστατευτικό περιεχόμενο του δικαιώματος στρέφεται μόνο προς το κράτος, το οποίο υποχρεούται όχι μόνο να το σέβεται, αλλά και να το προστατεύει από τις οιοσδήποτε επιθετικές ενέργειες τρίτων. Τέλος, το Σύνταγμα προσδίδει σαφώς στο δικαίωμα στην υγεία διασφαλιστικό περιεχόμενο¹¹⁸, εφόσον σαν κατ' εξοχήν κοινωνικό δικαίωμα αφορά ευθέως την υπόσταση του ανθρώπου¹¹⁹.

Η εξασφάλιση της υγείας των αθλητών είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, ενώ η πιστοποίηση της υγείας των αθλητών είναι υποχρεωτική και αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους σε προπονήσεις και σε αγώνες. Η πιστοποίηση της υγείας των αθλητών, σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ.9 του Ν.2725/1999, γίνεται ενυπόγραφα από τον γιατρό στο δελτίο υγείας, που εκδίδει η οικεία αθλητική ομοσπονδία. Το δελτίο υγείας θεωρείται από νομαρχιακό νοσοκομείο ή κέντρο υγείας η υγειονομική στρατιωτική μονάδα ή από ιατρούς, που έχουν οποιαδήποτε σχέση με το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ και ισχύει για ένα έτος από την θεώρησή του. Αυτή η θεώρηση πιστοποιεί τη σωματική ακεραιότητα του αθλητή και ότι αυτός μπορεί να αθλείται και να αγωνίζεται ακίνδυνα.

Οι παθήσεις και οι βλάβες που δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή αθλητών σε προπονήσεις και αγώνες, οι απαιτούμενες ιατρικές εξετάσεις για τη θεώρηση του δελτίου υγείας, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και τα αρμόδια όργανα και κάθε άλλο

¹¹⁶ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 136.

¹¹⁷ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.136.

¹¹⁸ Βλ. Κ.Κρεμαλή, Το δικαίωμα για την προστασία της υγείας, Αθήνα 1987, σελ. 49 επ.

¹¹⁹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 977 επ.

συναφές θέμα καθορίζονται λεπτομερώς τόσο από το κράτος όσο και από τις οικείες ομοσπονδίες. Όμως, παρ' ότι στο άρθρο 33 παρ.9 του Ν.2725/1999 προβλέπεται προς τούτο η έκδοση ειδικής υπουργικής απόφασεως του Υπουργού Υγείας και Προνοίας μετά από εισήγηση του ΕΚΑΕΤ, τέτοια απόφαση δεν έχει εκδοθεί ακόμη, προφανώς διότι δεν έχει εκδοθεί ακόμη ούτε το προβλεπόμενο για την ίδρυση του ΕΚΑΕΤ προεδρικό διάταγμα.

Τέλος, για την εξασφάλιση της υγείας των ερασιτεχνών αθλητών κάθε κλάδου άθλησης, που δεν είναι ασφαλισμένοι άμεσα ή έμμεσα σε κάποιον ασφαλιστικό φορέα ή στο Δημόσιο, παρέχεται δωρεάν νοσοκομειακή περίθαλψη¹²⁰. Πιθανά προβλήματα σχετικά με τη θεσμική εφαρμογή των προστατευτικών της υγείας διατάξεων του Συντάγματος στον χώρο του αθλητισμού θα μπορούσαν να προκύψουν σε περιπτώσεις που αφορούν το δικαίωμα του αθλητή για επιλογή γιατρού και φορέα νοσηλείας διαφορετικού από αυτόν που προτείνει ή επιβάλλει ο σύλλογος, ιδίως ο επαγγελματικός, με πρόβλεψη σχετικού όρου στο συμβόλαιο συνεργασίας ή στον εσωτερικό του κανονισμό. Υπό προϋποθέσεις ένας τέτοιος όρος μπορεί να θεωρηθεί μη θεμιτός, καταχρηστικός και εν τέλει αντισυνταγματικός, εφ' όσον δεν τελεί σε σχέση αιτιώδους συνάφειας με το σκοπούμενο αποτέλεσμα, δηλαδή την εξασφάλιση των επαγγελματικών και οικονομικών συμφερόντων του συλλόγου.

3.6.15. Δικαίωμα στην Εργασία και την Κοινωνική Ασφάλιση (άρθρο 22 του Συντάγματος)

Το άρθρο 22 παρ.1 κατοχυρώνει την εργασία ως δικαίωμα όλων των πολιτών, το οποίο προστατεύεται από το κράτος. Το δικαίωμα της εργασίας, ως οικονομικό δικαίωμα, έχει περιεχόμενο αμυντικό, προστατευτικό και διεκδικητικό, στρεφόμενο προς και κατά του κράτους¹²¹. Το Σύνταγμα καθιερώνει την ελευθερία της εργασίας και με την έννοια της απαγόρευσης της αναγκαστικής εργασίας.

Τι δικαίωμα εντασσόμενο στο θεσμικό πλαίσιο του αθλητισμού αποκτά ένα ιδιαίτερο περιεχόμενο, το οποίο χαρακτηρίζεται έντονα από το πρόβλημα της κατοχύρωσης της επαγγελματικής ελευθερίας των επαγγελματιών ή αμειβομένων αθλητών¹²². Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει εν προκειμένω το γεγονός ότι η αθλητική εργασιακή σχέση διέπεται τόσο από την κρατική όσο και από την αθλητική

¹²⁰ Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 36 παρ.4. του Ν.2725/1999.

¹²¹ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 365 επ.

¹²² Βλ.Κ.Ρέμελη, Οι περιορισμοί της συμβατικής ελευθερίας στον επαγγελματικό αθλητισμό, Δι.Δικ 1994, σελ. 1293 επ.

έννομη τάξη. Έτσι, οι αθλητές, οι προπονητές και οι λοιποί εργαζόμενοι σε έναν σύλλογο εκτελούν εργασία κατά την έννοια του εργατικού δικαίου και με τα διαθέσιμα «μέσα εργασίας» γίνεται παραγωγή και οικονομική εκμετάλλευση κάποιου συγκεκριμένου «προϊόντος»¹²³.

Ο συντακτικός νομοθέτης συμπεριέλαβε στο σχετικό με την εργασία άρθρο και διάταξη αναφερόμενη στην κοινωνική ασφάλιση¹²⁴. Η κοινωνική ασφάλιση συνδέεται με την υπόσταση του ανθρώπου, αφορά την υγεία, αλλά και την συνταξιοδότηση, υπερβαίνει κατά συνέπεια το εργασιακό πλαίσιο. Παρ' ότι το Σύνταγμα δεν ορίζει το περιεχόμενο και το είδος της μέριμνας, αλλά εξουσιοδοτεί προς τούτο τον κοινό νομοθέτη, η κοινωνική ασφάλιση κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα ως θεσμός. Από την αντικειμενική αυτή θεσμική κατοχύρωση απορρέουν τα αντίστοιχα κοινωνικά δικαιώματα για κοινωνική ασφάλιση¹²⁵.

Ο Ν.2725/1999 υλοποιώντας την κρατική αυτή μέριμνα στον χώρο του αθλητισμού υπάγει τους αμειβόμενους και επαγγελματίες αθλητές στους κλάδους ασφάλισης του Ι.Κ.Α. και ορίζει, ότι οι αθλητές, μέλη των συνδικαλιστικών ενώσεων, μπορούν να συνιστούν αλληλοβοηθητικά ταμεία με τη μορφή των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου. Το άρθρο 36 του ίδιου νόμου καθιερώνει ειδικό λογαριασμό στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την περίθαλψη και την ενίσχυση ανασφάλιστων ερασιτεχνών πρώην αθλητών και τεχνικών στελεχών κάθε κλάδου άθλησης και για την ενίσχυση αναξιοπαθουσών οικογενειών εν ενεργεία ανασφάλιστων αθλητών που απεβίωσαν.

3.6.16. Συνδικαλιστική ελευθερία – Απεργία (άρθρο 23 του Συντάγματος)

Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την συνδικαλιστική ελευθερία στο άρθρο 23 παρ.1 ορίζοντας ότι «Το Κράτος λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα για την διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών με αυτήν δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους μέσα στα όρια του νόμου» και την προστατεύει ως ειδική μορφή ανθρώπινης δράσης¹²⁶. Η συνδικαλιστική δράση δεν αποτελεί εργασιακή δράση, αλλά συνδέεται στενά με τον εργασιακό χώρο. Η προστασία της συνδικαλιστικής ελευθερίας είναι απόλυτη και υφίσταται εναντίον

¹²³ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 139.

¹²⁴ Άρθρο 22 παρ.5 του Συντάγματος.

¹²⁵ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 149.

¹²⁶ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ. 382.

κάθε προσβολής, αδιάφορο αν αυτή προέρχεται από φορέα δημόσιας ή ιδιωτικής εξουσίας. Φορέας συνεπώς του δικαιώματος είναι και ο εκάστοτε συνδικαλιζόμενος αθλητής.

Περιορισμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν στο δικαίωμα της απεργίας ως ειδικής μορφής συνδικαλιστικής δράσης, εφ' όσον είναι θεμιτοί και αιτιώδεις. Το δικαίωμα της συνδικαλιστικής ελευθερίας αποκτά για τον αθλητισμό ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς σε πολλές περιπτώσεις ο νομοθέτης παραπέμπει ευθέως την ρύθμιση των αθλητικών εργασιακών σχέσεων στην συνδικαλιστική – συλλογική αυτορύθμιση¹²⁷.

3.6.17. Προστασία του περιβάλλοντος (άρθρο 24 του Συντάγματος)

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί και αυτή προστασία της υπόστασης και υγείας του ανθρώπου, ως κατάστασης πλήρους φυσικής, διανοητικής και κοινωνικής ευεξίας του ατόμου ή του συνόλου του πληθυσμού¹²⁸. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί επομένως υποχρέωση του κράτους, το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ.1 του Συντάγματος, οφείλει να λαμβάνει προς τούτο προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα¹²⁹. Εφ' όσον λοιπόν το Σύνταγμα κατοχυρώνει αντικειμενικά το περιβάλλον, αντίστοιχη συνταγματική αξία έχουν και τα εξ αυτού πηγάζοντα αντίστοιχα ατομικά δικαιώματα. Ειδικά όσον αφορά στο χώρο του αθλητισμού, η κυριότερη απειλή κατά του περιβάλλοντος είναι οι ανθρώπινες ενέργειες και επεμβάσεις, με τις οποίες επέρχονται περιβαλλοντικές μεταβολές και χωροταξικές ανακατατάξεις, προκειμένου να κατασκευαστούν αθλητικοί χώροι, ιδιαίτερα εν όψει μεγάλων διοργανώσεων. Αυτές οι ανθρώπινες επεμβάσεις δεν είναι δυνατόν να γίνονται έξω από τα όρια του θεμιτού και να προκαλούν ανεπανόρθωτες βλάβες στο περιβάλλον, έστω και αν γίνονται στο πλαίσιο της συνταγματικής προστασίας του αθλητισμού ως θεσμού¹³⁰. Η παράλληλη προστασία του αθλητισμού και του περιβάλλοντος οδηγεί στον ενδεχόμενο

¹²⁷ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 141.

¹²⁸ Άρθρο 2 του Ν.1650/1986 (ΦΕΚ 160/1/1986).

¹²⁹ Βλ. άρθρο 2 του Ν.1515/1985, «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας»

¹³⁰ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 141.

περιορισμό του ενός δικαιώματος υπέρ του άλλου και της μιας κρατικής υποχρέωση υπέρ της άλλης¹³¹.

3.6.18. Τα δικαστικά συνταγματικά δικαιώματα (άρθρο 5 παρ.3, και άρθρα 6,7,8 και 20 του Συντάγματος)

Το άρθρο 5 παρ.3 και τα άρθρα 6 και 7 του Συντάγματος περιέχουν «παραδοσιακές διατάξεις»¹³² με στόχο την προστασία του ανθρώπου από τις αυθαίρετες ενέργειες της κρατικής εξουσίας, κυρίως στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης, καθιερώνοντας απαγόρευση της αυθαίρετη καταδίωξης, σύλληψης, φυλάκισης και οποιουδήποτε άλλου περιορισμού της φυσικής ελευθερίας και κατοχυρώνοντας την αρχή «Έγκλημα δεν υπάρχει, ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της».

Οι αρχές που διαμορφώνονται από τις παραπάνω διατάξεις μπορούν να εντάσσονται και στο πλαίσιο του αθλητικού δικαίου, όχι μόνο εφαρμοζόμενες ως έχουν στον βιοτικό χώρο του αθλητισμού, αλλά αποτελώντας συγχρόνως αρχές και αξιώματα για την παραγωγή και εφαρμογή του ιδιωτικού πειθαρχικού δικαίου των αθλητικών ομοσπονδιών σε αθλητές, παράγοντες και σωματεία¹³³.

Τα υποκείμενα της αθλητικής έννομης τάξης έχουν το δικαίωμα να επιλύουν δικαστικά τις διαφορές τους προσφεύγοντας σε ένα αμερόληπτο δικαστήριο, όπως θεμελιωδώς υπαγορεύουν τα άρθρα 8 και 20 του Συντάγματος, καθώς και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ ως βασικό και αυτονόητο δικαίωμα του κάθε πολίτη. Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, ως θεμελιώδες δικαίωμα δημοσίου δικαίου και συνταγματικής δικονομικής τάξης, εκτός από ατομικό έχει και κοινωνικό περιεχόμενο¹³⁴. Το περιεχόμενο της έννομης προστασίας συνίσταται κυρίως στην υποχρέωση των δικαιοδοτικών οργάνων να αποφαινόμενοι για το παραδεκτό του αιτήματος που υποβλήθηκε στο δικαστήριο αι, εφόσον συντρέχουν οι όροι και να αποφαινόμενοι για τη βασιμότητά του.

Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, τα όργανα που είναι κατά νόμο αρμόδια για την επίλυση των αθλητικών διαφορών ανήκουν τόσο στα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα δικαστήρια, όσο και στα προβλεπόμενα από τους ειδικούς αθλητικούς νόμους και

¹³¹ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 142.

¹³² Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.294.

¹³³ Σταμίρης Γ., Αθλητές και φίλαθλοι – Για μια κοινωνιολογία δικαίου, σελ. 103.

¹³⁴ Βλ. Ν.Κλαμαρή, Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, Αθήνα 1989, σελ.109 επ.

κανονισμούς όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών. Η ίδρυση των οργάνων αυτών, η πρόβλεψη των αρμοδιοτήτων και η λειτουργία τους σαφώς διέπονται από τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις περί «δικαστικών δικαιωμάτων», οι οποίες σαφώς αποτελούν αντικειμενικούς κανόνες δικαίου, έστω και αν τα όργανα αυτά δεν αποτελούν δικαστήρια κατά την έννοια του Συντάγματος¹³⁵.

III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Δείγμα

Για την εκπόνηση της εργασίας εφαρμόστηκε μία συγκεκριμένη μεθοδολογία που περιελάμβανε το σχεδιασμό της συλλογής των πληροφοριών για τη συγγραφή της εργασίας. Ειδικότερα πραγματοποιήθηκε η ερμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων του Συντάγματος, υπό το πρίσμα και των αντίστοιχων διατάξεων των Ν.75/1975, Ν. 1958/1911 και 2725/1999, με στόχο την εύστοχη προσέγγιση των επιμέρους θεμάτων και την ανάλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων.

Στο στάδιο αναφορικά με τα μέσα και την εν γένει διαδικασία συλλογής των δεδομένων, κατασκευάστηκε ειδικό πρωτόκολλο στο οποίο περιγράφονται με σαφήνεια τα βήματα που ακολουθήσαμε στην αναζήτηση των περιπτώσεων και των διατάξεων του Συντάγματος και των λοιπών νομοθετημάτων.

Μέσα και διαδικασία συλλογής των δεδομένων

Σε πρώτη φάση προσδιορίστηκαν οι βάσεις δεδομένων στις οποίες έγινε η αναζήτηση για άρθρα σχετικά με το θέμα. Τέτοιες ήταν οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, που καθιστούν την αναζήτηση πολύ πιο συστηματική και αποτελεσματική. Υπάρχει όμως ο περιορισμός στο ότι οι περισσότερες βάσεις δεδομένων περιλαμβάνουν μόνο άρθρα σε περιοδικά και έτσι αποκλείονται βιβλία και κεφάλαια βιβλίων. Οι βάσεις δεδομένων που διερευνήθηκαν ήταν οι:

<http://jurisprudence.tas-cas.org/sites/CaseLaw/Shared%20Documents/Forms/PerSport.aspx> .

¹³⁵ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 143.

<http://www.tas-cas.org/history>

http://www.asser.nl/upload/sportslaw-webroot/cms/documents/cms_sports_id59_1_ISLJ_2004-1-2Def.5.pdf

Πρώτα χρησιμοποιήθηκαν για την αναζήτηση στο διαδίκτυο οι λέξεις κλειδιά όπως : Σύνταγμα, αθλητικό δίκαιο, Αθλητικός Νόμος, Αθλητική Νομολογία, ντόπινγκ, lexsportiva. Όλα τα άρθρα και οι πληροφορίες που παρουσίασαν ενδιαφέρον αποθηκεύθηκαν σε συγκεκριμένο αρχείο για να χρησιμοποιηθούν στη συνέχεια. Κατόπιν, έγινε αναζήτηση πληροφοριών στα βιβλία της νομικής βιβλιοθήκης. Τα σχετικά κεφάλαια από τα βιβλία αρχειοθετήθηκαν σε ειδικό φάκελο.

Νομοθεσία

- Νόμος 75/1975 – «Οργάνωση Αθλητισμού κλπ».
- Νόμος 879/1979 – «Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρίες».
- Νόμος 1958/1991 – «Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρίες και άλλες διατάξεις».
- Νόμος 2725/1999 – « Ερασιτεχνικός – Επαγγελματικός Αθλητισμός κλπ».
- Νόμος 3057/2002 – «Αθλητισμός, αναπαραγωγή έργων, Κινηματογράφος, Απαλλοτρίωση για Ολυμπιακά έργα, υπαίθριες διαφημίσεις κλπ».

Στο σημείο αυτό παραθέτουμε το «σώμα» του Ν.2725/1999, που αποτελεί και το βασικό νομοθέτημα στα πλαίσια της λειτουργίας του αθλητισμού και της συνύπαρξής του με το Σύνταγμα. Ειδικότερα:

Ν 2725/1999/Α-121 Ερασιτεχνικός - Επαγγελματικός Αθλητισμός και άλλες διατάξεις

ΦΕΚ Α' 121/17.6.1999

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡ. 2725

Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Άρθρο 1 Έννοια - Σκοπός

Αθλητικό σωματείο είναι η κατά τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα ένωση φυσικών προσώπων που έχει ως κύριο σκοπό τη συστηματική καλλιέργεια και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών της για τη συμμετοχή τους σε αθλητικούς αγώνες.

Άρθρο 2 Μέλη

1. Ο ελάχιστος αριθμός των μελών του αθλητικού σωματείου ορίζεται σε είκοσι (20). Δεν επιτρέπονται διακρίσεις σε τακτικά, δόκιμα ή πάρεδρα μέλη ή άλλες παρόμοιες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να απονέμεται ο τίτλος του επιτίμου, κατά τα οριζόμενα από το καταστατικό του σωματείου, χωρίς δικαίωμα ψήφου, σε πρόσωπα που έχουν διακριθεί για την προσφορά τους στο σωματείο ή στον αθλητισμό. Ο αριθμός των μελών αθλητικού σωματείου είναι απεριόριστος. Διατάξεις καταστατικών που περιορίζουν τον αριθμό των μελών είναι άκυρες.
2. Καθένας που συγκεντρώνει τις νόμιμες προϋποθέσεις έχει το δικαίωμα να εγγραφεί ως μέλος αθλητικού σωματείου. Για την εγγραφή απαιτείται αίτηση του ενδιαφερομένου στο διοικητικό συμβούλιο, συνοδευόμενη από πρόταση δύο (2) μελών του σωματείου και έγκριση του συμβουλίου που παρέχεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία εξήντα (60) ημερών. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, η έγκριση του διοικητικού συμβουλίου θεωρείται ότι έχει αυτοδικαίως παρασχεθεί και ο ενδιαφερόμενος έχει εγγραφεί ως μέλος του σωματείου την εξηκοστή ημέρα μετά την υποβολή της αίτησης. Για την εγγραφή αυτή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου. Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί με αιτιολογημένη απόφασή του να μην εγκρίνει το αίτημα εγγραφής ενδιαφερομένου ως μέλους του σωματείου. Κατά της πράξης αυτής ή της παράλειψης έκδοσης διαπιστωτικής πράξης ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να ασκήσει αγωγή στο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, με την τακτική διαδικασία είτε για αναγνώριση του δικαιώματος εγγραφής του είτε επιπλέον για την καταδίκη του σωματείου σε δήλωση βούλησης.
3. Δεν απαιτείται η πρόταση της προηγούμενης παραγράφου προκειμένου περί εγγραφής αθλητών στο σωματείο στο οποίο ανήκουν και οι οποίοι έχουν επιτύχει πρώτη έως όγδοη

νίκη σε ολυμπιακούς αγώνες ή παγκόσμια ή πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα, πρώτη έως τρίτη νίκη σε μεσογειακούς και σε βαλκανικούς αγώνες ή πρώτη έως τρίτη νίκη σε πανελλήνιους αγώνες.

4. Τα μέλη του σωματείου, πλην των ιδρυτικών, μετά πάροδο ενός (1) έτους από την εγγραφή τους, αποκτούν δικαίωμα να εκλέγουν και να εκλέγονται στα όργανα του σωματείου.

5. Η διαγραφή και η αποβολή μέλους αθλητικού σωματείου γίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού και του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 3 Κωλύματα εγγραφής - Περιορισμοί

"1. Δεν μπορεί να είναι μέλος αθλητικού σωματείου ή μέλος των οργάνων διοίκησης σωματείου, ένωσης, ομοσπονδίας, επαγγελματικού συνδέσμου ή αθλητικής ανώνυμης εταιρείας ή ειδικός συνεργάτης αυτών, ούτε μπορεί να αναλάβει με οποιονδήποτε τρόπο ή απόφαση των ανωτέρω φορέων οποιαδήποτε αρμοδιότητα ή έργο, ιδίως σχετικά με την εκπροσώπηση, διοίκηση ή διαχείριση του φορέα:

α) Όποιος δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του.

β) Όποιος έχει παραπεμφθεί στο δικαστήριο για κακούργημα με κλητήριο θέσπισμα σύμφωνα με το Ν. 663/1977, όπως ισχύει κάθε φορά ή με τελεσίδικο βούλευμα ή έχει καταδικασθεί τελεσίδικα για τέλεση κακούργηματος, καθώς και όποιος έχει καταδικασθεί σε βαθμό πλημμελήματος με τελεσίδικη δικαστική απόφαση που εκδόθηκε την τελευταία δεκαετία, είτε σε ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών (3) ετών είτε, ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής, για τα ποινικά αδικήματα του παρόντος νόμου, ή για αδικήματα βίας στους αθλητικούς χώρους, χρήση ή διάθεση ουσιών ή μεθόδων φαρμακοδιέγερσης, κατασκοπεία, κλοπή, υπεξαίρεση, δόλια χρεοκοπία, λαθρεμπορία, φοροδιαφυγή, δωροδοκία, δωροληψία, παραχάραξη, πλαστογραφία, απιστία, απάτη, εκβίαση, έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών, περί όπλων και περί μεσαζόντων. Εάν με τη καταδικαστική απόφαση διατάχθηκε η αναστολή εκτελέσεως της ποινής (άρθρα 99, 100 και 100Α του Ποινικού Κώδικα) το κώλυμα παύει να ισχύει μετά την πάροδο του χρόνου της αναστολής, εκτός εάν αυτή άρθηκε ή ανακλήθηκε κατά τις διατάξεις των άρθρων 101 και 102 του Ποινικού Κώδικα.

γ) Όποιος έχει στερηθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση τα πολιτικά του δικαιώματα και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η στέρηση.

δ) Όποιος έχει τιμωρηθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 130 του παρόντος νόμου και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η τιμωρία."

***Η παρ. 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 1 άρθρ. 1 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

2. Οι εν ενεργεία και μη εν ενεργεία διαιτητές ομαδικού αθλήματος, μέλη των οικείων συνδέσμων διαιτητών και οι εν ενεργεία προπονητές του οικείου κλάδου άθλησης δεν επιτρέπεται να είναι μέλη αθλητικού σωματείου που καλλιεργεί τον ίδιο κλάδο άθλησης. Ως διαιτητές, για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, Θεωρούνται επίσης οι επόπτες, οι σημειωτές, οι κριτές, οι χρονομέτρες, οι αφέτες, οι παρατηρητές, καθώς και όσοι, με οποιονδήποτε τρόπο, συμμετέχουν σε διαιτητικό έργο ομαδικού αθλήματος.

3. Οι εν ενεργεία και μη εν ενεργεία διαιτητές, κριτές, χρονομέτρες και όσοι άλλοι συμμετέχουν σε διαιτητικό έργο ατομικού αθλήματος, μέλη των οικείων συνδέσμων, μπορούν να είναι μέλη αθλητικού σωματείου που καλλιεργεί τον ίδιο κλάδο άθλησης, δεν επιτρέπεται όμως να είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή της εξελεγκτικής επιτροπής του σωματείου αυτού ούτε να είναι αντιπρόσωποι του σε υπερκείμενες ενώσεις ή ομοσπονδίες.

4. Αθλητής μπορεί να εγγραφεί ως μέλος σε αθλητικό σωματείο, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του καταστατικού του, ένα (1) τουλάχιστον έτος μετά την τελευταία συμμετοχή του σε επίσημο αθλητικό αγώνα. Επίσημος αθλητικός αγώνας είναι ο αγώνας που διοργανώνεται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία ή διεξάγεται με την έγκρισή της.

5. Κατ' εξαίρεση, οι αθλητές των αθλημάτων της σκοποβολής, του γκολφ, του μπιλιάρδου, του μπόουλινγκ, της ορειβασίας και αναρρίχησης, του παγκρατίου, του αγωνιστικού μπριτζ και του ζατρικίου μπορούν να εγγράφονται ως μέλη σε αθλητικό σωματείο που καλλιεργεί τον ίδιο κλάδο άθλησης, εφόσον έχουν συμπληρώσει το τριακοστό πέμπτο (35ο) έτος της ηλικίας τους.

6. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλη αθλητικού σωματείου το προσωπικό του σωματείου, για όσο χρόνο διαρκεί η πάσης φύσεως σύμβαση εργασίας του με αυτό και για ένα (1) χρόνο από τη λήξη της, καθώς επίσης και όσοι συνάπτουν σύμβαση με το σωματείο για παροχή υπηρεσιών ή για εκτέλεση έργου με αμοιβή είτε ατομικά είτε ως ομόρρυθμοι εταίροι είτε ως διαχειριστές Ε.Π.Ε. ή μέλη διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, για όσο χρόνο διαρκεί η σύμβαση παροχής υπηρεσιών ή η εκτέλεση του έργου και για ένα (1) χρόνο μετά τη λήξη, με οποιονδήποτε τρόπο, της σύμβασης ή την παράδοση του έργου, αντίστοιχα. Έμποροι αθλητικών ειδών, καθώς και οι μέτοχοι, εταίροι, διαχειριστές και μέλη του διοικητικού συμβουλίου αθλητικής ανώνυμης εταιρείας και κάθε είδους εμπορικής εταιρείας, εφόσον αυτές έχουν ως αντικείμενο εργασιών τους την εμπορία ή την κατασκευή κάθε είδους αθλητικών ειδών, δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικού συμβουλίου ή εξελεγκτικής

επιτροπής αθλητικού σωματείου ούτε να είναι αντιπρόσωποι του σε υπερκείμενες ενώσεις ή ομοσπονδίες. Η απαγόρευση αυτή ισχύει επίσης για όσους διατηρούν πρακτορεία προγνωστικών για αγώνες κάθε είδους, καθώς και για τις συζύγους, τα τέκνα και τους γονείς τους, αλλά μόνο για σωματεία που καλλιεργούν το άθλημα, οι αγώνες του οποίου περιλαμβάνονται στα δελτία προγνωστικών αγώνων που διακινεί το πρακτορείο.

7. Πρόσωπο στο οποίο συντρέχει οποιοδήποτε από τα πιο πάνω κωλύματα, χάνει αυτοδικαίως την ιδιότητά του. Η διαπιστωτική πράξη της έκπτωσης εκδίδεται από το διοικητικό συμβούλιο του σωματείου, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών αφότου έλαβε γνώση. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η ανωτέρω προθεσμία, η διαπιστωτική πράξη εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού μέσα στην ίδια ως άνω προθεσμία.

Άρθρο 4 Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) του αθλητικού σωματείου αποτελείται από πέντε (5) έως δεκαπέντε (15) μέλη, με θητεία από ένα (1) έως τρία (3) έτη. Τα μέλη του Δ.Σ. προέρχονται από μέλη του σωματείου.
2. Απαγορεύεται στο Δ.Σ. του αθλητικού σωματείου να συνάπτει συμβάσεις εργασίας, ανεξαρτήτων υπηρεσιών, έργου, προμηθειών ή οποιοσδήποτε άλλες συμβάσεις με οικονομικό αντάλλαγμα, με μέλη του Δ.Σ., με τις συζύγους, τα τέκνα, τους γονείς και τα αδέρφια τους ή με νομικά πρόσωπα στα οποία μετέχουν τα προαναφερόμενα πρόσωπα. Η παράβαση της διάταξης αυτής συνεπάγεται την έκπτωση των μελών του Δ.Σ. που έλαβαν τη σχετική απόφαση. Η έκπτωση ενεργείται με απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου.
3. Επιτρέπονται προσωρινές ταμειακές διευκολύνσεις προς το αθλητικό σωματείο από μέλη του διοικητικού του συμβουλίου, για την αντιμετώπιση επείγουσών αναγκών.
4. Η ιδιότητα του μέλους του Δ.Σ. είναι τιμητική και άμισθη. Στα μέλη του Δ.Σ., όταν μετακινούνται εκτός του τόπου της μόνιμης κατοικίας τους για προσφορά οποιασδήποτε υπηρεσίας στο σωματείο, επιτρέπεται να καταβάλλονται έξοδα κίνησης, διαμονής και διατροφής.

Άρθρο 5 Συνελεύσεις - Αρχαιρεσίες - Όργανα

Το καταστατικό του οικείου αθλητικού σωματείου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος νόμου, ρυθμίζει όλα τα θέματα που αφορούν τις αρχαιρεσίες, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία σύγκλησης και συμμετοχής των μελών στις συνελεύσεις, τη λήψη αποφάσεων σε αυτές, τα όργανα του σωματείου, τη συγκρότηση των οργάνων, τη λειτουργία και την οργάνωση του σωματείου και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 6 Βιβλία

1. Κάθε αθλητικό σωματείο τηρεί υποχρεωτικά τα εξής βιβλία:
 - α) Μητρώου Μελών,
 - β) Πρακτικών Συνεδριάσεων Γενικών Συνελεύσεων,
 - γ) Πρακτικών Συνεδριάσεων Διοικητικού Συμβουλίου,
 - δ) Εσόδων – Εξόδων,
 - ε) Περιουσιακών Στοιχείων,
 - στ) Πρωτοκόλλου εισερχομένων και εξερχόμενων εγγράφων.
2. Τα βιβλία, πριν από τη χρήση τους, θεωρούνται από το Νομάρχη ή από άλλο εξουσιοδοτημένο όργανο.
3. Η μη τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, καθώς και της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 7, συνεπάγεται την ανάκληση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης του σωματείου.

Άρθρο 7 Υποχρεώσεις - Δικαιώματα

1. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των αθλητικών σωματείων, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, καθώς και τα θέματα οργάνωσης και λειτουργίας τους ορίζονται από τα καταστατικά τους.
2. Το αθλητικό σωματείο, για τις προσφερόμενες υπηρεσίες εκμάθησης των αθλημάτων που καλλιεργεί, δύναται, με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου, να ορίζει αντίστοιχο αντίτιμο της σχετικής υπηρεσίας για την κάλυψη των λειτουργικών του αναγκών. Στην περίπτωση αυτή το σωματείο έχει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992). Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου δεν έχει εφαρμογή στους αθλητές των αγωνιστικών ομάδων του σωματείου.
3. Επιτρέπεται σε αθλητικό σωματείο να δέχεται δωρεές από φυσικά και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.
4. Επιτρέπεται σε αθλητικό σωματείο, εφόσον τηρούνται οι κανονισμοί της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, να συνάπτει συμβάσεις χορηγίας ή διαφήμισης με φυσικό ή νομικό πρόσωπο για την ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητάς του, με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις διατάξεις της παρ 3 του άρθρου 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Στην περίπτωση αυτή απαγορεύεται η παραχώρηση χρήσης της επωνυμίας, του εμβλήματος και των λοιπών διακριτικών στοιχείων για εμπορική διαφήμιση και οικονομική εκμετάλλευση.

5. Απαγορεύεται η συστέγαση αθλητικού σωματείου και εμπορικής επιχείρησης. Αθλητικό σωματείο, το οποίο έχει συσταθεί με πρωτοβουλία ιδιωτικού εκπαιδευτικού οργανισμού ή εργασιακού χώρου και φέρει την επωνυμία τους, δύναται να συστεγάζεται στην έδρα αυτών.

6. Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή σωματείου ή αθλητή του σε αγώνες που γίνονται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, αν αυτοί δεν είναι εγκεκριμένοι από την οικεία αθλητική ομοσπονδία ή τις αντίστοιχες διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες.

7. Η οικεία αθλητική ομοσπονδία δύναται να περικόπτει ή να διακόπτει για ορισμένο χρονικό διάστημα την καταβολή επιχορήγησης σε αθλητικό σωματείο που συμμετείχε σε αγώνες ή διοργάνωσε αγώνες χωρίς την έγκρισή της.

8. Το καταστατικό αθλητικού σωματείου απαιτείται να ορίζει τους συγκεκριμένους κλάδους άθλησης, στον οποίων την καλλιέργεια και την ανάπτυξη αυτό αποσκοπεί, καθώς και τη διαδικασία ίδρυσης νέων κλάδων άθλησης ή κατάργησης υφισταμένων.

9. Η κατά οποιονδήποτε τρόπο μερική ή ολική εκποίηση και αλλαγή χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων των σωματείων απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεση, αν οι παραπάνω εγκαταστάσεις δεν καλύπτουν ή δεν εξυπηρετούν πλέον τις αγωνιστικές ανάγκες του σωματείου ή υφίσταται άφευκτη ανάγκη, επιτρέπεται η εκποίησή τους για την κατασκευή ή απόκτηση νέων που πληρούν τις ανάγκες του ή η αλλαγή χρήσης. Αποκλειστικά αρμόδιο να βεβαιώσει τα ανωτέρω καθίσταται το κατά το άρθρο 825 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δικαστήριο. Η αίτηση υποβάλλεται από τη διοίκηση του σωματείου, ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσής του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των μελών του.

10. Σε περίπτωση διάλυσης αθλητικού σωματείου, όλα τα περιουσιακά στοιχεία, μετά την εκκαθάριση, περιέρχονται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, για την εξυπηρέτηση αθλητικών σκοπών.

Άρθρο 8 Ειδική αθλητική αναγνώριση

1. Το αθλητικό σωματείο, για κάθε κλάδο άθλησης που καλλιεργεί, δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Η ειδική αυτή αναγνώριση χορηγείται, ύστερα από αίτηση του Δ.Σ., με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής ή της Περιφερειακής Διοίκησης, εφόσον το σωματείο:

α) Είναι από τριετίας μέλος αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας και κατά το διάστημα αυτό έχει συμμετάσχει σε αγώνες που διοργανώνονται από αυτές σύμφωνα με το καταστατικό τους και συγκεντρώνει τις λοιπές προϋποθέσεις που προβλέπονται από αυτό. Η συνδρομή των προϋποθέσεων αποδεικνύεται με τη συνυποβολή σχετικής βεβαίωσης της οικείας ένωσης ή ομοσπονδίας.

β) Δεν έχει ως επωνυμία το όνομα, την επωνυμία, το διακριτικό τίτλο ή το σήμα οποιασδήποτε εμπορικής επιχείρησης εξαιρουμένων των περιπτώσεων ιδιωτικών εκπαιδευτικών οργανισμών ή εργασιακών μονάδων, με πρωτοβουλία, των οποίων έχουν ιδρυθεί αθλητικά σωματεία.

γ) Έχει επωνυμία διατυπωμένη στην ελληνική γλώσσα.

δ) Υποβάλλει εγκεκριμένο από το αρμόδιο Πρωτοδικείο καταστατικό και πιστοποιητικό εγγραφής στο βιβλίο σωματείων του οικείου Πρωτοδικείου.

ε) Τηρεί τα προβλεπόμενα από τον παρόντα νόμο βιβλία.

2. Εάν αθλητικό σωματείο καλλιεργεί άθλημα ή κλάδο άθλησης που δεν υπάγεται σε ειδικώς αναγνωρισμένη ομοσπονδία, η ειδική αθλητική αναγνώριση του σωματείου παρέχεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παρ. 1 του παρόντος.

3. Η απόφαση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης ανακαλείται, αν διαπιστωθεί ότι το σωματείο συστεγάζεται με εμπορική επιχείρηση ή υποκρύπτεται άσκηση εμπορικής δραστηριότητας από τη λειτουργία του σωματείου ή το σωματείο δεν επιδεικνύει την αθλητική δραστηριότητα, που προβλέπεται από το καταστατικό της αθλητικής ένωσης ή της ομοσπονδίας της οποίας είναι μέλος ή παραβεί τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παρ. 6 του παρόντος νόμου ή δεν απασχολεί προπονητή κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου ή στις λοιπές προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο περιπτώσεις.

4. Στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού τηρείται μητρώο ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων.

5. Όπου εφεξής στον παρόντα νόμο αναφέρεται αθλητικό σωματείο νοείται το σωματείο που έχει την κατά το παρόν ειδική αθλητική αναγνώριση.

Άρθρο 9 Συγχώνευση αθλητικών σωματείων

1. Επιτρέπεται η συγχώνευση αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν τον ίδιο κλάδο άθλησης, με αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων αυτών, για όλα τα ατομικά και ομαδικά αθλήματα, με την ίδρυση νέου σωματείου, που μπορεί να φέρει την επωνυμία ενός ή

περισσότερων από τα συγχωνευθέντα σωματεία ή οποιαδήποτε άλλη επωνυμία. Το ιδρύόμενο αυτό τη συγχώνευση νέο αθλητικό σωματείο εντάσσεται αυτοδικαίως στην ανώτερη αγωνιστική κατηγορία της αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου κλάδου άθλησης στην οποία ανήκει ή έχει αποκτήσει δικαίωμα να αγωνισθεί, κατά τους οικείους κανονισμούς και τις σχετικές διατάξεις, ένα τουλάχιστον από τα συγχωνευόμενα αθλητικά σωματεία.

2. Επιτρέπεται η συγχώνευση τμημάτων αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν τον ίδιο κλάδο άθλησης ή η συγχώνευσή τους με τμήμα του ίδιου κλάδου άθλησης υφιστάμενου αθλητικού σωματείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ 1 του παρόντος.

3. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι αγωνιστικές συνέπειες που προκύπτουν από τη συγχώνευση, τα θέματα των αθλητών, οι περιορισμοί σε περιπτώσεις επανασύστασης συγχωνευθέντος σωματείου ή διαλυθέντος τμήματος που συγχωνεύθηκε και γενικά όλα τα ζητήματα που αφορούν τις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος.

4. Σε περίπτωση συγχώνευσης αθλητικού σωματείου με άλλο ο πρόεδρος, ο γενικός γραμματέας και ο ταμίας του κάθε συγχωνευόμενου σωματείου, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη συγχώνευση, οφείλουν να καταθέσουν τη σφραγίδα του σωματείου, καθώς και να προσκομίσουν για ακύρωση τα βιβλία αυτού στην αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Επίσης οφείλουν να προσκομίσουν πιστοποιητικό περί διαγραφής του σωματείου από τα οικεία βιβλία του αρμόδιου Πρωτοδικείου στην παραπάνω υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, καθώς και στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Σε περίπτωση παράλειψης των προαναφερόμενων ενεργειών, δεν επιτρέπεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 135 παρ. 7 επιχορήγηση του σωματείου που προήλθε από τη συγχώνευση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Άρθρο 10 Έννοια - Σκοπός

Αθλητική ένωση είναι η τοπική οργάνωση αθλητικών σωματείων (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου) που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης, με σκοπό την υποβοήθηση και ανάπτυξή του στα γεωγραφικά όρια λειτουργίας της και μέσα στο πλαίσιο

που προσδιορίζεται από τους ειδικούς κανονισμούς της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 11 Μέλη

1. Κάθε αθλητική ένωση συγκροτείται από σωματεία του οικείου κλάδου άθλησης τα οποία έχουν την έδρα τους στον ίδιο νομό. Σε κάθε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση επιτρέπεται να ιδρύεται μία μόνο αθλητική ένωση για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης. Κατ' εξαίρεση, μια αθλητική ένωση μπορεί να περιλαμβάνει σωματεία που έχουν την έδρα τους σε περισσότερους από έναν νομούς, σύμφωνα με τα οριζόμενα από το καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, το οποίο επίσης προσδιορίζει και τα όρια της ευρύτερης περιφέρειας.
2. Ο ελάχιστος αριθμός των μελών κάθε αθλητικής ένωσης ορίζεται σε δέκα (10). Δεν επιτρέπονται διακρίσεις σε τακτικά, δόκιμα ή πάρεδρα μέλη της ένωσης ή άλλες παρόμοιες.
3. Αθλητική ένωση μπορεί να ιδρυθεί με απόφαση συστατικής συνέλευσης, ύστερα από απόφαση των Δ.Σ. των ενδιαφερόμενων σωματείων. Η εγγραφή μέλους σε αθλητική ένωση γίνεται με απόφαση του διοικητικού της συμβουλίου και η διαγραφή με απόφαση της γενικής της συνέλευσης.

Άρθρο 12 Κωλύματα - Περιορισμοί

1. Οι διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλογικά στα πρόσωπα που συμμετέχουν στα προβλεπόμενα από το καταστατικό και τους κανονισμούς όργανο διοίκησης και επιτροπές των οικείων αθλητικών ενώσεων.
2. Δεν επιτρέπεται να εκλεγεί στο Δ Σ. ή σε άλλο από το καταστατικό προβλεπόμενο όργανο αθλητικής ένωσης υποψήφιος, εφόσον:
 - α) είναι μέλος διοικητικού συμβουλίου άλλης αθλητικής ένωσης κατά το χρόνο υποβολής της υποψηφιότητας,
 - β) είναι υπάλληλος αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας.
3. Υποψήφιος για να εκλεγεί μέλος Δ.Σ. ή άλλου, από το καταστατικό προβλεπόμενου, οργάνου αθλητικής ένωσης απαιτείται κατά το χρόνο υποβολής της υποψηφιότητας, να είναι μέλος αθλητικού σωματείου που αποτελεί μέλος της αθλητικής ένωσης με δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται. Η συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής αποδεικνύεται με βεβαίωση του οικείου αθλητικού σωματείου, που αποτελεί μέλος της αθλητικής ένωσης.

4. Τα μέλη του προεδρείου του Δ.Σ. της αθλητικής ένωσης πρέπει να έχουν την κατοικία τους στην περιφέρεια που καλύπτει η αθλητική ένωση.

Άρθρο 13 Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) της αθλητικής ένωσης εκλέγεται για τετραετή θητεία και αποτελείται από:

α) επτά (7) έως εννέα (9) μέλη, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της δέκα (10) έως τριάντα (30) σωματεία,

β) εννέα (9) έως έντεκα (11) μέλη, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της τριάντα ένα (31) έως εκατό (100) σωματεία,

γ) εννέα (9) έως δεκαπέντε (15) μέλη, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της εκατόν ένα (101) ή περισσότερα σωματεία.

2. Εάν μέλος του Δ.Σ. αθλητικής ένωσης εκλεγεί μέλος Δ.Σ. ή άλλου οργάνου αθλητικής ένωσης ή αθλητικής ομοσπονδίας άλλου κλάδου άθλησης, θεωρείται ότι παραιτείται αυτοδικαίως από το πρώτο αξίωμα. Με απόφαση του Δ.Σ. της ένωσης διαπιστώνεται η επέλευση της πιο πάνω παραίτησης.

3. Σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο το Δ.Σ. της ένωσης δεν εξαντλήσει τη θητεία για την οποία εκλέχθηκε, το νέο Δ.Σ. που θα εκλεγεί έχει θητεία για το υπόλοιπο της θητείας του προηγούμενου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στο Δ.Σ. της αθλητικής ένωσης.

Άρθρο 14 Συνελεύσεις - Αρχαιρεσίες - Όργανα

1. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα για τις συνελεύσεις, τις αρχαιρεσίες και τα όργανα της αθλητικής ένωσης.

2. Στις γενικές συνελεύσεις των αθλητικών ενώσεων συμμετέχουν με αντιπροσώπους μόνο τα αθλητικό σωματεία - μέλη που τις απαρτίζουν. Κάθε σωματείο μέλος της ένωσης εκπροσωπείται στη γενική συνέλευση με έναν μόνο αντιπρόσωπο, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του με απόφαση του Δ.Σ. του σωματείου. Αντιπρόσωπος ορίζεται μέλος του σωματείου με δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται. Κάθε αντιπρόσωπος μπορεί να εκπροσωπεί ένα μόνο σωματείο. Κάθε σωματείο της ένωσης διαθέτει μία μόνο ψήφο στη γενική συνέλευση.

3. Στερείται του δικαιώματος ψήφου στις γενικές συνελεύσεις κάθε αθλητικό σωματείο, εφόσον στο προ της γενικής συνέλευσης ημερολογιακό έτος δεν είχε συμμετοχή σε αγώνες με δέκα (10) τουλάχιστον αθλητές για τα ατομικά αθλήματα ή με είκοσι (20) τουλάχιστον αθλητές για τα ομαδικά με δελτίο αθλητικής ιδιότητας στον αντίστοιχο κλάδο άθλησης. Η συμμετοχή αποδεικνύεται από επίσημα φύλλα αγώνων που διοργανώνονται αποκλειστικά από την οικεία ένωση ή ομοσπονδία ή διεθνών αγώνων που διοργανώνονται από αθλητικά σωματεία και διεξάγονται με την έγκριση της οικείας ομοσπονδίας. Διατάξεις καταστατικών που προβλέπουν αυστηρότερες προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος ψήφου ισχύουν.

Άρθρο 15 Βιβλίο

Οι διατάξεις του άρθρου 6 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τα βιβλία που τηρεί υποχρεωτικά κάθε αθλητική ένωση.

Άρθρο 16 Υποχρεώσεις - Δικαιώματα

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 3, 4 και 5 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα για τον προσδιορισμό των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων κάθε αθλητικής ένωσης.
2. Η αθλητική ένωση υποχρεούται να τηρεί τους ειδικούς κανονισμούς, που ψηφίζει η γενική συνέλευση των μελών της αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος ή κλάδου άθλησης. Με τους κανονισμούς αυτούς ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση του αθλήματος από τις αθλητικές ενώσεις, οι προϋποθέσεις παροχής της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης και οι λόγοι ανάκλησής της.
3. Σε περίπτωση διάλυσης αθλητικής ένωσης, όλα τα περιουσιακά της στοιχεία, μετά την εκκαθάρισή της, περιέρχονται στην οικεία αθλητική ομοσπονδία.

Άρθρο 17 Ειδική αθλητική αναγνώριση

1. Η αθλητική ένωση δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Η ειδική αυτή αναγνώριση χορηγείται ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. της ένωσης και πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής ή της Περιφερειακής Διοίκησης.
2. Η απόφαση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης ανακαλείται:

α) ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, για παράβαση των υποχρεώσεων και των όρων που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς της οικείας ομοσπονδίας,

β) αν διαπιστωθεί ότι η ένωση συστεγάζεται με εμπορική επιχείρηση ή υποκρύπτεται άσκηση εμπορικής δραστηριότητας με τη λειτουργία της ένωσης ή η ένωση δεν επιδεικνύει την αθλητική δραστηριότητα, όπως αυτή προβλέπεται στο καταστατικό της αθλητικής ένωσης ή της ομοσπονδίας της οποίας είναι μέλος, ή δεν τηρεί τα προβλεπόμενα στο άρθρο 15 του παρόντος νόμου βιβλία.

Άρθρο 18 Τοπική επιτροπή

Όπου δεν λειτουργεί αθλητική ένωση επιτρέπεται η λειτουργία τοπικής επιτροπής από εκπροσώπους σωματείων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στον ειδικό κανονισμό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Άρθρο 19 Έννοια - Σκοπός

1. Αθλητική ομοσπονδία είναι η ανώτατη οργάνωση αθλητικών σωματείων ή αθλητικών ενώσεων (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου) που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης, έχει σκοπό την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του σε όλη τη χώρα και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα.

2. Για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης επιτρέπεται η σύσταση μίας (1) μόνο ομοσπονδίας για όλη τη χώρα. Η ομοσπονδία εκπροσωπεί το άθλημα διεθνώς, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς της οικείας διεθνούς αθλητικής ομοσπονδίας και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.) και η έδρα της ορίζεται από το καταστατικό της. Επιτρέπεται σε ειδικές περιπτώσεις μία ομοσπονδία να περιλαμβάνει και άλλα αθλήματα ή Κλάδους άθλησης, εκτός από το βασικό άθλημα ή κλάδο άθλησης, εφόσον τα αθλήματα και οι κλάδοι δεν είναι δυνατόν να υπαχθούν σε ξεχωριστή ομοσπονδία.

Άρθρο 20 Σύσταση - Μέλη

1. Για τη σύσταση ομοσπονδίας απαιτούνται αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων ή των γενικών συνελεύσεων είκοσι (20) τουλάχιστον αθλητικών σωματείων ή πέντε (5)

τουλάχιστον αθλητικών ενώσεων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή τον ίδιο κλάδο άθλησης, επιδεικνύοντας αγωνιστική δραστηριότητα.

2. Η εγγραφή μέλους σε αθλητική ομοσπονδία γίνεται με απόφαση του διοικητικού της συμβουλίου και η διαγραφή με απόφαση της γενικής συνέλευσης της ομοσπονδίας. Δεν επιτρέπονται διακρίσεις σε τακτικό, δόκιμα ή πάρεδρα μέλη ή άλλες παρόμοιες. Η δυνατότητα και οι προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος ψήφου των σωματείων ή των ενώσεων, που εγγράφονται στη δύναμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και πριν αυτό αποκτήσουν την ειδική αθλητική αναγνώριση, καθορίζονται από το καταστατικό της Ομοσπονδίας.

Άρθρο 21 Κωλύματα - Περιορισμοί

Οι διατάξεις των άρθρων 3 και 12 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλογικά και στα προβλεπόμενα από το καταστατικό και τους κανονισμούς όργανα των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών.

Άρθρο 22 Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) της αθλητικής Ομοσπονδίας εκλέγεται για τετραετή θητεία εντός του τελευταίου τετραμήνου του έτους διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων και αποτελείται:

α) από πέντε (5) έως επτά (7) μέλη, εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της είκοσι (20) μέχρι τριάντα (30) σωματεία,

β) από επτά (7) έως ένδεκα (11) μέλη, εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της τριάντα ένα (31) έως εκατό (100) σωματεία,

γ) από ένδεκα (11) έως δεκαπέντε (15) μέλη, εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμη της εκατόν ένα (101) έως διακόσια πενήντα (250) σωματεία,

δ) από δεκαπέντε (15) έως είκοσι ένα (21) μέλη, εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της διακόσια πενήντα ένα (251) ή περισσότερα σωματεία.

2. Οποιαδήποτε αύξηση ή μείωση του αριθμού των μελών της ομοσπονδίας, μετά την εκλογή των μελών του Δ.Σ., δεν επηρεάζει την αριθμητική του συγκρότηση.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 13 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα.

4. Υπάλληλος της Γ.Γ.Α., ο οποίος εκλέγεται πρόεδρος, γενικός γραμματέας, ταμίας αθλητικής ομοσπονδίας, αποσπάται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, για όσο χρόνο διατηρεί την ιδιότητα αυτή, σε υπηρεσία αθλητικού φορέα που εποπτεύεται

από τη Γ.Γ.Α. και έχει τη μορφή του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα.

5. Κάθε μέλος Δ.Σ. αθλητικής ομοσπονδίας υποχρεούται να υποβάλει δήλωση της περιουσιακής κατάστασης αυτού, της συζύγου του και των ανηλίκων τέκνων του στον αρμόδιο Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2429/1996 (ΦΕΚ 155 Α). Οι διατάξεις των άρθρων 24 έως 29 του νόμου αυτού έχουν εφαρμογή και για τα μέλη των Δ.Σ. όλων των αθλητικών ομοσπονδιών.

Άρθρο 23 Ειδικός συνεργάτης ομοσπονδίας

1. Κάθε ομοσπονδία που περιλαμβάνει πάνω από εκατό (100) αθλητικά σωματεία - μέλη δικαιούται, εκτιμώντας τις ανάγκες, τις δραστηριότητες και την προοπτική της, να προσλαμβάνει ειδικό συνεργάτη.

2. Ο ειδικός συνεργάτης προσλαμβάνεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας χρονικής διάρκειας τεσσάρων (4) ετών, που επιτρέπεται να ανανεώνεται ή να παρατείνεται για ίσο χρονικό διάστημα κάθε φορά. Η πρόσληψη γίνεται με απόφαση του Δ.Σ.. Ως ειδικός συνεργάτης επιλέγεται πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους που έχει διακριθεί στο χώρο του αθλητισμού, κατά προτίμηση, ή στον επιχειρηματικό ή επαγγελματικό τομέα, κατέχει πτυχίο ή δίπλωμα ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμο πανεπιστημίου της αλλοδαπής και κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ετήσιας τουλάχιστον διάρκειας ή έχει εμπειρία δύο (2) τουλάχιστον ετών σε αθλητικά θέματα και γνωρίζει άριστα δύο (2) τουλάχιστον ξένες γλώσσες χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πάσης φύσεως αποδοχές του ειδικού συνεργάτη και γενικά κάθε παροχή σε αυτόν καθορίζονται από το Δ.Σ.. Σε κάθε όμως περίπτωση δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις αποδοχές που λαμβάνει ο Γενικός Διευθυντής Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργείου, έγγαμος με δύο τέκνα και με εικοσαετή προϋπηρεσία. Ο ειδικός συνεργάτης συμβάλλεται υποχρεωτικά εγγράφως με την ομοσπονδία και η σχετική σύμβαση, για να είναι έγκυρη, απαιτείται να κατατεθεί και να θεωρηθεί από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.).

3. Ο ειδικός συνεργάτης συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. χωρίς δικαίωμα ψήφου και έχει τις αρμοδιότητες που του αναθέτει το Δ.Σ., μεταξύ των οποίων ενδεικτικό και τις παρακάτω:

α) μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεων του Δ.Σ.,

β) καταρτίζει και εισηγείται στο Δ.Σ. το σχέδιο του προϋπολογισμού της ομοσπονδίας,

γ) καταρτίζει και εισηγείται στο Δ.Σ. τα σχέδια των κανονισμών της ομοσπονδίας.

4. Η σύμβαση του ειδικού συνεργάτη μπορεί να καταγγέλλεται μόνο για σπουδαίο λόγο, ύστερα από πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. της ομοσπονδίας, με πλειοψηφία δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του και χωρίς να θεμελιώνεται δικαίωμα αποζημίωσης ή άλλης απαίτησης από οποιαδήποτε αιτία που πηγάζει από τη σύμβαση.

Άρθρο 24 Συνελεύσεις - Αρχαιρεσίες - Όργανα

1. Οι αρχαιρεσίες για τα όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών διεξάγονται από εφορευτική επιτροπή. Ο αριθμός των μελών της και η διαδικασία εκλογής τους ορίζονται από το καταστατικό της ομοσπονδίας. Της εφορευτικής επιτροπής προεδρεύει δικαστικός αντιπρόσωπος, χωρίς τη συμμετοχή του οποίου δεν επιτρέπεται να διενεργηθούν αρχαιρεσίες.
2. Δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται, με αίτηση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, πρωτοδικής Διοικητικών Δικαστηρίων ή της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, από τον Προϊστάμενο του αρμόδιου Πρωτοδικείου του τόπου διεξαγωγής των αρχαιρεσιών.
3. Δικαστικός αντιπρόσωπος, ως πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής, μπορεί να ορισθεί και για τις αρχαιρεσίες οργάνων αθλητικών ενώσεων ή σωματείων, εφόσον ο προϊστάμενος του Πρωτοδικείου της έδρας της ένωσης ή του σωματείου κρίνει αναγκαία την παρουσία του στις αρχαιρεσίες. Ο ορισμός του δικαστικού αντιπροσώπου για αρχαιρεσίες σε ένωση γίνεται ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. της αθλητικής ένωσης ή ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) τουλάχιστον των σωματείων μελών της και για αρχαιρεσίες σε σωματείο ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. του αθλητικού σωματείου ή είκοσι (20) τουλάχιστον μελών του.
4. Με το καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν τις αρχαιρεσίες, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία σύγκλησης και συμμετοχής των μελών στις συνελεύσεις, τον τρόπο λήψης αποφάσεων σε αυτές, τα όργανα της ομοσπονδίας, τη συγκρότηση των οργάνων, τη λειτουργία και την οργάνωση της ομοσπονδίας και κάθε άλλο σχετικό θέμα.
5. Σε αθλητικές ομοσπονδίες στις οποίες δεν λειτουργούν ενώσεις, δικαίωμα ψήφου στις γενικές συνελεύσεις έχουν μόνο αντιπρόσωποι των αθλητικών σωματείων, τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται από το καταστατικό της ομοσπονδίας. Κάθε σωματείο - μέλος της ομοσπονδίας εκπροσωπείται στη γενική συνέλευση με έναν (1) μόνο αντιπρόσωπο, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του, με απόφαση του Δ.Σ. του σωματείου. Ως αντιπρόσωπος ορίζεται μέλος του σωματείου που έχει αποκτήσει κατά το χρόνο του ορισμού του το δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται. Κάθε αντιπρόσωπος μπορεί να εκπροσωπεί ένα μόνο σωματείο. Κάθε σωματείο - μέλος της ομοσπονδίας διαθέτει μια μόνο ψήφο στη γενική συνέλευση.

6. Σε αθλητικές ομοσπονδίες στις οποίες λειτουργούν ενώσεις, δικαίωμα ψήφου στις γενικές συνελεύσεις των ομοσπονδιών αυτών έχουν είτε αντιπρόσωποι των ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών ενώσεων είτε αντιπρόσωποι των ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων, σύμφωνα με όσα ορίζονται από το καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με το καταστατικό, ψηφίζουν αντιπρόσωποι ενώσεων, κάθε ένωση διαθέτει μία ψήφο. Με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος νόμου, διατάξεις καταστατικών αθλητικών ομοσπονδιών, που ορίζουν προνομιακό καθεστώς ως προς τα δικαιώματα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι για ιδρύτριες ενώσεις ή για επαγγελματικούς συνδέσμους ανωνύμων εταιρειών ή για φυσικά πρόσωπα που συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα, είναι άκυρες και ανίσχυρες.

7. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 14 εφαρμόζονται και για τις συνελεύσεις της αθλητικής ομοσπονδίας.

8. Σε περίπτωση κατά την οποία το καταστατικό αθλητικής ομοσπονδίας προβλέπει ότι οι αρχαιρεσίες γίνονται με βάση συνδυασμούς υποψηφίων, η διαδικασία εκλογής των υποψήφιων μελών του Δ.Σ. ορίζεται ως εξής: ο πρώτος σε ψήφους συνδυασμός εκλέγει αριθμό μελών σε ποσοστό τουλάχιστον εβδομήντα τοις εκατό (70%) του συνολικού αριθμού μελών του Δ.Σ., ο δε υπόλοιπος αριθμός μελών του Δ.Σ. εκλέγεται αναλογικά από τους άλλους συνδυασμούς και υπό την προϋπόθεση ότι ο καθένας από αυτούς συγκεντρώνει αριθμό ψήφων, σε ποσοστό τουλάχιστον είκοσι τοις εκατό (20%) επί του συνολικού αριθμού των εγκύρων ψηφοδελτίων. Σε περίπτωση κατά την οποία κανένας συνδυασμός, πλην εκείνου που πλειοψήφησε, δεν συγκεντρώσει το προαναφερόμενο ποσοστό ψήφων, ο πλειοψηφής συνδυασμός εκλέγει το σύνολο των μελών του Δ.Σ.. Σε όσα καταστατικά αθλητικών ομοσπονδιών προβλέπεται σύστημα απλής αναλογικής για την ανάδειξη των μελών του Δ.Σ., δεν έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής.

9. Στις αθλητικές ομοσπονδίες στις οποίες καλλιεργούνται αθλήματα ή κλάδοι άθλησης, στους οποίους συμμετέχουν αθλητές και των δύο φύλων, ποσοστό τουλάχιστον είκοσι τοις εκατό (20%), από τον αριθμό των εκλεγόμενων μελών του Δ.Σ. αυτών, καταλαμβάνουν υποψήφιοι του ενός από τα δύο φύλα και με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των υποψηφίων κάθε φύλου είναι τουλάχιστον διπλάσιος του ελάχιστου αριθμού των κατά το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) εκλεγόμενων.

Άρθρο 25 Βιβλία

1. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τα βιβλία που υποχρεωτικά τηρεί κάθε αθλητική ομοσπονδία.

2. Με κοινή απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται να ορίζονται και άλλα βιβλία, εκτός από τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο, καθώς και ο τρόπος τήρησής τους.

Άρθρο 26 Υποχρεώσεις - Δικαιώματα

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 3, 4 και 5 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τον προσδιορισμό των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων κάθε αθλητικής ομοσπονδίας.
2. Η ομοσπονδία υποχρεούται να τηρεί μητρώο αθλητών και μητρώο προπονητών.
3. Δεν επιτρέπεται η έκτακτη επιχορήγηση αθλητικής ομοσπονδίας που διεκδίκησε και ανέλαβε τη διοργάνωση στην Ελλάδα ευρωπαϊκού ή παγκόσμιου πρωταθλήματος οποιασδήποτε κατηγορίας ή διεθνών αγώνων με μεγάλη γενικά σημασία και διεθνή εμβέλεια, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη και έγκριση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Αν η διεκδίκηση μιας τέτοιας διοργάνωσης με τη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού τελεσφορήσει, η σύσταση οργανωτικής επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα από το άρθρο 53 παρ. 1 του παρόντος νόμου, είναι υποχρεωτική.
4. Η αθλητική ομοσπονδία υποχρεούται να ενσωματώνει στον κανονισμό του άρθρου 27 του παρόντος νόμου τους κανονισμούς και τις αποφάσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, για τη φαρμακοδιέγερση.
5. Σε περίπτωση διάλυσης αθλητικής ομοσπονδίας, τα περιουσιακά της στοιχεία, μετά την εκκαθάριση, περιέρχονται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, για εξυπηρέτηση αθλητικών αναγκών.

Άρθρο 27 Κανονισμοί

Με γενικούς ή ειδικούς κανονισμούς, που ψηφίζει η γενική συνέλευση των μελών κάθε αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος ή του οικείου κλάδου άθλησης, τίθενται οι κανόνες που ισχύουν για όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και τη διεξαγωγή του αθλήματος ή των αθλημάτων που υπάγονται σε αυτή, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Για την κατάρτιση των παραπάνω κανονισμών λαμβάνονται υπόψη οι ισχύοντες διεθνείς κανονισμοί. Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι υποχρεωτική για τα αθλητικά σωματεία και τις αθλητικές ενώσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα της οικείας ομοσπονδίας. Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό ή άλλο από αυτόν εξουσιοδοτημένο όργανο. Μετά την παρέλευση άπρακτου διμήνου από την ημερομηνία υποβολής τους, οι κανονισμοί

αυτοί θεωρούνται ότι έχουν νομίμως εκδοθεί. Αν κατά τον έλεγχο νομιμότητας κανονισμού διαπιστωθεί ότι ρυθμίσεις αυτού πρέπει να τροποποιηθούν, να συμπληρωθούν ή να εναρμονιστούν, ο κανονισμός αυτός αναπέμπεται στην οικεία ομοσπονδία, της οποίας το Δ.Σ. οφείλει να συμμορφωθεί.

Άρθρο 28 Ειδική αθλητική αναγνώριση

1. Η αθλητική ομοσπονδία δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης, εφόσον για το άθλημα ή τον κλάδο άθλησης που καλλιεργεί υπάρχει αντίστοιχη παγκόσμια ομοσπονδία. Η ειδική αυτή αναγνώριση χορηγείται, ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. της ομοσπονδίας, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής Διοίκησης.

2. Η απόφαση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης ανακαλείται με αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

3. Για να αναγνωρισθεί αυτοτελής ομοσπονδία αθλήματος ή κλάδου άθλησης που αποχωρίζεται από την ομοσπονδία στην οποία αρχικά είχε υπαχθεί, απαιτείται:

α) Το άθλημα ή ο κλάδος άθλησης που αναπτύσσει η νέα ομοσπονδία να περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων.

β) Να υπάρχει αντίστοιχη αυτοτελής παγκόσμια ομοσπονδία, αναγνωρισμένη από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.), στην οποία και να υπάγεται διεθνώς το άθλημα ή ο κλάδος άθλησης. Αν το άθλημα ή ο κλάδος άθλησης, που καλλιεργεί η υπό αναγνώριση ομοσπονδία, περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων, απαιτείται επιπλέον να πληρούνται οι προϋποθέσεις συμμετοχής εκπροσώπου της στη σύνθεση της ολομέλειας της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, με ανάλογη εφαρμογή των κανόνων του καταστατικού χάρτη της Δ.Ο.Ε..

γ) Να υπάρχουν σχετικές αποφάσεις των Δ.Σ. ή των γενικών συνελεύσεων άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) των σωματείων που επιδεικνύουν την κατά το καταστατικό της οικείας ομοσπονδίας αθλητική δραστηριότητα στο οικείο άθλημα ή κλάδο άθλησης, τα σωματεία αυτά να έχουν λάβει την κατά τις διατάξεις του άρθρου 8 του παρόντος νόμου ειδική αθλητική αναγνώριση και ο συνολικός αριθμός τους να είναι τουλάχιστον είκοσι (20). Τα υπόλοιπα σωματεία του ίδιου αθλήματος ή του ίδιου κλάδου άθλησης, που δεν έλαβαν αποφάσεις για αποχώρηση από την ομοσπονδία αυτοδικαίως, διαγράφονται από αυτή και εντάσσονται στη νέα ομοσπονδία από τη σύστασή της, εκτός αν λάβουν αποφάσεις για τη μη ένταξή τους στη νέα ομοσπονδία, οπότε διαγράφονται από την αρχική ομοσπονδία ταυτόχρονα με τη σύσταση της νέας ομοσπονδίας.

4. Αν ο αριθμός των αθλητικών σωματείων ομοσπονδίας που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή τον ίδιο κλάδο άθλησης και έχουν λάβει την ειδική αθλητική αναγνώριση περιορισθεί σε δεκαπέντε (15) και κάτω και εφόσον στην ομοσπονδία δεν υπάγεται άλλο άθλημα, το άθλημα ή ο κλάδος άθλησης που καλλιεργούν υπάγεται, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, σε άλλη ομοσπονδία που νόμιμα λειτουργεί. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται για ομοσπονδίες που συνιστώνται μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

5. Προκειμένου για ομοσπονδίες που λειτουργούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, αν ο αριθμός των σωματείων τους που καλλιεργεί το ίδιο άθλημα ή τον ίδιο κλάδο άθλησης περιορισθεί σε δέκα (10) και κάτω και εφόσον στην ομοσπονδία δεν υπάγεται άλλο άθλημα, το άθλημα ή ο κλάδος άθλησης που καλλιεργούν υπάγεται, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, σε άλλη ομοσπονδία που νόμιμα λειτουργεί. Ειδικά για τις αθλητικές ομοσπονδίες του γκολφ και του κρίκετ, η διάταξη εφαρμόζεται εφόσον ο αριθμός των σωματείων - μελών περιορισθεί σε πέντε (5).

6. Ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός μπορεί με απόφασή του να υπαγάγει, σε ειδικά αναγνωρισμένη αθλητική ομοσπονδία, άθλημα ή κλάδο άθλησης για τον οποίο δεν υφίσταται ειδικά αναγνωρισμένη αθλητική ομοσπονδία, καθώς και άθλημα ή κλάδο άθλησης για την υπαγωγή του οποίου υφίσταται αμφισβήτηση.

Άρθρο 29 Αθλητισμός ατόμων με ειδικές ανάγκες

1. Ο αθλητισμός των ατόμων με ειδικές ανάγκες (Α.Μ.Ε.Α.) είναι ένας ιδιαίτερος τομέας άθλησης, που τελεί υπό την προστασία του Κράτους.

2. Για την ανάπτυξη του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α. ιδρύονται σωματεία και ομοσπονδίες, που αναγνωρίζονται ως αθλητικές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 8 και 28 του παρόντος νόμου και, με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος, διέπονται από τις διατάξεις του τμήματος Α' του παρόντος νόμου.

3. Ειδικότερα, για να αναγνωρισθεί ως αθλητικό ένα σωματείο Α.Μ.Ε.Α., ο συνολικός αριθμός των αθλητών του δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από δεκαπέντε (15). Αν το αθλητικό σωματείο διατηρεί τμήμα ομαδικού αθλήματος, ο αριθμός των αθλητών του πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με τον αναγκαίο αριθμό τακτικών και αναπληρωματικών που απαιτούνται από τους κανονισμούς του αθλήματος για συμμετοχή σε αγώνες. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. του σωματείου δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από πέντε (5) και μεγαλύτερος από εννέα (9).

4. Για τη σύσταση αθλητικής ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α., απαιτούνται αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων ή των διοικητικών συμβουλίων πέντε (5) τουλάχιστον ειδικά αναγνωρισμένων

αθλητικών σωματείων Α.Μ.Ε.Α.. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. της ομοσπονδίας δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από επτά (7) και μεγαλύτερος από έντεκα (11). Ειδικότερα, για να αναγνωρισθεί ως αθλητική μία ομοσπονδία αθλητικών σωματείων Α.Μ.Ε.Α., πρέπει να υποβληθεί αρμοδίως από τη διοίκησή της η σχετική αίτηση και να υπάρξει αντίστοιχη παγκόσμια αθλητική ομοσπονδία. Με αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού επιτρέπεται η ανάκληση της παροχής ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Ειδικά για τις κατηγορίες αναπηριών που καλύπτει η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή (I.P.C.), αναγνωρίζονται πέντε (5) αθλητικές ομοσπονδίες Α.Μ.Ε.Α.. Οι ομοσπονδίες αυτές συνιστούν συνομοσπονδία με την επωνυμία "Εθνική Παραολυμπιακή Επιτροπή", με έδρα την Αθήνα, η οποία εκπροσωπεί τη Χώρα μας στην I.P.C.. Στη συνομοσπονδία εκπροσωπούνται ισότιμα οι πιο πάνω ομοσπονδίες. Χρονικό διάστημα για την ίδρυση των ομοσπονδιών και της συνομοσπονδίας ορίζεται οκτάμηνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Για το διάστημα από τη δημοσίευση του παρόντος μέχρι τη λήξη του οκταμήνου, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, συγκροτείται ενδεκαμελής προσωρινή Επιτροπή που εκπροσωπεί τη Χώρα μας στην I.P.C.. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν πέντε (5) μέλη από την Πανελλήνια Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Π.Α.Ο.Μ.Α.Μ.Ε.Α.), τέσσερα (4) μέλη από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Κινητικά Αναπήρων (Π.Α.Ο.Κ.Α.) και δύο (2) μέλη από την Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ.). Τα μέλη της Επιτροπής υποδεικνύονται από τις ομοσπονδίες του προηγούμενου εδαφίου. Αν παρέλθει το ως άνω οκτάμηνο, χωρίς να συσταθούν οι πέντε (5) ομοσπονδίες του πρώτου εδαφίου και η συνομοσπονδία, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, αίρεται η αθλητική αναγνώριση των ομοσπονδιών του πέμπτου εδαφίου και συγκροτείται Επιτροπή από έντεκα (11) μέλη για την εκπροσώπηση της Χώρας μας στην I.P.C..

5. Πρόσωπα με αναπηρίες μπορούν να ενταχθούν στη δύναμη αθλητών αθλητικού σωματείου Α.Μ.Ε.Α.. Ο χαρακτηρισμός προσώπου με αναπηρία ως αθλητή ενός ή περισσότερων αθλημάτων γίνεται από ειδική επιτροπή, που συγκροτείται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

6. Επιτρέπεται εξαιρετικώς σε άτομα με ειδικές ανάγκες που είναι εν ενεργεία αθλητές:

α) να γίνονται μέλη των αθλητικών σωματείων τους και να εκλέγονται στη διοίκησή τους,

β) να αντιπροσωπεύουν το αθλητικό σωματείο τους στις γενικές συνελεύσεις αθλητικής ένωσης και ομοσπονδίας. Δεν επιτρέπεται αθλητές να θέτουν υποψηφιότητα ή να εκλέγονται σε διοικητικά όργανα της ένωσης ή της ομοσπονδίας, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο όργανο ή επιτροπή που εκλέγεται από τη γενική συνέλευση στην οποία συμμετέχουν.

Αθλητές που έχουν εκλεγεί στο Δ.Σ. αθλητικής ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α. εκπίπτουν από μέλη της διοίκησής της από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και τη θέση τους καταλαμβάνει το αναπληρωματικό μέλος.

7. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή Α.Μ.Ε.Α. επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο ειδικής άδειας, που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του παρόντος. Ειδικά για τη χορήγηση ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή Α.Μ.Ε.Α., απαιτείται πτυχίο Τ.Ε.Φ.Α.Α. ή ισότιμης σχολής του εξωτερικού. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ως αθλητές κατέκτησαν 1η έως 8η θέση σε Ολυμπιακούς Αγώνες και 1η έως 3η θέση σε παγκόσμιους αγώνες επιτρέπεται να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή, ύστερα από φοίτηση στην ειδική σχολή της παρ. 4 του άρθρου 31 του παρόντος.

8. Διαιτητές και κριτές σε αγώνες Α.Μ.Ε.Α. ορίζονται διαιτητές και κριτές του οικείου αθλήματος, οι οποίοι έχουν παρακολουθήσει ειδικά σεμινάρια της αντίστοιχης αθλητικής ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α..

9. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και με επωνυμία "Ελληνική Εθνική Επιτροπή Ειδικού Αθλητισμού" (Ε.Ε.Ε.Α.), που εποπτεύεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. Οι σκοποί του νομικού αυτού προσώπου είναι οι ακόλουθοι:

α) να εισηγείται στη Γ.Γ.Α. το γενικό σχεδιασμό ανάπτυξης του αθλητισμού Α.Μ.Ε.Α. και ειδικά του αθλητισμού επιδόσεων,

β) να εισηγείται νομοθετικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις για όλα τα ζητήματα που αφορούν τον αθλητισμό Α.Μ.Ε.Α.,

γ) να εντοπίζει τις ελλείψεις και να παρακολουθεί, σε συνεργασία με το Ε.Σ.Α.Σ., την πορεία των εργασιών εκσυγχρονισμού των παλαιών αθλητικών χώρων, ώστε να εξασφαλιστεί η προσπελασιμότητα των κινητικά αναπήρων και των τυφλών αθλητών,

δ) να φροντίζει για την προβολή των αθλητικών εκδηλώσεων και πρωταθλημάτων Α.Μ.Ε.Α., με κάθε πρόσφορο μέσο,

ε) να φροντίζει για την καλή προετοιμασία των εθνικών ομάδων, τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αγώνες και στην Παραολυμπιάδα. Για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών και για την οικονομική ενίσχυση των αθλητικών ομοσπονδιών, ενώσεων και σωματείων Α.Μ.Ε.Α., καθιερώνεται ως βασικό έσοδο του νομικού προσώπου επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. σε ετήσια βάση, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος που ισχύουν για τις λοιπές αθλητικές ομοσπονδίες. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τη

διοίκηση, την εκπροσώπηση, την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διαχείριση της Ε.Ε.Ε.Α., καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

10. Για τα λοιπά θέματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α., τα οποία δεν ρυθμίζονται ειδικά με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 30 Οργάνωση υπηρεσιών ομοσπονδίας - Αποδοχές προσωπικού

1. Με κανονισμό που ψηφίζει το Δ.Σ. της ομοσπονδίας και εγκρίνει ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός ρυθμίζονται όλα τα θέματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας αυτής και των ενώσεών της, καθώς και τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού τους. Ειδικότερα στον κανονισμό προβλέπονται οι οργανικές μονάδες, η διάρθρωσή τους, ο αριθμός των θέσεων κατά κλάδο, η ειδικότητα, τα απαιτούμενα τυπικά προσόντα και τα καθήκοντα κάθε θέσης. Ο συνολικός αριθμός των συνιστώμενων θέσεων, προκειμένου περί ομοσπονδιών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις πέντε (5), εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της είκοσι (20) έως τριάντα (30) σωματεία, τις δέκα (10), εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της τριάντα ένα (31) έως εκατό (100) σωματεία, τις δεκαπέντε (15), εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της εκατόν ένα (101) έως διακόσια πενήντα (250) σωματεία και τις είκοσι (20), εάν η ομοσπονδία έχει στη δύναμή της διακόσια πενήντα ένα (251) και άνω σωματεία ο συνολικός αριθμός των συνιστώμενων θέσεων, προκειμένου περί ενώσεων, είναι τρεις (3) θέσεις, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της δέκα (10) έως τριάντα (30) σωματεία, έξι (6) θέσεις, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της τριάντα ένα (31) έως εκατό (100) σωματεία, οκτώ (8) θέσεις, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της εκατόν ένα (101) έως διακόσια πενήντα (250) σωματεία και δέκα (10) θέσεις, εάν η ένωση έχει στη δύναμή της διακόσια πενήντα ένα (251) και άνω σωματεία. Οι ανωτέρω οργανικές θέσεις είναι ενιαίες για κάθε ομοσπονδία και το σύνολο των ενώσεων που υπάγονται σε αυτήν. Απαγορεύεται η πρόσληψη προσωπικού εκτός οργανικών θέσεων. Η υποχρέωση υποβολής προς έγκριση του παραπάνω κανονισμού από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό δεν υφίσταται στην περίπτωση κατά την οποία η ομοσπονδία χρηματοδοτείται από τη Γ.Γ.Α. ή από εποπτευόμενους από αυτή φορείς σε ποσοστό μικρότερο του πενήντα τοις εκατό (50%) των συνολικών εσόδων της.

2. Οι αποδοχές του προσωπικού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου καθορίζονται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει για την κατάταξη του προσωπικού που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στα οικεία μισθολογικά κλιμάκια, υπολογίζεται όλος ο χρόνος υπηρεσίας και προϋπηρεσίας που έχει αναγνωρισθεί για τον καθορισμό των αποδοχών του, ως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Τυχόν επιπλέον διαφορά που θα προκύψει, αν οι κατά την

έναρξη ισχύος του παρόντος καταβαλλόμενες αποδοχές στο προσωπικό αυτό είναι μεγαλύτερες, διατηρείται και καταβάλλεται ως προσωπική διαφορά μέχρι την κάλυψή της, από οποιαδήποτε αύξηση των νέων αποδοχών.

3. Οι προσλήψεις του πάσης φύσεως προσωπικού των ομοσπονδιών, με εξαίρεση τους ειδικούς συνεργάτες, τους προπονητές, τους γυμναστές, τους τεχνικούς συμβούλους, τους φυσιοθεραπευτές, τους γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων, τους δικηγόρους, τους επιστημονικούς και συντονιστές συνεργάτες, τους φροντιστές, τους δημοσιογράφους και τους συμβούλους δημοσίων σχέσεων, γίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ' του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α), όπως εκάστοτε ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

Άρθρο 31 Προπονητής

1. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο άδειας, που χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Η απόφαση χορήγησης της άδειας κοινοποιείται στην οικεία αθλητική ομοσπονδία, η οποία τηρεί μητρώο Προπονητών για κάθε κλάδο άθλησης, καθώς και στον οικείο σύνδεσμο η ομοσπονδία προπονητών.

2. Για τη χορήγηση της ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή απαιτείται:

α) πτυχίο Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.), με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στο συγκεκριμένο άθλημα, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής ή δίπλωμα της σχολής προπονητών της παρ. 4 του παρόντος άρθρου ή πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού,

β) αντίγραφο ποινικού μητρώου, που να αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη καταδίκη για τα αδικήματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β. και γ της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου,

γ) πιστοποιητικό της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής, που να βεβαιώνει ότι δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της περ. β',

δ) πιστοποιητικό υγείας από τις υγειονομικές επιτροπές των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων του Εθνικού Συστήματος Υγείας,

ε) καταβολή παραβόλου πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών, εκδιδόμενο από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, το ύψος του οποίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

3. Για όσους κατέχουν πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού ή άλλων αναγνωρισμένων σχολών της ημεδαπής, απαιτείται και γνώμη, για την ισοτιμία, της πενταμελούς επιτροπής που λειτουργεί στην έδρα του Ελληνικού Κέντρου Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Κ.Α.Ε.Τ.). Η επιτροπή αυτή του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. συγκροτείται με απόφαση του Δ.Σ. αυτού και αποτελείται από το Διευθυντή Αγωνιστικού Αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, το Διευθυντή Φυσικής Αγωγής του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, έναν (1) εκπρόσωπο του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., έναν (1) εκπρόσωπο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και έναν (1) εκπρόσωπο της ομοσπονδίας προπονητών ή του αντιπροσωπευτικότερου συνδέσμου προπονητών του οικείου αθλήματος. Εάν δεν υπάρχει ομοσπονδία ή σύνδεσμος προπονητών, ορίζεται, ως πέμπτο μέλος της επιτροπής, προπονητής μεταξύ εκείνων που κατέχουν δίπλωμα της ανώτατης κατηγορίας, ύστερα από υπόδειξη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Για κάθε άθλημα επιτρέπεται να συγκροτείται ξεχωριστή επιτροπή. Με την απόφαση συγκρότησης της επιτροπής μπορεί να καθορίζονται όλα τα διαδικαστικά ζητήματα και οι λεπτομέρειες για την αναγνώριση της ισοτιμίας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., ορίζονται οι παθήσεις και οι βλάβες που κωλύουν τη χορήγηση ειδικής άδειας προπονητή.

4. Στο Ε.Κ.Α.Ε.Τ. ιδρύεται και λειτουργεί Εθνική Σχολή Προπονητών για όλες τις κατηγορίες προπονητών και για όλους τους κλάδους άθλησης. Η λειτουργία της σχολής πραγματοποιείται, ύστερα από γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και έχει διάρκεια τουλάχιστον οκτώ (8) μήνες για την κατώτατη κατηγορία. Με κανονισμό του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. ρυθμίζονται τα ετήσια που αφορούν τη λειτουργία και το πρόγραμμα της σχολής αυτής, τα προσόντα του εκπαιδευτικού προσωπικού, τα προσόντα των υποψήφιων προπονητών, το επίπεδο των σπουδών και την κατάταξη των αποφοίτων προπονητών σε κατηγορίες, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα.

5. Προπονητή, σύμφωνα με τα παραπάνω, έχουν υποχρέωση να απασχολούν:

α) Οι αθλητικές ομοσπονδίες και οι αθλητικές ενώσεις.

β) Οι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες και τα τμήματα αμειβόμενων αθλητών.

γ) Τα αθλητικά σωματεία τα οποία καλλιεργούν ομαδικό άθλημα και συμμετέχουν σε πρωταθλήματα εθνικών κατηγοριών και σε τοπικό πρωτάθλημα πρώτης κατηγορίας. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και της οικείας ομοσπονδίας ή συνδέσμου προπονητών, επιτρέπεται

να επεκτείνεται η υποχρέωση απασχόλησης Προπονητή σε άλλες κατηγορίες πρωταθλημάτων.

δ) Τα αθλητικά σωματεία που καλλιεργούν ατομικό άθλημα και έχουν αθλητές στη δύναμή τους ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών.

6. Κάθε προπονητής συμβάλλεται υποχρεωτικά εγγράφως με τον αθλητικό φορέα στον οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του με πλήρη, μερική ή περιοδική απασχόληση εξαρτημένης εργασίας. Η σχετική σύμβαση, για να είναι έγκυρη, απαιτείται να κατατεθεί και να θεωρηθεί από την αρμόδια Δ.Ο.Υ..

7. Η άδεια προπονητή ανακαλείται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από εισήγηση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, για παραβάσεις που εμπíπτουν στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου και για όσους λόγους θα προβλεφθούν στην απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού της παρ. 9 του παρόντος άρθρου.

8. Στον προπονητή, του οποίου αθλητής ή ομάδα σημείωσε μια από τις διακρίσεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 34, χορηγείται ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) της οικονομικής επιβράβευσης που προβλέπεται για τον αθλητή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ίδιο άρθρο. Σε περίπτωση που περισσότεροι του ενός αθλητές ή ομάδες του ίδιου προπονητή σημειώσουν μια από τις παραπάνω διακρίσεις, το χορηγούμενο στον προπονητή ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου υπολογίζεται επί της μεγαλύτερης από τις διακρίσεις που σημείωσαν οι αθλητές του και προσαυξάνεται κατά ποσοστό που καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Η διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 13 του ν. 2238/1994, που προστέθηκε με το άρθρο 10 του ν. 2459/1997, εφαρμόζεται ανάλογα και στους προπονητές.

9. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και της οικείας ομοσπονδίας προπονητών ή του συνδέσμου προπονητών, μέσα σε ένα (1) χρόνο από τη δημοσίευση του παρόντος, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την απασχόληση προπονητών σε αθλητικούς φορείς, ανάλογα με την κατηγορία, τα προσόντα των προπονητών, τις προϋποθέσεις άσκησης επαγγέλματος προπονητή των πτυχιούχων της Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής, καθώς και των πτυχιούχων των Τ.Ε.Φ.Α.Α. χωρίς ειδικότητα. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται η διαδικασία χορήγησης, οι προϋποθέσεις ανάκλησης της άδειας άσκησης του επαγγέλματός τους, οι όροι πρόσληψης αλλοδαπών προπονητών, οι σχέσεις μεταξύ προπονητών και αθλητικών σωματείων και λοιπών αθλητικών φορέων που απασχολούν προπονητή, οι προϋποθέσεις έκδοσης δελτίου ταυτότητας προπονητή, από την ομοσπονδία ή το σύνδεσμο των προπονητών, οι περιορισμοί, τα ασυμβίβαστα άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή, οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους αθλητικούς φορείς και στους

προπονητές για παράβαση των διατάξεων του οικείου κανονισμού ή του παρόντος, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα, ως και θέματα που αφορούν όσους ασκούν ήδη το επάγγελμα του προπονητή κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 32 Ιδιωτικά γυμναστήρια - Ιδιωτικές σχολές

1. Για την ίδρυση και τη λειτουργία ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής σχολής, που έχει σκοπό τη σωματική άσκηση ή την εκμάθηση αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος, με την καταβολή ή μη διδάκτρων, απαιτείται άδεια του αρμόδιου Νομάρχη.
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και των Υπουργών Υγείας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας για την ίδρυση και λειτουργία των ιδιωτικών γυμναστηρίων και σχολών της παρ. 1 του παρόντος, τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα για την κτήση ιδιότητας ιδιοκτήτη ή εκπροσώπου ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής σχολής, το ύψος του παραβόλου λειτουργίας, η διαδικασία χορήγησης της άδειας, καθώς και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η σύσταση και η λειτουργία ειδικής επιτροπής πιστοποίησης και ελέγχου, η διαδικασία επέκτασης ή μεταφοράς γυμναστηρίου ή σχολής, η ανανέωσή της, καθώς και ο χρόνος προσαρμογής στις διατάξεις του παρόντος των γυμναστηρίων και σχολών που λειτουργούν κατά τη δημοσίευσή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΑΘΛΗΤΗΣ

Άρθρο 33 Δικαιώματα - Υποχρεώσεις αθλητών

1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε αθλητές που δεν αγωνίζονται σε τμήμα αμειβόμενων αθλητών αθλητικού σωματείου ή σε αθλητική ανώνυμη εταιρεία.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 85 του παρόντος νόμου, η αγωνιστική δραστηριότητα των αθλητών δεν αποτελεί άσκηση επαγγελματικής αθλητικής δραστηριότητας Οικονομικές ή άλλες παροχές που δίνονται από αθλητικά σωματεία, ενώσεις ή ομοσπονδίες σε αθλητές, ως ενίσχυση για την υποστήριξη της αθλητικής τους δραστηριότητας, δεν αποτελούν οικονομικά ανταλλάγματα, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 86 του παρόντος νόμου. Οι σχέσεις αθλητών και αθλητικών σωματείων καθορίζονται από τις διατάξεις του καταστατικού ή του σχετικού ειδικού κανονισμού της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

3. Με τους ειδικούς κανονισμούς του άρθρου 27 του παρόντος νόμου καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφών και μεταγραφών αθλητών, ο χρόνος διενέργειάς τους, καθώς και η διαδικασία και τα αρμόδια για την έγκρισή τους όργανα. Μεταγραφές επιτρέπεται να γίνονται κατά τη διάρκεια μίας μόνο μεταγραφικής περιόδου κάθε χρόνο, με εξαίρεση τις μεταγραφές Ελλήνων αθλητών του εξωτερικού για τις οποίες μπορεί να ορίζεται άλλη μεταγραφική περίοδος. Η διάρκεια της μεταγραφικής περιόδου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες. Μεταξύ των όρων και των προϋποθέσεων των μεταγραφών συμπεριλαμβάνονται υποχρεωτικά και οι προϋποθέσεις μεταγραφής λόγου συναίνεσης σωματείου, αποδέσμευσης, αγωνιστικής απραξίας, μετοίκησης του αθλητή για σπουδές ή για επαγγελματικούς λόγους του ίδιου ή των γονέων του, λόγω ελεύθερης μεταγραφής αθλητή κάτω ή πάνω από ορισμένη ηλικία και λόγω διάλυσης σωματείου ή αναστολής δραστηριότητας τμήματός του ή απώλειας της ειδικής αναγνώρισής του. Η συμφωνία μεταγραφής αθλητή από αθλητικό σωματείο σε άλλο με συναίνεση του πρώτου, επιτρέπεται και με οικονομικό αντάλλαγμα, εφόσον, για την παραχώρηση του δελτίου αθλητικής ιδιότητας του αθλητή, εκδοθεί παραστατικό του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων με τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας και καταχωρηθεί στα Βιβλία Εσόδων - Εξόδων των δύο αθλητικών σωματείων. Οι ανωτέρω κανονισμοί, κατά το μέρος που αφορούν διατάξεις για εγγραφές και μεταγραφές αθλητών, δεν επιτρέπεται να τροποποιούνται, αν δεν παρέλθει διετία από την κατά νόμο έγκρισή τους.

4. Επιτρέπεται σε αθλητή ατομικού ή ομαδικού αθλήματος να συνάπτει συμβάσεις χορηγίας ή διαφήμισης προϊόντων ή υπηρεσιών με φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον τούτο δεν αντίκειται στους τεχνικούς κανονισμούς του αθλήματος, στους κανονισμούς της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή της Δ.Ο.Ε.. Οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται να εγκριθούν από την οικεία αθλητική ομοσπονδία και με μέριμνά της να κατατεθούν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.. Αν δεν συντρέχει μια από τις προϋποθέσεις, οι συμβάσεις είναι ανίσχυρες και δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα.

5. Η προσφορά υπηρεσιών στις εθνικές ομάδες είναι ύψιστη υποχρέωση των αθλητών. Αθλητής που αρνείται αδικαιολόγητα να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην αντίστοιχη εθνική ομάδα τιμωρείται, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον ειδικό κανονισμό του άρθρου 27 του παρόντος νόμου, με ποινή αποκλεισμού από τους αγώνες της εθνικής ομάδας, των πρωταθλημάτων και του κυπέλλου και στερείται τις κάθε είδους παροχές της ομοσπονδίας. Αθλητής που τιμωρείται για άρνηση προσφοράς των υπηρεσιών του στην εθνική ομάδα, στερείται επίσης των κάθε είδους παροχών της Πολιτείας, των ευεργετημάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος και των τυχόν ειδικών φορολογικών απαλλαγών.

6. Ο αθλητής οφείλει να συμμορφώνεται με την ισχύουσα νομοθεσία και τους ισχύοντες εκάστοτε κανονισμούς της Δ.Ο.Ε. σχετικά με τη φαρμακοδιέγερση. Αθλητής που τιμωρείται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία ή την αντίστοιχη παγκόσμια για παράβαση των κανονισμών περί φαρμακοδιέγερσης στερείται τις κάθε είδους παροχές της ομοσπονδίας του, όπως επίσης και τις κάθε είδους παροχές της Πολιτείας και τα ευεργετήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος και τις τυχόν φορολογικές απαλλαγές.

7. Στα ελληνικά διασυλλογικά πρωταθλήματα και τους αγώνες κυπέλλου επιτρέπεται να συμμετέχουν ομογενείς ή αλλοδαποί με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

8. Απαγορεύεται η συμμετοχή αθλητή σε αγώνες που δεν έχουν εγκριθεί από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

9. Η πιστοποίηση της υγείας των αθλητών είναι υποχρεωτική και αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους σε προπονήσεις και αγώνες. Η πιστοποίηση αυτή γίνεται σε δελτίο υγείας που εκδίδει η οικεία αθλητική ομοσπονδία και το οποίο θεωρείται από νομαρχιακό νοσοκομείο ή κέντρο υγείας ή αγροτικό ιατρείο ή υγειονομική στρατιωτική μονάδα ή από έχοντες οποιαδήποτε σχέση με το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ιατρούς. Το δελτίο υγείας ισχύει για ένα (1) έτος από τη θεώρησή του. Οι παθήσεις και οι βλάβες που δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή αθλητών σε προπονήσεις και αγώνες, οι απαιτούμενες ιατρικές εξετάσεις για τη Θεώρηση του δελτίου υγείας, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και τα αρμόδια όργανα για τη θεώρηση του δελτίου, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ε.Κ.Α.Ε.Τ.

10. Αθλητής ερασιτεχνικού σωματείου που μεταγράφεται σε ομάδα του εξωτερικού χωρίς τη συναίνεση του σωματείου του, εφόσον επιστρέψει στην Ελλάδα, εντάσσεται αυτοδίκαια στη δύναμη του αθλητικού σωματείου στο οποίο ανήκε πριν από τη μεταγραφή του.

Άρθρο 34 Παροχές σε διακρινόμενους αθλητές

1. Σε αθλητές που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα χορηγούνται οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που ορίζονται στις επόμενες παραγράφους.

2. Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση κατά την έννοια της παρ. 1 του παρόντος είναι:

α) η κατάκτηση 1ης έως και 8ης νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες,

β) η κατάκτηση 1ης έως και 6ης νίκης σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που

καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες ή σε παγκόσμιους σχολικούς αγώνες,

γ) η επίτευξη ή η ισοφάριση παγκόσμιας επίδοσης ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

δ) η κατάκτηση 1ης έως και 6ης νίκης σε Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε άθλημα που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

ε) η επίτευξη ή η ισοφάριση ευρωπαϊκής επίδοσης ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

3. Οι αθλητές που σημειώνουν τις διακρίσεις των παρ. 2 και 13 του παρόντος εγγράφονται σε ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων αυτών, η οποία καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο πίνακας του προηγούμενου εδαφίου και όλα όσα αφορούν την εγγραφή αθλητών στον πίνακα αυτόν.

4. Σε αθλητές που σημειώνουν μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ. 2 του παρόντος σε αγώνισμα ατομικών αθλημάτων ή σε ομαδικά αθλήματα που περιλαμβάνονται στο εκάστοτε ισχύον επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων πλην της διάκρισης σε παγκόσμιους σχολικούς αγώνες, παρέχεται οικονομική επιβράβευση. Το ύψος της οικονομικής επιβράβευσης για κάθε διάκριση καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών πριν από την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και ισχύει για τέσσερα (4) τουλάχιστον έτη. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και κάθε άλλο συναφές θέμα για την εκκαθάριση και την καταβολή της οικονομικής επιβράβευσης.

5. Στους αθλητές των ομαδικών αθλημάτων ή των ομαδικών αγωνισμάτων ατομικών αθλημάτων η οικονομική επιβράβευση είναι ίση με ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) της αντίστοιχης ατομικού αθλήματος ή ατομικού αγώνισματος επί τον αριθμό όσων δικαιούνται συμμετοχή στους αγώνες και επιμερίζεται στους αθλητές που πήραν μέρος σε αυτούς, σύμφωνα με όσα προβλέπονται από τον κανονισμό εθνικών ομάδων της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

6. Σε αθλητή ή ομάδα που σημειώνει περισσότερες από μία διακρίσεις μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος χορηγείται η οικονομική επιβράβευση της μεγαλύτερης διάκρισης προσαυξημένη με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της οικονομικής επιβράβευσης που αντιστοιχεί σε καθεμία από τις άλλες διακρίσεις.

7. Οι οικονομικές επιβραβεύσεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους χορηγούνται σε κάθε αθλητή με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου από τα ειδικά έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Η απόφαση αυτή εκδίδεται εντός του πρώτου διμήνου κάθε έτους και αφορά τις διακρίσεις του προηγούμενου έτους.

8. Αθλητές που σημειώνουν μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να διορίζονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε κενές θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα, για τους οποίους έχει εφαρμογή το άρθρο 1 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α). Οι ενδιαφερόμενοι διορίζονται σε κενές θέσεις, ύστερα από αίτησή τους, εφόσον έχουν τα απαιτούμενα για τις θέσεις στις οποίες επιθυμούν να διοριστούν γενικά και ειδικά τυπικά προσόντα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ο χρόνος υποβολής τους, η διαδικασία και γενικά κάθε θέμα που αφορά το διορισμό ο διορισμός γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

9. Σε υπαλλήλους που διορίζονται σύμφωνα με την παρ. 8 του παρόντος άρθρου, εφόσον εξακολουθούν να είναι εν ενεργεία αθλητές, παρέχονται διευκολύνσεις από τις υπηρεσίες τους για την συμμετοχή τους σε προπονήσεις και αθλητικούς αγώνες. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία για την παροχή κάθε διευκόλυνσης, καθώς και οι σχετικές υποχρεώσεις των αθλητών - υπαλλήλων.

10. Αθλητές που έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ. 2 του παρόντος, έχουν ηλικία δεκαεπτά έως και τριάντα (17-30) ετών και έχουν τίτλο σπουδών που τους επιτρέπει συμμετοχή στις κάθε φορά ισχύουσες διαδικασίες επιλογής για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εισάγονται σε οποιοδήποτε τμήμα Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. της προτίμησής τους εγγράφονται σε αυτό, καθ' υπέρβαση του αριθμού εισακτέων που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται μέχρι 31.12.1999, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και γενικά κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή

της διάταξης αυτής, καθώς και της διάταξης της παρ. 13 του παρόντος άρθρου. Με όμοια απόφαση ορίζονται οι προϋποθέσεις μετεγγραφής, καθώς και η παροχή διευκολύνσεων σε αθλητές, μέλη εθνικών ομάδων, που είναι φοιτητές τμημάτων και σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

11. Αθλητές που έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να εισάγονται στις σχολές αστυφυλάκων, πυροσβεστών και λιμενοφυλάκων, καθ' υπέρβαση, και μέχρι του ορίου των δέκα (10) ατόμων, του εκάστοτε οριζόμενου για τις σχολές αυτές αριθμού εισακτέων. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας ή Δημόσιας Τάξης, που εκδίδεται κατά περίπτωση μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα προσόντα και δικαιολογητικά, η διαδικασία και γενικά κάθε θέμα που αφορά την εισαγωγή, κατά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, καθώς και την παροχή διευκολύνσεων για τη συμμετοχή σε προπονήσεις και αθλητικούς αγώνες των εν ενεργεία αθλητών. Οι αποφάσεις αυτές ισχύουν από το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001.

12. Αθλητές που έχουν πετύχει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της επόμενης παραγράφου επιτρέπεται να προσλαμβάνονται, ανεξάρτητα αν έχουν υπηρετήσει ή όχι τη στρατιωτική τους θητεία, στις Ένοπλες Δυνάμεις ως έφεδροι πενταετούς υποχρέωσης, σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%), επί του οριζόμενου εκάστοτε αριθμού προσλαμβανομένων, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στον ν. 15131/1985, όπως τροποποιήθηκε και επεκτάθηκε με τους νόμους 1848/1988 και 2109/1992. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα προσόντα και δικαιολογητικά, η διαδικασία και γενικά κάθε θέμα που αφορά την πρόσληψη κατά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, καθώς και την παροχή διευκολύνσεων για τη συμμετοχή σε προπονήσεις και αθλητικούς αγώνες των εν ενεργεία αθλητών.

13. Αθλητές που έχουν κατακτήσει τουλάχιστον μία από τις διακρίσεις του εδαφίου ι της παραγράφου αυτής εισάγονται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α., καθ' υπέρβαση του εκάστοτε, κατά τις κείμενες διατάξεις, οριζόμενου αριθμού εισακτέων, εφόσον - με την επιφύλαξη της παρ. 14 του παρόντος άρθρου - έχουν ηλικία δεκαεπτά έως και τριάντα (17-30) ετών και είναι κάτοχοι τίτλου σπουδών, που τους επιτρέπει την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο αριθμός εισακτέων της παραγράφου αυτής στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. ορίζεται κατ' έτος στο τριάντα τοις εκατό (30%) του αριθμού εισακτέων. Ο αθλητής που εισάγεται σε Τ.Ε.Φ.Α.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, υποχρεούται να ακολουθήσει την ειδικότητα του αθλήματος στο οποίο σημείωσε τη διάκριση, με βάση την οποία έγινε η εισαγωγή του, εφόσον το τμήμα εισαγωγής του χορηγεί αυτήν την ειδικότητα.

i. α) 7η - 8η νίκη σε παγκόσμια πρωταθλήματα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες ή σε παγκόσμιους σχολικούς αγώνες,

β) 7η έως και 8η νίκη σε ευρωπαϊκά πρωταθλήματα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

γ) 1η έως και 3η νίκη σε μεσογειακούς αγώνες,

δ) 1η - 3η νίκη σε Βαλκανικούς αγώνες ανδρών γυναικών και εφήβων - νεανίδων,

ε) 1η έως και 3η νίκη σε πανελλήνιο πρωτάθλημα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες ή πανελλήνιους σχολικούς αγώνες,

στ) έχουν σημειώσει ή ισοφάρισαν πανελλήνια επίδοση ανδρών - γυναικών, σε αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

ζ) 1η έως και 6η νίκη σε παγκόσμια πρωταθλήματα παιδών - κορασίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

η) 1η έως και 6η νίκη σε ευρωπαϊκό πρωταθλήματα παιδών - κορασίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες,

θ) 1η νίκη σε πανελλήνιο πρωτάθλημα παιδών κορασίδων σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

ii. Οι αθλητές που έχουν κατακτήσει μια τουλάχιστον νίκη από τις αναφερόμενες στο εδάφιο i της παρούσας παραγράφου εισάγονται, σύμφωνα με τη σειρά προτίμησής τους στο μηχανογραφικό δελτίο, κατά φθίνουσα σειρά μορίων, σε οποιαδήποτε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. σε ποσοστό ένα τοις εκατό (10%) επιπλέον του αριθμού εισακτέων, που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, εφόσον, μετά την προσαύξηση του συνόλου των μορίων της παρ 3 του ν. 2525/199ν (ΦΕΚ 188 Α') κατά δέκα τοις εκατό (10%) για τις διακρίσεις του εδαφίου I, συγκεντρώνουν αριθμό μορίων τουλάχιστον ίσο με τα μόρια που συγκέντρωσε το ίδιο ακαδημαϊκό έτος ο τελευταίος εισαχθείς στη συγκεκριμένη σχολή με τις διατάξεις της παρ 3 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997.

14. Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2, 10 και 13 του παρόντος άρθρου ισχύουν οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) Στα ομαδικά αθλήματα ο αθλητής πρέπει να έχει συμμετάσχει σε περισσότερους από τους μισούς αγώνες της διοργάνωσης. Σε διοργανώσεις που διεξάγονται κατά φάσεις οι συμμετοχές στους αγώνες υπολογίζονται με βάση το άθροισμα των αγώνων όλων των φάσεων.

β) Ως Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα θεωρούνται μία και μόνο εθνικού ερασιτεχνικού επιπέδου διοργάνωση κάθε χρόνο, που ορίζεται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία και πάντα της ανώτατης κατηγορίας για κάθε άθλημα ή αγώνισμα. Οι διοργανώσεις κυπέλλου δεν θεωρούνται Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα. Όταν σε κάποια κατηγορία ηλικιών και φύλου γίνονται δύο ή περισσότερα Πανελλήνια πρωταθλήματα σε κάθε κατηγορία, λαμβάνεται υπόψη μόνο το Πανελλήνιο πρωτάθλημα ή οι Πανελλήνιοι αγώνες της μεγαλύτερης ηλικίας στη συγκεκριμένη κατηγορία. Για την εφαρμογή της διάταξης του εδαφίου αυτού, η οικεία αθλητική ομοσπονδία οφείλει να ενημερώνει σχετικά τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου.

γ) Στα ατομικά αθλήματα δεν λαμβάνεται υπόψη η ομαδική βαθμολογία ή κατάταξη ως ατομικά αθλήματα νοούνται και τα ομαδικά αγωνίσματα αυτών. Οι αναφερόμενες διακρίσεις, πλην των Ολυμπιακών, Παγκοσμίων και Πανευρωπαϊκών αγώνων, πρέπει να έχουν κατακτηθεί από τους αθλητές κατά τη διάρκεια των τεσσάρων (4) τελευταίων ετών, πριν από το ακαδημαϊκό έτος για το οποίο ο αθλητής υποβάλλει αίτηση εισαγωγής.

δ) Οι αθλητές που εμπίπτουν στις διατάξεις των παραγράφων 10 και 13 του παρόντος άρθρου μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους και τα αμέσως επόμενα δύο ακαδημαϊκά έτη από αυτό που υπέβαλαν για πρώτη φορά αίτηση εισαγωγής βάσει των διατάξεων αυτών.

15. Αν ο αριθμός των ενδιαφερόμενων αθλητών είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό εκείνων που δικαιούνται τις παροχές, τα ευεργετήματα και τις διευκολύνσεις του παρόντος άρθρου, η σειρά προτεραιότητας διαμορφώνεται με τα εξής κριτήρια:

α) διάκριση σε άθλημα ή αγώνισμα που περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων,

β) νίκη στην ανώτατη κατηγορία του αθλήματος ή του αγωνίσματος,

γ) σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων που καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, σύμφωνα με την παρ. 3 του παρόντος άρθρου,

δ) βαθμός του τίτλου σπουδών. Σε περίπτωση ισοβαθμίας διενεργείται δημόσια κλήρωση.

16. Αθλητές ή αθλήτριες ατομικού ή ομαδικού αθλήματος που κατέκτησαν πρώτη, δεύτερη ή τρίτη νίκη σε Ολυμπιακούς Αγώνες τυγχάνουν των παρακάτω ευεργετημάτων:

α) της απονομής χρυσού μεταλλίου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και

β) της πρόσληψής τους ως συμβούλων στο αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργείο.

17. Αθλητές ή αθλήτριες ατομικού ή ομαδικού αθλήματος που κατέκτησαν τέταρτη, πέμπτη ή έκτη θέση σε Ολυμπιακούς Αγώνες τυγχάνουν των παρακάτω ευεργετημάτων:

α) της απονομής δημόσιου επαίνου, μετά διπλώματος από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό και

β) της πρόσληψής τους ως τεχνικών συμβούλων από τις αντίστοιχες αθλητικές ομοσπονδίες. Το δικαίωμα αυτό οι αθλητές μπορούν να το ασκήσουν εντός προθεσμίας πέντε (5) ετών από τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

18. Αθλητές ή αθλήτριες που καταλαμβάνουν ή έχουν καταλάβει μια από τις οκτώ (8) πρώτες θέσεις σε οποιοδήποτε ατομικό ή ομαδικό άθλημα σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες ή σε Ολυμπιακούς Αγώνες για άτομα με ειδικές ανάγκες δικαιούνται χορήγησης αδειών πρακτορείων προγνωστικών αγώνων ποδοσφαίρου, ΛΟΤΤΟ, κρατικών λαχείων και υποδρομιακών στοιχημάτων, κατά παρέκκλιση των ειδικών διατάξεων που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών αυτών. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

19. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και στα άτομα με ειδικές ανάγκες (Α.Μ.Ε.Α.), τα οποία έχουν χαρακτηριστεί αθλητές από την ειδική επιτροπή της παρ. 5 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου, πλην των διατάξεων των παρ. 11 και 12, των παρ. 10 και 13 κατά το μέρος που αφορούν τα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και τα λοιπά τμήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα οποία, λόγω της φύσης της επιστήμης, είναι δυσχερής για τα άτομα αυτά η παρακολούθηση, σύμφωνα με αιτιολογημένη απόφαση του τμήματος, καθώς και των περιπτώσεων β. των παραγράφων 16 και 17 του άρθρου αυτού.

20. Η εισαγωγή αθλητών που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997 στα τμήματα και τις σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2001-2002, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 10 και 13 του άρθρου αυτού. Ειδικά για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 13 του παρόντος άρθρου, ως σύνολο μορίων λαμβάνεται υπόψη η συνολική βαθμολογία στα τέσσερα μαθήματα της δέσμης και για διεκδίκηση θέσεων επιπλέον του αριθμού εισακτέων, σε ποσοστό 30% για τα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και 10% για τα λοιπά τμήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, επί του αριθμού εισακτέων που καθορίζεται σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997.

21. Κατά τον προσδιορισμό των θέσεων που αντιστοιχούν στα ποσοστά που αναφέρονται στις παραγράφους 13 και 20 του άρθρου αυτού, γίνεται στρογγυλοποίηση στην αμέσως επόμενη ακέραιη μονάδα, αν προκύπτει δεκαδικό υπόλοιπο ίσο ή μεγαλύτερο από το μισό της ακέραιης μονάδας. Αν το δεκαδικό υπόλοιπο είναι μικρότερο από το μισό της ακέραιης μονάδας, δεν λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν μηδενίζεται η θέση, οπότε γίνεται στρογγυλοποίηση στην ακέραιη μονάδα, ώστε σε κάθε περίπτωση να υπάρχει μία τουλάχιστον θέση για κάθε τμήμα Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι..

22. Οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 13 του άρθρου αυτού ισχύουν από το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001. Από την ημερομηνία αυτή παύουν να ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 22 έως και 25 του ν. 2009/1992 (ΦΕΚ 18 Α.), καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα τα οποία ρυθμίζονται από το άρθρο αυτό.

23. Οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2009/1992 και του άρθρου 15 παρ. 5 του ν. 2640/1998 διατηρούνται σε ισχύ και μετά το ακαδημαϊκό έτος 1999-2000. Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, προκειμένου για αποφοίτους ενιαίου λυκείου και όπου αναφέρεται συνολική βαθμολογία γενικών εξετάσεων νοείται το σύνολο μορίων, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 25251 1997. 24. Για την εκπλήρωση των σκοπών του Παγκόσμιου Συλλόγου Ολυμπιονικών καθιερώνεται και ως έσοδό του επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. σε ετήσια βάση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου που ισχύουν για τις αθλητικές ομοσπονδίες.

Άρθρο 35 Υποτροφίες

1. Σε Έλληνες μαθητές των γυμνασίων και των λυκείων της δευτεροβάθμιας γενικής και τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, καθώς και σε Έλληνες σπουδαστές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) ή τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) ή ινστιτούτων επαγγελματικής κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), οι οποίοι παρουσιάζουν ιδιαίτερη επίδοση στις σπουδές τους και στον αθλητισμό, χορηγείται, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, υποτροφία διάρκειας ενός (1) έτους, που μπορεί να ανανεώνεται. Η δαπάνη βαρύνει τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

2. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού χορηγούνται υποτροφίες για μετεκπαίδευση ή εξειδίκευση στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό σε θέματα που προωθούν τις επιλογές του εθνικού αθλητικού σχεδιασμού, ύστερα από επιτυχή δοκιμασία ενώπιον επιτροπής. Οι υποτροφίες αυτές χορηγούνται μέσα σε πέντε (5) έτη από την απόκτηση του τίτλου σπουδών και πριν από την συμπλήρωση του τριακοστού πέμπτου (35ου) έτους, με τον όρο ότι ο υπότροφος αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρέχει τις υπηρεσίες του στο Δημόσιο

ή σε εποπτευόμενο από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, με οποιαδήποτε σχέση και με την ειδικότητα που θα αποκτήσει, για πέντε (5) τουλάχιστον έτη. Η υποχρέωση αυτή αίρεται, αν ο υπότροφος δεν προσληφθεί από το Δημόσιο εντός δύο (2) ετών από την λήξη της μετεκπαίδευσης ή της εξειδίκευσης. Αν ο υπότροφος δεν εκπληρώσει τον παραπάνω όρο, το συνολικό ποσό της υποτροφίας που του χορηγήθηκε βεβαιώνεται από την αρμόδια υπηρεσία σε βάρος του, ως δημόσιο έσοδο, εντόκως από τη λήξη της μετεκπαίδευσης ή της εξειδίκευσης.

3. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Σ.Α.Σ., ορίζεται για κάθε έτος ο αριθμός των υποτροφιών των παρ. 1 και 2, το ύψος της ετήσιας συνολικής δαπάνης, η διάρκεια των υποτροφιών της παρ. 2 και ρυθμίζονται η σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία της επιτροπής της παρ. 2, το είδος και ο τρόπος της δοκιμασίας ενώπιον της και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού. 4. Δεν επιτρέπεται χορήγηση υποτροφίας σε πρόσωπα που έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου. Υποτροφία που τυχόν χορηγήθηκε στα πρόσωπα αυτά, διακόπτεται.

Άρθρο 36 Ειδικός λογαριασμός περίθαλψης - Νοσοκομειακή περίθαλψη αθλητών - Χορήγηση αθλητικού βοηθήματος

1. Στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού δημιουργείται ειδικός λογαριασμός, που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, για την περίθαλψη και την ενίσχυση ανασφάλιστων ερασιτεχνών πρώην αθλητών και τεχνικών στελεχών κάθε κλάδου άθλησης και για την ενίσχυση αναξιοπαθουσών οικογενειών εν ενεργεία ανασφάλιστων αθλητών που απεβίωσαν.

2. Πόροι του πιο πάνω λογαριασμού αποτελούν:

α) τα παράβολα για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών γυμναστηρίων και σχολών του άρθρου 32 του παρόντος νόμου,

β) τα παράβολα χορήγησης άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή, του άρθρου 31 του παρόντος νόμου,

γ) τα παράβολα για προσφυγή στο Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.), που καταπίπτουν κατά τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 126 του παρόντος νόμου. Με αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού γίνεται η κατανομή των πόρων σε δικαιούμενο άτομο. Σε περίπτωση ανεπάρκειας των ανωτέρω πόρων, ο πιο πάνω λογαριασμός μπορεί να ενισχύεται από τα ειδικά έσοδα της Γ.Γ.Α..

3. Στον ειδικό λογαριασμό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου μεταφέρονται τα χρηματικά ποσά του τηρούμενου στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ειδικού τραπεζικού λογαριασμού, που προέρχονται από τα παράβολα του π.δ. 144/1976 για τη χορήγηση ή ανανέωση αδειών λειτουργίας σχολών γυμναστικής κλπ. Η μεταφορά γίνεται ύστερα από σχετική εντολή της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

4. Στους ερασιτέχνες αθλητές κάθε κλάδου άθλησης που δεν είναι ασφαλισμένοι άμεσα ή έμμεσα σε κάποιον ασφαλιστικό φορέα ή στο Δημόσιο, παρέχεται δωρεάν νοσοκομειακή περίθαλψη στη Γ. Θέση των νοσηλευτικών ιδρυμάτων του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε Σ Υ). Η δαπάνη για τη νοσηλεία των πιο πάνω προσώπων βαρύνει τα ειδικά έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, καθώς και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

Άρθρο 37 Ειδικά Θέματα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής

1. Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία "Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων (Ε.Ο.Α.)" μετονομάζεται σε "Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.).
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και σύμφωνη γνώμη της Ε.Ο.Ε., ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τους σκοπούς, την οργάνωση, τη διοίκηση, τη λειτουργία, τη διαχείριση, την περιουσία, την υπηρεσιακή κατάσταση και το πειθαρχικό δίκαιο που εφαρμόζεται στο προσωπικό, κάθε ζήτημα σχετικό με τη λειτουργία της Ε.Ο.Ε. και της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας (Δ.Ο.Α.) εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα. Στο ίδιο διάταγμα περιλαμβάνεται ρύθμιση που καθορίζει τη σύνθεση της Ε.Ο.Ε., σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 32 του Ολυμπιακού χάρτη, με βάση τον οποίο στη διοίκηση μετέχουν τα μόνιμα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.) από την Ελλάδα, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι αθλητικών ομοσπονδιών που καλλιεργούν ολυμπιακά αθλήματα και ένας Σύμβουλος Επικρατείας. Στη διοίκηση της Ε.Ο.Ε. μετέχουν επίσης μέχρι τρεις (3) αθλήτριες ή αθλητές και μέχρι τέσσερις (4) προσωπικότητες κύρους, οι οποίοι ανακηρύσσονται ως μέλη της από την ολομέλεια της Ε.Ο.Ε. μετά τη συγκρότησή της σε σώμα.

3. Η Ολυμπιακή Φλόγα αποτελεί σύμβολο του αθλητισμού και τελεί υπό την Προστασία της Ε.Ο.Ε. και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.), με σκοπό την αποτροπή της, με οποιονδήποτε τρόπο, νόθευσης και εμπορευματοποίησής της. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ε.Ο.Ε., καθορίζονται:

α) Οι όροι και οι προϋποθέσεις της κατοχύρωσης της μοναδικότητας της Ολυμπιακής Φλόγας, καθώς και της προστασίας από κάθε απόπειρα εμπορευματοποίησής της, σύμφωνα με τις αρχές του Ολυμπιακού Χάρτη της Δ.Ο.Ε..

β) Το διαδικαστικό πλαίσιο σχετικά με την οργάνωση της τελετής αφής της Ολυμπιακής Φλόγας, η οποία πραγματοποιείται στην Αρχαία Ολυμπία πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων και των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων.

4. Η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία (Δ.Ο.Α.) λειτουργεί ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, υπάγεται διοικητικά και διαχειριστικά στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.) και τελεί υπό την αιγίδα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.).

Άρθρο 38 Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας, Οικονομικών και Ανάπτυξης, το Εθνικό Κέντρο Αθλητικών Ερευνών (Ε.Κ.Α.Ε.), που λειτουργεί ως υπηρεσία του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών, καθίσταται ίδιο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με την επωνυμία "Ελληνικό Κέντρο Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Κ.Α.Ε.Τ)". Το νομικό αυτό πρόσωπο εποπτεύεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό και έχει έδρα το Δήμο Αμαρουσίου. Με το ίδιο διάταγμα επιτρέπεται η λειτουργία παραρτήματος του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. στην Αρχαία Ολυμπία, στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

2. Το Ε.Κ.Α.Ε.Τ. έχει σκοπό την προώθηση της έρευνας και την ανάπτυξη των επιστημών του αθλητισμού, την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της, τη συλλογή, την τεκμηρίωση και τη διάδοση πληροφοριών επιστημονικού και τεχνολογικού ενδιαφέροντος για αθλητικά θέματα, την εκπαίδευση, την επιμόρφωση και την εφαρμογή επιστημονικών μεθόδων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση αθλητικών θεμάτων και την επαγγελματική κατάρτιση προπονητών. Το Ε.Κ.Α.Ε.Τ., για την εκπλήρωση των σκοπών του, συνεργάζεται με τα Τμήματα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) και άλλους φορείς. Επίσης μπορεί να συμπράττει ή να συνεργάζεται με οργανισμούς ή μονάδες νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που έχουν ως αντικείμενο την πρόληψη

τραυματισμών, τη θεραπεία και αποκατάσταση τραυματισμένων αθλητών, καθώς και την έρευνα στην αθλητιατρική.

3. Με εισήγηση του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. συνιστώνται σε περιφερειακά πανεπιστήμια αθλητιατρικά κέντρα, τα οποία ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός επιχορηγεί για την επίτευξη του σκοπού τους. Με την απόφαση της χρηματοδότησης του Υπουργού ορίζονται οι ειδικότερες υποχρεώσεις των πανεπιστημίων ως προς τα συνιστώμενα από αυτά αθλητιατρικά κέντρα.

4. Με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του παρόντος:

α) Ρυθμίζονται τα θέματα διοίκησης, οργάνωσης, διαχείρισης, οικονομικού ελέγχου, παρουσίας, συγκρότησης, σύνθεσης και αρμοδιοτήτων των οργάνων διοίκησης και επιστημονικών συμβουλίων, την υπηρεσιακή κατάσταση και το πειθαρχικό δίκαιο που εφαρμόζεται στο προσωπικό ένταξης του υπηρετούντος προσωπικού του Ε.Κ.Α.Ε. στο Ε.Κ.Α.Ε.Τ. και γενικά όλα τα θέματα για τη λειτουργία του Ε.Κ.Α.Ε.Τ..

β) Εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., για την επιτυχία του σκοπού του, ιδίως:

αα. σε θέματα προώθησης της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας και αξιοποίησης των αποτελεσμάτων της, καθώς και σε θέματα ανάπτυξης των αθλητικών επιστημών,

ββ. σε θέματα αθλητιατρικής και αξιολόγησης αθλητικών και σωματικών ικανοτήτων,

γγ. σε θέματα ελέγχου, χρήσης και απαγόρευσης χρήσης από αθλητές ουσιών, φαρμάκων και μεθόδων,

δδ. σε θέματα εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης προπονητών, γιατρών και γυμναστών.

γ) Επιτρέπεται να παρέχεται εξουσιοδότηση, με κανονισμούς που θα καταρτίζονται από το Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. και θα εγκρίνονται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, να ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα, που θα προσδιορίζονται στο κατά την παρ. 1 του παρόντος προεδρικό διάταγμα 5.

Οι πόροι του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. είναι:

α) κρατική επιχορήγηση από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού,

β) έσοδα από την εκτέλεση ερευνητικών έργων και την παροχή υπηρεσιών,

γ) δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες και κάθε άλλου είδους επιχορηγήσεις ή εισπράξεις από νόμιμη αιτία.

Άρθρο 39 Σύσταση Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία Οργανισμός Μαζικού Αθλητισμού (Ο.Μ.Α.), με σκοπό τη μελέτη, την οργάνωση, την εφαρμογή, την παρακολούθηση, την εξειδίκευση, την αξιολόγηση, την υποστήριξη και τη χρηματοδότηση προγραμμάτων άσκησης και αθλητισμού για όλες τις κοινωνικές ομάδες σε πανελλήνιο επίπεδο. Έδρα του Οργανισμού, ο οποίος εποπτεύεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, είναι η Αθήνα.
2. Για την εκπλήρωση των σκοπών του Οργανισμού και τη χρηματοδότηση των φορέων που πραγματοποιούν τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού, καθιερώνεται ως βασικό έσοδο του Οργανισμού, σε ετήσια βάση, ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) από 1.1.2000 επί των συνολικών, μετά την αφαίρεση των δικαιωμάτων των πρακτόρων, εισπράξεων του Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (Ο.Π.Α.Π.), πλην αυτών που αφορούν το αριθμολαχείο ΛΟΤΤΟ.
3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν τη διοίκηση, την εκπροσώπηση, την οργάνωση, τη λειτουργία, τη διαχείριση, τον οικονομικό έλεγχο, την περιουσία, την υπηρεσιακή κατάσταση και το πειθαρχικό δίκαιο που εφαρμόζεται στο προσωπικό, καθώς και όλα τα λοιπά σχετικά θέματα.
4. Η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 22 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται ανάλογα και για τα πρόσωπα που μετέχουν στα όργανα διοίκησης του Ο.Μ.Α..

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με την παρ. 2 άρθρ. 4 Ν. 2858/2000, ΦΕΚ Α 247/7.11.2000, ορίζεται ότι: "Μέχρι την έναρξη λειτουργίας του Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού (Ν.Π.Ι.Δ.) που συστήθηκε με το άρθρο 39 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α') και όχι πέρα από την 31η Δεκεμβρίου 2000, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού διαχειρίζεται τα πάσης φύσεως έσοδα και την περιουσία του και τα διαθέτει με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 49 του Ν. 2725/1999 για την εκπλήρωση των σκοπών που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 39 του Ν. 2725/1999".

Άρθρο 40 Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού

1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού (Ε.Σ.Α.Σ.), που έχει σκοπό την υποβολή στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό εισηγήσεων, γνωμοδοτήσεων και προτάσεων αναφορικά με τον εθνικό αθλητικό σχεδιασμό και προγραμματισμό.

2. Το Ε.Σ.Α.Σ. έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) εισηγείται το σχεδιασμό των εθνικών αθλητικών προτεραιοτήτων και των σημαντικών αθλητικών στόχων και παρακολουθεί την πορεία μείζονος σπουδαιότητας αθλητικών θεμάτων,

β) γνωμοδοτεί για τον προγραμματισμό των εκτελούμενων από τη Γ.Γ.Α. τεχνικών έργων, στο πλαίσιο του εθνικού αθλητικού σχεδιασμού,

γ) γνωμοδοτεί για τα κριτήρια κατανομής του ποσού των επιχορηγήσεων προς τις αθλητικές ομοσπονδίες, καθώς και για τα κριτήρια επιχορηγήσεων των αθλητικών σωματείων,

δ) γνωμοδοτεί για την έκτακτη επιχορήγηση αθλητικών φορέων, καθώς και για την επιχορήγηση μη ειδικώς αναγνωρισμένων αθλητικών φορέων,

ε) προτείνει τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για την ανάληψη αθλητικών διοργανώσεων από αθλητικές ομοσπονδίες,

στ) γνωμοδοτεί για το ύψος και τη διάρκεια των υποτροφιών του άρθρου 35 του παρόντος νόμου,

ζ) γνωμοδοτεί για κάθε θέμα που παραπέμπεται σε αυτό από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό.

3. Το Ε.Σ.Α.Σ. συγκροτείται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, με διάρκεια θητείας δύο (2) έτη και αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη ως εξής:

α) το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, ως πρόεδρο,

β) τον Ειδικό Γραμματέα Αθλητισμού,

γ) το Διευθυντή Αγωνιστικού Αθλητισμού της Γ.Γ.Α. ή ένα (1) Γενικό Διευθυντή ή ένα (1) Διευθυντή της Γ.Γ.Α.,

δ) έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων οριζόμενο από τον οικείο Υπουργό,

ε) το Συντονιστή Διευθυντή του Ο.Π.Α.Π.,

στ) πέντε (5) μέλη, υποδεικνύόμενα από την Ε.Ο.Ε.,

ζ) έναν (1) εκπρόσωπο του Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού, που υποδεικνύεται από το διοικητικό του συμβούλιο,

η) έναν (1) εκπρόσωπο του Ελληνικού Κέντρου Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας, που υποδεικνύεται από το οικείο Δ.Σ.,

θ) έναν (1) εκπρόσωπο των ατόμων με ειδικές ανάγκες, υποδεικνυόμενο από την Εθνική Επιτροπή Αθλητισμού Α.Μ.Ε.Α. ή, σε περίπτωση που αυτή δεν υφίσταται, από την ειδικά αναγνωρισμένη αθλητική ομοσπονδία Α.Μ.Ε.Α.. Όταν συζητούνται θέματα, που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, στη σύνθεση του Ε.Σ.Α.Σ. συμμετέχουν οι Γενικοί Γραμματείς των Περιφερειών της χώρας.

4. Οι δαπάνες λειτουργίας του Ε.Σ.Α.Σ. βαρύνουν τα ειδικά έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Η γραμματειακή εξυπηρέτηση και οι ανάγκες σε προσωπικό του Συμβουλίου αυτού καλύπτονται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Στα μέλη του Ε.Σ.Α.Σ. απαγορεύεται η καταβολή αποζημίωσης ή αμοιβής ή οποιαδήποτε άλλη κάθε μορφής παροχή. Μέχρι τη συγκρότηση και τη λειτουργία του Οργανισμού Μαζικού Αθλητισμού και την υπόδειξη εκπροσώπου του, στο Ε.Σ.Α.Σ. μετέχει ο οριζόμενος από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

5. Το Ε.Σ.Α.Σ. λειτουργεί, με την επιφύλαξη των διατάξεων του επόμενου εδαφίου, σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων. Με κανονιστική απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται η έναρξη λειτουργίας του Ε.Σ.Α.Σ., η οργάνωση και λειτουργία αυτού, η άσκηση και η κατανομή αρμοδιοτήτων, ο τρόπος λήψης των αποφάσεων και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 41 Αντιμετώπιση της βίας σε αγωνιστικούς χώρους - Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας - Σύνδεσμοι Φιλάθλων

1. Κάθε πρόσωπο που παρευρίσκεται ή συμμετέχει με οποιαδήποτε ιδιότητα και με οποιονδήποτε τρόπο στην εν γένει αγωνιστική δραστηριότητα των αθλητικών σωματείων, των τμημάτων αμειβόμενων αθλητών (Τ.Α.Α.) και των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών (Α.Α.Ε.) πριν, στη διάρκεια και μετά τη λήξη των αθλητικών συναντήσεων, οφείλει να τηρεί τους νόμους, τους κανονισμούς και τους κανόνες του φίλαθλου πνεύματος.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1 του παρόντος οφείλουν να συμβάλλουν στη διασφάλιση συνθηκών ομαλής διεξαγωγής των αθλητικών συναντήσεων, στο μέτρο και, στο βαθμό των αρμοδιοτήτων τους.

3. Η με υπαίτια πράξη ή παράλειψη, παράβαση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος ή η με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή σε πράξεις βίας που, ανεξάρτητα από τον ποινικό ή μη κολασμό, δυσφημούν τον αθλητισμό, συνιστά ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση, που συνεκτιμάται από τα αρμόδια όργανα κατά την άσκηση του πειθαρχικού ελέγχου, όπως ορίζεται από τις οικείες καταστατικές διατάξεις ή τις διατάξεις των οικείων κανονισμών ή από άλλες διατάξεις.

4. Η αρμοδιότητα για την τήρηση της τάξης κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε αθλητικής συνάντησης εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων ανήκει στην Ελληνική Αστυνομία (ΕΛ.ΑΣ.) ή στο Λιμενικό Σώμα (Λ.Σ.), εφόσον η αθλητική συνάντηση διεξάγεται σε περιοχή δικαιοδοσίας του.

5. α) Ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί του αντιτίμου του εισιτηρίου των αγώνων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και χειροσφαίρισης περιέρχεται ως πόρος στα ασφαλιστικά ταμεία του αστυνομικού προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Χ. - Τ.Α.Υ.Α.Π.). Τα ανωτέρω έσοδα επιμερίζονται κατά ποσοστό εξήντα οκτώ τοις εκατό (68%) στο Ε.Τ.Ε.Χ. και τριάντα δύο τοις εκατό (32%) στο Τ.Α.Υ.Α.Π.. Το πιο πάνω ποσοστό περιέρχεται ως πόρος στο Μετοχικό Ταμείο Ναυτικού, εφόσον οι αγώνες των ανωτέρω αθλημάτων διεξάγονται στην περιοχή δικαιοδοσίας του Λιμενικού Συστήματος. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας, Δημόσιας Τάξης, Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται η διαδικασία είσπραξης των εσόδων, η διαχείρισή τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

β) Η ΕΛ.ΑΣ. και το Λ.Σ. μπορούν να διαθέτουν επιπλέον προσωπικό για την τήρηση της τάξης σε αγώνες αυξημένης επικινδυνότητας. Η διάθεση αυτή γίνεται ύστερα από αίτηση των διαγωνιζόμενων αθλητικών σωματείων, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. ή της διοργανώτριας αρχής των πρωταθλημάτων ή της επιτροπής της παρ. 6 του άρθρου αυτού. Η πιο πάνω διάθεση γίνεται με την καταβολή ανάλογης αποζημίωσης από τους διαγωνιζομένους, σύμφωνα με τα ποσοστά συμμετοχής στις εισπράξεις κάθε αγώνα, προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ή το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία αποδίδεται στο επιπλέον απασχολούμενο προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. ή του Λ.Σ.. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας ορίζονται η διαδικασία, οι προϋποθέσεις και οι όροι ανάθεσης της τήρησης της τάξης στην ΕΛ.ΑΣ. ή το Λ.Σ., καθώς και το ύψος της καταβαλλόμενης αποζημίωσης, ανάλογα με τον αριθμό του επιπλέον απασχολούμενου προσωπικού και τη χρονική διάρκεια της απασχόλησής του, ο τρόπος υπολογισμού, βεβαίωσης και καταβολής της αποζημίωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

***"Η διάταξη του εδαφίου β' της παρ.5 του άρθρου 41 του ν.2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α) καταργείται κατά το μέρος που αφορά το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας" (άρθρ.31 παρ.2 άρθρ.33 Ν.2800/2000 Α 41/29.2.2000).

6. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού επταμελής Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.). Η επιτροπή αποτελείται από:

α) πέντε (5) πρόσωπα με εμπειρία και γνώση στον αθλητισμό, από τα οποία το ένα (1) είναι εκπρόσωπος συνδικαλιστικού οργάνου επαγγελματιών αθλητών,

β) έναν (1) ανώτερο αξιωματικό της ΕΛ.ΑΣ. με εμπειρία στα θέματα που χειρίζεται η Επιτροπή, υποδεικνυόμενο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης,

γ) έναν (1) αξιωματικό του Πυροσβεστικού Σώματος, υποδεικνυόμενο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

"7. Τα μέλη της Δ.Ε.Α.Β. ορίζονται για θητεία τριών (3) ετών με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο πρόεδρος και ο γραμματέας, ο οποίος είναι μόνιμος υπάλληλος της Γ.Γ.Α.. Στον πρόεδρο, τα μέλη και τον γραμματέα της επιτροπής καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση που ορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Με άλλη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού θεσπίζεται κανονισμός λειτουργίας της Δ.Ε.Α.Β."

***Η παρ. 7 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 1 άρθρ. 4 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

8. Με σκοπό την πρόληψη και την αντιμετώπιση ενεργειών βίας σε αγωνιστικούς χώρους, καθώς και ενεργειών που δυσφημούν τον αθλητισμό, με κοινή απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από γνώμη της Δ.Ε.Α.Β. ορίζονται:

α) οι υποχρεώσεις των αρχών που οργανώνουν αθλητικές συναντήσεις,

β) οι υποχρεώσεις των αθλητικών σωματείων, των αθλητικών ενώσεων, των αθλητικών ομοσπονδιών, των ανωνύμων αθλητικών εταιρειών, των τμημάτων αμειβομένων αθλητών και των λοιπών αθλητικών φορέων, καθώς και οι κυρώσεις πλην των αγωνιστικών που επιβάλλονται στους παραβάτες,

γ) η οργάνωση ειδικών προγραμμάτων και σεμιναρίων,

δ) η συγκρότηση ειδικών εθελοντικών σωμάτων για την εφαρμογή μέτρων ευταξίας στους αγωνιστικούς χώρους,

ε) η σύσταση ειδικού σώματος παρατηρητών, από πρόσωπα που διαθέτουν ειδικά προσόντα και ικανότητες, και το έργο που θα προσφέρουν στις υψηλού κινδύνου αθλητικές συναντήσεις,

στ) οι υποχρεώσεις των διαγωνιζομένων, των αθλητών, των προπονητών, των διαιτητών, των θεατών και των συνδέσμων φιλάθλων και οι επιβαλλόμενες σε καθέναν από αυτούς κυρώσεις πλην των αγωνιστικών,

ζ) ο τρόπος διάθεσης εισιτηρίων σε συνεργασία με τις διοργανώτριες αρχές των αθλητικών συναντήσεων,

η) τα μέτρα αστυνόμευσης των αθλητικών εκδηλώσεων και

θ) κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση.

9. Η Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.) έχει ως έργο:

α) τη διαρκή μελέτη του φαινομένου της κάθε μορφής βίας στον αθλητισμό, την αναζήτηση των αιτίων που το προκαλούν και την εισήγηση στα αρμόδια όργανα για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων,

β) την εισήγηση στους αρμόδιους φορείς για τη συνεχή και υπεύθυνη πληροφόρηση της φίλαθλης κοινής γνώμης σχετικά με την έκταση του φαινομένου της βίας στους αθλητικούς χώρους,

γ) τη μέριμνα ώστε να ευαισθητοποιηθούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τη σπουδαιότητα του ρόλου τους κατά την παρουσίαση των αθλητικών γεγονότων,

δ) τη μέριμνα, την παρακολούθηση, το συντονισμό και τον έλεγχο της εφαρμογής των διατάξεων που ρυθμίζουν την αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας, την προστασία και την ασφάλεια των αθλουμένων και των θεατών στους αγωνιστικούς χώρους, καθώς και την υποβολή σχετικών εισηγήσεων στα αρμόδια όργανα,

ε) την εισήγηση κάθε άλλου πρόσφορου μέτρου, που κατά τη γνώμη της απαιτείται, για την εξασφάλιση της ευταξίας κατά τις αθλητικές εκδηλώσεις,

στ) τη συνεργασία με τις διοργανώτριες κατά το νόμο αθλητικές ενώσεις, ομοσπονδίες ή επαγγελματικούς συνδέσμους, καθώς και με τις αστυνομικές αρχές, αναφορικά με τη λήψη των ειδικότερων μέτρων τάξης στις συναντήσεις που διεξάγονται στη χώρα, στο πλαίσιο των εθνικών πρωταθλημάτων των ομαδικών αθλημάτων,

ζ) την υποβοήθηση των αστυνομικών αρχών σχετικά με την αξιολόγηση της επικινδυνότητας των αθλητικών συναντήσεων,

η) την εισήγηση στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για διδασκαλία ή ανάπτυξη θεμάτων στο σχολεία δημοτικής και μέσης εκπαίδευσης, με σκοπό την καλλιέργεια αθλητικού πνεύματος για την πρόληψη του φαινομένου της βίας στους αγωνιστικούς χώρους,

θ) τη γνωμοδότηση, όταν συντρέχουν λόγοι ιδιαίτερης επικινδυνότητας αθλητικών συναντήσεων, για τη μη χορήγηση εισιτηρίων από το γηπεδούχο αθλητικό σωματείο, το Τ.Α.Α. ή την Α.Α.Ε. στο φιλοξενούμενο σωματείο, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε.,

ι) την εισήγηση, ύστερα από σύμφωνη γνώμη των οικείων αστυνομικών αρχών, στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, για τη χρονική μετάθεση της διεξαγωγής των αθλητικών συναντήσεων.

10. Η επιτροπή εκπροσωπεί τη Χώρα στη Διαρκή Επιτροπή Καταπολέμησης της βίας του Συμβουλίου της Ευρώπης. Εκπρόσωποί της ορίζονται ο πρόεδρος ή μέλη της, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

11. Σύνδεσμος φιλάθλων αθλητικού σωματείου ή αθλητικής ανώνυμης εταιρείας είναι σωματείο κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί σωματείων. Δεν μπορεί να είναι μέλος συνδέσμου φιλάθλων πρόσωπο στο οποίο συντρέχουν τα κωλύματα των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος.

12. Κάθε σύνδεσμος φιλάθλων υποχρεούται να ζητήσει την παροχή ειδικής φιλάθλης αναγνώρισης. Η ειδική αυτή αναγνώριση χορηγείται ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. του συνδέσμου με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της κεντρικής ή περιφερειακής διοίκησης, εφόσον:

α) υποβάλλει εγκεκριμένο από το αρμόδιο Πρωτοδικείο καταστατικό και πιστοποιητικό εγγραφής στο βιβλίο σωματείων του Πρωτοδικείου,

β) υπάρχει πρόταση του οικείου αθλητικού σωματείου ή της οικείας αθλητικής ανώνυμης εταιρείας,

γ) υποβάλλει πλήρη κατάλογο μελών, στον οποίο επισυνάπτονται αντίγραφα ποινικού μητρώου των μελών αυτών, από τα οποία να προκύπτει ότι τα μέλη δεν έχουν τελεσίδικη καταδίκη για τα αδικήματα που περιλαμβάνονται στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου και πιστοποιητικό της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής που να βεβαιώνει ότι δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα αυτά.

13. Ο κάθε σύνδεσμος έχει υποχρέωση το πρώτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου και του Ιουλίου κάθε έτους να υποβάλλει στη Γ.Γ.Α. ή σε άλλο εξουσιοδοτημένο όργανο της κεντρικής ή της περιφερειακής διοίκησης κατάλογο τυχόν νέων μελών, συνοδευόμενο με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο έγγραφα.

14. Κάθε αναγνωρισμένος σύνδεσμος δικαιούται να λαμβάνει για τα μέλη του αριθμό εισιτηρίων της κατώτερης τιμής από τα αθλητικά σωματεία ή τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται τα θέματα που αφορούν τον τρόπο διάθεσης των εισιτηρίων στους συνδέσμους και στα μέλη αυτών, οι υποχρεώσεις αυτών, καθώς και οι συνέπειες που συνεπάγεται η παράβαση των παραπάνω υποχρεώσεων.

Άρθρο 42 Επιτροπή Ενημέρωσης Διεθνών Αθλητικών Οργανισμών

Στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού συνιστάται Επιτροπή Ενημέρωσης Διεθνών Αθλητικών Οργανισμών. Η Επιτροπή αυτή αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού και έχει ως μέλη τα εκλεγμένα μέλη διοικήσεων αθλητικών ομοσπονδιών ή άλλων φορέων σε διοικήσεις αθλητικών οργανισμών και έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Εξωτερικών, υποδεικνυόμενο από τον Υπουργό Εξωτερικών. Έργο της Επιτροπής είναι η ενημέρωση των εκπροσώπων σε διεθνείς αθλητικούς οργανισμούς ή σε διεθνείς αθλητικές συναντήσεις για το χειρισμό θεμάτων που αφορούν τη χώρα μας σε θέματα εξωτερικής πολιτικής σχετικά με τον αθλητισμό. Καθήκοντα προέδρου της Επιτροπής εκτελεί ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού και καθήκοντα γραμματέα μόνιμος υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, χρέη αναπληρωτή προέδρου ασκεί ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Εξωτερικών. Ο πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Η Επιτροπή λειτουργεί σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων. Ο πρόεδρος της Επιτροπής μπορεί να καλεί στις συνεδριάσεις της για παροχή πληροφοριών υπηρεσιακούς παράγοντες ή άλλα πρόσωπα που είναι σε θέση να συνεισφέρουν στα υπό συζήτηση θέματα. Στα μέλη της Επιτροπής δεν επιτρέπεται η καταβολή αποζημίωσης ή άλλης αμοιβής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 43 Σύνδεσμοι - Ομοσπονδίες διαιτητών ομαδικών αθλημάτων

1. Στην περιοχή ευθύνης κάθε αθλητικής ένωσης επιτρέπεται να συσταθεί ένας μόνο σύνδεσμος διαιτητών για κάθε κλάδο άθλησης. Μέλη των συνδέσμων διαιτητών είναι αποκλειστικό και μόνο διαιτητές με δίπλωμα διαιτητή. Ο σύνδεσμος διαιτητών είναι σωματείο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 επόμενα του Αστικού Κώδικα.
2. Οι σύνδεσμοι διαιτητών αναγνωρίζονται ειδικώς με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής ή της Περιφερειακής Διοίκησης, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Για την έκδοση της απόφασης αυτής, απαιτείται βεβαίωση της οικείας αθλητικής ένωσης περί διεξαγωγής τοπικών πρωταθλημάτων στην περιοχή της έδρας του συνδέσμου.
3. Οι σύνδεσμοι διαιτητών έχουν κυρίως ως έργο την κατάρτιση πινάκων διαιτητών τοπικών πρωταθλημάτων και τη στελέχωση των αγώνων αυτών, τη λειτουργία σχολών

διαιτησίας, τη διενέργεια των προαγωγικών εξετάσεων των διαιτητών των τοπικών κατηγοριών και την επιμόρφωση αυτών, με την εποπτεία της οικείας ομοσπονδίας διαιτητών και με την επιφύλαξη της διάταξης της περ. α' της παρ. 6 του άρθρου αυτού.

4. Για κάθε ομαδικό άθλημα μπορεί να συσταθεί μία μόνο ομοσπονδία διαιτητών, ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσης πέντε (5) τουλάχιστον αναγνωρισμένων συνδέσμων διαιτητών. Η ομοσπονδία αυτή αποτελεί το ανώτατο όργανο των διαιτητών και είναι σωματείο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 επόμενα του Αστικού Κώδικα.

5. Αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου για την ίδρυση ομοσπονδίας διαιτητών, ως ομοσπονδία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου λογίζεται ο σύνδεσμος που:

α) έχει έδρα την έδρα της αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου κλάδου άθλησης,

β) είναι πανελλήνιας εμβέλειας,

γ) είναι ο μοναδικός σύνδεσμος ή, εάν υπάρχουν περισσότεροι σύνδεσμοι, είναι αυτός που έχει τα περισσότερα μέλη.

6. Οι ομοσπονδίες διαιτητών αναγνωρίζονται με ειδική απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής ή της Περιφερειακής Διοίκησης, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, και έχουν ως έργο κυρίως:

α) τη λειτουργία των σχολών διαιτητών και τον ορισμό καθηγητών διαιτησίας στις σχολές αυτές,

β) την κατάρτιση του πίνακα των διαιτητών που προτείνονται για τη στελέχωση της Κεντρικής Επιτροπής Διαιτησίας (Κ.Ε.Δ.), καθώς και την κατάρτιση πινάκων εθνικών κατηγοριών,

γ) την ονομασία καθηγητών διαιτησίας,

δ) την επιμόρφωση και τη διενέργεια προαγωγικών εξετάσεων των διαιτητών εθνικών κατηγοριών.

Αν δεν υφίσταται ομοσπονδία διαιτητών ή ο αναφερόμενος στην παρ. 5 του παρόντος σύνδεσμος, οι αρμοδιότητές της ασκούνται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

7. Οι σύνδεσμοι και οι ομοσπονδίες διαιτητών έχουν διοικητική, οικονομική και διαχειριστική αυτοτέλεια.

8. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 24, καθώς και του άρθρου 6 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα για τις ομοσπονδίες και τους συνδέσμους διαιτητών.

9. Οι αντιπρόσωποι των συνδέσμων διαιτητών που εκλέγουν τα μέλη του Δ.Σ. της ομοσπονδίας διαιτητών στα αθλήματα στα οποία διενεργούνται πρωταθλήματα με συμμετοχή αθλητικών ανωνύμων εταιρειών είναι μόνο μη εν ενεργεία διαιτητές και εκλέγονται μόνο από μη εν ενεργεία διαιτητές.

Ο εν ενεργεία διαιτητής που, κατά παράβαση της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου, άσκησε το εκλογικό δικαίωμα για την ανάδειξη αντιπροσώπων, δεν εντάσσεται στους πίνακες διαιτητών όλων των κατηγοριών πρωταθλημάτων ή διαγράφεται, εφόσον έχει συμπεριληφθεί σε αυτούς.

Άρθρο 44 Όργανο διαιτησίας - Κωλύματα

1. Σε κάθε αθλητική ομοσπονδία ομαδικού αθλήματος λειτουργούν τα ακόλουθα όργανα διαιτησίας: η Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας, η Επιτροπή Ορισμού Διαιτητών, η Πειθαρχική Επιτροπή Διαιτησίας, η Επιτροπή Εφέσεων Διαιτητών και η Επιτροπή Ορισμού Παρατηρητών Διαιτησίας.

2. Η Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας (Κ.Ε.Δ.) αποτελείται από πέντε (5), επτά (7), εννιά (9), έντεκα (11) μέλη κατά περίπτωση, με θητεία ίση με αυτών μελών του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Σε περίπτωση που, για οποιονδήποτε λόγο, λήξει η θητεία του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας, λήγει και η θητεία των μελών της Κ.Ε.Δ. Η Κ.Ε.Δ. συγκροτείται με απόφαση του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Αριθμός πενήντα τοις εκατό συν ένα (50% + 1) παραλειπομένου του κλάσματος του αριθμού των μελών της Κ.Ε.Δ., συμπεριλαμβανομένου και του προέδρου αυτής, ορίζεται από το Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Τα λοιπά μέλη της Κ.Ε.Δ. ορίζονται από το Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας διαιτητών. Το Δ.Σ. καταρτίζει πίνακα με τα οριζόμενα μέλη που αποστέλλεται στην αθλητική ομοσπονδία μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την εκλογή του Δ.Σ. της. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία, το Δ.Σ. της αθλητικής ομοσπονδίας ορίζει ελεύθερα τα μέλη της Κ.Ε.Δ..

3. Η Κ.Ε.Δ. έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) την ενίσχυση του έργου της αθλητικής ομοσπονδίας στη σχεδίαση, τη χάραξη και τη βελτίωση της διαιτησίας,

β) την εισήγηση προς το διοικητικό συμβούλιο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας για την οργάνωση σεμιναρίων επιμόρφωσης των διαιτητών,

γ) την παρακολούθηση του έργου των διαιτητών, την επιλογή, την αξιολόγηση και την προαγωγή των διαιτητών εθνικών πρωταθλημάτων από κατηγορία σε κατηγορία, με βάση τα κριτήρια του παρόντος,

δ) την επιλογή παρατηρητών διαιτησίας στα πρωταθλήματα εθνικών κατηγοριών,

ε) την εισήγηση ή γνωμοδότηση για τροποποίηση των κανονισμών διαιτησίας,

στ) να συμπληρώνει με επιπλέον διαιτητές τον πίνακα διαιτητών εθνικών κατηγοριών που προτείνει η οικεία ομοσπονδία διαιτητών, με απόφαση που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών της,

ζ) να αντιμετωπίζει κάθε άλλο θέμα που ανατίθεται σε αυτή από το Δ.Σ. της αθλητικής Ομοσπονδίας.

4. Η Επιτροπή Ορισμού Διαιτητών (Ε.Ο.Δ.) αποτελείται από τρία (3) μέλη, με θητεία ίση με αυτή των μελών του Δ.Σ. της αθλητικής ομοσπονδίας. Τα μέλη της Ε.Ο.Δ. ορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Η οικεία αθλητική ομοσπονδία επιλέγει υποχρεωτικά τα μέλη της Ε.Ο.Δ. από πίνακα που εισηγείται η Κ.Ε.Δ., στον οποίο περιλαμβάνεται αριθμός διαιτητών τουλάχιστον διπλάσιος από τον απαιτούμενο. Ο πρόεδρος της Ε.Ο.Δ. πρέπει να είναι μέλος της Κ.Ε.Δ.. Έργο της Ε.Ο.Δ. είναι ο ορισμός των διαιτητών των αγώνων εθνικών πρωταθλημάτων.

5. Η Πειθαρχική Επιτροπή Διαιτησίας (Π.Ε.Δ.) συγκροτείται από τρία (3) μέλη, με θητεία ίση με αυτή των μελών του Δ.Σ. της αθλητικής ομοσπονδίας, που ορίζονται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου. Η Π.Ε.Δ. είναι αρμόδια για την επιβολή στους διαιτητές των αγώνων εθνικών πρωταθλημάτων των πειθαρχικών ποινών που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και για την εκδίκαση ενστάσεων κακής διαιτησίας, που τυχόν προβλέπονται από τους οικείους κανονισμούς. Κατά των αποφάσεων της Π.Ε.Δ. επιτρέπεται έφεση ενώπιον της Επιτροπής Εφέσεων Διαιτητών (Ε.Ε.Δ.), η οποία ασκείται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε (5) ημερών, που αρχίζει την επομένη της κοινοποίησης ή της με οποιονδήποτε άλλο τρόπο γνώσης της απόφασης. Δικαίωμα έφεσης έχει ο διαιτητής στον οποίο έχει επιβληθεί η ποινή.

6. Η Επιτροπή Εφέσεων Διαιτητών (Ε.Ε.Δ.) συγκροτείται από τρία (3) μέλη, που ορίζονται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων για την επιλογή των μελών της Ε.Ο.Δ. Η Ε.Ε.Δ. εκδικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων που εκδίδει η Π.Ε.Δ.. Η πειθαρχική δικαιοδοσία της Π.Ε.Δ. και της Ε.Ε.Δ. εξαντλείται στον έλεγχο των διαιτητών όσον αφορά την άσκηση των αγωνιστικών καθηκόντων.

7. Η Επιτροπή Ορισμού παρατηρητών Διαιτησίας (Ε Ο Π Δ.) αποτελείται από πέντε (5) μέλη, που ορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας και με θητεία ίση με αυτή των μελών του παραπάνω Δ.Σ. Ο πρόεδρος και ένα (1) μέλος αυτής προτείνονται από το Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και τα άλλα τρία (3) μέλη από την οικεία ομοσπονδία διαιτητών.

8. Ως μέλη των παραπάνω οργάνων διαιτησίας ορίζονται καθηγητές διαιτησίας ή διεθνείς μη εν ενεργεία διαιτητές και, αν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν, ορίζονται μη εν ενεργεία διαιτητές της ανώτατης κατηγορίας αγώνων. Σε περίπτωση που ο αριθμός και αυτών δεν είναι επαρκής, επιτρέπεται να ορίζονται κατά σειρά μη εν ενεργεία διαιτητές κατώτερων κατηγοριών. Σε αθλήματα που δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μη εν ενεργεία διαιτητών, για τη συγκρότηση των παραπάνω οργάνων, μπορεί να ορίζονται και εν ενεργεία διεθνείς διαιτητές.
9. Αν δεν υφίσταται αναγνωρισμένη ομοσπονδία διαιτητών ή ο αναφερόμενος στην παρ. 5 του άρθρου 43 του παρόντος νόμου σύνδεσμος, τα μέλη των οργάνων διαιτησίας ορίζονται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία. Με εξαίρεση τον πρόεδρο της Ε.Ο.Δ., ο οποίος είναι μέλος της Κ.Ε.Δ., δεν επιτρέπεται το ίδιο πρόσωπο να συμμετέχει σε περισσότερα από ένα όργανα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
10. Όλες οι αποφάσεις της Κ.Ε.Δ., της Ε.Ο.Δ., της Ε.Ε.Δ. και της Ε.Ο.Π.Δ. είναι οριστικές και δεν προσβάλλονται ενώπιον άλλου οργάνου.
11. Στις αθλητικές ενώσεις σωματείων, του άρθρου 10 του παρόντος νόμου κάθε ομαδικού αθλήματος, λειτουργούν όργανα διαιτησίας αντίστοιχα με τα παραπάνω, ασκώντας ανάλογες αρμοδιότητες με αυτά.
12. Διαιτητής που διατηρεί ο ίδιος ή σύζυγος ή τέκνα ή γονείς του κατάσταση αθλητικών ειδών ή πρακτορείο προγνωστικών αγώνων κάθε είδους, δεν επιτρέπεται να διαιτητεύει σε επίσημους αγώνες οποιουδήποτε ομαδικού αθλήματος ούτε να συμμετέχει σε Δ.Σ. συνδέσμου ή ομοσπονδίας διαιτητών ή σε άλλα όργανα ή επιτροπές διαιτησίας.
13. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και για τους παρατηρητές, τους επόπτες, τους χρονομέτρους, τους σημειωτές και κάθε άλλο όργανο που ασκεί έργο διαιτησίας ή κρίσης σε ομαδικό άθλημα.
14. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου ισχύουν ανάλογα για όλα τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο πρόσωπα.
15. Με αποφάσεις των Δ.Σ. των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών θεσπίζεται κανονισμός λειτουργίας των πιο πάνω επιτροπών.

Άρθρο 45 Διαιτησία ατομικών αθλημάτων

1. Οι διατάξεις του άρθρου 43 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τους διαιτητές ατομικών αθλημάτων.
2. Σε κάθε αθλητική ομοσπονδία ατομικού αθλήματος λειτουργεί Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας (Κ.Ε.Δ.) και Επιτροπή Εφέσεων Διαιτητών (Ε.Ε.Δ.). Η Κ.Ε.Δ., με υποεπιτροπές

της, ασκεί και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Ορισμού Διαιτητών (Ε.Ο.Δ.), καθώς και της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτητών (Π.Ε.Δ.).

3. Οι διατάξεις του άρθρου 44 εφαρμόζονται ανάλογα και για τους κριτές, τους αφέτες, τους χρονομέτρους, τους σημειωτές και κάθε άλλο όργανο που ασκεί έργο διαιτησίας ή κρίσης σε ατομικό άθλημα.

Άρθρο 46 Αξιολόγηση διαιτητών

1. Με κανονισμούς, που καταρτίζονται από τις οικείες αθλητικές ομοσπονδίες, ύστερα από γνώμη της ομοσπονδίας διαιτητών, ρυθμίζονται όπως:

α) τα κριτήρια και η διαδικασία αξιολόγησης των διαιτητών και η ένταξή τους στους πίνακες όλων των κατηγοριών πρωταθλημάτων,

β) τα κριτήρια επιλογής των παρατηρητών διαιτησίας για κάθε κατηγορία πρωταθλήματος,

γ) το πειθαρχικό δίκαιο των διαιτητών που έχει σχέση με την εκ μέρους τους διεύθυνση αγώνων,

δ) η αποζημίωση των διαιτητών, των παρατηρητών και τα έξοδα κίνησής τους για συμμετοχή σε αγώνες,

ε) οι περιορισμοί, τα ασυμβίβαστα και τα κωλύματα των διαιτητών και των παρατηρητών,

στ) κάθε άλλο συναφές θέμα.

Ο καθορισμός της αποζημίωσης των προσώπων της περίπτωσης δ' της παρούσας παραγράφου, για συμμετοχή σε αγώνες επαγγελματικών κατηγοριών, γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη των οικείων επαγγελματικών συνδέσμων. Οι κανονισμοί της παραγράφου αυτής υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 27.

2. Για την αξιολόγηση των διαιτητών λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη και τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τίτλοι σπουδών και κατά προτίμηση πτυχίο Τ.Ε.Φ.Α.Α.,

β) γνώση ξένης γλώσσας, προκειμένου για διεθνείς διαιτητές,

γ) ηλικία,

δ) εμπειρία, που αποδεικνύεται από τη συμμετοχή σε αγώνες εθνικών πρωταθλημάτων,

ε) απόδοση σε αγώνες εθνικών πρωταθλημάτων, που αποδεικνύεται από βαθμολογία παρατηρητών,

στ) καλή φυσική κατάσταση και υγεία που διαπιστώνονται από προβλεπόμενες αγωνιστικές δοκιμασίες, εργομετρικές και ιατρικές εξετάσεις,

ζ) διαγωγή και συνέπεια στην άσκηση των καθηκόντων.

3. Οι υποψήφιοι για αξιολόγηση και ένταξη στους οικείους πίνακες διαιτητές, καθώς και οι προς επιλογή παρατηρητές, απαιτείται να υποβάλλουν:

α) δήλωση συμμετοχής,

β) αντίγραφο ποινικού μητρώου, που να αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται καταδίκη για τα αδικήματα που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου,

γ) αντίγραφο φορολογικής δήλωσης και των επισυναπτόμενων σε αυτή εντύπων περιουσιακής κατάστασης και μεταβολών της.

4. Η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 22 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται ανάλογα και για τους διαιτητές της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 47 Αμειβόμενη διαιτησία

Με απόφαση του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, ύστερα από γνώμη του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου και της οικείας ομοσπονδίας διαιτητών, εισάγεται σύστημα αμειβόμενης διαιτησίας για τις ανάγκες των αγώνων εθνικών πρωταθλημάτων επαγγελματικού χαρακτήρα.

Άρθρο 48 Ειδικός κανονισμός για την αμειβόμενη διαιτησία

1. Με απόφαση του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, ύστερα από γνώμη της οικείας ομοσπονδίας διαιτητών και του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, καταρτίζεται ειδικός κανονισμός, ο οποίος ρυθμίζει τα κάθε είδους θέματα που αφορούν την αμειβόμενη διαιτησία.

2. Ο κανονισμός της προηγούμενης παραγράφου υπόκειται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, κατ' ανάλογο εφαρμογή του άρθρου 27 του παρόντος νόμου.

3. Ο κανονισμός του άρθρου αυτού καταρτίζεται μέσα σε ένα (1) τρίμηνο από την έκδοση της αναφερόμενης στο άρθρο 47 απόφασης του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΡΩΝ ΓΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Άρθρο 49 Ειδικά έσοδα Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

Τα ειδικά έσοδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.), που διατίθενται για την εκπλήρωση αθλητικών σκοπών, προέρχονται από τα περιερχόμενα σε αυτή κεφάλαια του Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (Ο.Π.Α.Π.) και του Οργανισμού Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδας (Ο.Δ.Ι.Ε.), καθώς και από πόρους άλλων πηγών.

Άρθρο 50 Επιχορηγήσεις

1. Η Γ.Γ.Α. επιχορηγεί τους εποπτευόμενους από αυτή αθλητικούς φορείς για την ανάπτυξη και την ενίσχυση του αθλητισμού και ειδικότερα για την εκτέλεση προγραμμάτων ανάπτυξης των οικείων αθλημάτων, για την αντιμετώπιση των λειτουργικών τους δαπανών και των δαπανών οργάνωσης ή συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες, καθώς και για την εκτέλεση, βελτίωση ή συντήρηση αθλητικών έργων ή εγκαταστάσεων, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στις διατάξεις του παρόντος. Η κατανομή επιχορηγήσεων της παρούσας παραγράφου σε αθλητικά σωματεία και ενώσεις διενεργείται κατά κλάδο άθλησης από την οικεία ομοσπονδία.
2. Η Γ.Γ.Α. μπορεί να επιχορηγεί περιφερειακές δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμίδας και νομικά πρόσωπα που εποπτεύει για την αντιμετώπιση δαπανών οργάνωσης ή συμμετοχής σε αθλητικές διοργανώσεις, καθώς και για την εκτέλεση αθλητικών έργων ή για τη συντήρηση εγκαταστάσεων τηρούμενης της κείμενης νομοθεσίας. Η Γ.Γ.Α. μπορεί επίσης να επιχορηγεί τους παραπάνω φορείς για αθλητικούς σκοπούς που αφορούν την έρευνα και την επιμόρφωση, ύστερα από εισήγηση του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. ή της Εθνικής Επιτροπής Σχολικού Αθλητισμού και Ολυμπιακής Παιδείας του άρθρου 58 του παρόντος. Οι επιχορηγήσεις αυτές βαρύνουν τα ειδικά έσοδα της Γ.Γ.Α..
3. Έκτακτες επιχορηγήσεις προς οποιονδήποτε αθλητικό φορέα από τη Γ.Γ.Α. επιτρέπονται μόνο για συγκεκριμένους σκοπούς, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Σ.Α.Σ.. Τα αθλητικά σωματεία υποχρεούνται να υποβάλλουν απολογισμό στη Γ.Γ.Α. μόνο για τις έκτακτες επιχορηγήσεις που λαμβάνουν από αυτή.
4. Επιχορήγηση σε αθλητικούς φορείς μη ειδικώς αναγνωρισμένους επιτρέπεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Σ.Α.Σ..
5. Δεν επιτρέπεται σε οποιονδήποτε φορέα να διαθέτει την επιχορήγηση της Γ.Γ.Α. χωρίς έγκρισή της για σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίο δόθηκε η επιχορήγηση. Μέλος

της διοίκησης ή ειδικός συνεργάτης ή υπάλληλος επιχορηγούμενου φορέα ή οποιοσδήποτε άλλος διαχειρίζεται χρηματικά ποσά από την επιχορήγηση της Γ.Γ.Α. και από πρόθεση τα διαθέτει για σκοπό διάφορο από τον καθορισμένο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών. Εάν πέτυχε ή επεδίωξε υπέρ εαυτού ή τρίτου, φυσικού ή νομικού προσώπου, όφελος που υπερβαίνει το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών. Αν η διάπραξη του εγκλήματος εξακολούθησε για μακρύ χρονικό διάστημα ή το ποσό του οφέλους είναι πάνω από είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές, ο υπαίτιος τιμωρείται με ποινή κάθειρξης. Το χρηματικό ποσό που δεν διατέθηκε για τον καθορισμένο σκοπό καταλογίζεται σε βάρος των προσώπων που αποφάσισαν και πραγματοποίησαν τη διάθεση αυτή και εισπραττόμενο αποδίδεται στο Ε.Κ.Α.Ε.Τ., σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.). Ο καταλογισμός γίνεται από το Διευθυντή Οικονομικού της Γ.Γ.Α., ο οποίος έχει τις αρμοδιότητες επιθεωρητή δημοσίων υπολόγων του Υπουργείου Οικονομικών. Κατά της καταλογιστικής απόφασης επιτρέπεται προσφυγή στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

6. Δεν επιτρέπεται επιχορήγηση:

α) αθλητικού σωματείου που δεν απασχολεί προπονητή κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου,

β) αθλητικής ομοσπονδίας που προσέλαβε ειδικό συνεργάτη κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος.

7. Με την επιφύλαξη της παρ. 7 του άρθρου 51, κάθε επιχορηγούμενος από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού φορέας υποβάλλει απολογισμό σε αυτήν για τα ποσά της επιχορήγησης που του καταβάλλεται.

Άρθρο 51 Οικονομικό έτος - Προϋπολογισμός - Ισολογισμός - Απολογισμός αθλητικών φορέων

1. Τα αθλητικά σωματεία, οι αθλητικές ενώσεις του άρθρου 10 και οι ομοσπονδίες του παρόντος νόμου υποχρεούνται να συντάσσουν κάθε οικονομικό έτος προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό της όλης διαχείρισής τους. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται ο τύπος και τα στοιχεία, καθώς και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν τον προϋπολογισμό, τον απολογισμό και τον ισολογισμό. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου.

2. Οι προϋπολογισμοί των σωματείων καταρτίζονται έως την 30 ή Σεπτεμβρίου.

3. Οι προϋπολογισμοί των αθλητικών ενώσεων υποβάλλονται για έγκριση στις οικείες ομοσπονδίες έως την 30ή Σεπτεμβρίου και των ομοσπονδιών στη Γ.Γ.Α. έως την 31η Οκτωβρίου κάθε έτους.
4. Οι προϋπολογισμοί των αθλητικών ενώσεων καταρτίζονται έως την 30 ή Σεπτεμβρίου και των ομοσπονδιών έως την 31η Οκτωβρίου κάθε έτους. Η έγκριση των προϋπολογισμών περιλαμβάνει και το δικαίωμα της μεταρρύθμισης, εφόσον η αθλητική ένωση ή η ομοσπονδία δεν συμφωνεί με τις υποδείξεις ή τις παρατηρήσεις των αρμόδιων για έγκριση των προϋπολογισμών οργάνων. Ειδικότερα οι προϋπολογισμοί των Ομοσπονδιών συνοδεύονται από οικονομικό προγραμματισμό για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης, στο πλαίσιο του εθνικού αθλητικού σχεδιασμού και από έκθεση στην οποία αναφέρονται παρατηρήσεις και συμπεράσματα, σχετικά με την πορεία των αθλημάτων τους κατά την προηγούμενη περίοδο και 1ην προοπτική ανάπτυξής τους το επόμενο έτος. Ο οικονομικός αυτός προγραμματισμός και η έκθεση αξιολογούνται από τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γ.Γ.Α., στο πλαίσιο του εθνικού αθλητικού σχεδιασμού, για τη διαμόρφωση του οριστικού περιεχομένου του οικονομικού προγραμματισμού των αθλημάτων.
5. Η Γ.Γ.Α. ανακοινώνει ως το τέλος Ιανουαρίου κάθε έτους το ύψος των επιχορηγήσεων των ομοσπονδιών, οι οποίες κατόπιν προβαίνουν σε κατανομή στα σωματεία και στις ενώσεις της αρμοδιότητάς τους.
6. Τροποποίηση προϋπολογισμού αθλητικής ένωσης και ομοσπονδίας κατά τη διάρκεια του έτους επιτρέπεται, ύστερα από απόφαση του διοικητικού τους συμβουλίου και έγκριση του αρμόδιου οργάνου. Δαπάνες που πραγματοποιούνται πέρα από τις εγκεκριμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού καταλογίζονται εις ολόκληρον σε βάρος των υπεύθυνων οργάνων που ενέκριναν την πραγματοποίησή τους. Ο καταλογισμός γίνεται υπέρ του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. από το Διευθυντή Οικονομικού της Γ.Γ.Α.. που έχει τις αρμοδιότητες επιθεωρητή δημοσίων υπολόγων του Υπουργείου Οικονομικών. Η είσπραξη και η απόδοση των καταλογιζόμενων ποσών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε..
7. Τα αθλητικά σωματεία υποχρεούνται να συντάσσουν κάθε έτος και ειδικό απολογισμό της διαχείρισης των κρατικών επιχορηγήσεων. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται ο τύπος, τα στοιχεία και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν τον ειδικό αυτό απολογισμό, καθώς και ο χρόνος κατάρτισης και υποβολής του. Ο απολογισμός αυτός εντάσσεται σε ειδικό κεφάλαιο του απολογισμού της παρ. 1 του παρόντος. Ο ειδικός απολογισμός υποβάλλεται για έλεγχο στην αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, που οφείλει να τον διενεργήσει μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών. Με τον ειδικό αυτό απολογισμό συνοποβάλλονται ο απολογισμός και ο ισολογισμός της παρ. 1 του παρόντος. Αν από τη διενέργεια του σχετικού ελέγχου διαπιστώνονται παραβάσεις, η

αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης προβαίνει στις ενδεικνυόμενες ενέργειες για την αναζήτηση και τον καταλογισμό τυχόν ευθυνών και εισηγείται αρμοδίως την περικοπή ή τη διακοπή της κρατικής επιχορήγησης ή τη διενέργεια λογιστικού και διαχειριστικού ελέγχου από τη Διεύθυνση Οικονομικού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Σωματεία που λαμβάνουν συνολική ετήσια επιχορήγηση, τακτική και έκτακτη, μικρότερη του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών μπορούν, αντί απολογισμού, να υποβάλλουν δια των νομίμων εκπροσώπων τους υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 ότι το ποσό της επιχορήγησης διατέθηκε για αθλητικούς σκοπούς για τους οποίους επιχορηγήθηκε.

8. Ο κατά την παρ. 1 του παρόντος απολογισμός και ο ισολογισμός των αθλητικών ενώσεων καταρτίζονται και υποβάλλονται για έλεγχο στις οικείες ομοσπονδίες, και των ομοσπονδιών στην αρμόδια υπηρεσία της Γ.Γ.Α. έως το τέλος Φεβρουαρίου κάθε έτους. Ειδικότερα οι ισολογισμοί των Ομοσπονδιών δημοσιεύονται πριν από την υποβολή τους στη Γ.Γ.Α. σε μία ημερήσια αθλητική εφημερίδα. Η παράλειψη των υποχρεώσεων της παρούσας παραγράφου συνεπάγεται την αναστολή καταβολής των επιχορηγήσεων για όσο χρόνο διαρκεί η παράλειψη αυτή.

Άρθρο 52 Οικονομική εποπτεία

"1. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, συγκροτείται και λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού επταμελές Ελεγκτικό Συμβούλιο, με διετή θητεία, αποτελούμενο από πέντε (5) μόνιμους υπαλλήλους της Γ.Γ.Α. και δύο (2) μόνιμους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας, με ειδικές γνώσεις ιδίως οικονομικής, νομικής και αθλητικής κατεύθυνσης. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι μέλη αθλητικών φορέων."

***Η παρ. 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 1 άρθρ. 2 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

2. Έργο του Ελεγκτικού Συμβουλίου είναι κυρίως:

α) η διενέργεια λογιστικού και διαχειριστικού ελέγχου, καθώς και ελέγχου κάθε άλλου στοιχείου που αποτελεί αντικείμενο του νόμου αυτού ή των καταστατικών των αθλητικών σωματείων, των ενώσεων και των ομοσπονδιών, καθώς και των άλλων επιχορηγούμενων φορέων,

β) η διαπίστωση της τήρησης από τα σωματεία, τις ενώσεις και τις ομοσπονδίες των διατάξεων των νόμων, των διαταγμάτων, των υπουργικών αποφάσεων, των κανονισμών που αφορούν διαχειριστικούς και λογιστικούς κανόνες, οι οποίοι επιβάλλονται από το νόμο αυτόν και από άλλες διατάξεις,

γ) η γνωμοδότηση για περικοπή της επιχορήγησης, εφόσον διαπιστώνονται σοβαρές παραβάσεις.

δ) ο έλεγχος των τμημάτων αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων, που αφορούν διαχειριστικούς και λογιστικούς κανόνες του παρόντος νόμου και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικά γενικά πράξεων, καθώς και ο έλεγχος της εκπλήρωσης των εν γένει οικονομικών τους υποχρεώσεων.

3. Όλοι οι αθλητικοί φορείς του παρόντος νόμου υποχρεούνται να παρέχουν κάθε διευκόλυνση για έλεγχο των λογιστικών βιβλίων, των παραστατικών εγγράφων και κάθε άλλου στοιχείου, το οποίο θα ζητηθεί από το Ελεγκτικό Συμβούλιο. Σε περιπτώσεις άρνησης, το Ελεγκτικό Συμβούλιο μπορεί να εισηγείται στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό τη διακοπή ή την περικοπή της επιχορήγησης για ορισμένο χρονικό διάστημα. Ειδικά για να τμήματα αμειβομένων αθλητών, η άρνηση παροχής εγγράφων ή άλλων στοιχείων, συνεπάγεται την αφαίρεση των βαθμών μιας νίκης για κάθε αγώνα πρωταθλήματος και για όσο χρόνο διαρκεί η παράβαση. Η ποινή επιβάλλεται από το οικείο δικαιοδοτικό όργανο, ύστερα από έγγραφο του Ελεγκτικού Συμβουλίου.

4. Ο έλεγχος διενεργείται οποτεδήποτε, με εντολή του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

5. Για τον έλεγχο που διενεργήθηκε, συντάσσεται ειδική έκθεση, της οποίας αντίγραφο υποβάλλεται στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό και κοινοποιείται κατά περίπτωση στον οικείο αθλητικό φορέα. Το Ελεγκτικό Συμβούλιο, σε περιπτώσεις διαπίστωσης παραβάσεων για τις οποίες συντρέχουν λόγοι καταλογισμού, οφείλει να κοινοποιεί τις σχετικές εκθέσεις του και στο Διευθυντή Οικονομικού της Γ.Γ.Α.. Ειδικά για τα Τ.Α.Α., εφόσον το Ελεγκτικό Συμβούλιο διαπιστώσει παράβαση των διατάξεων των κεφαλαίων Α' και Γ' του τμήματος Β' του παρόντος νόμου, αποστέλλει αντίγραφο της έκθεσης στο οικείο δικαιοδοτικό όργανο για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.

6. Το Ελεγκτικό Συμβούλιο, αν διαπιστωθεί παράβαση, έχει υποχρέωση να περιλάβει στην έκθεσή του τις κατά την κρίση του ενδεικνύμενες ενέργειες για τις τυχόν διοικητικές, διαχειριστικές και ποινικές ευθύνες του ελεγχόμενου τμήματος αμειβομένων αθλητών ή των μελών ή των οργάνων διοίκησής του. Ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός έχει την υποχρέωση μέσα σε ένα (1) μήνα να διαβιβάσει την έκθεση του Ελεγκτικού Συμβουλίου στον αρμόδιο εισαγγελέα, εφόσον πιθανολογούνται ποινικές παραβάσεις, καθώς και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο.

"7. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καταρτίζεται ο εσωτερικός κανονισμός του Ελεγκτικού

Συμβουλίου και καθορίζονται οι λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο διενέργειας των ελέγχων.

8. Η Γ.Γ.Α. με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού μετά από αίτημα του προέδρου του Ελεγκτικού Συμβουλίου, διαθέτει το ανάλογο προσωπικό για την υποστήριξη του έργου του Ελεγκτικού Συμβουλίου και της διενέργειας των ελέγχων. Επίσης διαθέτει χώρο για τη στέγαση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, καθώς και κάθε αναλώσιμο ή πάγιο στοιχείο που είναι αναγκαίο για τη λειτουργία του. Η αποζημίωση του προέδρου, των μελών και του γραμματέα καθορίζεται με κοινή απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών. Ο γραμματέας εργασιών του Ελεγκτικού Συμβουλίου ορίζεται από τη Γ.Γ.Α. και είναι μόνιμος υπάλληλος. Οι δαπάνες λειτουργίας του Ελεγκτικού Συμβουλίου βαρύνουν τη Γ.Γ.Α. κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 49 και 53 παρ. 5 τελευταίο εδάφιο του παρόντος νόμου."

***Οι παρ. 7 και 8 προστέθηκαν με την παρ. 2 άρθρ. 2 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

Άρθρο 53 Ειδικές επιτροπές

1. Με αποφάσεις του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συγκροτούνται οργανωτικές - εκτελεστικές επιτροπές, στις οποίες ανατίθενται η προετοιμασία, η οργάνωση και η διεξαγωγή αγώνων στη χώρα που έχουν παγκόσμια ή πανευρωπαϊκή ή γενικά μεγάλη σημασία. Τα μέλη των επιτροπών αυτών μπορεί να αντικαθίστανται ελεύθερα χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης. Οι κανόνες λειτουργίας των επιτροπών αυτών, τα ειδικότερα καθήκοντα και κάθε συναφές Θέμα καθορίζονται με την απόφαση συγκρότησής τους.
2. Οι επιτροπές της προηγούμενης παραγράφου αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δεν υπάγονται στο δημόσιο τομέα και λειτουργούν κατά τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου. Οι επιτροπές αυτές, με απόφασή τους, προσδιορίζουν τα ειδικότερα καθήκοντα που ανατίθενται για άσκηση στον πρόεδρο και στα μέλη τους.
3. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού μεταβιβάζονται οι απαραίτητοι πόροι, από τα περιεχόμενα στην Γ.Γ.Α. κεφάλαια του Ο.Π.Α.Π., στις ανωτέρω επιτροπές, για την αντιμετώπιση πάσης φύσεως δαπανών που προβλέπονται στον προϋπολογισμό τον οποίο καταρτίζουν. Οι επιτροπές επιτρέπεται να προσλαμβάνουν το αναγκαίο προσωπικό με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που οι ίδιες καθορίζουν. Η σύμβαση εργασίας του προσωπικού δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι (6) μήνες και επιτρέπεται να καταγγέλλεται ελεύθερα από τις επιτροπές οποτεδήποτε, χωρίς την καταβολή αποζημίωσης.

4. Η διάλυση των ανωτέρω επιτροπών γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι επιτροπές αυτές υφίστανται μόνο για τις ανάγκες της εκκαθάρισης, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι (6) μήνες. Με κοινές αποφάσεις του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, διατίθεται η περιουσία της επιτροπής για τις ανάγκες του Δημοσίου. Το απασχολούμενο προσωπικό απολύεται αυτοδικαίως, χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση της επιτροπής, καθορίζεται ο αριθμός του προσωπικού ο οποίος είναι αναγκαίος για την εκκαθάριση. Με την περάτωση της εκκαθάρισης το προσωπικό αυτό απολύεται χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης. Οι δαπάνες των επιτροπών ελέγχονται από ορκωτό λογιστή, το πόρισμα του οποίου υποχρεωτικά κοινοποιείται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

5. Στη Γ.Γ.Α. μπορούν να συνιστώνται, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, επιτροπές που έχουν ως έργο:

α) την άσκηση νομοπαρασκευαστικών και νομοτεχνικών καθηκόντων για θέματα αθλητισμού,

β) την αντιμετώπιση οργανωτικών θεμάτων της Γ.Γ.Α.,

γ) την αντιμετώπιση οποιουδήποτε θέματος άπτεται των σκοπών και αρμοδιοτήτων της Γ.Γ.Α.,

δ) την εκπόνηση προγραμμάτων διάδοσης και προαγωγής της αθλητικής και ολυμπιακής παιδείας και εκπαίδευσης. Στα μέλη των παραπάνω επιτροπών καταβάλλεται αποζημίωση, που καθορίζεται με την ίδια απόφαση, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης και βαρύνει τα έσοδα της παρ. 1 του άρθρου 49 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 54 Εισιτήρια - Προσκλήσεις

1. Οι τιμές των εισιτηρίων των κάθε είδους αγώνων και αθλητικών εκδηλώσεων καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του γηπεδούχου σωματείου, προκειμένου περί φιλικών αγώνων ή των οικείων αθλητικών ενώσεων ή επαγγελματικών συνδέσμων ή αθλητικών ομοσπονδιών προκειμένου περί αγώνων πρωταθλημάτων ή κυπέλλου αρμοδιότητάς τους.

2. Επιτρέπεται σε αθλητικές ομοσπονδίες, επαγγελματικούς συνδέσμους και αθλητικές ενώσεις να εκδίδουν μέχρι πεντακόσια (500) δελτία ελεύθερης εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους κατά τη διεξαγωγή των αγώνων του αθλήματος που καλλιεργούν. Επίσης, για κάθε αγώνα αρμοδιότητάς τους οι ανωτέρω αθλητικοί φορείς επιτρέπεται να εκδίδουν μέχρι διακόσιες (200) αριθμημένες προσκλήσεις, με τις οποίες παρέχεται σε πρόσωπα δικαίωμα

εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους για την παρακολούθηση των αγώνων δωρεάν. Αύξηση του παραπάνω αριθμού επιτρέπεται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις, ύστερα από απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού καθορίζονται τα πρόσωπα που, λόγω της προσφοράς τους ή της σχέσης τους με τον αθλητισμό, και ιδιαίτερα παλαίμαχοι διεθνείς αθλητές δικαιούνται δελτίο ελευθέρως εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους κατά τη διεξαγωγή αγώνων. Στα πιο πάνω πρόσωπα συμπεριλαμβάνονται και οι αθλητικοί συντάκτες - μέλη του Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικού Τύπου (Π.Σ.Α.Τ.). Η είσοδος επιτρέπεται, ύστερα από επίδειξη του ατομικού δελτίου, το οποίο εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού. Με την ανωτέρω απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού καθορίζονται και οι κυρώσεις από τη μη συμμόρφωση παντός υπευθύνου με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

4. Αθλητής ή μέλος σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. ή οποιοσδήποτε άλλος ο οποίος διαθέτει άμεσα ή έμμεσα υπερτιμημένα εισιτήρια αγώνων τιμωρείται και για παράβαση των αρχών του φιλάθλου πνεύματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 130 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 55 Κανονισμός προμηθειών

1. Η προμήθεια από αθλητικές ομοσπονδίες του πάσης φύσεως αθλητικού υλικού, αγαθών και υπηρεσιών, εάν η αξία τους υπερβαίνει σε ετήσια βάση το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, γίνεται ύστερα από τη διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται και να ορίζεται διαφορετικό για κάθε ομοσπονδία με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της οικείας ομοσπονδίας.

2. Απαγορεύεται μέσα στο ίδιο οικονομικό έτος η κατάτμηση προμηθειών αθλητικού υλικού, αγαθών και υπηρεσιών για αδικαιολόγητη αποφυγή διενέργειας δημόσιου διαγωνισμού.

3. Με κανονισμό προμηθειών, που συντάσσεται από το διοικητικό συμβούλιο της οικείας ομοσπονδίας και εγκρίνεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, ρυθμίζονται όλα όσα αφορούν τους όρους, τους τρόπους, τις διαδικασίες, τα όργανα, τη δημοσιότητα και γενικά κάθε ζήτημα και λεπτομέρεια που σχετίζεται με την προμήθεια αθλητικού υλικού.

4. Οι δημόσιοι διαγωνισμοί για την προμήθεια αθλητικού υλικού, αγαθών και υπηρεσιών διενεργούνται από τριμελείς επιτροπές, που συγκροτούνται με απόφαση του Δ.Σ. κάθε ομοσπονδίας. Οι επιτροπές αυτές αποτελούνται από δύο μέλη του Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας και έναν υπάλληλο της Γ.Γ.Α., που ορίζεται από το Γενικό Γραμματέα

Αθλητισμού, ύστερα από αίτημα της οικείας ομοσπονδίας. Οι επιτροπές με πράξεις τους αποφαίνονται θετικά ή αρνητικά για την κατακύρωση του αποτελέσματος. Το Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας έχει το δικαίωμα κατακύρωσης ή όχι του αποτελέσματος και μπορεί με πλήρως αιτιολογημένη πράξη του να αποφασίσει διαφορετικά από την επιτροπή διενέργειας του διαγωνισμού.

5. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται η προμήθεια αθλητικού υλικού, αγαθών ή υπηρεσιών χωρίς τη διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού, ύστερα από πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας, στις εξής περιπτώσεις:

α) για λόγους επείγουσας ανάγκης, που οφείλεται σε αυταπόδεικτα απρόβλεπτες καταστάσεις,

β) για υπηρεσίες διαμονής και διατροφής αθλητικών αποστολών στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις προκηρύξεις των διοργανωτών των αγώνων.

6. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από έκθεση του προβλεπόμενου στο άρθρο 52 του παρόντος νόμου Ελεγκτικού Συμβουλίου, επιτρέπεται να μειώνεται ή να μην δίδεται επιχορήγηση σε ομοσπονδίες που παραβαίνουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 56 Ρύθμιση θεμάτων γυμναστηρίων και λοιπών αθλητικών εγκαταστάσεων

1. Η αθλητική ανώνυμη εταιρεία (Α.Α.Ε.) ή τμήμα αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) ή αθλητικό σωματείο, που έχουν μισθώσει χώρους οποιουδήποτε ολυμπιακού, εθνικού, δημοτικού, κοινοτικού ή σωματειακού γυμναστηρίου ή οποιασδήποτε αθλητικής εγκατάστασης, έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα εκμετάλλευσης των πάσης φύσεως διαφημιστικών χώρων του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης στην διάρκεια των επίσημων ή φιλικών αγώνων τους, που μεταδίδονται τηλεοπτικό ή μη, εφόσον θεωρούνται, σύμφωνα με τους οικείους κανονισμούς, γηπεδούχα.

2. Η εκμετάλλευση των διαφημιστικών χώρων των κατά την παρ. 1 του παρόντος γυμναστηρίων ή αθλητικών εγκαταστάσεων περιλαμβάνει όλους τους χώρους που είναι ορατοί από τους θεατές ή από τους τηλεθεατές, σε περιπτώσεις απευθείας ή μαγνητοσκοπημένων τηλεοπτικών μεταδόσεων των αγώνων. Για την παραχώρηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης των διαφημιστικών χώρων και τους όρους αυτής απαιτείται συμφωνία του ιδιοκτήτη ή εκμισθωτή κατά περίπτωση του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης, της γηπεδούχου αθλητικής ανώνυμης εταιρείας ή της ομοσπονδίας ή του σωματείου και του φυσικού ή νομικού προσώπου προς το οποίο γίνεται η παραχώρηση.

3. Η μισθώτρια εταιρεία ή το σωματείο ή το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο οφείλει να καταβάλει στον ιδιοκτήτη ή στον εκμισθωτή κατά περίπτωση του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού τιμήματος της οικείας σύμβασης.
4. Η ανωτέρω καταβολή ενεργείται απευθείας από το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο, στο οποίο παραχωρείται από τη μισθώτρια το δικαίωμα της εκμετάλλευσης διαφημιστικών χώρων και το οποίο παρακρατεί το αντίστοιχο ποσό από τα οφειλόμενα στη μισθώτρια εταιρεία ή το σωματείο. Η άρνηση ή η καθυστέρηση καταβολής πέραν του μηνός, συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λύση της σχετικής σύμβασης παραχώρησης και η άσκησή του, κατά τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος, δικαιώματος της εκμετάλλευσης των διαφημιστικών χώρων του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης επανέρχεται στον ιδιοκτήτη ή στον εκμισθωτή κατά περίπτωση αυτού.
5. Συμβάσεις παραχώρησης σε τρίτους, από τον ιδιοκτήτη ή τον εκμισθωτή, κατά περίπτωση, του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης, των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης διαφημιστικών χώρων κατά τη διάρκεια των αγώνων της μισθώτριας της παρ. 1 του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή ως προς τους αγώνες αυτούς. Ο ιδιοκτήτης ή ο εκμισθωτής κατά περίπτωση του γυμναστηρίου ή της αθλητικής εγκατάστασης δεν υποχρεούται σε οποιαδήποτε αποζημίωση του τρίτου από την αιτία αυτή.
6. Επιτρέπεται η σύναψη σύμβασης μεταξύ Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας (Π.Α.Ε.) που αγωνίζεται στην ανώτατη κατηγορία επαγγελματικού πρωταθλήματος και ιδιοκτήτη αθλητικών εγκαταστάσεων, εθνικών, δημοτικών, κοινοτικών ή σωματειακών, με την οποία μπορεί να παραχωρείται η αποκλειστική χρήση του χλοοτάπητα του γηπέδου, υπό τον όρο της ανάληψης από την μισθώτρια Π.Α.Ε. όλων των δαπανών συντήρησης του χλοοτάπητα.
7. Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες (Π.Α.Ε.), που αγωνίζονται στην ανώτατη κατηγορία του επαγγελματικού πρωταθλήματος και χρησιμοποιούν εθνικές, δημοτικές, κοινοτικές ή σωματειακές αθλητικές εγκαταστάσεις, έχουν το δικαίωμα προνομιακά να συνάπτουν σύμβαση μίσθωσης με τους ιδιοκτήτες των ανωτέρω εγκαταστάσεων σε ελεύθερους και μη προοριζόμενους για άλλους αθλητικούς σκοπούς χώρους, οι οποίοι ευρίσκονται στις πιο πάνω εγκαταστάσεις, με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση των χώρων αυτών. Αν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν συμφωνούν για το ύψος του καταβαλλόμενου μισθώματος, το μίσθωμα καθορίζεται από το αρμόδιο δικαστήριο. Στις αθλητικές εγκαταστάσεις της προηγούμενης παραγράφου και των προηγούμενων εδαφίων δεν συμπεριλαμβάνεται το Ολυμπιακό Στάδιο που βρίσκεται στο Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθήνας "Σπύρος Λούης".

8. Επιτρέπεται η μετάταξη προσωπικού από κρατικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου εποπτευόμενο από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού σε άλλο κρατικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύεται από αυτή. Η μετάταξη υπαλλήλων γίνεται με αίτησή τους, εφόσον υπάρχουν κενές θέσεις για τις οποίες αυτοί έχουν τα απαιτούμενα προσόντα και χωρίς αίτησή τους, για την κάλυψη εξαιρετικών υπηρεσιακών αναγκών ή όταν υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, εφόσον έχουν τα απαιτούμενα προσόντα. Η μετάταξη γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμες των Δ.Σ. των οικείων νομικών προσώπων. Οι μετατασσόμενοι απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα και υπέχουν όλες τις υποχρεώσεις που έχει το προσωπικό του νομικού προσώπου στο οποίο μετατάσσονται.

9. Η αρμοδιότητα για το διορισμό και αντικατάσταση των μελών επιτροπών διοίκησης των υπό μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου λειτουργούντων των εθνικών γυμναστηρίων των αναφερομένων στο π.δ. 53/ 3.3.1998 ανήκει στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό.

10. Στην παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 2166/1993 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Εξαιρούνται οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, στις οποίες, λόγω του κοινωφελούς σκοπού που επιτελούν, για τη θέρμανση του νερού χρήσης και του νερού των κολυμβητικών δεξαμενών, επιτρέπεται η χρήση πετρελαίου θέρμανσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο".

Άρθρο 57 Αποκατάσταση ζημιών αθλητικών εγκαταστάσεων - Διοίκηση και διαχείριση Λιμένα - Μαρίνας Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας

1. Οι ζημιές που προκαλούνται από φιλάθλους ομάδων Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. η αθλητικών σωματείων πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την λήξη των αθλητικών συναντήσεων σε αθλητικές και λοιπές εγκαταστάσεις εντός ή εκτός των εθνικών, των δημοτικών, των κοινοτικών ή των σωματειακών γυμναστηρίων και αθλητικών κέντρων, καθώς και σε περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου ή των Δ.Ε.Κ.Ο. καταλογίζονται σε βάρος των ομάδων Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. ή αθλητικών σωματείων, οι φίλαθλοι των οποίων προκάλεσαν τα επεισόδια. Από τον Ο.Π.Α.Π. και από το ποσό των επιχορηγήσεων που δικαιούνται να λάβουν από αυτόν οι παραπάνω ομάδες, παρακρατείται ποσό ανάλογο των ζημιών, το οποίο αποδίδεται στον ζημιωθέντα, βάσει των προσκομιζόμενων από αυτόν τιμολογίων πληρωμής, για αποκατάσταση των ζημιών, αφού προηγηθεί έκθεση πιστοποίησης του Ελεγκτικού Συμβουλίου του άρθρου 52 του παρόντος νόμου.

2. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία "Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας" (Σ.Ε.Φ.) έχει την ευθύνη διοίκησης και διαχείρισης των λιμένων - μαρίνων που βρίσκονται ή δημιουργούνται στα όρια των αθλητικών του εγκαταστάσεων. Για τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τα σκάφη και την από αυτά χρήση των εγκαταστάσεων, το Σ.Ε.Φ. εισπράττει από τους υπόχρεους δικαιώματα και τέλη λιμενισμού, προσόρμισης, παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, ύδρευσης και λοιπών εξυπηρετήσεων, να οποία μπορεί να διακρίνονται ανά κατηγορία σκάφους.

Άρθρο 58 Ανάπτυξη σχολικού αθλητισμού και σύνδεσή του με σωματειακό

Η ανάπτυξη του σχολικού αθλητισμού και η σύνδεσή του με το σωματειακό αθλητισμό αποτελεί βασική αθλητική προτεραιότητα για το Κράτος. Προς το σκοπό αυτόν, μέσα σε οκτώ (8) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος, με κοινή απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού συνιστάται Εθνική Επιτροπή Σχολικού Αθλητισμού και Ολυμπιακής Παιδείας. Η επιτροπή αυτή έχει γνωμοδοτικό και συντονιστικό χαρακτήρα και λειτουργεί στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στην επιτροπή συμμετέχουν εκπρόσωποι του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, της Γ.Γ.Α., της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων και άλλων φορέων που θα ορίζονται με την παραπάνω απόφαση. Στην ίδια απόφαση καθορίζονται όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και τη λειτουργία της Επιτροπής, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

ΤΜΗΜΑ Β΄

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ

Άρθρο 59 Καθορισμός κλάδων άθλησης για αθλητές με αμοιβή

1. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, μπορεί να καθορίζεται ο κλάδος άθλησης και οι κατηγορίες των αγώνων πρωταθλημάτων του, στη διεξαγωγή των οποίων επιτρέπεται η συμμετοχή αθλητών με αμοιβή.
2. Για την έκδοση της πιο πάνω απόφασης λαμβάνονται υπόψη οικονομικά στοιχεία βιωσιμότητας του κλάδου άθλησης, ο βαθμός και οι δυνατότητες ανάπτυξής του.

Άρθρο 60 Ίδρυση και λειτουργία τμημάτων αμειβομένων αθλητών

1. Για την ίδρυση τμήματος αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) από αθλητικό σωματείο απαιτείται:

α) απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών του σωματείου, που λαμβάνεται με την παρουσία του μισού τουλάχιστον των μελών και με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων,

β) έκθεση του διοικητικού συμβουλίου του σωματείου περί βιωσιμότητας του Τ.Α.Α.,

γ) ειδική αναγνώριση από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, ύστερα από έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης της γενικής συνέλευσης και εκτίμηση της βιωσιμότητας του υπό ίδρυση Τ.Α.Α..

2. Τα Τ.Α.Α. έχουν οικονομική και διαχειριστική αυτοτέλεια σε σχέση με τα λοιπά ερασιτεχνικά τμήματα του αθλητικού σωματείου. Τηρούν ίδια βιβλία πρακτικών για τις αποφάσεις της διοίκησης, ίδιο λογιστικό βιβλίο Γ' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και καταρτίζουν ίδιο προϋπολογισμό και ισολογισμό, που δημοσιεύεται για λόγους εξασφάλισης δημοσιότητας σύμφωνα με όσα ορίζονται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 "περί Ανωνύμων Εταιρειών", όπως εκάστοτε ισχύει το οικονομικό έτος των Τ.Α.Α. αρχίζει την 1η Ιουλίου και λήγει την 30ή Ιουνίου του επόμενου έτους.

3. Με απόφαση του Δ.Σ. του σωματείου, η οποία εγκρίνεται από τη γενική του συνέλευση, διορίζεται επιτροπή διοίκησης και διαχείρισης του Τ.Α.Α., που αποτελείται από τρία (3) ή πέντε (5) μέλη. Με την ίδια απόφαση του Δ.Σ. καθορίζονται οι διοικητικές και διαχειριστικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στην παραπάνω επιτροπή.

4. Το αθλητικό σωματείο δεν επιτρέπεται να διαθέτει τις επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού προς αυτό για τις ανάγκες του Τ.Α.Α.. Σε αντίθετη περίπτωση αποκλείεται της επιχορήγησης.

5. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν επιτρέπεται επιχορήγηση οποιασδήποτε μορφής σε Τ.Α.Α. από τη Γ.Γ.Α..

6. Η διατήρηση Τ.Α.Α. από αθλητικό σωματείο επιτρέπεται, μόνο εφόσον το σωματείο διατηρεί συγχρόνως δύο (2) τουλάχιστον ομάδες ερασιτεχνών αθλητών (παίδων - κορασίδων, εφήβων - νεανίδων) στον αντίστοιχο κλάδο άθλησης, οι οποίες συμμετέχουν ενεργά στα αγωνιστικά προγράμματα της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Η παραβίαση της υποχρέωσης του προηγούμενου εδαφίου συνεπάγεται την ανάκληση από τη Γ.Γ.Α. της ειδικής αναγνώρισης της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 61 Ανάλυση δαπανών τμημάτων αμειβομένων αθλητών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα

1. Με απόφαση του Δ.Σ. των αθλητικών σωματείων που διατηρούν ή ιδρύουν Τ.Α.Α., που εγκρίνει η γενική συνέλευση αυτών, μπορεί να ανατίθεται με έγγραφη σύμβαση σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα αυτών η υποχρέωση κάλυψης του συνόλου ή μέρους των δαπανών, που απαιτούνται για τη λειτουργία και τη συντήρηση του Τ.Α.Α..
2. Με τη σύμβαση καθορίζονται η χρονική της διάρκεια, οι ειδικότερες οικονομικές σχέσεις των συμβαλλομένων, ο βαθμός συμμετοχής του αναλαμβάνοντα τις δαπάνες φυσικού ή νομικού προσώπου ή ομάδας αυτών στη διοικητική οργάνωση και λειτουργία του Τ.Α.Α., καθώς και στη διαχειριστική λειτουργία του. Επίσης, καθορίζονται οι αμοιβαίες υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των συμβαλλομένων και κάθε άλλο συναφές θέμα.
3. Η ευθύνη της διοίκησης του Τ.Α.Α. ανήκει στα αναφερόμενα στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου πρόσωπα, εκτός αν υπάρξει αντίθετη συμφωνία.
4. Αντίγραφο της κατά το παρόν σύμβασης κατατίθεται στην οικεία αθλητική ομοσπονδία και στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Σε αντίθετη περίπτωση το αθλητικό σωματείο δεν δικαιούται κρατική επιχορήγηση.

Άρθρο 62 Συγκρότηση ολομέλειας σωματείων

1. Τα σωματεία που ιδρύουν Τ.Α.Α. συγκροτούν κατά κατηγορία πρωταθλήματος και μέσα στους κόλπους της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ολομέλεια, με θητεία ενός (1) έτους, η οποία έχει τις εξής αρμοδιότητες:
 - α) την εισήγηση προς το Δ.Σ. της ομοσπονδίας για θέματα που αφορούν τη διοίκηση και τη διαχείριση του οικείου πρωταθλήματος,
 - β) τη διαπραγμάτευση με τους αθλητές για τον καθορισμό των όρων της σύμβασης παροχής υπηρεσιών αυτών,
 - γ) κάθε άλλη αρμοδιότητα που ανατίθεται σε αυτή από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.
2. Κάθε Τ.Α.Α. εκπροσωπείται στην ολομέλεια με έναν αντιπρόσωπό του. ο οποίος πρέπει να είναι μέλος της επιτροπής διοίκησης και διαχείρισης του Τ.Α.Α..
3. Η ολομέλεια συγκροτείται σε σώμα με απόφαση των μελών της, εκλέγοντας προεδρείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Άρθρο 63 Καθορισμός κλάδων άθλησης για επαγγελματίες αθλητές

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, μετά από εισηγήσεις της οικείας ολομέλειας των σωματείων που διατηρούν τμήμα αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, μπορεί να ορίζεται ότι τα τμήματα αμειβομένων αθλητών συγκεκριμένου κλάδου άθλησης μπορεί να μετατρέπονται ως αθλητικές ανώνυμες εταιρείες (Α.Α.Ε.), για την ίδρυση, την οργάνωση και τη λειτουργία των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 "περί Ανωνύμων Εταιρειών", όπως εκάστοτε ισχύει, καθώς και οι διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων. Στις εισηγήσεις αυτές περιλαμβάνονται υποχρεωτικά οικονομικοτεχνικά στοιχεία βιωσιμότητας του συγκεκριμένου κλάδου άθλησης.

Άρθρο 64 Σύσταση - Νομική μορφή αθλητικής ανώνυμης εταιρείας

1. Σύσταση αθλητικής ανώνυμης εταιρείας επιτρέπεται μόνο με τη μετατροπή του Τ.Α.Α.. Σε περίπτωση μη υπάρξεως Τ.Α.Α., λόγω λειτουργίας στο οικείο άθλημα ανωνύμων αθλητικών εταιρειών, επιτρέπεται η σύσταση Α.Α.Ε. με τη μετατροπή του τμήματος ερασιτεχνών αθλητών του αθλητικού σωματείου.
2. Η εταιρεία που συνιστάται υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αθλητικού σωματείου που προκύπτουν κατά περίπτωση από τη δραστηριότητα του Τ.Α.Α. ή του τμήματος ερασιτεχνών αθλητών. Κατά τα λοιπά δεν επηρεάζεται η μορφή και η λειτουργία του αθλητικού σωματείου, το οποίο διατηρεί τα υπόλοιπα αθλητικά του τμήματα, συμπεριλαμβανομένου και του αντίστοιχου ερασιτεχνικού τμήματος.
3. Για τη σύσταση εταιρείας απαιτείται απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών του σωματείου, η οποία λαμβάνεται με την παρουσία του μισού τουλάχιστον των μελών του και την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση έλλειψης απαρτίας, η γενική συνέλευση επαναλαμβάνεται μέσα σε οκτώ (8) ημέρες και αρκεί η παρουσία των δύο πέμπτων (2/5) των μελών του σωματείου. Στην πιο πάνω απόφαση της γενικής συνέλευσης ορίζεται και προσωρινή επιτροπή στην οποία παρέχεται η εξουσιοδότηση να προχωρήσει στη διαδικασία ίδρυσης της εταιρείας, σύμφωνα με την ισχύουσα εκάστοτε νομοθεσία.
4. Η αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο προσωρινή επιτροπή αποτελείται από πέντε (5) τουλάχιστον μέλη και έχει υποχρέωση να μεριμνήσει ιδίως:

α) για την τήρηση των διατυπώσεων που επιβάλλονται κατά την ίδρυση της εταιρείας,

β) για την πιστοποίηση καταβολής του κεφαλαίου της,

γ) για τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της προκειμένου να εκλεγεί νέο Δ.Σ. μέσα σε χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την έγκριση του καταστατικού της και

δ) για τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της προκειμένου να προβεί σε τυχόν τροποποίηση του περί μετοχικού κεφαλαίου άρθρου του καταστατικού της εταιρείας σε περίπτωση καταβολής μέρους του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου, μέσα σε χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την έγκριση του καταστατικού της.

Άρθρο 65 Σκοπός αθλητικών ανωνύμων εταιρειών

1. Σκοπός της Α.Α.Ε. που ιδρύεται είναι η δημιουργία, η οργάνωση και η διοίκηση επαγγελματικής αθλητικής ομάδας, η οργάνωση επίσημων ή φιλικών αθλητικών αγώνων επαγγελματικού χαρακτήρα της ομάδας αυτής και η συμμετοχή της σε κάθε είδους αγώνες, η οργάνωση εκδηλώσεων που αφορούν το άθλημα, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τους ισχύοντες εκάστοτε κανονισμούς, τους σκοπούς και τις αποφάσεις του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, καθώς και η εν γένει διαχείριση οποιωνδήποτε θεμάτων αφορούν τη δραστηριότητά της αυτή.
2. Το καταστατικό της εταιρείας πρέπει να περιέχει με ποινή ακυρότητας, ρητό όρο ότι αποδέχεται ανεπιφύλακτα το καταστατικό, τους κανονισμούς και τις αποφάσεις των υπερκείμενων αθλητικών αρχών που αφορούν αγωνιστικά θέματα, καθώς και των λοιπών αρμόδιων αρχών ή οργάνων.

Άρθρο 66 Επωνυμία - Έδρα - Σήμα

1. Στην επωνυμία της εταιρείας αναφέρεται υποχρεωτικό ως πρώτο συνθετικό η επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, ο κλάδος άθλησης, καθώς και οι λέξεις "Ανώνυμη Εταιρεία".
2. Η εταιρεία χρησιμοποιεί υποχρεωτικά ως σήμα της το έμβλημα του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου και τα διακριτικά γνωρίσματα της εμφάνισής του για τους αγώνες της ομάδας της. Η εταιρεία έχει το δικαίωμα για τη με οποιονδήποτε τρόπο χρήση του σήματος και του διακριτικού τίτλου του σωματείου. Η χρήση αυτή δεν περιορίζει τα δικαιώματα του σωματείου στον τίτλο, στο έμβλημα, στο σήμα και στα διακριτικά εμφάνισης, που εξακολουθούν να ανήκουν στο σωματείο και χρησιμοποιούνται ελεύθερα από αυτό σε όλα τα τμήματά του.

3. Η έδρα της εταιρείας πρέπει να συμπίπτει κατά την ίδρυσή της με την έδρα του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου. Μεταγενέστερη μεταβολή της έδρας του σωματείου δεν συνεπάγεται αυτοδικαίως μεταβολή της έδρας της εταιρείας.

Άρθρο 67 Απαγόρευση εισφοράς αθλητικών εγκαταστάσεων

1. Απαγορεύεται η εισφορά από το αθλητικό σωματείο της χρήσης των αθλητικών του εγκαταστάσεων στην εταιρεία, ως εισφορά σε είδος στο μετοχικό της κεφάλαιο. Το ιδρυτικό της εταιρείας αθλητικό σωματείο υποχρεούται να παραχωρεί σε αυτή, στην περίπτωση που το ζητήσει, τις αθλητικές του εγκαταστάσεις για την κάλυψη των αναγκών συμμετοχής της ομάδας της σε επίσημες ή φιλικές διοργανώσεις, καθώς και όλων των αναγκών προπόνησης και προετοιμασίας των αθλητών της έναντι ανταλλάγματος, με ποσό που ισούται με το εκάστοτε ισχύον ποσοστό μισθώματος για τη χρήση των εθνικών γυμναστηρίων. Κατά τα λοιπά, η χρήση και η εκμετάλλευση των αθλητικών εγκαταστάσεων ανήκει στο ιδρυτικό αθλητικό σωματείο, με την επιφύλαξη του άρθρου 56 του παρόντος νόμου.

2. Η διάρκεια της κατά την προηγούμενη παράγραφο μίσθωσης πρέπει να καλύπτει πλήρως τη διάρκεια μιας ή περισσότερων αγωνιστικών περιόδων. Η μίσθωση πρέπει να γνωστοποιείται στη διοργανώτρια αρχή του οικείου πρωταθλήματος τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου.

Άρθρο 68 Μετοχικό κεφάλαιο

1. Το ύψος του κεφαλαίου των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών ορίζεται από τη γενική συνέλευση των μελών του αθλητικού σωματείου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 του παρόντος νόμου και δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερο του ελαχίστου ορίου, το οποίο ορίζεται από τις ειδικές διατάξεις του παρόντος νόμου και από το προεδρικό διάταγμα του άρθρου 63 του παρόντος νόμου. Οι μετοχές στις οποίες διαιρείται το μετοχικό κεφάλαιο των Α.Α.Ε. είναι ονομαστικές και έχουν ίση αξία, η οποία ορίζεται στο καταστατικό της κάθε εταιρείας και η οποία δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερη του ποσού των δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών κατά μετοχή.

2. Το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας κατά τη σύστασή της, με μόνη εξαίρεση το προβλεπόμενο στο άρθρο 71 παρ. 1 του παρόντος νόμου ποσοστό, καταβάλλεται σε μετρητά σύμφωνα με τα οριζόμενα παρακάτω στις παραγράφους 3 έως και 7 του παρόντος άρθρου. Η καταβολή του κεφαλαίου γίνεται υποχρεωτικά με κατάθεση σε λογαριασμό της εταιρείας που τηρείται σε οποιαδήποτε τράπεζα η οποία λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα. Δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε ανάληψη ποσού μέχρι την καταβολή του συνόλου του μετοχικού κεφαλαίου. Σε περίπτωση μη κάλυψης και μετά από δημόσια εγγραφή του ελάχιστου μετοχικού κεφαλαίου και παρερχομένης άπρακτης της προθεσμίας που έχει ορισθεί, τα ποσά επιστρέφονται στους καταθέτες με μέριμνα της προσωρινής επιτροπής.

3. Για την κάλυψη του μετοχικού κεφαλαίου κατά τη σύσταση της εταιρείας, με την επιφύλαξη των περιορισμών που τίθενται στο επόμενο άρθρο, για την απόκτηση μετοχών, σειρά προτεραιότητας έχουν τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα ή ομάδα αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 61 παρ. 1 του παρόντος νόμου, οι συμβάσεις των οποίων είναι σε ισχύ κατά το χρόνο λήψης της σχετικής απόφασης της γενικής συνέλευσης των μελών του σωματείου για τη μετατροπή του Τ.Α.Α. σε Α.Α.Ε. Εφόσον αυτά δεν υπάρχουν ή δεν το ασκήσουν ή εφόσον δεν υπάρχει Τ.Α.Α., σειρά προτεραιότητας έχουν τα μέλη του ιδρυτικού της εταιρείας σωματείου.

4. Η προσωρινή επιτροπή της Α.Α.Ε., η οποία ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 του παρόντος νόμου, υποχρεούται, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την απόφαση του Γ.Σ., να καλέσει με έγγραφη πρόσκληση το παραπάνω φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή την ομάδα αυτών, με το οποίο το ιδρυτικό σωματείο έχει καταρτίσει την προβλεπόμενη στο άρθρο 61 του παρόντος νόμου σύμβαση, προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμα, που του παρέχεται κατά τα ανωτέρω και που δικαιούται να το ασκήσει μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την περιέλευση σε αυτό της έγγραφης πρόσκλησης, καταβάλλοντας ταυτόχρονα ολοσχερώς σε μετρητά την αξία των μετοχών τις οποίες επιθυμεί να αναλάβει καθένα από αυτά.

5. Σε περίπτωση κατά την οποία το παραπάνω πρόσωπο δεν ασκήσει εν όλω ή εν μέρει το παραπάνω δικαίωμα, η προσωρινή επιτροπή της Α.Α.Ε. υποχρεούται μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, που αρχίζει από τη λήξη της προηγούμενης προθεσμίας, να καλέσει με πρόσκληση τα μέλη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, προκειμένου να ασκήσουν το δικαίωμά τους για το σύνολο ή το εναπομείναν μέρος του μετοχικού κεφαλαίου σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη δημοσίευση της πρόσκλησης, δηλώνοντας τον αριθμό των μετοχών, καταβάλλοντας ταυτόχρονα ολοσχερώς σε μετρητά την αξία των μετοχών τις οποίες επιθυμεί να αναλάβει καθένα από αυτά. Η πρόσκληση δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες που εκδίδονται στην Αθήνα και, κατά την κρίση της προσωρινής επιτροπής, έχουν ευρύτερη κυκλοφορία σε όλη τη χώρα, οι οποίες επιλέγονται από τις εφημερίδες του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957 (ΦΕΚ 184 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει, και σε μια τοπική ημερήσια ή εβδομαδιαία εφημερίδα που εκδίδεται στην περιοχή της έδρας του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, εφόσον η έδρα του είναι εκτός του Νομού Αττικής. Σε περίπτωση υπερκάλυψης του μετοχικού κεφαλαίου από τα μέλη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, οι μετοχές διανέμονται στα μέλη που εγγράφηκαν ανάλογα διανέμονται στα μέλη που εγγράφηκαν ανάλογα με το ποσό που κατέβαλε καθένα από αυτά, το δε πλεονάζον κεφάλαιο επιστρέφεται στα μέλη που το κατέβαλαν.

6. Εάν και τα μέλη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου δεν ασκήσουν εν όλω ή εν μέρει το παραπάνω δικαίωμα, η προσωρινή επιτροπή της Α.Α.Ε. υποχρεούται, μέσα σε προθεσμία

δέκα (10) ημερών, που αρχίζει από τη λήξη της προηγούμενης προθεσμίας, να απευθυνθεί προς το κοινό για την κάλυψη με δημόσια εγγραφή του υπολειπόμενου μέρους του μετοχικού κεφαλαίου, με ταυτόχρονη καταβολή ολοσχερώς σε μετρητά της αξίας των μετοχών. Η προθεσμία για την κάλυψη του μετοχικού κεφαλαίου στην περίπτωση αυτήν είναι δεκαπέντε (15) ημέρες από τη δημοσίευση της σχετικής πρόσκλησης, σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 5 εδάφιο β' του παρόντος. Για τη με δημόσια εγγραφή κάλυψη κατά τα ανωτέρω του μετοχικού κεφαλαίου, απαιτείται άδεια της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και δεν υπάρχει υποχρέωση εισαγωγής των μετοχών στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

7. Εάν, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής, παραμένει ακάλυπτο μέρος του μετοχικού κεφαλαίου, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο υποχρεούται να το αναλάβει μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με ταυτόχρονη καταβολή της αξίας των μετοχών ολοσχερώς σε μετρητά. Η υποχρέωση ανάληψης από το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο του ακάλυπτου μέρους του μετοχικού κεφαλαίου τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο διατηρεί σε λειτουργία και μετά τη σύσταση της Α.Α.Ε. και άλλα αθλητικά τμήματα και ισχύει μόνο στην περίπτωση που δεν έχει καλυφθεί το ελάχιστο κεφάλαιο το οποίο προβλέπεται στην παρ. 1 του παρόντος, διαφορετικά ακολουθεί, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες, από τη λήξη της αναφερόμενης στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 δεκαπενθήμερης προθεσμίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, η σύγκληση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της Α.Α.Ε. για την τροποποίηση του περί μετοχικού κεφαλαίου άρθρου του καταστατικού της εταιρείας και την προσαρμογή του στο ύψος του ποσού που πραγματικά καταβλήθηκε.

8. Εάν το σωματείο δεν έχει συμβληθεί με φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα αυτών κατά τη διαδικασία του άρθρου 61 του παρόντος νόμου ή δεν υφίσταται Τ.Α.Α., το πρώτο στάδιο της παραπάνω διαδικασίας που προβλέπεται στην παρ. 4 του παρόντος παραλείπεται.

9. Σε περίπτωση κατά την οποία η προσωρινή επιτροπή της Α.Α.Ε. δεν τηρήσει την πιο πάνω διαδικασία και τις προβλεπόμενες προθεσμίες, η ομάδα της εταιρείας αποβάλλεται από το πρωτάθλημα και υποβιβάζεται στην τελευταία θέση της αμέσως κατώτερης κατηγορίας, καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου από την προκήρυξη του πρωταθλήματος αριθμού αγωνιζόμενων ομάδων. Τη διαπιστωτική πράξη εκδίδει το Δ.Σ. του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου, ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου.

10. Οι μετοχές που αποκτώνται με την άσκηση του δικαιώματος προτίμησης από το συνδεδεμένο με τη σύμβαση του άρθρου 61 του παρόντος νόμου φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα αυτών, καθώς και από τα μέλη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, είναι αμεταβίβαστες για μια τριετία.

11. Η ίδρυση Α.Α.Ε. συντελείται υποχρεωτικά το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος.

12. Σε κάθε περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, τηρούνται οι σχετικές διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει.

13. Οι Α.Α.Ε. μπορούν να αυξήσουν το μετοχικό τους κεφάλαιο με κεφαλαιοποίηση οποιαδήποτε οφειλής τους προς μετόχους ή τρίτους, πάντοτε ύστερα από σύμφωνη γνώμη αυτών. Προς τούτο απαιτείται απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της Α.Α.Ε., που λαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 3 και 4 και 31 παρ. 2 του κ.ν. 2190/1920. Οι εκδιδόμενες μετοχές χορηγούνται στους δικαιούχους των κεφαλαιοποιούμενων οφειλών. Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 71 του παρόντος ισχύει αναλόγως.

Άρθρο 69 Μέτοχοι - Περιορισμοί στην απόκτηση μετοχών

1. Μέτοχοι των εταιρειών μπορούν να είναι μόνο φυσικά πρόσωπα, ελληνικής ιθαγένειας ή ομογενείς, φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις ισχύουσες εκάστοτε διατάξεις, καθώς και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή οργανισμοί ή εταιρείες στο κεφάλαιο των οποίων η ξένη συμμετοχή δεν υπερβαίνει το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και τα μέλη τους έχουν απολύτως γνωστή ταυτότητα. Με τα φυσικά πρόσωπα ελληνικής υπηκοότητας και τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου εξομοιώνονται τα φυσικά πρόσωπα με ιθαγένεια Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, με τους περιορισμούς του προηγούμενου εδαφίου, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους σε ένα από τα κράτη αυτά.

2. Απαγορεύεται και είναι απολύτως άκυρη η απόκτηση μετοχών Α.Α.Ε. από αθλητές, προπονητές, διαιτητές, παρατηρητές διαιτησίας του αντίστοιχου κατά περίπτωση αθλήματος, εφόσον είναι σε ενεργό δράση, καθώς επίσης και από συζύγους των προσώπων αυτών και συγγενείς τους πρώτου βαθμού. Επίσης απαγορεύεται και είναι απολύτως άκυρη η απόκτηση μετοχών Α.Α.Ε. από άλλη εταιρεία του ίδιου αθλήματος ή από μετόχους της τελευταίας, από το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο άλλης Α.Α.Ε. - ή από μέλη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου άλλης αθλητικής εταιρείας. Η απαγόρευση αυτή ισχύει επίσης για όσους διατηρούν πρακτορεία προγνωστικών αγώνων κάθε είδους, καθώς και για τους συζύγους, τα τέκνα και τους γονείς τους, αλλά μόνο για εταιρείες του αθλήματος, οι αγώνες του οποίου περιλαμβάνονται στα δελτία προγνωστικών αγώνων που διακινεί το πρακτορείο.

3. Απαγορεύεται η παροχή, με το καταστατικό Α.Α.Ε., οποιουδήποτε προνομίου σε μετοχές της, πλην του προνομίου που προβλέπει το άρθρο 71 του παρόντος νόμου για τις αναφερόμενες σε αυτό μετοχές.

4. Η μεταβίβαση μετοχών της εταιρείας γνωστοποιείται από αυτήν στον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο, μέσα σε ένα (1) μήνα από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης και την εγγραφή αυτής στο ειδικό βιβλίο της εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 8β παρ. 1 του κ.ν. 2190/1920 και την ισχύουσα γενικότερα νομοθεσία.

Άρθρο 70 Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας σε περίπτωση ανόδου της σε ανώτερη κατηγορία πρωταθλήματος

1. Σε περίπτωση ανόδου της ομάδας Α.Α.Ε. σε ανώτερη κατηγορία, η εταιρεία έχει υποχρέωση να αυξήσει το μετοχικό της κεφάλαιο τουλάχιστον μέχρι το ελάχιστο όριο που τίθεται για την κατηγορία αυτήν. Η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου πρέπει να έχει ολοκληρωθεί και η αξία των μετοχών να έχει καταβληθεί το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος.

2. Η παράβαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου συνεπάγεται την αποβολή της ομάδας εταιρείας από το πρωτάθλημα και τον υποβιβασμό της στην αμέσως κατώτερη κατηγορία, καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου από την προκήρυξη του πρωταθλήματος αριθμού αγωνιζόμενων ομάδων. Τη διαπιστωτική πράξη εκδίδει το Δ.Σ. του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου, ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου

Άρθρο 71 Εισφορά σε είδος - Πάγιο μέρος

1. Η κατά το άρθρο 66 του παρόντος νόμου χρήση της επωνυμίας και των λοιπών διακριτικών γνωρισμάτων του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, ως στοιχείου της επωνυμίας της Α.Α.Ε., θεωρείται αυτοδίκαιη, με τη σύσταση της εταιρείας, εισφορά σε είδος και αντιπροσωπεύει το δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου της. Η εισφορά αυτή τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο διατηρεί σε λειτουργία και μετά τη σύσταση της Α.Α.Ε. και άλλα αθλητικά τμήματα. Υπό την προϋπόθεση αυτήν εκδίδονται στην επωνυμία του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου και παραδίδονται στο νόμιμο εκπρόσωπό του ονομαστικές μετοχές που αντιπροσωπεύουν το δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας και οι οποίες είναι προνομιούχες με δικαίωμα ψήφου με τα αναφερόμενα κατωτέρω προνόμια και αμεταβίβαστες.

2. Σε περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του μετοχικού κεφαλαίου που θα προέλθει από την αύξηση αυτήν θεωρείται ότι καλύπτει αυτοδικαίως το ιδρυτικό της εταιρείας αθλητικό σωματείο, στο οποίο και παραδίδονται ονομαστικές μετοχές που αντιπροσωπεύουν το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της αύξησης του κεφαλαίου, ως αντάλλαγμα για την, κατά την παρ. 1 του παρόντος, εισφορά του. Η αξία των μετοχών, που εκδίδονται κατά τα ανωτέρω στην επωνυμία του σωματείου, καταβάλλεται από τους εγγραφόμενους, για την κάλυψη του κεφαλαίου της αύξησης, μετόχους, κατά το λόγο του αριθμού των αποκτώμενων από καθένα από αυτούς μετοχών ταυτόχρονα με την καταβολή της αξίας των μετοχών αυτών.

3. Οι αναφερόμενες στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου μετοχές είναι προνομιούχες, κατά την έννοια του εδαφ. β. της παρ. 1 και της παρ. 2 του άρθρου 3 του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει.

Ειδικότερα τα προνόμια αυτό συνίστανται:

α) στην απόληψη προ των κοινών μετοχών του κατά το άρθρο 45 του κ.ν. 2190/1920 πρώτου μερίσματος και στην προνομιακή απόδοση του αναλογούντος στους κατόχους προνομιούχων μετοχών κεφαλαίου από το προϊόν της εκκαθάρισης εταιρικής περιουσίας και

β) στην απόληψη από το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο σταθερού ποσοστού δέκα τοις εκατό (10%) των καθαρών κατά χρήση εισπράξεων της εταιρείας από αγώνες. Ως καθαρές εισπράξεις νοούνται οι πραγματοποιούμενες στους κάθε φύσεως αγώνες της εταιρείας, όπως αυτές προκύπτουν από το οικείο φύλλο εκκαθάρισης και ύστερα από έλεγχο της διοργανώτριας. Αν τα διανεμόμενα κέρδη της εταιρείας σε ορισμένη εταιρική χρήση είναι τόσα, ώστε το συνολικώς καταβλητέο μέρισμα στο ιδρυτικό αθλητικό σωματείο να υπερβαίνει το προαναφερόμενο πάγιο μέρισμα, τότε το σωματείο έχει δικαίωμα στη διαφορά.

4. Για τα αποκτώμενα κατά την προηγούμενη παράγραφο μερίσματα το αθλητικό σωματείο απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος.

Άρθρο 72 Αποθεματικό

1. Το ποσό που αφαιρείται κατά εταιρική χρήση, από τα καθαρά κέρδη της εταιρείας, για τη δημιουργία τακτικού αποθεματικού ανέρχεται τουλάχιστον σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) των κερδών. Η υποχρέωση για τη δημιουργία αυτού του αποθεματικού υφίσταται ανεξάρτητα του ύψους του αποθεματικού σε σχέση με το κεφάλαιο της εταιρείας.

2. Τα ποσά που εισπράττονται από την εταιρεία λόγω μεταγραφής αθλητών της απαγορεύεται να διανεμηθούν μεταξύ των μετόχων πριν εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτής προς τους εργαζόμενους ή τρίτους.

Άρθρο 73 Υποκατάσταση των εταιρειών στις υποχρεώσεις και στα δικαιώματα των αθλητικών σωματείων

1. Κάθε εταιρεία με την ίδρυσή της, και χωρίς άλλη οποιαδήποτε διατύπωση, υποκαθίσταται σε όλα τα ενοχικά δικαιώματα, καθώς και τις ενοχικές υποχρεώσεις, του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, οι οποίες είτε είχαν αναληφθεί είτε δημιουργήθηκαν από τη δραστηριότητα του Τ.Α.Α. ή από άλλο έγγραφο και προκύπτουν από τα επίσημα βιβλία του αθλητικού σωματείου ή Τ.Α.Α. προς το Δημόσιο, κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και προς οποιονδήποτε τρίτο. Δεν περιλαμβάνονται στην υποκατάσταση οι ενοχικές υποχρεώσεις που αφορούν τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων.
2. Εκκρεμείς δίκες στα προαναφερόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις συνεχίζονται επ' ονόματι της εταιρείας, η οποία νομιμοποιείται ενεργητικά και παθητικά, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή της δίκης.
3. Σε περίπτωση που το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας, όπως προσδιορίζονται στον ισολογισμό της, γίνει κατώτερο από το μισό (1/2) του μετοχικού κεφαλαίου της, το Δ.Σ. υποχρεούται να συγκαλέσει τη γενική συνέλευση μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη λήξη της χρήσης, προκειμένου αυτή να αποφασίσει τη λύση της εταιρείας ή την υιοθέτηση άλλου μέτρου.

Άρθρο 74 Διοικητικό Συμβούλιο - Εταιρική χρήση

1. Το ιδρυτικό της εταιρείας αθλητικό σωματείο έχει δικαίωμα διορισμού ενός (1) μέλους στο Δ.Σ. της εταιρείας. Το δικαίωμα αυτό πρέπει να προβλέπεται υποχρεωτικά στο καταστατικό της Α.Α.Ε. και τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο διατηρεί σε λειτουργία και μετά τη σύσταση της Α.Α.Ε. και άλλα αθλητικά τμήματα. Για τη διαμόρφωση της σχετικής καταστατικής ρήτρας αρκούν τα προβλεπόμενα από τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 18 του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει.
2. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλος Δ.Σ. αθλητικής ανώνυμης εταιρείας πρόσωπο στο οποίο έχει επιβληθεί τελεσίδικα οποιασδήποτε μορφής πειθαρχική ποινή, πλην αυτής της επίπληξης, δύο (2) τουλάχιστον φορές μέσα σε δύο (2) συνεχή έτη και με συνολική ποινή τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών, για οποιαδήποτε παράβαση του παρόντος νόμου ή της αθλητικής γενικά νομοθεσίας. Το κώλυμα της παρούσας παραγράφου ισχύει κάθε φορά για μια πλήρη τριετία από την επιβολή της δεύτερης ποινής. Σε περίπτωση ποινής έκπτωσης από το εταιρικό αξίωμα, το κώλυμα αρχίζει μετά την έκτιση της ποινής.

3. Η κατά το καταστατικό της εταιρείας θητεία των μελών του Δ.Σ. δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα έξι (6) έτη. Τα μέλη του Δ.Σ. είναι επανεκλέξιμα και ελευθέρως ανακλητά.
4. Η χρήση της εταιρείας αρχίζει την 1η Ιουλίου κάθε έτους και λήγει την 30ή Ιουνίου του επόμενου έτους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του άρθρου 63 του παρόντος νόμου. Ειδικά η πρώτη, μετά τη σύσταση της εταιρείας, χρήση διαρκεί έως το τέλος της επόμενης, του χρόνου ίδρυσης, χρήσης.

Άρθρο 75 Εποπτεία - Έλεγχος

1. Οι Α.Α.Ε. εποπτεύονται:

α) από τον Υπουργό Ανάπτυξης ως προς τη σύσταση, την τροποποίηση του καταστατικού τους και τη λειτουργία τους,

β) από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό για τα λοιπά θέματα που προβλέπονται στον παρόντα νόμο.

2. Το μητρώο των Α.Α.Ε. τηρείται στην αρμόδια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, σύμφωνα με το άρθρο 7β. παρ. 8 του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει.

3. Ο τακτικός έλεγχος και ο κατά το άρθρο 40 και επόμενα του κ.ν. 2190/1920 έλεγχος των ανωνύμων εταιρειών ασκείται, όταν πρόκειται για Α.Α.Ε., από έναν (1) τουλάχιστον ορκωτό ελεγκτή, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία. Σχετική πρόβλεψη διαλαμβάνεται υποχρεωτικά στο καταστατικό κάθε εταιρείας.

Άρθρο 76 Αποτίμηση αξίας αθλητών

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 47 και 48 παρ. 1 περ. γ' του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει, στο σύνολο των ιδίων κεφαλαίων των Α.Α.Ε. συνυπολογίζεται κατ' εξαίρεση και η αξία των αθλητών της. Η αποτίμηση της αξίας των αθλητών διενεργείται ανά χρήση και εντός τριών (3) μηνών από τη λήξη της, από πενταμελή επιτροπή με θητεία διάρκειας τριών (3) ετών, συγκροτούμενη με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η επιτροπή αποτελείται από δύο (2) πτυχιούχους νομικής κατεύθυνσης (νομικού τμήματος) και τρεις (3) κατόχους άδειας άσκησης οικονομολογικού επαγγέλματος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 475/1991 (ΦΕΚ 176 Α.). Με την παραπάνω απόφαση ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη σύνθεση, την οργάνωση, τη λειτουργία και την αποζημίωση των μελών της επιτροπής. Η δαπάνη της αποζημίωσης βαρύνει τους επαγγελματικούς συνδέσμους.

2. Τα κριτήρια τα οποία λαμβάνονται υπόψη, για τον προσδιορισμό της αξίας των αθλητών, είναι τα ποσά που αναγράφονται στο συμβόλαιο υπέρ του αθλητή και υπέρ της Α.Α.Ε. ή του αθλητικού σωματείου από όπου προήλθε, η διάρκεια του συμβολαίου, η ηλικία του αθλητή, ο αριθμός συμμετοχών στους επίσημους αγώνες της ομάδας του, ο αριθμός συμμετοχών του στους αγώνες των εθνικών ομάδων ανδρών, ελπίδων και νέων, η πειθαρχική του κατάσταση και τα ποσά των νόμιμων αποδοχών του κατά την τελευταία διετία από την Α.Α.Ε. στην οποία ανήκει. Ο συντελεστής βαρύτητας κάθε κριτηρίου καθορίζεται με άλλη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ύστερα από πρόταση της επιτροπής της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και γνώμη των οικείων επαγγελματικών συνδέσμων.

3. Η αξία των αθλητών που προκύπτει από την αποτίμηση αυτών κατά τα ανωτέρω αναφέρεται ως πρόσθετη σημείωση στον ισολογισμό της εταιρείας, χωρίς να γίνεται αναμόρφωση της αξίας αυτών στα λογιστικά της βιβλία. Από την αξία των αθλητών που προκύπτει από την αποτίμηση τους, αφαιρείται η αναφερόμενη αξία κάθε αθλητή στα βιβλία της εταιρείας.

4. Κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής παρίσταται εκπρόσωπος του οικείου συνδικαλιστικού οργάνου επαγγελματιών αθλητών, οι δε αποφάσεις της επιτροπής κοινοποιούνται στο πιο πάνω όργανο των αθλητών.

Άρθρο 77 Ελεγκτικό Συμβούλιο

"1. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού συνιστάται Ελεγκτικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από ένδεκα (11) μέλη και οριζόμενο με θητεία δύο (2) ετών, η οποία μπορεί να ανανεώνεται με απόφαση των προαναφερόμενων Υπουργών."

***Η παρ. 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 1 άρθρ. 3 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

"2. Με την απόφαση της παραγράφου 1 του παρόντος ορίζεται ο πρόεδρος του Συμβουλίου και ο αναπληρωτής του."

***Η παρ. 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 2 άρθρ. 3 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

3. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συμβουλίου είναι πτυχιούχοι ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμοι της αλλοδαπής. Δύο (2) μέλη είναι πτυχιούχοι νομικής κατεύθυνσης (νομικού τμήματος) και τα υπόλοιπα είναι κάτοχοι άδειας άσκησης οικονομολογικού επαγγέλματος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 475/1991 (ΦΕΚ 176 Α.). Έξι (6) τουλάχιστον μέλη του

Ελεγκτικού Συμβουλίου είναι δημόσιοι υπάλληλοι, που αποσπώνται με κοινή απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, παρέχοντας τις υπηρεσίες τους σε αυτό.

4. Έργο του Ελεγκτικού Συμβουλίου είναι ο έλεγχος:

α) των Α.Α.Ε., για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων του παρόντος και των σε εκτέλεσή του εκδιδόμενων κανονιστικών γενικά πράξεων, καθώς και ο έλεγχος της εκπλήρωσης των οικονομικών υποχρεώσεών τους προς τον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο, τους επαγγελματίες αθλητές, τους προπονητές, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια,

β) των οικείων επαγγελματικών συνδέσμων, για τα ποσά τα οποία επιχορηγούνται από τη Γ.Γ.Α. ή εποπτευόμενους από αυτήν φορείς.

"5. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι μέτοχοι Α.Α.Ε. ή μέλη αθλητικών σωματείων που ίδρυσαν Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α., ή να μετέχουν στα όργανα διοίκησης των αθλητικών αυτών σωματείων ή των Α.Α.Ε. ή των Τ.Α.Α., ούτε να έχουν οποιαδήποτε οικονομική ή άλλη εξάρτηση από τα παραπάνω νομικά ή φυσικά πρόσωπα."

***Η παρ. 5 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 3 άρθρ. 3 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

6. Το Ελεγκτικό Συμβούλιο διενεργεί τακτικό έλεγχο τον Ιούλιο κάθε έτους, καθώς και έκτακτο, ύστερα από παραγγελία του Υπουργού Ανάπτυξης ή του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή αυτεπάγγελτα με εντολή του προέδρου του. Το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου μπορεί να υποβάλει αίτημα ελέγχου σε Α.Α.Ε. μέσω των συναρμόδιων Υπουργών. Το Ελεγκτικό Συμβούλιο μετά από κάθε έλεγχο συντάσσει έκθεση που υποβάλλεται υποχρεωτικά στον Υπουργό Ανάπτυξης, στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, στο Δ.Σ. του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου και στη γενική συνέλευση των μετόχων της Α.Α.Ε. την οποία αφορά ο έλεγχος. Το Ελεγκτικό Συμβούλιο, σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων, έχει την υποχρέωση να περιλάβει στην έκθεσή του τις κατά την κρίση του ενδεικνυόμενες ενέργειες για τυχόν διοικητικές, διαχειριστικές, πειθαρχικές ή ποινικές ευθύνες του ελεγχόμενου νομικού προσώπου ή των μελών των οργάνων διοίκησής του. Οι πιο πάνω αποδέκτες της έκθεσης έχουν υποχρέωση, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες το αργότερο, να τη διαβιβάσουν στον αρμόδιο εισαγγελέα, αν πιθανολογούνται παραβάσεις ποινικού χαρακτήρα και στο δικαιοδοτικό όργανο του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου για την επιβολή των προβλεπόμενων νόμιμων κυρώσεων. Ο κάθε είδους έλεγχος των μελών του Ελεγκτικού Συμβουλίου διενεργείται και ολοκληρώνεται εντός τριάντα (30) ημερών από την παραγγελία των αρμόδιων προσώπων. Η καθυστέρηση

ολοκλήρωσης του ελέγχου ή η πλημμελής έκθεση συνιστά σπουδαίο λόγο αντικατάστασης του μέλους που ευθύνεται, χωρίς αυτό να δικαιούται περαιτέρω αποζημίωση.

7. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συμβουλίου, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, που μπορεί να γίνει στην έδρα του Ελεγκτικού Συμβουλίου ή στην έδρα της ελεγχόμενης εταιρείας, δικαιούνται να λαμβάνουν γνώση οποιουδήποτε βιβλίου, λογαριασμού ή εγγράφου που κρίνουν απαραίτητο. Η άρνηση παροχής εγγράφων ή πληροφοριών από τον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο και τις ελεγχόμενες Α.Α.Ε. αποτελεί πειθαρχικό αδίκημα, που διώκεται σύμφωνα με τους οικείους κανονισμούς, καθώς και ποινικό, που διώκεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει, για τους αρμόδιους υπαλλήλους και για τις διοικήσεις των επαγγελματικών συνδέσμων ή των Α.Α.Ε.. Πέραν των ανωτέρω, το οικείο δικαιοδοτικό όργανο επιβάλλει την ποινή της αποβολής από το πρωτάθλημα στην ελεγχόμενη Α.Α.Ε. που αρνείται να παράσχει στους ελεγκτές τα αναγκαία στοιχεία, μέχρι τη συμμόρφωσή της.

"8. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζεται ο εσωτερικός κανονισμός του Ελεγκτικού Συμβουλίου και καθορίζονται οι λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο διενέργειας των ελέγχων."

***Η παρ. 8 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 4 άρθρ. 3 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

"9. Η Γ.Γ.Α. με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού μετά από αίτημα του προέδρου του Ελεγκτικού Συμβουλίου, διαθέτει το ανάλογο προσωπικό για την υποστήριξη του έργου του Ελεγκτικού Συμβουλίου και της διενέργειας των ελέγχων. Επίσης διαθέτει χώρο για τη στέγαση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, καθώς και κάθε αναλώσιμο ή πάγιο στοιχείο που είναι αναγκαίο για τη λειτουργία του. Η αποζημίωση του προέδρου, των μελών και των γραμματέων καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών. Ως γραμματείς εργασιών του Ελεγκτικού Συμβουλίου ορίζονται από τη Γ.Γ.Α. δύο (2) μόνιμοι υπάλληλοι. Οι δαπάνες λειτουργίας του Ελεγκτικού Συμβουλίου βαρύνουν τη Γ.Γ.Α. κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 49 και 53 παρ. 5 τελευταίο εδάφιο του παρόντος νόμου."

***Η παρ. 9 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 5 άρθρ. 3 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 78 Διαχειριστικές υποχρεώσεις Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.

1. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. οφείλουν να υποβάλουν, το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο, τον προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων της νέας αγωνιστικής περιόδου ισοσκελισμένο. Αν στον προϋπολογισμό περιλαμβάνεται και κονδύλιο από σύναψη δανείου, το επικυρωμένο αντίγραφο της σύμβασης πρέπει να προσκομισθεί στο Ελεγκτικό Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη σύναψή της.
2. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. υποχρεούνται πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου να έχουν εξοφλήσει όλες τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς τους υπερκείμενους συνδέσμους, τους αθλητές τους που απασχολούν ή έχουν στο παρελθόν απασχολήσει, τους προπονητές, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια και οι οποίες έχουν εκδικασθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή με απόφαση της δευτεροβάθμιας επιτροπής του άρθρου 95.
3. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. υποβάλλουν στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο, στο τέλος κάθε τριμήνου από την έναρξη του πρωταθλήματος, αναλυτικό πίνακα των πάσης φύσεως εσόδων και εξόδων, που πραγματοποίησαν κατά το αμέσως προηγούμενο διάστημα. Στον Πίνακα αυτόν πρέπει να αναφέρονται συγκεκριμένως οι πηγές εσόδων, καθώς και οι δαπάνες κατά κατηγορία πραγματοποίησής τους. Ειδικά οι δαπάνες που αφορούν τις τακτικές και έκτακτες παροχές προς τους αθλητές αναλύονται και ονομαστικό κατά αθλητή.
4. Η παράβαση των υποχρεώσεων των προηγούμενων παραγράφων συνεπάγεται την αφαίρεση των βαθμών μιας (1) νίκης για κάθε αγώνα πρωταθλήματος και για όσο χρόνο διαρκεί η παράβαση.

Άρθρο 79 Γνωστοποίηση χρηματικών καταβολών

1. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. έχουν την υποχρέωση να γνωστοποιούν στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο τα κάθε είδους χρηματικά ποσά που καταβάλλονται σε αυτό με οποιαδήποτε μορφή (προσωρινή ταμειακή διευκόλυνση, άτοκο δάνειο κλπ.) από μέλη της διοίκησής τους ή μέτοχο ή οποιονδήποτε τρίτο.
2. Η γνωστοποίηση γίνεται εγγράφως μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την είσπραξη του ποσού και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) την απόφαση του κατά το καταστατικό τους αρμόδιου οργάνου, για την αποδοχή της χρηματικής καταβολής,

β) το είδος, το ύψος, το σκοπό και τον τυχόν χρόνο εξόφλησης του ποσού και τα πλήρη στοιχεία του προσώπου το οποίο το κατέβαλε.

3. Αν δεν γνωστοποιηθούν τα προαναφερόμενα στο Ελεγκτικό Συμβούλιο, ευθύνονται εις ολόκληρον, για την εξόφληση του ποσού, το Τ.Α.Α. ή η Α.Ε.Ε. και τα μέλη της διοίκησής τους.

Άρθρο 80 Συνέπειες για τη συμμετοχή στη διοίκηση Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. προσώπων που κηρύχθηκαν έκπτωτα του αξιώματός τους

Στις Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. που ανέχονται τη συμμετοχή στα όργανα διοίκησής τους προσώπων που ήταν μέλη οργάνων διοίκησης και κηρύχθηκαν έκπτωτα του αξιώματός τους με τελεσίδικη απόφαση του αρμόδιου δικαιοδοτικού οργάνου, επιβάλλεται ποινή αφαίρεσης των βαθμών μιας νίκης για κάθε αγώνα πρωταθλήματος και για όσο χρόνο διαρκεί η παράλειψη.

Άρθρο 81 Τήρηση ειδικών λογαριασμών από Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.

1. Οι Α.Α.Ε. και το Τ.Α.Α. έχουν την υποχρέωση να τηρούν σε αναγνωρισμένη Τράπεζα λογαριασμό κίνησης, στον οποίο εμφανίζονται τα ποσά που τους καταβάλλονται, καθώς επίσης και τα έξοδά τους.

2. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. έχουν την υποχρέωση να χορηγούν αντίγραφο της κίνησης του παραπάνω λογαριασμού που εκδίδεται από την Τράπεζα, καθώς και κάθε άλλο σχετικό στοιχείο στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο και στη Γ.Γ.Α., όταν αυτά ζητηθούν.

3. Η άρνηση χορήγησης των στοιχείων της προηγούμενης παραγράφου συνεπάγεται, για όσο χρόνο διαρκεί η άρνηση αυτή, την επιβολή προστίμου από πεντακόσιες χιλιάδες (500 000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για κάθε αγώνα πρωταθλήματος.

4. Η πληρωμή των εξόδων διενεργείται με επιταγή. Επιτρέπεται η τήρηση λογαριασμού εκτός Τραπέζης με ανώτατο όριο το ποσό των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000 000) δραχμών σε μηνιαία βάση. Από το λογαριασμό αυτόν αντιμετωπίζονται πληρωμές μόνο για δαπάνες τρεχούσης φύσεως.

Άρθρο 82 Επιβολή ποινών

Οι ποινές που προβλέπονται στα άρθρα 78, 80 και 81 του παρόντος νόμου επιβάλλονται από το οικείο δικαιοδοτικό όργανο, το οποίο επιλαμβάνεται, ύστερα από την υποβολή έκθεσης, κατά τη διαδικασία της παρ. 6 του άρθρου 77.

Άρθρο 83 Κωλύματα - Περιορισμοί μελών διοίκησης Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.

1. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλος διοίκησης Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α. πρόσωπο στο οποίο συντρέχει κώλυμα από τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 3 ή έχει τιμωρηθεί τελεσίδικα για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 130 και για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή. Σε αντίθετη περίπτωση, τα πρόσωπα αυτά εκπίπτουν αυτοδίκαια της ιδιότητάς τους. Η έκπτωση από το αξίωμα μέλους διοίκησης Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. διαπιστώνεται με απόφαση του οικείου δικαιοδοτικού οργάνου, ύστερα από έκθεση του Ελεγκτικού Συμβουλίου.
2. Η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 22 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται και για τα πρόσωπα που είναι μέλη διοίκησης Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α..
3. Οι Α.Α.Ε. και το Τ.Α.Α. υποβάλουν προς το οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ανάληψη των καθηκόντων των μελών της διοίκησής τους, υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') κάθε μέλους της διοίκησής τους, στην οποία δηλώνεται ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό τους κανένα κώλυμα από τα αναφερόμενα στον παρόντα νόμο, για τη συμμετοχή τους στη διοίκηση της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α. και μέσα σε ένα (1) μήνα αντίγραφο του ποινικού τους μητρώου. Η ως άνω υποχρέωση ισχύει σε κάθε περίπτωση αντικατάστασης των μελών της διοίκησης της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α..
4. Αν δεν υποβληθεί το αντίγραφο ποινικού μητρώου, αυτό συνεπάγεται την αυτοδίκαιη έκπτωση του μέλους του Δ.Σ.. Η έκπτωση διαπιστώνεται με απόφαση του οικείου δικαιοδοτικού οργάνου, ύστερα από έκθεση του Ελεγκτικού Συμβουλίου.
5. Η μη συμμόρφωση της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α. στην πιο πάνω απόφαση του δικαιοδοτικού οργάνου, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης, συνεπάγεται τον αποκλεισμό της μη συμμορφούμενης ομάδας από το οικείο πρωτάθλημα με απόφαση του δικαιοδοτικού οργάνου.

Άρθρο 84 Ηλεκτρονική αναμετάδοση και διανομή αγώνων

1. Κάθε αθλητικό σωματείο, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. έχει το δικαίωμα να επιτρέπει έναντι αμοιβής ή να απαγορεύει:

α) τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση ή την αναμετάδοση, με οποιαδήποτε τεχνική μέθοδο ή μέσο, αθλητικών διοργανώσεων, στις οποίες θεωρείται, σύμφωνα με τους οικείους κανονισμούς, γηπεδούχος,

β) την εγγραφή ή την αναπαραγωγή των κατά την περίπτωση α' αθλητικών διοργανώσεων ή στιγμιότυπων αυτών, με κάθε μέσο και για οποιονδήποτε υλικό φορέα,

γ) τη θέση σε κυκλοφορία του υλικού της αναπαραγωγής κατά την περίπτωση β' με μεταβίβαση της κυριότητας, με εκμίσθωση ή με δημόσιο δανεισμό.

Οι ειδικά αναγνωρισμένες αθλητικές ομοσπονδίες έχουν τα ίδια δικαιώματα όσον αφορά τις αθλητικές διοργανώσεις των εθνικών ομάδων.

2. Κάθε γηπεδούχο αθλητικό σωματείο, γηπεδούχος Α.Α.Ε., γηπεδούχο Τ.Α.Α. ή αθλητική ομοσπονδία για αγώνες εθνικών ομάδων και κυπέλλου Ελλάδος δικαιούται να συνάπτει συμβάσεις παραχώρησης, με τηλεοπτικούς ή ραδιοφωνικούς σταθμούς, αποκλειστικών ή μη αδειών εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Απαγορεύεται η μεταβίβαση σε τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, των δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν με αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης, χωρίς την έγγραφη συναίνεση του σωματείου, της Α.Α.Ε., του Τ.Α.Α. ή της ομοσπονδίας. Οι συμβάσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου δεσμεύουν το, κατά τους οικείους κανονισμούς, φιλοξενούμενο σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α..

3. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια των σωματείων, Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. και ομοσπονδιών και χωρίς αμοιβή, η μετάδοση ή η αναμετάδοση στιγμιότυπων αθλητικών διοργανώσεων προς το σκοπό της ενημέρωσης από οποιονδήποτε ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό που λειτουργεί νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2328/1995 (ΦΕΚ 159 Α') και του ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α). Η μετάδοση ή η αναμετάδοση περιορίζεται για κάθε αγωνιστική ημέρα σε τρεις ανταποκρίσεις των τριών λεπτών η καθεμία επί του συνολικού ημερήσιου προγράμματος, μεταξύ των οποίων μεσολαβεί χρονικό διάστημα τουλάχιστον μίας ώρας.

4. Οι γηπεδούχοι (Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. ή σωματεία) δικαιούνται να μεταβιβάζουν με ειδική έγγραφη άδεια στις ενώσεις, στους επαγγελματικούς συνδέσμους ή στις ομοσπονδίες που ανήκουν τη διαχείριση μέρους ή του συνόλου των δικαιωμάτων που αναφέρονται στην παρ. 1, εφόσον οι τελευταίοι διοργανώνουν κατά περίπτωση το πρωτάθλημα. Η διάρκεια των αδειών αυτών δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη. Αν μεταβιβασθεί η πιο πάνω άδεια, σε επαγγελματικό σύνδεσμο ή ομοσπονδία, οι φορείς αυτοί δεν επιτρέπεται να συνάπτουν συμβάσεις διαχείρισης των δικαιωμάτων με διάρκεια μεγαλύτερη των τεσσάρων (4) ετών.

5. Αν έχει συσταθεί στο σωματείο, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, Τ.Α.Α., οι πράξεις διαχείρισης που αναφέρονται στις παρ. 2 έως 4 του παρόντος ασκούνται από την επιτροπή διοίκησης και διαχείρισης του Τ.Α.Α.. Σε κάθε άλλη περίπτωση ασκούνται από το Δ.Σ. του σωματείου.

6. Η άδεια μετάδοσης αθλητικών διοργανώσεων εθνικών ομάδων προτείνεται από τις οικείες ομοσπονδίες κατά προτεραιότητα σε τηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας ελεύθερης λήψης. Αν η πρόταση της οικείας ομοσπονδίας δεν γίνει αποδεκτή από κανένα

ιδιωτικό ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό πανελληνίας εμβέλειας, ελεύθερης ή μη λήψης, η Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση Α.Ε. υποχρεούται να μεταδώσει τον αγώνα, καταβάλλοντας στην ομοσπονδία το σαράντα τοις εκατό (40%) των εσόδων της από τη μετάδοση των διαφημιστικών μηνυμάτων που μεταδίδονται κατά τη διάρκεια του αγώνα, των ημιχρονίων, καθώς και των πέντε πρώτων λεπτών της ώρας (5') που προηγούνται της έναρξης και ακολουθούν τη λήξη του αγώνα.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, Πολιτισμού και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου κάθε έτους, καταρτίζεται κατάλογος διεθνών, εθνικών ή τοπικών αθλητικών εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την ελληνική κοινωνία. Για τις εκδηλώσεις αυτές εξασφαλίζεται στο κοινό η δυνατότητα παρακολούθησής τους από τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψης μέσω ολικής ή μερικής ζωντανής κάλυψης ή ολικής ή μερικής αναμετάδοσης.

8. Από τις αμοιβές που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 και λαμβάνουν αθλητικά ποδοσφαιρικά σωματεία ή ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες από την εκμετάλλευση των προαναφερόμενων δικαιωμάτων, η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.) λαμβάνει ποσοστό οκτώ τοις εκατό (80%). Από τις αντίστοιχες με τις ανωτέρω αμοιβές που λαμβάνουν αθλητικά σωματεία καλαθοσφαίρισης ή καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρίες ή τμήματα αμειβομένων καλαθοσφαιριστών, η "Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης" (Ε.Ο.Κ.) λαμβάνει ποσοστό τρία τοις εκατό (3%).

9. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου, πλην της παραγράφου 8, ανατρέχει από 4.1.1999.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΘΛΗΤΗ ΜΕ ΤΜΗΜΑ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Άρθρο 85 Αθλητής με αμοιβή - Επαγγελματίας αθλητής

1. Αθλητής με αμοιβή είναι εκείνος που συνδέεται με αθλητικό σωματείο που διατηρεί Τ.Α.Α. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών.
2. Επαγγελματίας αθλητής είναι εκείνος που συνδέεται με Α.Ε.Ε., με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών.

3. Κατ' εξαίρεση, αθλητής με αμοιβή ή επαγγελματίας αθλητής ανάλογα, είναι και εκείνος ο οποίος διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 94 του παρόντος νόμου.
4. Η πιο πάνω σύμβαση εργασίας αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή διέπεται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και του νόμου αυτού.
5. Για την εκπλήρωση των σκοπών των συνδικαλιστικών οργάνων των αναφερομένων στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου αθλητών, κατά κλάδο άθλησης, καθιερώνεται ως έσοδό τους, επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. σε ετήσια βάση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος που ισχύουν για τις αθλητικές ομοσπονδίες.

Άρθρο 86 Τακτικές και έκτακτες παροχές στους αθλητές

1. Οι πάσης φύσεως αποδοχές και λοιπές παροχές οποιασδήποτε μορφής των αθλητών με αμοιβή ή των επαγγελματιών αθλητών καθορίζονται ελεύθερα με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου, με το συμβόλαιο που υπογράφεται μεταξύ αυτών και του αθλητικού σωματείου ή της Α.Α.Ε..
2. Με τον κανονισμό του άρθρου 87 του παρόντος νόμου καθορίζονται τα κατώτατα όρια των τακτικών μηνιαίων αποδοχών των προαναφερομένων, τα οποία σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από τις εκάστοτε μηνιαίες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη.
3. Τυχόν έκτακτες παροχές (πριμ), καθώς και οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις καταβολής τους, καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. της Α.Α.Ε. ή της επιτροπής διοίκησης και διαχείρισης του Τ.Α.Α., η οποία λαμβάνεται το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη των οικείων πρωταθλημάτων και κοινοποιείται υποχρεωτικά στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο και στους αθλητές που ανήκουν στη δύναμή τους. Η παράβαση της παραπάνω υποχρέωσης και για όσο χρόνο μετά την έναρξη του πρωταθλήματος διαρκεί αυτή, έχει συνέπεια την αφαίρεση των βαθμών μιας νίκης για κάθε αγώνα της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α.. Η απόφαση λαμβάνεται από το οικείο δικαιοδοτικό όργανο, που επιλαμβάνεται ύστερα από έκθεση του οικείου Ελεγκτικού Συμβουλίου.
4. Δεν επιτρέπεται η χορήγηση επιπλέον έκτακτων παροχών μετά την έναρξη του πρωταθλήματος. Κατ' εξαίρεση, οι πιο πάνω έκτακτες παροχές μπορεί να αναπροσαρμόζονται στο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της λήξης του πρώτου άρθρου του οικείου πρωταθλήματος και της έναρξης του δεύτερου γύρου, ακολουθούμενης της διαδικασίας της παρ. 3 του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που, κατά παράβαση των ανωτέρω, καταβληθεί έκτακτη παροχή για συγκεκριμένο αγώνα, η παροχή αυτή θεωρείται νόμιμη, εφόσον αποδεικνύεται ότι προέρχεται από έσοδο της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α. νόμιμα καταχωρημένου στα βιβλία τους. Η παράβαση της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου έχει

συνέπεια την επιβολή προστίμου διπλάσιου ύψους από το ποσό που συνολικά καταβλήθηκε στους αθλητές, ακολουθούμενης της διαδικασίας της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

5. Τα χρηματικά ποσά που συμφωνούνται μεταξύ σωματείου που διατηρεί Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. και αθλητή, υπέρ του τελευταίου, κατά την υπογραφή του συμβολαίου καταβάλλονται, εφόσον δεν υπάρχει ευνοϊκότερη για τον αθλητή ρύθμιση, ως εξής: το ένα τρίτο (1/3) αμέσως με την υπογραφή του συμβολαίου και τα υπόλοιπα δύο τρίτα (2/3) σε ισόποσες ετήσιες δόσεις την 30ή Μαρτίου κάθε έτους.

Άρθρο 87 Κανονισμός σχέσεων σωματείων και αθλητών

1. Με κοινή συμφωνία του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, της οικείας ολομέλειας των σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α. ή, κατά περίπτωση, του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου των Α.Α.Ε. και του Δ.Σ. του οικείου συνδικαλιστικού οργάνου των αθλητών, καταρτίζεται, κανονισμός που ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν τις σχέσεις των αθλητών με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή με τα αθλητικά σωματεία ή τις Α.Α.Ε. Ειδικότερα στον κανονισμό πρέπει να ρυθμίζονται:

α) οι όροι και οι προϋποθέσεις απόκτησης της ιδιότητας του αθλητή με αμοιβή ή του επαγγελματία αθλητή,

β) ο τύπος του συναπτόμενου μεταξύ αθλητή και αθλητικού σωματείου ή Α.Α.Ε. συμβολαίου, η διαδικασία σύναψής του, καθώς και οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία ανανέωσης, διακοπής της λύσης του,

γ) τα κατώτερα όρια και οι κάθε είδους παροχές προς τους αθλητές και ο τρόπος καταβολής τους (τακτικές, έκτακτες, επιδόματα Χριστουγέννων και Πάσχα, επίδομα αδειας, ημέρα εβδομαδιαίας ανάπαυσης κ.λπ.),

δ) οι υποχρεώσεις των αθλητών απέναντι στα αθλητικά σωματεία ή τις Α.Α.Ε., καθώς και οι κυρώσεις σε περίπτωση παράβασής τους,

ε) οι συνέπειες που επέρχονται σε βάρος ερασιτέχνη αθλητή που συμπληρώνει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του και δεν συμμορφώνεται στην υποχρέωση που ορίζεται στις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 90,

στ) ο χρόνος ισχύος του κανονισμού, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος της τριετίας,

ζ) κάθε άλλο συναφές θέμα Ειδικότερα στην παροχή της ετήσιας άδειας πρέπει να υπάρχει κατά το δυνατόν πρόβλεψη ότι αυτή θα είναι συνεχής.

2. Ο κανονισμός της προηγούμενης παραγράφου δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Τυχόν διαφωνίες

μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών επιλύονται με την προαναφερόμενη απόφαση του Υπουργού. Η κανονιστική αρμοδιότητα του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού εξαντλείται στην επίλυση των κατά τα ανωτέρω διαφωνιών.

3. Οι διατάξεις του κανονισμού του παρόντος μπορεί να καταγγέλλονται από τα συμβαλλόμενα μέρη μετά τη συμπλήρωση τριετίας από την έναρξη εφαρμογής τους. Η καταγγελία του κανονισμού γίνεται τρεις (3) μήνες πριν από τη συμπλήρωση τριετίας. Μέσα σε δύο (2) μήνες από την καταγγελία οποιουδήποτε συμβαλλομένου, τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να υποβάλουν τις προτάσεις τους για την κατάρτιση νέου κανονισμού. Αν παρέλθει η προθεσμία αυτή χωρίς να έχουν υποβληθεί προτάσεις από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, τότε τον κανονισμό καταρτίζει ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός.

4. Ειδικά, κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, η κατάρτιση, η έγκριση και η δημοσίευση του κανονισμού γίνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 και η ισχύς του αρχίζει από την αγωνιστική περίοδο 2000-2001. Αν παρέλθει η πιο πάνω ημερομηνία, χωρίς οι ενδιαφερόμενοι να καταρτίσουν τον κανονισμό, αυτός καταρτίζεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό.

Άρθρο 88 Ειδικός κανονισμός

1. Με κοινή συμφωνία του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, της οικείας ολομέλειας των σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α. ή, κατά περίπτωση, του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου των Α.Α.Ε. και του Δ.Σ. του οικείου συνδικαλιστικού οργάνου των αθλητών καταρτίζεται κανονισμός, με τον οποίο καθορίζονται οι κατηγορίες και ο αριθμός κατά κατηγορία των αθλητών που έχει δικαίωμα να διατηρεί κάθε Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε., οι όροι των εγγραφών και μεταγραφών ή αποδεσμεύσεών τους, ο χρόνος διενέργειάς τους, η διαδικασία και τα αρμόδια για την έγκρισή τους όργανα, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα.

2. Ο κανονισμός δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Τυχόν διαφωνίες μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών επιλύονται με την προαναφερόμενη υπουργική απόφαση. Η κανονιστική αρμοδιότητα του Υπουργού εξαντλείται στην επίλυση των κατά τα ανωτέρω διαφωνιών.

3. Ειδικά, κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, η κατάρτιση, η έγκριση και η δημοσίευση του κανονισμού γίνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 και η ισχύς του αρχίζει από την αγωνιστική περίοδο 2000-2001.

4. Ειδικά για θέματα που αφορούν το ποδόσφαιρο, στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.) συνιστάται με απόφαση του Δ.Σ. αυτής, με θητεία διάρκειας δύο (2) ετών, πενταμελές όργανο, συγκροτούμενο από έναν (1) εκπρόσωπο της Ε.Π.Ο., έναν (1) εκπρόσωπο του Ελληνικού Συνδέσμου Ανωνύμων Ποδοσφαιρικών Εταιρειών (Ε.Σ.Α.Π.Ε.), έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών

(Π.Σ.Α.Π.), καθώς και δύο (2) δικαστές με βαθμό εφέτη της πολιτικής και της ποινικής δικαιοσύνης. Το όργανο αυτό θα έχει ως έργο του την επίλυση των διαφωνιών που τυχόν θα ανακύπτουν μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών κατά την κατάρτιση ή τροποποίηση των κανονισμών του άρθρου 87 και του παρόντος του νόμου αυτού. Ως πρόεδρος του οργάνου ορίζεται ο αρχαιότερος από τους δύο (2) δικαστές. Οι δύο (2) δικαστές ορίζονται με απόφαση του τριμελούς συμβουλίου διοίκησης του Εφετείου Αθηνών, ύστερα από αίτηση του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.. Τα κάθε είδους θέματα που αφορούν το όργανο αυτό (λειτουργία, αποζημίωση των μελών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια) καθορίζονται με την ίδια ή άλλη απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο..

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν αναλόγως και για θέματα που αφορούν την καλαθοσφαίριση, η δε συγκρότηση του αρμόδιου πενταμελούς οργάνου γίνεται από την Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ.), τον Ελληνικό Σύνδεσμο Ανωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιρειών (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (Π.Σ.Α.Κ.) και δύο (2) δικαστές.

Άρθρο 89 Ασφάλιση αθλητών με αμοιβή

1. Οι αθλητές με αμοιβή, καθώς και οι επαγγελματίες αθλητές, υπάγονται στην ασφάλιση των κλάδων του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.). Οι εισφορές υπολογίζονται αποκλειστικά με βάση τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές των αθλητών. Για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης εκδίδεται κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού η οποία προσδιορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της.

2. Οι αθλητές, μέλη συνδικαλιστικών ενώσεών τους μπορούν να συνιστούν αλληλοβοηθητικά ταμεία, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), σύμφωνα με όσα ορίζονται από τις ισχύουσες για τα αλληλοβοηθητικά ταμεία διατάξεις.

Άρθρο 90 Χρονική διάρκεια του συμβολαίου

1. Οι αθλητές διακρίνονται σε ερασιτέχνες, αμειβόμενους ή επαγγελματίες. Αθλητής κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών δεν επιτρέπεται να συνάπτει σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών με Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α..

2. Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή δεν επιτρέπεται, με ποινή ακυρότητας, να είναι μικρότερη από έξι (6) μήνες και μεγαλύτερη από πέντε (5) χρόνια. Σε κάθε περίπτωση η λήξη της χρονικής διάρκειας του συμβολαίου πρέπει να συμπίπτει με την τελευταία, πριν από την έναρξη της μεταγραφικής περιόδου, ημέρα.

3. Αν η χρονική διάρκεια του αρχικού συμβολαίου είναι μικρότερη από πέντε (5) χρόνια, μπορεί να συμφωνηθεί μεταξύ των συμβαλλομένων δικαίωμα μονομερούς ανανέωσης του συμβολαίου από την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α., για το μέχρι τη συμπλήρωση της πενταετίας χρόνο. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει να καθορίζονται υποχρεωτικά και οι οικονομικοί όροι της ανανέωσης.
4. Οποιαδήποτε συμφωνία αθλητή με Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. είτε για υποχρέωση παροχής ανταλλάγματος εκ μέρους του αθλητή με τη λήξη του συμβολαίου είτε για πρόβλεψη διαδικασίας προσφοράς και αντιπροσφοράς με τη λήξη του συμβολαίου είναι άκυρη.
5. Ερασιτέχνης αθλητής που συμπληρώνει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του έχει υποχρέωση για υπογραφή συμβολαίου με την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. του σωματείου το οποίο ανήκει αυτός, εφόσον η Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. το επιθυμούν. Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αυτού εκτείνεται από ένα (1) έως τρία (3) χρόνια και καθορίζεται αποκλειστικά και για μια μόνο φορά, από την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. και σε καμία περίπτωση δεν δεσμεύει αθλητή που έχει υπερβεί το εικοστό πρώτο (21ο) έτος της ηλικίας του. Επιτρέπεται συμφωνία των συμβαλλομένων κατά την υπογραφή του συμβολαίου για διάρκεια αυτού μεγαλύτερη των τριών (3) ετών, αλλά το πολύ μέχρι τα πέντε (5) έτη. Σε περίπτωση που ο ερασιτέχνης αθλητής δεν συμμορφωθεί προς την ανωτέρω υποχρέωσή του για παραμονή του στην Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. από ένα (1) έως τρία (3) χρόνια ως αμειβόμενο ή επαγγελματία, εφαρμόζονται σε βάρος του οι συνέπειες που προβλέπονται στον κανονισμό που καταρτίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 87.
6. Σε περίπτωση που ο ερασιτέχνης αθλητής συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του, αν η Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. του σωματείου στο οποίο αυτός ανήκει δεν επιθυμεί να τον εντάξει στη δύναμή του ως επαγγελματία ή αμειβόμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, τότε αυτός καθίσταται ελεύθερος να εγγραφεί σε Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α..
7. Αθλητής που ανήκει σε Α.Α.Ε. ή σε σωματείο που διατηρεί Τ.Α.Α. και μεταγράφεται σε ομάδα του εξωτερικού, υπογράφοντας σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών, χωρίς τη συναίνεση της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α. από τα οποία προέρχεται, πριν από τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου (18ου) έτους της ηλικίας του ή πριν από τη λήξη του χρονικού διαστήματος της δέσμευσής του σε αυτό, αν είναι άνω των δεκαοκτώ (18) ετών, δεν μπορεί να μεταγραφεί σε άλλο σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. στην Ελλάδα, αλλά εντάσσεται στην Α.Α.Ε. ή στο Τ.Α.Α. που ανήκει, είναι δε υποχρεωμένος, έστω και αν έχει ηλικία μεγαλύτερη του εικοστού πρώτου (21ου) έτους, να εκπληρώσει προς αυτό τις υποχρεώσεις που είχε κατά το χρόνο που μεταγράφηκε στην ομάδα του εξωτερικού. Ειδικά για το ποδόσφαιρο, οι σχέσεις μεταξύ των

Π.Α.Ε. που διατηρούν Τμήματα Εκπαιδευομένων Ποδοσφαιριστών (Αθλητικές Ακαδημίες) και των εκπαιδευόμενων ποδοσφαιριστών τους καθορίζονται ως ακολούθως:

α) Οι εκπαιδευόμενοι ποδοσφαιριστές καθ' όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους δεν μπορούν να εγγραφούν ή να μεταγραφούν ως επαγγελματίες ή αμειβόμενοι ή ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές σε οποιοδήποτε σωματείο του εσωτερικού ή εξωτερικού, χωρίς τη συγκατάθεση της Π.Α.Ε. στην οποία ανήκουν. Στην Ε.Π.Ο. δεν επιτρέπεται να εγκρίνει τέτοιες εγγραφές ή μεταγραφές ούτε να εκδίδει το τυχόν απαιτούμενο διεθνές πιστοποιητικό (μπλε κάρτα).

β) Οι ως άνω ποδοσφαιριστές με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους έχουν υποχρέωση για υπογραφή ειδικού συμβολαίου πενταετούς διάρκειας, εφόσον η Π.Α.Ε. το επιθυμεί. Διαφορετικά καθίστανται ελεύθεροι. Τα δύο πρώτα έτη του πενταετούς συμβολαίου αποτελούν περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας. Με τη λήξη της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας η Π.Α.Ε. δικαιούται να λύσει μονομερώς και αζημίως γι' αυτήν το σχετικό συμβόλαιο, οπότε ο ποδοσφαιριστής καθίσταται ελεύθερος.

γ) Οι κάθε είδους αποδοχές και λοιπές παροχές οποιασδήποτε μορφής των ως άνω ποδοσφαιριστών καθορίζονται από την Π.Α.Ε., το ύψος όμως των τακτικών μηνιαίων αποδοχών τους δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των κατώτατων ορίων που καθορίζονται από τον ειδικό κανονισμό του άρθρου 87 του νόμου αυτού.

8. Οι αθλητές του σωματείου που ιδρύει Τ.Α.Α. έχουν υποχρέωση υπογραφής συμβολαίου με το Τ.Α.Α., χρονικής διάρκειας που καθορίζεται με τον κανονισμό που καταρτίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 87.

9. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου και των οικείων συνδικαλιστικών οργάνων επαγγελματιών αθλητών και προπονητών ανάλογα, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της άσκησης του επαγγέλματος των προσώπων που διαμεσολαβούν στην κατάρτιση των συμβολαίων μεταξύ επαγγελματιών αθλητών ή αθλητών με αμοιβή ή προπονητών και των Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. κατά περίπτωση.

Άρθρο 91 Απαγόρευση πρόωρων διαπραγματεύσεων

1. Εκτός της μεταγραφικής περιόδου τα Τ.Α.Α. ή οι Α.Α.Ε. δεν έχουν δικαίωμα να διαπραγματεύονται άμεσα ή έμμεσα με αθλητή που ανήκει σε άλλο Τ.Α.Α. η Α.Α.Ε. με σκοπό τη μεταγραφή του, εκτός αν οι κανονισμοί των διεθνών ομοσπονδιών του οικείου αθλήματος προβλέπουν διαφορετικά.

2. Οι παραβάτες τιμωρούνται από το οικείο δικαιοδοτικό όργανο, σύμφωνα με τις ισχύουσες για τη δυσφήμιση του αθλήματος διατάξεις. καθώς και με στέρηση του δικαιώματος να αποκτήσουν τον κατά την προηγούμενη παράγραφο αθλητή για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών.

Άρθρο 92 Απαγόρευση υπογραφής ιδιωτικών συμφωνητικών μεταξύ Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. και αθλητή

Οποιαδήποτε γραπτή συμφωνία, μεταξύ Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. και αθλητή, η οποία συνάπτεται πριν από τη μεταγραφική περίοδο, για παροχή από αυτόν υπηρεσιών, είναι άκυρη, ακόμη και αν πρόκειται για ανανέωση συμβολαίου αθλητή που ανήκει στη δύναμη του Τ.Α.Α. ή της Α.Α.Ε..

Άρθρο 93 Απαγόρευση μεταγραφών

Τα σωματεία που διατηρούν Τ.Α.Α. και οι Α.Α.Ε. που δεν έχουν εκπληρώσει τις φορολογικές και τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις, δεν έχουν δικαίωμα να αποκτούν αθλητές κατά τη διάρκεια της μεταγραφικής περιόδου. Η εκπλήρωση των πιο πάνω υποχρεώσεων αποδεικνύεται με πιστοποιητικό φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας, που πρέπει να κατατίθεται στο Ελεγκτικό Συμβούλιο πριν από την υπογραφή του σχετικού συμβολαίου. Η παράβαση της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου συνεπάγεται την αντικανονικότητα της συμμετοχής του αθλητή στους αγώνες και η μεταγραφή είναι αυτοδικαίως άκυρη. Δεν αποκλείεται στην περίπτωση αυτή η αποζημίωση του αθλητή που δεν μεταγράφεται κανονικά για κάθε θετική ή αποθετική ζημία του. Η αντικανονικότητα της συμμετοχής αθλητή σε αγώνα εξετάζεται από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, ύστερα από υποβολή σχετικής έκθεσης του επαγγελματικού συνδέσμου ή, κατά περίπτωση, της ολομέλειας των Τ.Α.Α..

Άρθρο 94 Διαδικασία λύσης συμβολαίου σε περίπτωση υποβιβασμού ομάδας

1. Σε περίπτωση υποβιβασμού ομάδας Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. σε ερασιτεχνική κατηγορία πρωταθλήματος, η σύμβαση με τον αθλητή λύεται, με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου, αζημίως και για τα δύο μέρη.
2. Σε περίπτωση που το συμβόλαιο του αθλητή με την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α. που υποβιβάζεται δεν έχει λήξει, το ιδρυτικό σωματείο επιτρέπεται να διατηρήσει τον αθλητή στη δύναμή του είτε μέχρι τη λήξη του συμβολαίου, αν αυτό λήγει μέσα σε χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από την επικύρωση της βαθμολογίας του πρωταθλήματος είτε μέχρι ένα (1)

ενός από την παραπάνω επικύρωση, αν η διάρκεια του συμβολαίου υπερβαίνει το ένα (1) έτος, από αυτήν. Εφόσον το σωματείο διατηρήσει τον αθλητή στη δύναμή του, για τις σχέσεις του αθλητή με το σωματείο εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού.

Άρθρο 95 Επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών

1. Στις επαγγελματικές ενώσεις ή στις ολομέλειες τμημάτων αμειβομένων αθλητών του οικείου κλάδου άθλησης συγκροτούνται, με διετή θητεία, με απόφαση του διοικητικού τους συμβουλίου, πρωτοβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών, που ανακύπτουν μεταξύ των επαγγελματιών αθλητών ή των αθλητών με αμοιβή ή των προπονητών και των Α.Α.Ε. ή των σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α..

2. Οι επιτροπές αυτές αποτελούνται από πέντε (5) μέλη, ως ακολούθως:

α) από ένα (1) μέλος του διοικητικού συμβουλίου του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου ή της οικείας ολομέλειας των τμημάτων αμειβομένων αθλητών, κατά προτίμηση νομικό, ως πρόεδρο,

β) από τρεις (3) δικηγόρους, τουλάχιστον παρ' εφέταις, με έναν (1) αναπληρωτή, κοινής αποδοχής των ενδιαφερόμενων μερών,

γ) από ένα (1) δικηγόρο, τουλάχιστον παρ. εφέταις, με έναν (1) αναπληρωτή, που ορίζεται ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του επαγγελματικού συνδέσμου των αθλητών ή των προπονητών κατά περίπτωση.

Σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν συμφωνήσουν στην επιλογή ενός ή περισσότερων από τους δικηγόρους της περίπτωσης β', μπορεί οποιοσδήποτε από τους φορείς αυτούς να ζητήσει από το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών (Δ.Σ.Α.) τον ορισμό του δικηγόρου ή των δικηγόρων για τη συμπλήρωση της επιτροπής.

3. Στις ομοσπονδίες του οικείου κλάδου άθλησης συγκροτούνται, με διετή θητεία, με απόφαση του διοικητικού τους συμβουλίου, δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών, που έχουν ως έργο τη σε δεύτερο βαθμό κρίση των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών του οικείου κλάδου άθλησης, καθώς και την επίλυση άλλων θεμάτων που ανατίθενται σε αυτές με αποφάσεις του Δ.Σ. της οικείας ομοσπονδίας.

4. Οι δευτεροβάθμιες επιτροπές αποτελούνται από πέντε (5) μέλη, ως ακολούθως:

α) από δύο (2) προέδρους εφετών ή εφέτες της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης με έναν (1) αναπληρωτή, που ορίζονται με τη διαδικασία της παρ. 3 του άρθρου 119 του παρόντος νόμου. Πρόεδρος της επιτροπής ορίζεται ο αρχαιότερος των δικαστών,

β) από έναν (1) εκπρόσωπο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, με έναν (1) αναπληρωτή, που ορίζονται από το Δ.Σ. αυτής,

γ) από έναν (1) εκπρόσωπο του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου των αθλητών ή των προπονητών κατά περίπτωση, με έναν (1) αναπληρωτή, που ορίζονται από το Δ.Σ. αυτών,

δ) από ένα (1) δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω, με έναν (1) αναπληρωτή κοινής αποδοχής των κατά περίπτωση ενδιαφερόμενων μερών.

5. Οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων επιτροπών δεν είναι προσωρινά εκτελεστές, η έφεση δε κατά αυτών ασκείται ενώπιον των οικείων δευτεροβάθμιων επιτροπών μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης.

6. Οι αποφάσεις των παραπάνω επιτροπών εκδίδονται υποχρεωτικά μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη συζήτηση της υπόθεσης.

7. Οι δικηγόροι που ορίζονται ως μέλη των πιο πάνω επιτροπών πρέπει:

α) Να έχουν ειδική εμπειρία και γνώση στο αθλητικό και εργατικό δίκαιο.

β) Να μην είναι μέτοχοι ή μέλη Δ.Σ. αθλητικής ανώνυμης εταιρείας ή διευθύνοντες σύμβουλοι αυτής ή μέλη αθλητικών σωματείων που διατηρούν τμήματα αμειβομένων αθλητών.

γ) Να μην συντρέχει στο πρόσωπό τους κώλυμα από τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

8. Ο κάθε δικηγόρος, προκειμένου να ορισθεί ως μέλος των πιο πάνω επιτροπών, οφείλει, με ποινή ακυρότητας του διορισμού του, να υποβάλει στον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο ή στην ολομέλεια των τμημάτων αμειβομένων αθλητών ή στην ομοσπονδία:

α) Βιογραφικό σημείωμα, από το οποίο να αποδεικνύεται η ειδική εμπειρία και γνώση του στο αθλητικό και εργατικό δίκαιο.

β) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, στην οποία να δηλώνεται ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου κωλύματα.

9. Επιτρέπονται προσφυγές στα πολιτικά δικαστήρια, όσον αφορά οικονομικές διαφορές μεταξύ επαγγελματιών αθλητών ή αθλητών με αμοιβή ή προπονητών και Α.Α.Ε. ή σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Α., μόνο μετά την περαίωση των διαδικασιών ενώπιον των παραπάνω επιτροπών. Αγωγή που ασκείται ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων πριν από την εξάντληση της παραπάνω διαδικασίας απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

10. Στα μέλη των πιο πάνω επιτροπών, στους αναπληρωτές τους, καθώς και στους γραμματείς καταβάλλεται ειδική μηνιαία αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται από το Δ.Σ. της οικείας επαγγελματικής ένωσης ή της ολομέλειας των Τ.Α.Α. για την πρωτοβάθμια επιτροπή και της οικείας ομοσπονδίας για τη δευτεροβάθμια επιτροπή, τον προϋπολογισμό των οποίων βαρύνει αντίστοιχα η σχετική δαπάνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Άρθρο 96 Σύσταση

1. Σε όσες αθλητικές ομοσπονδίες διεξάγεται επαγγελματικό πρωτάθλημα με τη συμμετοχή Α.Α.Ε., με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από εισηγήσεις της ολομέλειας Α.Α.Ε. και της αθλητικής ομοσπονδίας, συνιστώνται επαγγελματικοί σύνδεσμοι, με μέλη αποκλειστικά τις Α.Ε.Ε. που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα αυτό. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα ρυθμίζονται τα κάθε είδους οργανωτικό και λειτουργικό θέματα των συνδέσμων.

2. Οι σύνδεσμοι της προηγούμενης παραγράφου έχουν νομική προσωπικότητα και απολαμβάνουν διοικητικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας, ως προς την εσωτερική τους οργάνωση και λειτουργία, σε σχέση με την οικεία αθλητική ομοσπονδία, της οποίας αποτελούν μέλη.

3. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. κάθε επαγγελματικού συνδέσμου εκπροσωπεί το σύνδεσμο στο Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, καταλαμβάνοντας αυτοδικαίως τη θέση του πρώτου (Α') αντιπροέδρου.

4. Τα καταστατικά και οι κανονισμοί των επαγγελματικών συνδέσμων ψηφίζονται από τη γενική συνέλευση αυτών και υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, ύστερα από γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 27.

5. Στην αρμοδιότητα των επαγγελματικών συνδέσμων ανήκει:

α) η διοίκηση και η διαχείριση του οικείου επαγγελματικού πρωταθλήματος μέσα στο πλαίσιο των νόμων του κράτους, του καταστατικού, των κανονισμών, των αποφάσεων και των σκοπών της αντίστοιχης αθλητικής ομοσπονδίας και εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο καταστατικό της ομοσπονδίας,

β) η οργάνωση και διεξαγωγή των αγώνων που τους ανατίθενται από την αντίστοιχη αθλητική ομοσπονδία και η επίλυση οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτει από τη διεξαγωγή των αγώνων αυτών, εφόσον δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου,

γ) η θέσπιση πειθαρχικών κανόνων,

δ) κάθε άλλο θέμα που ανατίθεται σε αυτούς από τις οικείες αθλητικές ομοσπονδίες ή από ειδικές διατάξεις κανονιστικών γενικά πράξεων.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 83 εφαρμόζονται και για τα μέλη των Δ.Σ. των επαγγελματικών συνδέσμων.

Άρθρο 97 Ελληνικός Σύνδεσμος Ανωνύμων Ποδοσφαιρικών Εταιρειών

1. Η "Ένωση Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών" (Ε.Π.Α.Ε.), νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που ιδρύθηκε με το ν. 879/1979 (ΦΕΚ 56 Α') με έδρα την Αθήνα και λειτούργησε ακολούθως, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 2433/1996 (ΦΕΚ 180 Α'), με τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα, μετονομάζεται και έχει την εξής επωνυμία "Ελληνικός Σύνδεσμος Ανωνύμων Ποδοσφαιρικών Εταιρειών" (Ε.Σ.Α.Π.Ε.) διεπόμενη από τις πιο πάνω διατάξεις του Αστικού Κώδικα και του νόμου αυτού.

2. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. είναι τακτικό μέλος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.).

3. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε., ως τακτικό μέλος της Ε.Π.Ο., έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν οι ενώσεις ποδοσφαιρικών σωματείων, μέλη της Ε.Π.Ο..

Άρθρο 98 Σκοποί του Ε.Σ.Α.Π.Ε.

1. Σκοποί του Ε.Σ.Α.Π.Ε. είναι:

α) η διοίκηση και η διαχείριση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου μέσα στο πλαίσιο των νόμων του κράτους, του καταστατικού, των κανονισμών, των αποφάσεων και των σκοπών της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.),

β) η οργάνωση και η διεξαγωγή των επαγγελματικών ποδοσφαιρικών πρωταθλημάτων, σύμφωνα με τους κανονισμούς, τους σκοπούς και τις αποφάσεις της Ε.Π.Ο., εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά από το καταστατικό της, καθώς και η επίλυση

οποιοδήποτε ζητήματος ανακύπτει από τη διεξαγωγή των αγώνων των πρωταθλημάτων αυτών και δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου,

γ) η εκπροσώπηση των Π.Α.Ε. στις σχέσεις τους με την Ε.Π.Ο. ή τρίτους, η αντιμετώπιση ασφαλιστικής φύσης ζητημάτων, η συμμετοχή στον καθορισμό των γενικών όρων της σύμβασης παροχής υπηρεσιών επαγγελματία ποδοσφαιριστή προς Π.Α.Ε., με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Ε.Π.Ο. για την τήρηση του μητρώου επαγγελματιών ποδοσφαιριστών και την έκδοση του δελτίου αναγνώρισής τους,

δ) η διαχείριση δικαιωμάτων διαφημιστικής εκμετάλλευσης και προβολής δραστηριοτήτων του που εντάσσονται στην εκπλήρωση των σκοπών του και η προστασία και η προαγωγή κάθε συλλογικού συμφέροντος των μελών του με κάθε νόμιμο τρόπο με την, ύστερα από εντολή των Π.Α.Ε., εκπροσώπησή τους στη σύναψη συμφωνιών για ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις αγώνων ή στιγμιότυπων τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 84,

ε) η αντιμετώπιση κάθε άλλου ζητήματος αναγκαίου για την προαγωγή και την ανάπτυξη του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Χώρας.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 101 παρ. 2. οι κανονισμοί που καταρτίζονται για την εκπλήρωση των σκοπών του Ε.Σ.Α.Π.Ε. ψηφίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών του και υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27.

Άρθρο 99 Μέλη του Ε.Σ.Α.Π.Ε.

1. Μέλη του Ε.Σ.Α.Π.Ε. καθίστανται οι Π.Α.Ε. που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα επαγγελματικά ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα.

2. Τα μέλη του Ε.Σ.Α.Π.Ε. διακρίνονται σε τακτικά και πάρεδρα:

α) τακτικά μέλη είναι οι Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στα πρωταθλήματα της Α' και Β' εθνικής κατηγορίας,

β) πάρεδρα μέλη είναι οι Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Γ' εθνικής κατηγορίας. Σε περίπτωση αναδιοργάνωσης των επαγγελματικών ποδοσφαιρικών πρωταθλημάτων, η τυχόν διάκριση και ο καθορισμός σε τακτικό και πάρεδρα μέλη γίνεται με τον τρόπο που ορίζει το καταστατικό του Ε.Σ.Α.Π.Ε..

3. Όπου στις διατάξεις του νόμου αυτού αναφέρεται ο όρος "μέλη του Ε.Σ.Α.Π.Ε." νοούνται τα τακτικά και τα πάρεδρα μέλη.

4. Οι ειδικότεροι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφής μέλους του Ε.Σ.Α.Π.Ε., καθώς και τα απαιτούμενα για την εγγραφή δικαιολογητικά, καθορίζονται με κανονισμό, που εκδίδεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 98.

5. Αποβάλλουν την ιδιότητα του μέλους του Ε.Σ.Α.Π.Ε. οι Π.Α.Ε. που υποβιβάζονται από την κατώτερη κατηγορία του επαγγελματικού πρωταθλήματος σε κατηγορία του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου ή παύουν για οποιονδήποτε λόγο να έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα πρωταθλήματα αρμοδιότητας του Ε.Σ.Α.Π.Ε..

Άρθρο 100 Πόροι του Ε.Σ.Α.Π.Ε.

Πόροι του Ε.Σ.Α.Π.Ε. είναι:

- α) οι πρόσοδοι από την περιουσία του,
- β) οι κάθε είδους εισφορές, δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες προς αυτόν,
- γ) τα ποσά από τα χρηματικά πρόστιμα και τα παράβολα συμμετοχής των Π.Α.Ε. στους αγώνες που διοργανώνονται από αυτόν,
- δ) ποσοστό από τις εισπράξεις των αγώνων που διοργανώνονται από αυτόν, καθοριζόμενο με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου,
- ε) τα έσοδα από τις εισπράξεις των αγώνων των αντιπροσωπευτικών ομάδων που συγκροτεί ο σύνδεσμος,
- στ) ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) από τις εισπράξεις, λόγω αναμετάδοσης από την τηλεόραση οποιουδήποτε αγώνα της αρμοδιότητάς του,
- ζ) κάθε άλλο έσοδο που προέρχεται από την ανάπτυξη δραστηριοτήτων για την εκπλήρωση των σκοπών του ή προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 101 Όργανα του Ε.Σ.Α.Π.Ε. - Εξουσιοδοτήσεις

1. Όργανο του Ε.Σ.Α.Π.Ε. είναι η γενική συνέλευση, το διοικητικό συμβούλιο και όσα προβλέπονται από το καταστατικό του.

2. Με ειδικό κανονισμό που ψηφίζει η Γ.Σ. του Ε.Σ.Α.Π.Ε. καθορίζονται:

- α) η οργανωτική διάρθρωση, η οικονομική διαχείριση και ο τρόπος λειτουργίας του Ε.Σ.Α.Π.Ε.,
- β) οι όροι που διέπουν την πρόσληψη και κατάσταση του κάθε είδους προσωπικού του Ε.Σ.Α.Π.Ε., καθώς και οι αποδοχές και οι αποζημιώσεις του,
- γ) ο τρόπος λειτουργίας των υπηρεσιών του Ε.Σ.Α.Π.Ε.,

δ) κάθε άλλο θέμα που αφορά την οργάνωση και λειτουργία του Ε.Σ.Α.Π.Ε. και των οργάνων του.

Ο ανωτέρω κανονισμός υπόκειται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27.

3. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. και με τέσσερα (4) ακόμη μέλη, που εκλέγει η Γ.Σ. του. Η Ε.Π.Ο. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Π.Ε. με ένα (1) μέλος του Δ.Σ. αυτής.

Άρθρο 102 Ποσοστό από το ΠΡΟΠΟ και το ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ - Υποχρεώσεις Ε.Σ.Α.Π.Ε. και Π.Α.Ε.

1. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. και οι Π.Α.Ε. επιχορηγούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος με συνολικό ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) από τα ακαθάριστα έσοδα του ΠΡΟΠΟ και ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ, αφαιρουμένων των δικαιωμάτων των πρακτόρων. Το ποσοστό αυτό κατανέμεται ως εξής:

- α) 0,5% στον Ε.Σ.Α.Π.Ε.
- β) 3% στις Π.Α.Ε. της Α' εθνικής κατηγορίας
- γ) 2% στις Π.Α.Ε. της Β' εθνικής κατηγορίας
- δ) 2,5% στις Π.Α.Ε. της Γ' εθνικής κατηγορίας.

Κάθε Π.Α.Ε. της ίδιας κατηγορίας επιχορηγείται με το ίδιο ποσό. Το ποσό της επιχορήγησης καταβάλλεται από τον Ο.Π.Α.Π. απευθείας στον Ε.Σ.Α.Π.Ε. και σε καθεμία Π.Α.Ε.. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από γνώμη του Ε.Σ.Α.Π.Ε., το ποσοστό της επιχορήγησης οκτώ τοις εκατό (8%) επανακαθορίζεται, αν αναδιαρθρωθούν τα επαγγελματικά πρωταθλήματα.

2. Η διαδικασία απόδοσης στον Ε.Σ.Α.Π.Ε. και σε καθεμία Π.Α.Ε., του κατά την προηγούμενη παράγραφο προσδιοριζόμενου ποσού, καθώς και οι ειδικότεροι όροι, οι προϋποθέσεις και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, καθορίζονται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με όμοια απόφαση προβλέπονται οι περιπτώσεις διακοπής ή μερικής περικοπής του ποσού που αναλογεί στον Ε.Σ.Α.Π.Ε. ή σε Π.Α.Ε. όταν παραβαίνουν τις διατάξεις της αθλητικής νομοθεσίας ή παρουσιάζουν διαχειριστικές ανωμαλίες ή με πράξεις ή παραλείψεις τους δυσφημούν το ποδόσφαιρο και καθορίζεται ο τρόπος διάθεσης των ποσών που προκύπτουν από τη διακοπή ή περικοπή. Η παροχή της επιχορήγησης διακόπτεται υποχρεωτικά στις πιο κάτω περιπτώσεις:

α) Αν η Π.Α.Ε. παρέλειψε να δημοσιεύσει εμπρόθεσμα τις ετήσιες οικονομικές της καταστάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43β παρ. 5 του κ.ν.2190/1920, και να τις υποβάλει στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης.

β) Αν η Π.Α.Ε. παρέλειψε να υποβάλει εμπρόθεσμα στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης την απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της για την έγκριση των ετήσιων οικονομικών της καταστάσεων.

γ) Αν δεν έχει νόμιμη διοίκηση.

3. Η κατά την παρ. 1 επιχορήγηση ισχύει μόνο για τις περιπτώσεις στις οποίες συμπεριλαμβάνονται στα δελτία ΠΡΟΠΟ και ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ αγώνες μεταξύ Π.Α.Ε., που συμμετέχουν στα πρωταθλήματα του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Σε κάθε άλλη περίπτωση, το αντίστοιχο ποσό περιέρχεται ως έσοδο στη Γ.Γ.Α. και με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού διατίθεται για την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου.

4. Από την έναρξη των επαγγελματικών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου Α' και Β' εθνικής κατηγορίας της περιόδου 1999-2000, όλοι οι αγώνες διεξάγονται την ίδια ημέρα της εβδομάδας, πλην δύο, οι οποίοι μπορεί να διεξάγονται διαφορετική ημέρα.

5. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. και κάθε Π.Α.Ε. υποχρεούνται να διαθέτουν το πρόγραμμα αγώνων των πρωταθλημάτων επαγγελματικού ποδοσφαίρου όλων των κατηγοριών, προκειμένου ο Ο.Π.Α.Π. να τους συμπεριλαμβάνει στα δελτία ΠΡΟΠΟ ή ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ ή στοιχημάτων προκαθορισμένης ή μη απόδοσης.

6. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. υποχρεούται να γνωστοποιεί εγγράφως στον Ο.Π.Α.Π. το πρόγραμμα αγώνων των πρωταθλημάτων επαγγελματικού ποδοσφαίρου όλων των κατηγοριών, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, από την κλήρωση των αγώνων κάθε κατηγορίας, προκειμένου ο Ο.Π.Α.Π. να προβαίνει έγκαιρα στο σχεδιασμό και την κατάρτιση των δελτίων ΠΡΟΠΟ, ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ και των δελτίων στοιχημάτων προκαθορισμένης ή μη απόδοσης.

7. Ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. υποχρεούται να γνωστοποιεί εγγράφως στον Ο.Π.Α.Π. κάθε αλλαγή του προγράμματος αγώνων των πρωταθλημάτων όλων των κατηγοριών του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από την καθορισμένη ημερομηνία τέλεσής τους, εκτός εάν η αλλαγή επιβάλλεται για λόγους δημόσιας τάξης ή για την εξυπηρέτηση των διεθνών υποχρεώσεων των ομάδων.

8. Για τη διευκόλυνση της κατάρτισης έκτακτων δελτίων ΠΡΟΠΟ, ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ ή δελτίων στοιχημάτων προκαθορισμένης ή μη απόδοσης, ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. υποχρεούται να προγραμματίζει και ημέρα Τετάρτη τη διεξαγωγή των αγώνων του επαγγελματικού πρωταθλήματος της Γ' εθνικής κατηγορίας και, σε περίπτωση αναδιάρθρωσης, της κατώτερης κατηγορίας επαγγελματικού πρωταθλήματος. Επίσης υποχρεούται να καθορίζει το χρονικό

διάστημα διεξαγωγής του παραπάνω πρωταθλήματος μέχρι το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουνίου.

9. Η παράβαση των διατάξεων των παραγράφων 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου αυτού συνεπάγεται την περικοπή του ποσού με το οποίο επιχορηγείται ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. και η κάθε Π.Α.Ε. για όσο χρόνο διαρκεί η παράβαση. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού επιβάλλεται στον Ε.Σ.Α.Π.Ε. και πρόστιμο πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) έως εκατόν πενήντα εκατομμυρίων (150.000.000) δραχμών για κάθε παράβαση των παραπάνω υποχρεώσεων.

10. Όταν ο Ε.Σ.Α.Π.Ε. ή οι Π.Α.Ε. παραβαίνουν τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου αυτού, ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, με απόφασή του, μπορεί να απαγορεύσει την τέλεση ποδοσφαιρικών αγώνων των επαγγελματικών κατηγοριών σε εθνικά, δημοτικά ή κοινοτικά στάδια. Η, παρά την απαγόρευση, παραχώρηση των πιο πάνω σταδίων αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα για τα μέλη της διοίκησής τους.

11. Η διάθεση του προγράμματος αγώνων εκ μέρους του Ε.Σ.Α.Π.Ε. και καθεμιάς Π.Α.Ε. ξεχωριστά δεν θεμελιώνει αξίωση του Ε.Σ.Α.Π.Ε. ή των Π.Α.Ε. για αμοιβή ή αποζημίωση οποιασδήποτε φύσης.

Άρθρο 103 Ελληνικός Σύνδεσμος Ανωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιρειών

1. Ο "Ελληνικός Σύνδεσμος Ανωνύμων Καλαθοσφαιρικών Εταιρειών" (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), όπως μετονομάστηκε με το π.δ. 207/1997 (ΦΕΚ 163 Α) η "Ένωση Σωματείων Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών" (Ε.Σ.Α.Κ.), που είχε ιδρυθεί με το ν. 1958/1991 (ΦΕΚ 122 Α), είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και εδρεύει στην Αθήνα.

2. Ο Ε.Σ.Α.Κ.Ε. είναι τακτικό μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ.).

3. Ο Ε.Σ.Α.Κ.Ε., ως τακτικό μέλος της Ε.Ο.Κ., έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν τα τακτικά μέλη της Ε.Ο.Κ..

Άρθρο 104 Σκοποί του Ε.Σ.Α.Κ.Ε.

1. Σκοποί του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. είναι:

α) η διοίκηση και η διαχείριση της επαγγελματικής καλαθοσφαίρισης μέσα στο πλαίσιο των νόμων του κράτους, του καταστατικού, των κανονισμών, των αποφάσεων και των σκοπών της Ε.Ο.Κ.,

β) η οργάνωση και διεξαγωγή του πρωταθλήματος καλαθοσφαίρισης της Α1 κατηγορίας, σύμφωνα με τους κανονισμούς, τους σκοπούς και τις αποφάσεις της Ε.Ο.Κ.,

καθώς και η επίλυση οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτει από τη διεξαγωγή των αγώνων του πρωταθλήματος αυτού και δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου,

γ) η εκπροσώπηση των Κ.Α.Ε. και των Τ.Α.Κ. στις σχέσεις τους με την Ε.Ο.Κ. ή τρίτους, η αντιμετώπιση των ασφαλιστικής φύσεως ζητημάτων, η συμμετοχή στον καθορισμό των γενικών όρων της σύμβασης παροχής υπηρεσιών επαγγελματία ή με αμοιβή καλαθοσφαιριστή προς Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Κ., με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Ε.Ο.Κ. για την τήρηση του μητρώου επαγγελματιών καλαθοσφαιριστών και την έκδοση του δελτίου αναγνώρισής τους,

δ) η διαχείριση δικαιωμάτων διαφημιστικής εκμετάλλευσης και προβολής δραστηριοτήτων του, που εντάσσονται στην εκπλήρωση των σκοπών του και η προστασία και η προαγωγή κάθε συλλογικού συμφέροντος των μελών του με κάθε νόμιμο τρόπο με την, ύστερα από εντολή των Κ.Α.Ε. ή των Τ.Α.Κ., εκπροσώπησή τους στη σύναψη συμφωνιών για ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις αγώνων ή στιγμιότυπων τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 84 του παρόντος νόμου,

ε) η αντιμετώπιση κάθε άλλου ζητήματος αναγκαίου για την προαγωγή και την ανάπτυξη της επαγγελματικής καλαθοσφαίρισης της Χώρας.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 107 παρ. 3, οι κανονισμοί που καταρτίζονται για την εκπλήρωση των σκοπών του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. ψηφίζονται από τη γενική συνέλευση των μελών του και υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, ύστερα από γνώμη του Δ Σ. της Ε.Ο.Κ.. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27.

Άρθρο 105 Μέλη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε.

1. Μέλη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. καθίστανται οι Κ.Α.Ε. και τα Τ.Α.Κ. που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα καλαθοσφαιρικά πρωταθλήματα Α1 και Α2 εθνικής κατηγορίας.

2. Τα μέλη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. διακρίνονται σε τακτικά και πάρεδρα:

α) τακτικά μέλη είναι οι Κ.Α.Ε., που συμμετέχουν στα πρωταθλήματα της Α1 εθνικής κατηγορίας,

β) πάρεδρα μέλη είναι οι Κ.Α.Ε. και τα Τ.Α.Κ. που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας.

3. Όπου στις διατάξεις του νόμου αυτού αναφέρεται ο όρος "μέλη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε." νοούνται τα τακτικά και τα πάρεδρα μέλη.

4. Οι ειδικότεροι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφής μέλους του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., καθώς και τα απαιτούμενα για την εγγραφή δικαιολογητικά, καθορίζονται με κανονισμό, που εκδίδεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 104.

5. Αποβάλλουν την ιδιότητα του μέλους του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. οι Κ.Α.Ε. και τα Τ.Α.Κ. που υποβιβάζονται από την Α2 εθνική κατηγορία σε κατηγορία της ερασιτεχνικής καλαθοσφαίρισης ή παύουν για οποιονδήποτε λόγο να έχουν δικαίωμα συμμετοχής στο πρωτάθλημα αρμοδιότητας του Ε.Σ.Α.Κ.Ε..

Άρθρο 106 Πόροι του Ε.Σ.Α.Κ.Ε.

Πόροι του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. είναι:

- α) οι πρόσοδοι από την περιουσία του,
- β) οι κάθε είδους εισφορές, δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες προς αυτόν,
- γ) τα ποσά από τα χρηματικά πρόστιμα και τα παράβολα συμμετοχής των Κ.Α.Ε. και των Τ.Α.Κ. στους αγώνες που διοργανώνονται από αυτόν,
- δ) ποσοστό από τις εισπράξεις των αγώνων που διοργανώνονται από αυτόν, καθοριζόμενο με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου,
- ε) τα έσοδα από τις εισπράξεις των αγώνων των αντιπροσωπευτικών ομάδων που συγκροτεί ο σύνδεσμος,
- στ) ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) από τις εισπράξεις λόγω αναμετάδοσης από την τηλεόραση οποιουδήποτε αγώνα της αρμοδιότητάς του,
- ζ) κάθε άλλο έσοδο που προέρχεται από την ανάπτυξη δραστηριοτήτων για την εκπλήρωση των σκοπών του ή προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 107 Όργανα του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. - Εξουσιοδοτήσεις

1. Όργανα του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. είναι η γενική συνέλευση (Γ.Σ.), το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) και όσα προβλέπονται στο καταστατικό του.
2. Με ειδικό κανονισμό που ψηφίζει η Γ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. καθορίζονται:
 - α) η οργανωτική διάρθρωση, η οικονομική διαχείριση και ο τρόπος λειτουργίας του Ε.Σ.Α.Κ.Ε.,
 - β) οι όροι που διέπουν την πρόσληψη και κατάσταση του κάθε είδους προσωπικού του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., καθώς και οι αποδοχές και οι αποζημιώσεις του,

γ) ο τρόπος λειτουργίας των υπηρεσιών του Ε.Σ.Α.Κ.Ε.,

δ) κάθε άλλο θέμα που αφορά την οργάνωση και λειτουργία του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. και των οργάνων του. Ο ανωτέρω κανονισμός υπόκειται σε έλεγχο νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27.

3. Ο Ε.Σ.Α.Κ.Ε. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. της Ε.Ο.Κ. εκτός από τον πρόεδρο του Δ.Σ. και με δύο (2) ακόμη μέλη, που εκλέγει η Γ.Σ. του. Η Ε.Ο.Κ. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. με ένα (1) μέλος του Δ.Σ. αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Άρθρο 108 Έννοια όρων

1. Επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι το διεξαγόμενο με ομάδες ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών (Π.Α.Ε.).
2. Οι Π.Α.Ε. είναι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες.
3. Επαγγελματίας ποδοσφαιριστής είναι εκείνος που συνδέεται με Π.Α.Ε. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και της εργατικής νομοθεσίας.
4. Στα επαγγελματικά πρωταθλήματα ποδοσφαίρου συμμετέχουν μόνο ομάδες Π.Α.Ε..

Άρθρο 109 Μετοχικό κεφάλαιο - Ελάχιστο ύψος

1. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Α' εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000) δραχμών.
2. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στη Β' εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των εκατόν είκοσι εκατομμυρίων (120.000.000) δραχμών.
3. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Γ' εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών.
4. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού αναπροσαρμόζονται τα κατώτερα όρια του μετοχικού κεφαλαίου των Π.Α.Ε., αν αναδιαρθρωθούν τα επαγγελματικά πρωταθλήματα ποδοσφαίρου.

5. Το ελάχιστο κατά κατηγορία κεφάλαιο καταβάλλεται κατά τη σύσταση της εταιρείας ή με την αύξηση αντίστοιχα του κεφαλαίου της, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70.

Άρθρο 110 Οργάνωση σωματείων σε Π.Α.Ε.

1. Αθλητικά σωματεία τα οποία, κατά τους κανονισμούς των ερασιτεχνικών πρωταθλημάτων, προβιβάζονται στη Γ' εθνική κατηγορία ή, σε περίπτωση αναδιάρθρωσης, στην κατώτερη κατηγορία πρωταθλήματος επαγγελματικού ποδοσφαίρου, οφείλουν να συστήσουν Π.Α.Ε. το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος, αλλιώς αποβάλλονται από αυτό. Την απόφαση της αποβολής λαμβάνει το Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Π.Ε., ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος.

2. Μετά την αποβολή τους τα σωματεία της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να συμμετάσχουν στο πρωτάθλημα που αγωνίσθηκαν την αμέσως προηγούμενη περίοδο, καθ' υπέρβαση του αριθμού των σωματείων που πρόκειται να αγωνισθούν.

3. Οι Π.Α.Ε. που αγωνίζονται στα πρωταθλήματα Α' και Β' εθνικής κατηγορίας και δεν καλύπτουν το ελάχιστο κατά κατηγορία ύψος του μετοχικού κεφαλαίου, οφείλουν να προβούν σε αύξηση προς κάλυψή του το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη των οικείων πρωταθλημάτων της περιόδου 1999-2000, αλλιώς υποβιβάζονται στην αμέσως επόμενη κατηγορία, όπου και συμμετέχουν, καθ' υπέρβαση του αριθμού των Π.Α.Ε. που πρόκειται να αγωνισθούν. Την απόφαση λαμβάνει το Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Π.Ε., το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη των οικείων πρωταθλημάτων, ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου.

Άρθρο 111 Υποβιβασμός Π.Α.Ε. από τη Γ' εθνική κατηγορία - Διαδικασία εκκαθάρισης

1. Π.Α.Ε. που υποβιβάζονται από τη Γ' εθνική κατηγορία ή, σε περίπτωση αναδιάρθρωσης, στην κατώτερη κατηγορία πρωταθλήματος επαγγελματικού ποδοσφαίρου στην οικεία κατηγορία του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, διαλύονται και τίθενται σε εκκαθάριση κατά τις διατάξεις για τις ανώνυμες εταιρείες, υπό τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συμβουλίου. Η εκκαθάριση πρέπει να περατώνεται μέσα σε έξι (6) μήνες από τον υποβιβασμό της Π.Α.Ε..

2. Τη θέση της εταιρείας που υποβιβάζεται στην κατηγορία του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, καταλαμβάνει αυτοδικαίως το ιδρυτικό της αθλητικό σωματείο. Αν το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο έχει περιέλθει σε αδράνεια ή έχει διαλυθεί, για την επαναλειτουργία του ή την επανασύστασή του, προς το σκοπό της υποκατάστασης από αυτό της υπό εκκαθάριση

εταιρείας, απαιτείται απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών του που ήταν γραμμένα κατά το χρόνο περιέλευσης σε αδράνεια ή διάλυσής του, μέσα σε ένα (1) μήνα από τον υποβιβασμό της Π.Α.Ε., κατά τη διαδικασία της παρ. 3 του άρθρου 64 του παρόντος, αναλόγως εφαρμοζόμενης. Το αθλητικό σωματείο σε καμία περίπτωση δεν αναλαμβάνει τις τυχόν ενοχικές ή άλλες υποχρεώσεις της εταιρείας που τέθηκε σε εκκαθάριση.

Άρθρο 112 Πρωταθλήματα επαγγελματικού ποδοσφαίρου

1. Τα κατ' έτος διεξαγόμενα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου είναι:
 - α) το πρωτάθλημα της Α' εθνικής κατηγορίας,
 - β) το πρωτάθλημα της Β' εθνικής κατηγορίας και
 - γ) το πρωτάθλημα της Γ' εθνικής κατηγορίας.
2. Η αναδιάρθρωση των πρωταθλημάτων και ο αριθμός των ομάδων που υποβιβάζονται κατά κατηγορία γίνονται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ε.Σ.Α.Π.Ε., που επικυρώνεται από το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.. Σε περίπτωση αδράνειας της Γ.Σ. του Ε.Σ.Α.Π.Ε. να υποβάλει εισήγηση, τότε αρμόδιο για τα παραπάνω είναι το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

Άρθρο 113 Έννοια όρων

1. Επαγγελματική καλαθοσφαίριση είναι η διεξαγόμενη είτε με ομάδες καλαθοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών (Κ.Α.Ε.) είτε με τμήματα αμειβόμενων καλαθοσφαιριστών (Τ.Α.Κ.) αθλητικών σωματείων.
2. Οι Κ.Α.Ε. είναι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες.
3. Τα Τ.Α.Κ. είναι ειδικά τμήματα αθλητικών σωματείων.
4. Επαγγελματίας καλαθοσφαιριστής είναι εκείνος που συνδέεται με Κ.Α.Ε. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και της εργατικής νομοθεσίας.
5. Καλαθοσφαιριστής με αμοιβή είναι εκείνος που συνδέεται με αθλητικό σωματείο το οποίο διατηρεί Τ.Α.Κ. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών.

6. Στο πρωτάθλημα Α1 εθνικής κατηγορίας συμμετέχουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του π.δ. 207/1997 (ΦΕΚ 163 Α'), μόνο ομάδες Κ.Α.Ε..

7. Στο πρωτάθλημα Α2 εθνικής κατηγορίας συμμετέχουν ομάδες Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Κ., υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 115.

Άρθρο 114 Μετοχικό κεφάλαιο - Ελάχιστο όριο

1. Το μετοχικό κεφάλαιο των Κ.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Α1 εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των ογδόντα εκατομμυρίων (80.000.000) δραχμών.

2. Το μετοχικό κεφάλαιο των Κ.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Α2 εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών.

3. Το ελάχιστο κατά κατηγορία κεφάλαιο καταβάλλεται για τη σύσταση της εταιρείας ή με την αύξηση αντίστοιχα του κεφαλαίου της σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70.

Άρθρο 115 Οργάνωση σωματείων σε Τ.Α.Κ. και Κ.Α.Ε.

1. Από την αγωνιστική περίοδο 1999 - 2000 αθλητικά σωματεία που προβιβάζονται στην Α2 εθνική κατηγορία ή ήδη κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού συμμετέχουν στο πρωτάθλημα αυτό, δικαιούνται να συστήσουν Κ.Α.Ε., και, σε περίπτωση που δεν επιθυμούν, οφείλουν να συστήσουν Τ.Α.Κ., το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος. Αλλιώς αποβάλλονται από το πρωτάθλημα με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Ο.Κ., ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος.

2. Από την αγωνιστική περίοδο 2001-2002 αθλητικά σωματεία που αγωνίζονται στο πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας με τη μορφή σωματείου που διατηρεί Τ.Α.Κ., οφείλουν να συστήσουν Κ.Α.Ε., το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος, εκτός εάν, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. της Ε.Ο.Κ., ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός αποφασίσει ότι το πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας θα διεξάγεται αποκλειστικά με ομάδες ερασιτεχνικών σωματείων.

3. Τα σωματεία που στερήθηκαν το δικαίωμα συμμετοχής στο πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας μπορούν να συμμετάσχουν στο πρωτάθλημα της αμέσως κατώτερης ερασιτεχνικής κατηγορίας, καθ' υπέρβαση του αριθμού των σωματείων που πρόκειται να αγωνισθούν.

4. Από την αγωνιστική περίοδο 1999-2000, τα αθλητικά σωματεία, των οποίων τα Τ.Α.Κ. αποκτούν δικαίωμα συμμετοχής στην Α1 εθνική κατηγορία οφείλουν να συστήσουν Κ.Α.Ε.

το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος. Αλλιώς αποβάλλονται από το πρωτάθλημα με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος. Το σωματείο που αποβάλλεται δικαιούται να συμμετάσχει στο πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας, καθ' υπέρβαση του αριθμού των Κ.Α.Ε. ή των σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Κ. και πρόκειται να αγωνισθούν σε αυτό. Την απόφαση λαμβάνει το Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος.

5. Από την αγωνιστική περίοδο 1999-2000, Κ.Α.Ε. που αγωνίζονται στο πρωτάθλημα της Α1 εθνικής κατηγορίας και δεν καλύπτουν το ελάχιστο για την κατηγορία ύψος του μετοχικού κεφαλαίου, οφείλουν να προβούν σε αύξηση προς κάλυψή του, το αργότερο είκοσι (20) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος. Αλλιώς υποβιβάζονται στην αμέσως επόμενη κατηγορία, όπου και θα συμμετέχουν, καθ' υπέρβαση του αριθμού των Κ.Α.Ε. ή των σωματείων που διατηρούν Τ.Α.Κ. και πρόκειται να αγωνισθούν. Την απόφαση λαμβάνει το Δ.Σ. του Ε.Σ.Α.Κ.Ε., ύστερα από πρόταση του Ελεγκτικού Συμβουλίου, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος.

Άρθρο 116 Υποβιβασμός Κ.Α.Ε. από την Α2 εθνική κατηγορία - Διαδικασία εκκαθάρισης

Για τις Κ.Α.Ε. που υποβιβάζονται, από την Α2 εθνική κατηγορία στην οικεία κατηγορία της ερασιτεχνικής καλαθοσφαίρισης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 111.

Άρθρο 117 Πρωταθλήματα επαγγελματικής καλαθοσφαίρισης

1. Τα κατ' έτος διεξαγόμενα πρωταθλήματα της επαγγελματικής καλαθοσφαίρισης είναι τα πρωταθλήματα της Α1 και της Α2 εθνικής κατηγορίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 115.
2. Η αναδιάρθρωση των ανωτέρω πρωταθλημάτων (αριθμός ομάδων, αριθμός προβιβαζομένων και υποβιβαζομένων κατά κατηγορία πρωταθλήματος κ.λπ.) γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Ο.Κ. ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Ε.Σ.Α.Κ.Ε..
3. Για τις αγωνιστικές περιόδους 1999-2000 και 2000-2001 το πρωτάθλημα της Α2 εθνικής κατηγορίας καλαθοσφαίρισης διοργανώνεται και διεξάγεται από την Ε.Ο.Κ..

Άρθρο 118 Ετήσιες επιχορηγήσεις Τ.Α.Κ.

1. Για τις αγωνιστικές περιόδους 1999-2000 και 2000-2001 σε κάθε Τ.Α.Κ. της Α2 εθνικής κατηγορίας καλαθοσφαίρισης παρέχεται από τη Γ.Γ.Α., ετήσια τακτική επιχορήγηση είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δραχμών.
2. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 102 εφαρμόζεται ανάλογα και στην προκειμένη περίπτωση.

ΤΜΗΜΑ Γ΄

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

Άρθρο 119 Σύσταση - Συγκρότηση - Λειτουργία οργάνων

1. Στις αθλητικές ομοσπονδίες και στους επαγγελματικούς συνδέσμους, όπου αυτοί υπάρχουν, των ομαδικών αθλημάτων του ποδοσφαίρου, της καλαθοσφαίρισης, της πετοσφαίρισης, της χειροσφαίρισης και της κολυμβητικής για το άθλημα της υδατοσφαίρισης. Συνιστώνται πρωτοβάθμια μονομελή δικαιοδοτικά όργανα για την επίλυση αθλητικών διαφορών, σύμφωνα με όσα ορίζονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, μπορεί να λειτουργήσει μονομελές δικαιοδοτικό όργανο και σε ομοσπονδία άλλου ομαδικού αθλήματος.
2. Τα παραπάνω όργανα ασκούν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 120 αρμοδιότητες, σχετικά με αγώνες και κατηγορίες πρωταθλημάτων ως εξής:
 - α) ως προς το άθλημα του ποδοσφαίρου, για τους αγώνες Α', Β' και Γ' εθνικής κατηγορίας ανδρών,
 - β) ως προς τα αθλήματα της καλαθοσφαίρισης, της πετοσφαίρισης, της υδατοσφαίρισης και της χειροσφαίρισης για τους αγώνες Α1, Α2 και Β' εθνικής κατηγορίας ανδρών και γυναικών και κυπέλλου Ελλάδας εθνικών κατηγοριών. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, ύστερα από πρόταση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, επιτρέπεται να τροποποιούνται το είδος των αγώνων και οι κατηγορίες πρωταθλημάτων.
3. Το Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου, κατά περίπτωση διορίζει ως μονομελές δικαιοδοτικό όργανο έναν (1) πρωτοδίκη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, με τον αναπληρωτή του για θητεία δύο (2) ετών, που αρχίζει την 1η Ιουλίου, του έτους διορισμού. Ο δικαστής αυτός κληρώνεται με τη διαδικασία

που προβλέπεται στον Οργανισμό των Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου διοίκησης του Πρωτοδικείου της έδρας της ομοσπονδίας, ύστερα από αίτημα του Δ.Σ. αυτής ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού. Η οικεία αθλητική ομοσπονδία ή ο οικείος επαγγελματικός σύνδεσμος, κατά περίπτωση, διορίζει το γραμματέα και το βοηθητικό προσωπικό του πιο πάνω οργάνου.

4. Το αναπληρωματικό μέλος του δικαιοδοτικού οργάνου αντικαθιστά το τακτικό μέλος σε περιπτώσεις απουσίας ή κωλύματός του.

5. Στο δικαιοδοτικό όργανο και στον αναπληρωτή του, στο γραμματέα και στο βοηθητικό προσωπικό, καταβάλλεται αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Η δαπάνη καταβολής της ως άνω αποζημίωσης βαρύνει την οικεία ομοσπονδία ή τον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο κατά περίπτωση.

6. Απαγορεύεται η συστέγαση δικαιοδοτικού οργάνου και αθλητικής ομοσπονδίας ή επαγγελματικού συνδέσμου.

7. Για την έκδοση των αποφάσεών του το δικαιοδοτικό όργανο λαμβάνει υπόψη και τις εκθέσεις των παρατηρητών της παρ. 8 του άρθρου 41 του παρόντος.

Άρθρο 120 Αρμοδιότητες δικαιοδοτικού οργάνου

1. Το μονομελές δικαιοδοτικό όργανο είναι αρμόδιο:

α) για την εκδίκαση των παραβάσεων και την επιβολή ποινών οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις των κανονισμών αγώνων του οικείου αθλήματος. Οι παραβάσεις πρέπει να έχουν σχέση με τη διεξαγωγή των αγώνων και των αποτελεσμάτων τους,

β) για την εκδίκαση των παραβάσεων που αφορούν υποθέσεις δωροδοκίας ή δωροληψίας για αλλοίωση αποτελέσματος αγώνων και την επιβολή των ποινών,

γ) για την εκδίκαση των ενστάσεων κατά του κύρους αγώνα,

δ) για την εκδίκαση κάθε άλλης παράβασης και την επιβολή των αντίστοιχων ποινών που ανατίθεται στο όργανο αυτό με άλλες διατάξεις του παρόντος νόμου ή με κανονισμούς ή με αποφάσεις της οικείας ομοσπονδίας.

2. Στις περιπτώσεις α' και γ' της προηγούμενης παραγράφου οι αποφάσεις των πιο πάνω οργάνων πρέπει να εκδίδονται μέσα σε επτά (7) ημέρες από την τέλεση του αγώνα και είναι αμέσως εκτελεστές, έστω και αν έχουν προβληθεί ενώπιον των δευτεροβάθμιων οργάνων. Ειδικά οι αποφάσεις που αφορούν αποκλεισμό έδρας αθλητικού σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε.

εκτελούνται τη μεθεπόμενη, από την έκδοσή τους, αγωνιστική ημέρα κατά την οποία το σωματείο, το Τ.Α.Α. ή η Α.Α.Ε. είναι γηπεδούχοι.

Άρθρο 121 Προσφυγή κατά των αποφάσεων των δικαιοδοτικών οργάνων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 123 παρ. 40 κατά των αποφάσεων του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου ασκείται προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Συμβουλίου Αθλητικών Διαφορών στις εξής περιπτώσεις:

α) όταν εκδίδονται επί ενστάσεων κατά του κύρους αγώνα,

β) όταν επιβάλλουν ποινές για πράξεις βίας, εφόσον πρόκειται για παραβάσεις που αφορούν ποινές αποκλεισμού της έδρας του σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. ή τέλεσης αγώνα στην έδρα αυτών χωρίς θεατές, για δύο (2) τουλάχιστον αγωνιστικές ημέρες και στις δύο περιπτώσεις,

γ) όταν επιβάλλουν ποινές στέρησης του δικαιώματος εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους στους παράγοντες των ομάδων για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών ή ποινές έκπτωσης από το εταιρικό αξίωμα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών,

δ) όταν, προκειμένου για παράβαση που δεν έχει αναγραφεί στο φύλλο αγώνα, επιβάλλουν ποινές αποκλεισμού σε αθλητές, προπονητές και σε άλλα πρόσωπα που έχουν σχέση με την ομάδα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών και σε κάθε άλλη περίπτωση όταν επιβάλλουν ποινή αποκλεισμού πάνω από τρεις (3) αγωνιστικές ημέρες,

ε) όταν επιβάλλεται πρόστιμο πάνω από ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) δραχμές.

2. Η προσφυγή ασκείται σε προθεσμία δύο (2) ημερών από την κοινοποίηση, με οποιονδήποτε τρόπο, της προσβαλλόμενης απόφασης.

Άρθρο 122 Ειδικό τοπικό πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο

Στον Ενιαίο Διοικητικό Τομέα Αθλητισμού Μακεδονίας - Θράκης συνιστάται τοπικό πρωτοβάθμιο μονομελές δικαιοδοτικό όργανο για την επίλυση αθλητικών διαφορών που ανακύπτουν κατά την τέλεση αγώνων οι οποίοι διεξάγονται σε όμιλο στις διοικητικές περιφέρειες Ηπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας και Θράκης για τις κατηγορίες πρωταθλημάτων και τα ομαδικά αθλήματα τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 119. Μέλος του δικαιοδοτικού αυτού οργάνου με τον αναπληρωτή του, διορίζεται πρωτοδίκης της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης που υπηρετεί στο Πρωτοδικείο

Θεσσαλονίκης. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 119 και των άρθρων 120 και 12-1 εφαρμόζονται και για το δικαιοδοτικό όργανο που προβλέπεται στο άρθρο αυτό. Το τοπικό αυτό όργανο λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη και ασκεί τις προβλεπόμενες από το άρθρο 120 αρμοδιότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 123 Συγκρότηση του Ανωτάτου Συμβουλίου Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.)

1. Στη Γ.Γ.Α. λειτουργεί, ως δευτεροβάθμιο όργανο της αθλητικής δικαιοσύνης, Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.), που αποτελείται από εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς και εισαγγελείς.
2. Το Α.Σ.Ε.Α.Δ. έχει δεκαπέντε (15) μέλη και συγκροτείται από έναν (1) πρόεδρο εφετών και δύο (2) εφέτες της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, έναν (1) πρόεδρο εφετών και έναν (1) εφέτη διοικητικών δικαστηρίων, πέντε (5) προέδρους πρωτοδικών της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, δύο (2) προέδρους πρωτοδικών διοικητικών δικαστηρίων και τρεις (3) εισαγγελείς πρωτοδικών. Τα μέλη του Α.Σ.Ε.Α.Δ. διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία εκδίδεται το μήνα Ιούνιο, κάθε δεύτερου έτους. Η θητεία των μελών είναι διετής και αρχίζει την 1η Ιουλίου του έτους διορισμού.
3. Τα μέλη του Α.Σ.Ε.Α.Δ. ορίζονται κατά περίπτωση από το τριμελές συμβούλιο διοίκησης του Εφετείου Αθηνών, του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, του Πρωτοδικείου Αθηνών, του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Αθηνών. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού. Ο ορισμός περιλαμβάνει και ίσο αριθμό αναπληρωματικών μελών, από τα οποία και μόνο θα γίνεται αντικατάσταση, οποτεδήποτε απαιτηθεί κατά τη διάρκεια της θητείας των τακτικών μελών.
4. Ειδικά για το ποδόσφαιρο, συνιστάται στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.) Επιτροπή Εφέσεων, με τις αρμοδιότητες τις καθοριζόμενες στο άρθρο 124, πλην από την περίπτωση δ' και στο καταστατικό της Ε.Π.Ο.. Η Επιτροπή Εφέσεων είναι πενταμελής και συγκροτείται από δικαστικούς λειτουργούς της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, έναν (1) πρόεδρο εφετών, τέσσερις (4) εφέτες με δύο (2) αναπληρωτές και έναν (1) εφέτη. Τα μέλη της Επιτροπής Εφέσεων διορίζονται από το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.. Για τον ορισμό έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 3. Στα μέλη της Επιτροπής καταβάλλεται αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζει με απόφαση του το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο..

Άρθρο 124 Δικαιοδοσία - Αρμοδιότητες Α.Σ.Ε.Α.Δ.

Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση των προσφυγών:

α) Κατά αποφάσεων των Δ.Σ. των αθλητικών ενώσεων, επαγγελματικών συνδέσμων και ομοσπονδιών.

β) Κατά αποφάσεων των οργάνων των πιο πάνω ενώσεων, επαγγελματικών συνδέσμων ή ομοσπονδιών που προβλέπονται από το καταστατικό τους, εφόσον οι αποφάσεις αυτές δεν χρήζουν επικύρωσης από τα διοικητικά τους συμβούλια. Οι παραπάνω αποφάσεις της περίπτωσης α' και της περίπτωσης αυτής του παρόντος άρθρου προσβάλλονται στο Α.Σ.Ε.Α.Δ., εφόσον αφορούν σε θέματα που έχουν σχέση με την επιβολή των κάθε είδους ποινών ή κυρώσεων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με την εγγραφή ή τη μεταγραφή αθλητών, με τη βαθμολογική ή την αγωνιστική θέση των αθλητικών σωματείων ή με την εφαρμογή των νόμων και των κανονιστικών διατάξεων.

γ) Κατά αποφάσεων πειθαρχικών οργάνων αθλητικών σωματείων που επιβάλλουν κάθε είδους ποινές στους αθλητές τους, εφόσον ούτε από το καταστατικό τους ούτε από το καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας προβλέπεται επικύρωση των πιο πάνω ποινών από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

δ) Κατά αποφάσεων της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος.

ε) Κατά αποφάσεων των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων που προβλέπονται στα άρθρα 119 και 122.

Άρθρο 125 Λειτουργία - Οργάνωση

1. Το Α.Σ.Ε.Α.Δ. λειτουργεί σε τρία (3) τμήματα. Η σύνθεση των τμημάτων καθορίζεται από το Α.Σ.Ε.Α.Δ.. Ο αρχαιότερος στο βαθμό προεδρεύει στο Α.Σ.Ε.Α.Δ. και σε ένα (1) τμήμα του. Σε κάθε τμήμα του προεδρεύει ο αρχαιότερος δικαστής. Κάθε τμήμα συνεδριάζει με τριμελή σύνθεση. Κατ' εξαίρεση, όταν ο πρόεδρος τμήματος του Α.Σ.Ε.Α.Δ. κρίνει ότι η υπόθεση είναι μείζονος σπουδαιότητας, μπορεί με πράξη που να ορίσει ότι εκδικάζεται στο τμήμα με πενταμελή σύνθεση. Υποθέσεις που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 120 εκδικάζονται πάντοτε από τριμελή σύνθεση.

2. Καθήκοντα γραμματέων του Α.Σ.Ε.Α.Δ. εκτελούν μόνιμοι υπάλληλοι της Γ.Γ.Α., που ορίζονται από το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού.

Άρθρο 126 Άσκηση - Συζήτηση προσφυγής

1. Η προσφυγή ενώπιον του Α.Σ.Ε.Α.Δ. ασκείται από εκείνον που ηττήθηκε ή από εκείνον που υφίσταται άμεση βλάβη από την πρωτοβάθμια απόφαση. Με την επιφύλαξη του άρθρου 121 παρ. 2, η προθεσμία άσκησης της προσφυγής είναι οκτώ (8) ημέρες και αρχίζει από την επομένη της καθ' οιονδήποτε τρόπο κοινοποίησης ή γνώσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Για το παραδεκτό της συζήτησης της προσφυγής, απαιτείται καταβολή παραβόλου, εκδιδόμενο από την Εθνική Τράπεζα, που ορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, το οποίο επιστρέφεται στον καταθέτη σε περίπτωση ολικής ή μερικής παραδοχής της προσφυγής. Αν απορριφθεί η προσφυγή, το παράβολο καταπίπτει υπέρ του, κατά το άρθρο 36 του παρόντος, ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α.. Η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή ασκείται με έγγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του Α.Σ.Ε.Α.Δ. ή αποστέλλεται σε αυτό με συστημένη επιστολή. Η ημέρα και ώρα συζήτησης της προσφυγής γνωστοποιούνται εγγράφως στους ενδιαφερομένους, με φροντίδα του γραμματέα του Α.Σ.Ε.Α.Δ., οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Κατ' εξαίρεση, η προθεσμία αυτή μπορεί, σε επείγουσες περιπτώσεις, να συντέμνεται με απόφαση του προέδρου του Α.Σ.Ε.Α.Δ.. Η απόφαση αυτή γνωστοποιείται στους ενδιαφερομένους δύο (2) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η συζήτηση των υποθέσεων γίνεται δημόσια και η ανάπτυξή τους προφορικά ή εγγράφως. Κατά τη συζήτηση τηρούνται συνοπτικά πρακτικά από το γραμματέα. Τα μέρη μπορούν να παρίστανται αυτοπροσώπως ή με το νόμιμο εκπρόσωπό τους ή με δικηγόρο. Ο δικηγόρος που παρίσταται καταβάλλει ένσημα παράστασης Εφετείου και γραμμάτιο προείσπραξης που καθορίζει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών.

2. Αναβολή συζήτησης προσφυγής κατά απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου που επιλύει αθλητικές διαφορές οι οποίες ανακύπτουν κατά την τέλεση αγώνων δίνεται μόνο μια φορά και για είκοσι τέσσερις (24) ώρες, εφόσον συντρέχει για την αναβολή περίπτωση ανωτέρας βίας. Εάν δεν εμφανισθούν τα μέρη, η συζήτηση χωρεί σαν να ήταν παρόντα εφόσον κλήθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα. Ο Πρόεδρος του Α.Σ.Ε.Α.Δ. ή του τμήματος ή το μέλος που ορίζουν ενεργεί, όταν κρίνεται αναγκαίο, επιτόπια έρευνα ή αυτοψία και ζητεί χορήγηση εγγράφων κρίσιμων για την υπόθεση. Το Α.Σ.Ε.Α.Δ. αλληλογραφεί απευθείας, για θέματα σχετικά με τις εκδικαζόμενες σε αυτό υποθέσεις, με τα αθλητικά σωματεία, τις ομοσπονδίες και τους αθλητικούς φορείς γενικά, που είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν αμέσως. Κανείς δεν ανακηρύσσεται πρωταθλητής και καμιά βαθμολογική σειρά αγώνων κάθε είδους δεν επικυρώνεται από το αρμόδιο αθλητικό όργανο, εφόσον εκκρεμούν προσφυγές στο Α.Σ.Ε.Α.Δ. κατά αποφάσεων αθλητικών ενώσεων, επαγγελματικών συνδέσμων ή ομοσπονδιών οι οποίες αφορούν αποτελέσματα αγώνων που επηρεάζουν το κύρος και τη βαθμολογία τους. Οι αποφάσεις του Α.Σ.Ε.Α.Δ. εκτελούνται

αμέσως μετά την κοινοποίησή τους. Οι αποφάσεις του Α.Σ.Ε.Α.Δ. επί προσφυγών κατά των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων που επιλύουν αθλητικές διαφορές οι οποίες ανακύπτουν κατά την τέλεση αγώνων, εκδίδονται το πολύ μέσα σε επτά (7) ημέρες από την εκδίκαση των προσφυγών και κοινοποιούνται αυθημερόν στους ενδιαφερομένους.

3. Τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους εφαρμόζονται αναλόγως και από την Επιτροπή Εφέσεων του άρθρου 123 παρ. 4.

4. Η προθεσμία για την προσβολή της απόφασης του Α.Σ.Ε.Α.Δ. στο αρμόδιο δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεσή της.

Άρθρο 127 Έκδοση προεδρικού διατάγματος και υπουργικής απόφασης

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, καθορίζεται ο, κατά τα λοιπά, τρόπος λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Α.Δ., η διαδικασία συζήτησης των προσφυγών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία του.

2. Με κοινή απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα σχετικά με τη δαπάνη λειτουργίας του Α.Σ.Ε.Α.Δ. θέματα, το ποσό της καταβλητέας μηνιαίας αποζημίωσης στον πρόεδρο, στα μέλη και στους γραμματείς του Α.Σ.Ε.Α.Δ..

Άρθρο 128 Ειδικό τοπικό τμήμα Α.Σ.Ε.Α.Δ.

1. Στον Ενιαίο Διοικητικό Τομέα Αθλητισμού Μακεδονίας - Θράκης λειτουργεί τοπικό πενταμελές τμήμα του Α.Σ.Ε.Α.Δ. που συγκροτείται από τακτικούς δικαστικούς λειτουργούς και ειδικότερα από έναν (1) πρόεδρο εφετών της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, έναν (1) πρόεδρο εφετών διοικητικών δικαστηρίων, έναν (1) πρόεδρο πρωτοδικών της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, έναν (1) πρόεδρο πρωτοδικών διοικητικών δικαστηρίων και έναν (1) εισαγγελέα πρωτοδικών.

2. Ο διορισμός των μελών γίνεται για θητεία διάρκειας δύο (2) ετών, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται το μήνα Ιούνιο κάθε δεύτερου έτους. Η λειτουργία του τοπικού τμήματος διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και ο ορισμός των δικαστικών λειτουργών γίνεται από τα τριμελή συμβούλια και τον προϊστάμενο της εισαγγελίας των αντίστοιχων δικαστηρίων της Θεσσαλονίκης, που ορίζουν και ίσο αριθμό αναπληρωματικών μελών. Το τοπικό τμήμα λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη και είναι αρμόδιο για την εκδίκαση προσφυγών:

α) κατά αποφάσεων των Δ.Σ. των αθλητικών ενώσεων που εδρεύουν στις διοικητικές περιφέρειες Ηπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας και Θράκης ή κατά των αποφάσεων των κατά το καταστατικό τους οργάνων, αν αυτές δεν χρήζουν επικύρωσης από τα διοικητικά τους συμβούλια, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις περιπτώσεις α' και β' του άρθρου 124,

β) κατά αποφάσεων των αθλητικών σωματείων που αναφέρονται στην περ. γ' του άρθρου 124 και εδρεύουν στις διοικητικές περιφέρειες Ηπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας και Θράκης,

γ) κατά των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων του άρθρου 122.

3. Ειδικά για το ποδόσφαιρο, αρμόδιο όργανο για την εκδίκαση των προσφυγών κατά των αποφάσεων της προηγούμενης παραγράφου είναι η προβλεπόμενη στην παρ. 4 του άρθρου 123 Επιτροπή Εφέσεων της Ε.Π.Ο..

ΤΜΗΜΑ Δ΄

ΛΟΙΠΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 129 Επίλυση λοιπών αθλητικών διαφορών

Με ειδικούς κανονισμούς των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και το όργανο επίλυσης των αθλητικών διαφορών και η επιβολή πειθαρχικών ποινών για κλάδους άθλησης, κατηγορίες πρωταθλημάτων ή αγώνες που δεν προβλέπονται ρητά στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 130 Τήρηση Φιλάθλου Πνεύματος

1. Οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους.

2. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων. Η ποινή αυτή επιβάλλεται από την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.Φ.Π.). όπως μετονομάζεται η Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητας

(Ε.Φ.Ι.) που συστάθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3148/1955 (ΦΕΚ 54 Α') και λειτουργεί στην Ε.Ο.Α.. Η Ε.Φ.Ι.Π. επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας και σε χρονικό διάστημα το αργότερο δύο (2) μηνών από την πειθαρχική δίωξη ή την καταγγελία, οφείλει να εκδώσει απόφαση.

3. Για παραβάσεις που αφορούν το άθλημα του ποδοσφαίρου, η Ε.Φ.Ι.Π. επιλαμβάνεται, ύστερα από παραπομπή των οικείων δικαιοδοτικών οργάνων, κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό αγώνων ποδοσφαίρου.

Άρθρο 131 Ρήτρα διαιτησίας - Σύμβαση προσχώρησης

1. Στα καταστατικά των αθλητικών σωματίων, των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, των επαγγελματικών συνδέσμων, των αθλητικών ενώσεων ή των ομοσπονδιών, στους κανονισμούς και στις προκηρύξεις των αγώνων πρωταθλήματος ή κυπέλλου Ελλάδας κάθε αθλήματος ή αγώνων που διεξάγονται με την έγκριση των επαγγελματικών συνδέσμων, των αθλητικών ενώσεων ή των ομοσπονδιών, υποχρεωτικά περιλαμβάνεται διάταξη, με την οποία ορίζεται ότι τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα που μετέχουν με οποιονδήποτε τρόπο στους διεξαγόμενους αγώνες αποδέχονται και καθιστούν αρμόδια ως διαιτητικά όργανα, για την επίλυση των μεταξύ τους αγωνιστικών διαφορών, μόνο τα προβλεπόμενα από το νόμο ή τους οικείους κανονισμούς δικαιοδοτικά όργανα ή επιτροπές. Αν δεν υπάρχει αναγραφή της παραπάνω διάταξης, λογίζεται ότι αυτή περιέχεται αυτοδικαίως.

2. Η δήλωση συμμετοχής στους αγώνες πρωταθλήματος ή κυπέλλου Ελλάδας, που διοργανώνονται από τους επαγγελματικούς συνδέσμους, τις ενώσεις ή τις ομοσπονδίες οποιουδήποτε αθλήματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 84 του νόμου αυτού, αποτελεί σύμβαση ανεπιφύλακτης προσχώρησης των αθλητικών εταιρειών, Τ.Α.Α. και αθλητικών σωματείων στους αγωνιστικούς όρους της οικείας προκήρυξης και στις αντίστοιχες διατάξεις και κανονισμούς. Οποιαδήποτε επιφύλαξη θεωρείται ότι δεν έχει γραφεί. Η δήλωση συμμετοχής δεσμεύει επίσης τους αθλητές, τους προπονητές και τα μέλη οποιουδήποτε σωματείου, τμήματος αμειβόμενων αθλητών ή εταιρείας, χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη συμφωνία μεταξύ αυτών και της διοργανώτριας αρχής.

3. Δεν επιτρέπεται τροποποίηση κανονισμού πρωταθλήματος, καθώς και της προκήρυξής του, κατά το χρονικό διάστημα της διεξαγωγής του. Εάν γίνουν τροποποιήσεις σε άλλο διάστημα, αυτές ισχύουν από την επόμενη αγωνιστική περίοδο, εκτός αν αφορούν μεταβολές των κατηγοριών του πρωταθλήματος και του αριθμού των προβιβαζόμενων ή υποβιβαζόμενων ομάδων, οπότε ισχύουν από τη μεθεπόμενη περίοδο.

Άρθρο 132 Δωροδοκία - Δωροληψία για αλλοίωση αποτελέσματος αγώνα

1. Όποιος απαιτεί ή δέχεται δώρα ή άλλα ωφελήματα ή οποιαδήποτε άλλη παροχή ή υπόσχεση αυτών, με σκοπό να αλλοιωθεί υπέρ ή κατά αθλητικού σωματείου, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. το αποτέλεσμα αγώνα, οποιουδήποτε ομαδικού ή ατομικού αθλήματος που διεξάγεται ή πρόκειται να διεξαχθεί, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος κατά την παρ. 1 προσφέρει, δίνει ή υπόσχεται σε αθλητή, διαιτητή ή διοικητικό παράγοντα ή άλλο πρόσωπο που συνδέεται με οποιονδήποτε τρόπο με τον αθλητή, το διαιτητή, το σωματείο, την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α., δώρο, ωφελήματα ή άλλες οποιεσδήποτε παροχές.
3. Εάν από την αξιόποινη πράξη των προηγούμενων παραγράφων επήλθε πράγματι το αποτέλεσμα που επεδίωκε ο υπαίτιος, αυτός τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών.
4. Εκτός από τις παραπάνω ποινές, στο πρόσωπα που υποπίπτουν στα αδικήματα των παραγράφων 1 έως 3 του παρόντος επιβάλλεται και πειθαρχική ποινή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 130, για παράβαση του φιλάθλου πνεύματος.

Άρθρο 133 Κωδικοποίηση αθλητικού δικαίου

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, μπορεί να κωδικοποιούνται οι διατάξεις μέρους ή και του συνόλου της αθλητικής νομοθεσίας.
2. Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται νέο διάρθρωση του νομοθετικού υλικού, η συγχώνευση ή η διάσπαση διατάξεων, η νέα αρίθμηση άρθρων, η μεταβολή ή η διόρθωση φράσεων, η αναπροσαρμογή του κειμένου χωρίς αλλοίωση της έννοιας των διατάξεων που ισχύουν και η μεταγλώττιση του κειμένου στη δημοτική γλώσσα.

Άρθρο 134 Ρύθμιση ειδικών θεμάτων

1. Μέχρι την έκδοση των κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι κατά τη δημοσίευσή του ισχύουσες. Μέχρι τη συγκρότηση των οργάνων που προβλέπονται στον παρόντα νόμο εξακολουθούν να λειτουργούν τα αντίστοιχα κατά τη δημοσίευσή του υφιστάμενα όργανα.
2. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζεται η κατανομή των εσόδων που προέρχονται από παιχνίδια του Ο.Π.Α.Π. η λειτουργία των οποίων δεν έχει αρχίσει, καθώς και από παιχνίδια για τα οποία

δεν έχει εκδοθεί έως σήμερα η προβλεπόμενη υπουργική απόφαση. Η παραπάνω απόφαση ρυθμίζει την κατανομή των εσόδων μετά την παρακράτηση υπέρ της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, για κάθε παιχνίδι του προβλεπόμενου χρηματικού ποσού της παρ. 1 εδάφιο β. του άρθρου 1 του ν. 2433/1996.

3. Η παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2433/1996 έχει εφαρμογή και για το παιχνίδι ΠΡΟΠΟ.

4. Το άρθρο 4 του ν. 2433/1996 και η παρ. 8 του άρθρου 3 του ν. 2598/1998, όσον αφορά την έκδοση, οργάνωση, λειτουργία και διαχείριση του "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ" αντικαθίσταται ως εξής: "Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, επιτρέπεται η διεξαγωγή και λειτουργία παιχνιδιού μέσω μηχανημάτων με οθόνη, που θα προσφέρει σε παίκτες τη δυνατότητα κέρδους, στηριζόμενο στην τύχη, στη δεξιότητα, σε γνώσεις ή σε συνδυασμούς αυτών, με το διακριτικό τίτλο "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ", με σκοπό:

α) τη χρηματοδότηση της ανώνυμης εταιρείας "Αθήνα 2004" για την αντιμετώπιση δαπανών οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004,

β) την ενίσχυση του Προγράμματος Πολιτιστικής Ανάπτυξης του Υπουργείου Πολιτισμού,

γ) την ενίσχυση των πόρων της Γ.Γ.Α. για την ανάπτυξη κεντρικών και περιφερειακών αθλητικών υποδομών,

δ) την ανάληψη και διοργάνωση διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων,

ε) την ενίσχυση της Ε.Ο.Ε., καθώς και τη βελτίωση υποδομών πολιτισμού, αθλητισμού και εκπαίδευσης με τις αντίστοιχες δραστηριότητες στην Αρχαία Ολυμπία και την ευρύτερη περιοχή του Νομού Ηλείας.

Με το προεδρικό διάταγμα καθορίζονται τα γενικά θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και διαχείρισης του παραπάνω παιχνιδιού. Ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν τον κανονισμό οργάνωσης, λειτουργίας και διαχείρισης του παιχνιδιού αυτού. Ειδικότερα ζητήματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που αφορούν τη διοργάνωση και διεξαγωγή του παραπάνω παιχνιδιού ρυθμίζονται με άλλες αποφάσεις του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού. Διαχειριστής των εσόδων του παιχνιδιού ορίζεται ο Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου, Ο.Π.Α.Π..

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με το άρθρο 35 Ν. 2768/1999 ορίζεται ότι: "Διατάξεις που αφορούν την οργάνωση, λειτουργία και διαχείριση του παιχνιδιού με το διακριτικό τίτλο "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ" και ίδια οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 3 του ν. 2598/1998 και της παρ. 4 και επόμενα του άρθρου 134 του ν. 2725/1999 καταργούνται από τότε που ίσχυσαν".

5. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης αδειών από τον Ο.Π.Α.Π. για τα νέα παιχνίδια "ΚΙΝΟ" και "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ", οι κατηγορίες των καταστημάτων στα οποία είναι δυνατή η λειτουργία και διεξαγωγή τους, καθώς και οι προϋποθέσεις, οι όροι και οι διαδικασίες της σχετικής δημόσιας πρόσκλησης ενδιαφέροντος. Επίσης, με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού εκδίδεται κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας των νέων παιχνιδιών "ΚΙΝΟ" και "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ", στον οποίο, μεταξύ των άλλων, ρυθμίζονται το ανώτατο ποσό κέρδους, το ανώτατο και κατώτατο ποσό στοιχήματος και οι επιτροπές ελέγχου και εποπτείας των ανωτέρω παιχνιδιών, που αφορούν στην οργάνωση, διεξαγωγή και λειτουργία τους κατά τον πλέον πρόσφορο τρόπο.

6. Για τις ανάγκες διεξαγωγής των νέων παιχνιδιών του Ο.Π.Α.Π. συστήνονται δύο (2) θέσεις αναπληρωτών συντονιστών διευθυντών, οι οποίοι διορίζονται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

7. Για τους πωλητές - εμπορικούς αντιπροσώπους των νέων παιχνιδιών του Ο.Π.Α.Π. "ΚΙΝΟ" και "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ" έχει εφαρμογή το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 2190/1994, εφόσον η αμοιβή και τα οδοιπορικά τους προσδιορίζονται σε ποσοστό τουλάχιστον εξήντα τοις εκατό (60%) επί των εισπράξεών τους.

8. Τα μηχανοκίνητα αγωνίσματα και οι σχετικοί κλάδοι άθλησης αυτών (αυτοκίνητο, φόρμουλα, καρτ, δίκυκλο κ.λπ.) αποτελούν αθλητική δραστηριότητα, η οποία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

9. Για τον κλάδο των αθλητικών συντακτών αναγνωρίζεται ως φορέας λειτουργίας του ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αθλητικού Τύπου (Π.Σ.Α.Τ.). Ο Π.Σ.Α.Τ. αποτελεί συντελεστή και παράγοντα προβολής, διάδοσης και ανάπτυξης του Ελληνικού Αθλητισμού. Οι αθλητικοί συντάκτες - μέλη του Π.Σ.Α.Τ. οι οποίοι έχουν, κατά το άρθρο 54 παρ. 3 του παρόντος, το δικαίωμα ελεύθερας εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους κατά τη διεξαγωγή αγώνων, εισέρχονται σε αυτούς με την επίδειξη του δελτίου ταυτότητας που εκδίδει ο Π.Σ.Α.Τ.. Με την κατά το άρθρο 54 παρ. 3 του παρόντος απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού ρυθμίζονται και τα ζητήματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που αφορούν την πιο πάνω ελεύθερη είσοδο των μελών του Π.Σ.Α.Τ. στους αγωνιστικούς χώρους.

10. Στην παρ. 2 του άρθρου 37 του νόμου αυτού, στην οποία προβλέπεται η συμμετοχή ενός (1) Συμβούλου Επικρατείας στην σύνθεση της Ε.Ο.Ε., ως Σύμβουλοι Επικρατείας νοούνται και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και οι Αντιπρόεδροι αυτού.

11. Στην παρ. 8 του άρθρου 10 του ν. 2459/1997 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής: "Τα χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν από το Δημόσιο στους αθλητές των εθνικών ομάδων, ως επιβράβευση για τις διακρίσεις τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες και την Παραολυμπιάδα της

Ατλάντα το 1996, και από τα οποία παρακρατήθηκε φόρος δεκαπέντε τοις εκατό (15%) θεωρούνται ότι φορολογήθηκαν αυτοτελώς και εξαντλήθηκε η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων αθλητών από το φόρο εισοδήματος. Σε περίπτωση που τα ποσά αυτό έχουν δηλωθεί με την ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικείου οικονομικού έτους από τους δικαιούχους, τα ποσά του φόρου που βεβαιώθηκαν ή καταβλήθηκαν από τους δικαιούχους των χρηματικών ποσών συμψηφίζονται με το φόρο αυτής της παραγράφου και ο φόρος που τυχόν βεβαιώθηκε ή καταβλήθηκε επιπλέον, διαγράφεται ή επιστρέφεται κατά περίπτωση".

Άρθρο 135 Μεταβατικές διατάξεις

1. Αθλητές που κατά τη δημοσίευση του παρόντος είναι μέλη αθλητικών σωματείων διατηρούν την ιδιότητα αυτήν μέχρι την τροποποίηση των καταστατικών τους.
2. Αθλητές που κατά τη δημοσίευση του παρόντος είναι μέλη Δ.Σ. αθλητικών σωματείων παραμένουν σε αυτό μέχρι τη λήξη της θητείας τους.
3. Μέσα σε προθεσμία οκτώ (8) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, όλα τα αθλητικά σωματεία, οι αθλητικές ενώσεις, οι επαγγελματικοί σύνδεσμοι, οι σύνδεσμοι διαιτητών και οι ομοσπονδίες διαιτητών οφείλουν να τροποποιήσουν το καταστατικό τους, με σκοπό την προσαρμογή του στις διατάξεις του νόμου αυτού. Η τροποποίηση γίνεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών, που λαμβάνεται με απλή πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση που η παραπάνω απλή πλειοψηφία δεν επιτευχθεί ή για οποιονδήποτε λόγο δεν διεξαχθεί γενική συνέλευση, η τροποποίηση γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. των πιο πάνω αθλητικών φορέων. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η παραπάνω προθεσμία, αίρεται αυτοδικαίως η ειδική αναγνώριση.
4. Αθλητικά σωματεία που κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχουν επωνυμία, διακριτικό τίτλο και σήμα εμπορικής επιχείρησης υποχρεούνται να προσαρμοσθούν στις διατάξεις της παρ. 1 περ. β. του άρθρου 8 του παρόντος νόμου εντός προθεσμίας οκτώ (8) μηνών. Η προσαρμογή δεν επιφέρει καμία αγωνιστική συνέπεια στο σωματείο.

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με την παρ. 2 άρθρ. 4 Ν. 2858/2000 ΦΕΚ Α 247/7.11.2000 ορίζεται ότι: "2. Η προθεσμία που προβλέπεται από τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 135 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α') παρατείνεται μέχρι την 29η Φεβρουαρίου 2001, ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να έχει υποβληθεί τουλάχιστον η νομότυπη αίτηση προς το αρμόδιο πρωτοδικείο για την έγκριση του καταστατικού".

5. Στα κατά τη δημοσίευση του παρόντος αναγνωρισμένα από τη Γ.Γ.Α. αθλητικά σωματεία λογίζεται ότι έχει χορηγηθεί η, από τις διατάξεις του παρόντος νόμου,

προβλεπόμενη ειδική αθλητική αναγνώριση ως προς τα αθλήματα ή τους κλάδους άθλησης που αυτά καλλιεργούν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και τα οποία έχουν εγγραφεί ως μέλη στην οικεία αθλητική ομοσπονδία.

6. Εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος αιτήσεις για αναγνώριση σωματείου από τη Γ.Γ.Α. κρίνονται σύμφωνα με τις ισχύουσες μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού διατάξεις.

7. Εντός πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος επιτρέπεται πρόσθετη επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. για συγχώνευση σωματείων που λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος ή για συγχώνευση τμημάτων τους. Η πρόσθετη επιχορήγηση παρέχεται για τρία (3) συνεχή έτη. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού προσδιορίζονται τα κριτήρια που πρέπει να συντρέχουν, κυρίως ο αριθμός των συγχωνευόμενων σωματείων ή τμημάτων, ο αριθμός των αθλητών και οι ανάγκες των συγκεκριμένων χώρων άθλησης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία της επιχορήγησης, το ύψος της, τα συγκεκριμένα στοιχεία που συνεκτιμώνται για τη διαμόρφωση κατά περίπτωση του ύψους της επιχορήγησης, οι δικαιούχοι και γενικά κάθε θέμα που αφορά τη διάθεση της επιχορήγησης.

8. Εντός προθεσμίας οκτώ (8) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος οι αθλητικές ομοσπονδίες οφείλουν να εναρμονίσουν το καταστατικό τους στις διατάξεις του νόμου αυτού. Η τροποποίηση του καταστατικού γίνεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών της ομοσπονδίας που λαμβάνεται με απλή πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση που η παραπάνω απλή πλειοψηφία δεν επιτευχθεί, η τροποποίηση γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. της ομοσπονδίας, και αφορά αποκλειστικά διατάξεις του καταστατικού που χρειάζονται εναρμόνιση. Εάν η αποκλειστική προθεσμία των οκτώ (8) μηνών παρέλθει άπρακτη, αίρεται αυτοδικαίως η ειδική αθλητική αναγνώριση. Η θητεία των διοικήσεων όλων των αθλητικών ομοσπονδιών λήγει ένα μήνα μετά τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2000. Αθλητικές ομοσπονδίες, εφόσον εναρμονίσουν τα καταστατικά τους στο ανωτέρω οκτάμηνο, ανεξάρτητα από το αν λήγει ή όχι η θητεία της διοίκησής τους στο οκτάμηνο αυτό, μπορούν, μέσα στο πιο πάνω χρονικό διάστημα και μετά την εναρμόνιση των καταστατικών τους, να διενεργήσουν αρχαιρεσίες για την εκλογή νέας διοίκησης, η θητεία της οποίας λήγει την 31.10.2004. Η θητεία των διοικήσεων αθλητικών ομοσπονδιών, που λήγει εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παρατείνεται μέχρι την 31.12.1999.

9. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας και έως την προσαρμογή των καταστατικών που προβλέπονται από τις παραγράφους 3 και 9 του παρόντος, θέματα που αφορούν στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των αθλητικών σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 75/1975.

10. Ειδικά για τις πρώτες αρχαιρεσίες που θα διεξαχθούν στις αθλητικές ομοσπονδίες μετά την εναρμόνιση των καταστατικών τους με τις διατάξεις του παρόντος, δικαίωμα ψήφου έχουν όσα ειδικά αναγνωρισμένα αθλητικά σωματεία πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 75/1975 (ΦΕΚ 138 Α').

11. Οι κατά το άρθρο 27 του παρόντος νόμου κανονισμοί εκδίδονται μέσα σε προθεσμία δεκατεσσάρων (14) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Αν παρέλθει άπρακτη η παραπάνω προθεσμία, ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός περικόπτει ή αναστέλλει την καταβολή της επιχορήγησης. Μέχρι την έκδοση των πιο πάνω κανονισμών. Τα θέματα εγγραφών και μεταγραφών ή αποδεσμεύσεων των αθλητών ρυθμίζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος διατάξεις.

12. Δεν επιτρέπεται η πρόσληψη προσωπικού σε αθλητική ομοσπονδία πριν από την έγκριση του κατά την παρ. 1 του άρθρου 30 του παρόντος νόμου κανονισμού.

13. Οι κανονισμοί προπονητών για όσα αθλήματα έχουν εκδοθεί και ισχύουν με υπουργική απόφαση, κατά εξουσιοδότηση του άρθρου 37 του ν. 75/1975, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την έκδοση νέων κανονισμών. Μετά την έκδοση των νέων κανονισμών για την εκπλήρωση των σκοπών των υπερκείμενων συνδικαλιστικών οργάνων των προπονητών στα θέματα του επαγγελματικού αθλητισμού, καθιερώνεται ως έσοδό τους επιχορήγηση από τη Γ.Γ.Α. σε ετήσια βάση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού που ισχύουν για τις αθλητικές ομοσπονδίες.

14. Μέσα σε προθεσμία τριών (3) ετών από την έκδοση της υπουργικής απόφασης που προβλέπεται από το άρθρο 59 του παρόντος νόμου και την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται στο άρθρο 63 αυτού, όλα τα Τ.Α.Α. του οικείου κλάδου άθλησης μετατρέπονται σε αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου Β' του τμήματος Β' του παρόντος νόμου. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, το Τ.Α.Α. διαλύεται και τις αγωνιστικές υποχρεώσεις του αναλαμβάνει το ερασιτεχνικό σωματείο, το οποίο καταλαμβάνει, καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου από την προκήρυξη αριθμού ομάδων, την τελευταία θέση της αμέσως κατώτερης κατηγορίας, οπότε το πρωτάθλημα θα διεξαχθεί με τις υπόλοιπες συσταθείσες Α.Α.Ε.. Στο πρωτάθλημα της αμέσως επόμενης αγωνιστικής περιόδου ο αριθμός των Α.Α.Ε., που συμμετέχουν στο οικείο πρωτάθλημα, θα συμπληρωθεί από τα σωματεία που θα προβιβασθούν από την αμέσως κατώτερη κατηγορία, εφόσον μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την επικύρωση του βαθμολογικού πίνακα συστήσουν ανώνυμη εταιρεία. Τη διαπιστωτική πράξη της κατά τα ανωτέρω μη μετατροπής εκδίδει ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός, ύστερα από εισήγηση του Ελεγκτικού Συμβουλίου.

15. Τα τμήματα αμειβόμενων πετοσφαιριστών (Τ.Α.Π.) Α1 και Α2 εθνικής κατηγορίας πετοσφαίρισης, που ιδρύθηκαν και λειτουργούν με τις διατάξεις του ν. 1958/1991, οφείλουν να μετατραπούν σε Α.Α.Ε. μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης (Ε.Ο.ΠΕ.), ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός αποφασίζει αν τα ανωτέρω πρωταθλήματα θα διεξάγονται αποκλειστικά με ομάδες Α.Α.Ε. ή αποκλειστικά, με ομάδες ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων. Για τις αγωνιστικές περιόδους 1998-1999, 1999-2000 και 2000-2001 στα σωματεία που διατηρούν Τ.Α.Π. παρέχεται από τη Γ.Γ.Α. ετήσια επιχορήγηση ως ακολούθως:

α) κάθε Τ.Α.Π. Α1 εθνικής κατηγορίας επιχορηγείται με το ποσό των είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) δραχμών,

β) κάθε Τ.Α.Π. Α2 εθνικής κατηγορίας επιχορηγείται με το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Η επιχορήγηση αυτή προσauξάνεται σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) στην περίπτωση που το Τ.Α.Π. μετάσχει στην ημιτελική φάση επίσημης ευρωπαϊκής διοργάνωσης και διπλασιάζεται στην περίπτωση που το Τ.Α.Π. μετάσχει στην τελική φάση της. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 102 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται ανάλογα και στην προκείμενη περίπτωση.

16. Μέχρι το διορισμό των μελών του Α.Σ.Ε.Α.Δ. και τη λειτουργία αυτού, κατά το άρθρο 123 και επόμενα του παρόντος νόμου εξακολουθεί να λειτουργεί το ήδη υφιστάμενο, κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 και επόμενα του ν. 75/1975. Α.Σ.Ε.Α.Δ., το οποίο κρίνει όλες τις εκκρεμείς σε αυτό υποθέσεις.

17. Οι Α.Α.Ε. υποχρεούνται, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000, να προβούν σε αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου, ώστε το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων τους με βάση τις οικονομικές καταστάσεις της 30.6.1999 να μην είναι κατώτερο από το μισό (1/2) του συνολικού μετοχικού τους κεφαλαίου που θα προκύψει μετά την αύξησή του.

18. Η ισχύς της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 86 του παρόντος νόμου προκειμένου για τους επαγγελματίες αθλητές που ανήκουν σε Π.Α.Ε. Γ' εθνικής κατηγορίας αρχίζει από την αγωνιστική περίοδο 2001-2002. Προκειμένου να εκδοθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 89 υπουργική απόφαση απαιτείται γνώμη των Δ.Σ. των οικείων επαγγελματικών συνδέσμων και των Δ.Σ. των οικείων συνδικαλιστικών οργάνων των επαγγελματιών αθλητών ή των αθλητών με αμοιβή κατά περίπτωση.

19. Οι ποινές που έχουν επιβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος από την Ε.Φ.Ι. εξακολουθούν να ισχύουν.

20. Για το χρονικό διάστημα μέχρι τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στις οργανωτικές εκτελεστικές επιτροπές του άρθρου 53 του παρόντος νόμου συμμετέχουν ως μέλη αυτών δύο (2) τουλάχιστον πρόσωπα, τα οποία υποδεικνύονται από το διευθύνοντα σύμβουλο της ανώνυμης εταιρείας "Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 Α.Ε."

21. Προκειμένου για αθλητικές ομοσπονδίες που αναγνωρίστηκαν αθλητικώς από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού μετά την 5.9.1997, ημερομηνία ανάληψης από την Αθήνα των Ολυμπιακών Αγώνων, στις πρώτες αρχαιρεσίες που θα διεξαχθούν σε αυτές ύστερα από την εναρμόνιση των καταστατικών τους, δικαίωμα ψήφου έχουν όλα τα αθλητικά σωματεία - μέλη τους, ακόμα και αν δεν πληρούν τις οριζόμενες στην παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 75/1975 προϋποθέσεις.

Άρθρο 136 Τελικές - Μεταβατικές διατάξεις

1. Η εποπτεία και ο έλεγχος, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 52 του παρόντος νόμου, ασκούνται προκειμένου περί σωματείων από την οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και προκειμένου περί ενώσεων ή ομοσπονδιών από τη Γ.Γ.Α..

2. Διατάξεις καταστατικών σωματείων που περιορίζουν τον αριθμό των μελών ή προβλέπουν οικονομικές ή άλλες διακρίσεις τους είναι ανίσχυρες, μετά από την προσαρμογή των καταστατικών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Μετά την έγκρισή του, κατά την παρ. 1 του άρθρου 30 του παρόντος, κανονισμού, το τακτικό προσωπικό των αθλητικών ομοσπονδιών και των ενώσεών τους που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου και έχει προσληφθεί μέχρι την 30.3.1998 κατατάσσεται, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, στις προβλεπόμενες οργανικές θέσεις ανάλογα με τα προσόντα του. Στο πιο πάνω προσωπικό δεν περιλαμβάνονται όσοι απασχολούνται με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου. Αν δεν υπάρχουν αντίστοιχες θέσεις ή οι προβλεπόμενες δεν επαρκούν, συνιστώνται προσωποπαγείς θέσεις. Η κατάταξη του προσωπικού στις θέσεις γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. της ομοσπονδίας, με κριτήριο το χρόνο υπηρεσίας, προηγούμενων στις κενές θέσεις των αρχαιοτέρων. Οι προσωποπαγείς αυτές θέσεις καταργούνται αυτοδικαίως, μόλις αποχωρήσουν με οποιονδήποτε τρόπο όσοι καταταγούν σε αυτές. Κενούμενη οργανική θέση ομοσπονδίας πληρούται κατά προτεραιότητα με κατάταξη υπαλλήλου της που κατέχει προσωποπαγή θέση και έχει τα απαιτούμενα προσόντα. Η παράλειψη κατάταξης του προσωπικού μέσα στην οριζόμενη στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου προθεσμία, συνεπάγεται τη διακοπή της επιχορήγησης της ομοσπονδίας με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, μέχρι τη συμμόρφωσή της.

4. Υπάλληλοι που υπηρετούν ως τακτικό προσωπικό των αθλητικών ομοσπονδιών και των ενώσεών τους και πλεονάζουν επιτρέπεται, ύστερα από αίτησή τους, να μεταφέρονται σε άλλη ομοσπονδία ή σε αθλητικούς φορείς που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Α., εφόσον έχουν νομική μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου. Το Δ.Σ. της ομοσπονδίας υποχρεούται να ανακοινώσει στη Γ.Γ.Α. τα στοιχεία των υπαλλήλων του προσωπικού που πλεονάζουν, έχουν καταταγεί σε προσωποπαγείς θέσεις και αιτούνται τη μετάταξη. Η Γ.Γ.Α. ερευνά ποιιο φορείς έχουν ανάγκη τους πλεονάζοντες υπαλλήλους του προσωπικού και στη συνέχεια καλεί τα διοικητικά συμβούλια των φορέων αυτών να διατυπώσουν τη γνώμη τους, μέσα σε ορισμένη προθεσμία, που δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη των δεκαπέντε (15) ημερών. Σε περίπτωση διατύπωσης θετικής γνώμης, η μεταφορά γίνεται με απόφαση του αρμόδιου οργάνου της Γ.Γ.Α.. Αν η γνώμη είναι αρνητική ή αν παρέλθει άπρακτη η ορισθείσα προθεσμία, αποφασίζει για τη μεταφορά ή μη με πλήρως αιτιολογημένη απόφασή του ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός. Το μεταφερόμενο προσωπικό που κατατάσσεται σε κενές θέσεις απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα και υπέχει όλες τις υποχρεώσεις που έχει το προσωπικό του φορέα υποδοχής στον οποίο μεταφέρεται.

5. Οι άδειες άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή κάθε κατηγορίας που έχουν χορηγηθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Μέχρι τη λειτουργία της Εθνικής Σχολής Προπονητών του άρθρου 31 παρ. 4 του παρόντος, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού μπορεί με απόφαση και με δαπάνες της να ιδρύει περιοδικές σχολές προπονητών. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται τα θέματα της λειτουργίας των πιο πάνω σχολών, των προσόντων των υποψηφίων, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα.

7. Από τη δημοσίευση του κατά την παρ. 1 του άρθρου 38 του παρόντος προεδρικού διατάγματος, ο χρησιμοποιούμενος τεχνικός και λοιπός εξοπλισμός από το Εθνικό Κέντρο Αθλητικών Ερευνών περιέρχεται στην κυριότητα και τη χρήση του Ε.Κ.Α.Ε.Τ.. Επίσης από την ίδια χρονολογία δικαιώματα και προνόμια του Ε.Κ.Α.Ε. από οποιαδήποτε σχέση περιέρχονται αυτοδικαίως στο Ε.Κ.Α.Ε.Τ.. Με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού καθορίζεται η ημερομηνία μεταφοράς του εργαστηρίου ελέγχου ντόπινγκ, από το Ο.Α.Κ.Α. όπου σήμερα λειτουργεί, στο Ε.Κ.Α.Ε.Τ..

8. Δαπάνες για έπαθλα ιπποδρομιών (χρηματικά έπαθλα ιδιοκτητών - ιπποπαραγωγών) που έγιναν από 1.5.1988 έως 31.12.1996 από τον Ο.Δ.Ι.Ε., για λογαριασμό της Φιλίππου Ένωσης Ελλάδος (Φ.Ε.Ε.), θεωρούνται ότι έγιναν έγκυρα. Τέλη χαρτοσήμου καταβάλλονται.

9. Ειδικά για το άθλημα του ζατρικίου και για το χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος, οι αθλητές του ζατρικίου μπορούν να είναι μέλη αθλητικών

σωματείων και να μετέχουν στο Δ.Σ. και στα άλλα όργανα αυτών, υπερκείμενων ενώσεων ή της αθλητικής ομοσπονδίας.

Επίσης, οι διαιτητές και όσοι συμμετέχουν σε διαιτητικό έργο στο ζατρίκιο μπορούν, για το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο, να είναι μέλη Δ.Σ. και Εξελεγκτικής Επιτροπής αθλητικών σωματείων, που καλλιεργούν το ζατρίκιο, υπερκείμενων ενώσεων ή της αθλητικής ομοσπονδίας, καθώς και αντιπρόσωποι σε υπερκείμενες ενώσεις ή στην αθλητική ομοσπονδία.

10. Ειδικά για τα αθλητικά σωματεία Α.Μ.Ε.Α. για την άσκηση του δικαιώματος ψήφου στις γενικές συνελεύσεις των αθλητικών ενώσεων και ομοσπονδιών, αρκεί η συμμετοχή στους αγώνες που αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρου 14 του νόμου αυτού τριών (3) τουλάχιστον αθλητών τους σε ατομικό άθλημα και του αριθμού τακτικών αθλητών που απαιτούνται από τους οικείους κανονισμούς για τη συμμετοχή στους αγώνες ομαδικού αθλήματος, πλέον δύο (2) αναπληρωματικών.

Άρθρο 137

Στη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή, με τριετή θητεία, της Εθνικής Λυρικής Σκηνης, μπορεί να διορίζεται και μόνιμος υπάλληλος του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του δημοσίου τομέα, εφόσον έχει τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παρ. 13 του άρθρου 11 του ν. 2273/1994 (ΦΕΚ 233 Α'/27.12.1994) προσόντα.

Ο χρόνος υπηρεσίας που διανύεται στη θέση αυτήν λογίζεται, για όλες τις συνέπειες, ως πραγματική υπηρεσία στην οργανική του θέση.

Ο διοριζόμενος, μετά τη λήξη της θητείας του, επανέρχεται αυτοδικαίως στην οργανική θέση που κατείχε πριν από το διορισμό του, η οποία παραμένει κενή.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στον κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπηρετούντα στην ανωτέρω θέση διευθυντή.

Άρθρο 138

1. α) Οι εγγεγραμμένοι στους πίνακες διοριστέων εκπαιδευτικών του ν. 1566/1985 μέχρι την 31.12.1997 που έχουν υπηρετήσει ως προσωρινοί αναπληρωτές ή ωρομίσθιοι στα δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του προαναφερθέντος νόμου, καθώς και όσοι έχουν υπηρετήσει με την ίδια ιδιότητα σε τάξεις αθλητικής διευκόλυνσης (Τ.Α.Δ.), εφόσον έχουν συμπληρώσει προϋπηρεσία τουλάχιστον δεκαέξι (16) μηνών μέχρι την 30.6.1998 με πλήρες εβδομαδιαίο υποχρεωτικό ωράριο διδασκαλίας ή με μειωμένο ωράριο με αναγωγή στο υποχρεωτικό

εβδομαδιαίο ωράριο διδασκαλίας, εντάσσονται σε ενιαίο πίνακα διοριστέων με σειρά που εξαρτάται από την προαναφερθείσα συνολική προϋπηρεσία αυτών την 30.6.1998. Σε περίπτωση ισόχρονης προϋπηρεσίας εντάσσονται με βάση τη σειρά εγγραφής τους στους οικείους πίνακες διοριστέων του ν. 1566/1985. Ο πίνακας αυτός συντάσσεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως από τις αρμόδιες διευθύνσεις προσωπικού πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και κυρώνεται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

β) Οι περιλαμβανόμενοι στον ανωτέρω πίνακα προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα ως προσωρινοί αναπληρωτές από το διδακτικό έτος 1999-2000 με δυνατότητα ανανέωσης της σύμβασής τους για καθένα από τα επόμενα διδακτικά έτη μέχρι το 2002-2003 μέχρι την εξάντληση του οικείου πίνακα και εφόσον στο μεταξύ δεν διορισθούν σε θέσεις μόνιμων εκπαιδευτικών κατά τη σειρά εγγραφής τους στους οικείους πίνακες διοριστέων του ν. 1566/1985.

γ) Η πρόσληψη των ανωτέρω, η ανανέωση της σύμβασής τους, καθώς και η τοποθέτησή τους σε περιοχή διορισμού με βάση τις δηλώσεις προτίμησης και τη σειρά του οικείου πίνακα, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ύστερα από αίτησή τους στην οποία δηλώνουν τουλάχιστον πέντε (5) και μέχρι τριάντα (30) περιοχές διορισμού κατ' ανώτατο όριο. Η τοποθέτησή τους σε σχολείο της περιοχής διορισμού γίνεται με απόφαση του προϊσταμένου της οικείας διεύθυνσης εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του περιφερειακού υπηρεσιακού συμβουλίου, με βάση τις δηλώσεις προτίμησής τους σε συνδυασμό με τη συνδρομή προϋποθέσεων προϋπηρεσίας, εντοπιότητας, οικογενειακής κατάστασης και συνυπηρέτησης.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζεται η μοριοδότηση των ως άνω προϋποθέσεων η προθεσμία υποβολής αιτήσεων και δηλώσεων, η διαδικασία τοποθέτησης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ε) Όσοι δεν τοποθετούνται σύμφωνα με τις προτιμήσεις τους παραμένουν στη διάθεση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων προκειμένου να καλύψουν ανάγκες της εκπαίδευσης εάν και εφόσον προκύψουν στη διάρκεια του διδακτικού έτους.

στ) Όσοι δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία εντός δέκα (10) ημερών από την ανακοίνωση των τοποθετήσεων στον ημερήσιο τύπο ή στον πίνακα ανακοινώσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για οποιονδήποτε λόγο, διαγράφονται από τον πίνακα της περίπτωσης α' της παρούσας παραγράφου. Επίσης διαγράφονται από τον ίδιο πίνακα και όσοι δεν αποδέχονται το μόνιμο διορισμό τους κατά τις διατάξεις του ν. 1566/1985.

ζ) Κατά τους διορισμούς του έτους 2003 και εφεξής, οι περιλαμβανόμενοι στον πίνακα της περίπτωσης α' εφόσον στο μεταξύ δεν έχουν διοριστεί σε μόνιμες θέσεις εκπαιδευτικών ή δεν έχουν διαγραφεί σύμφωνα με την περίπτωση στ' της παρούσας παραγράφου του παρόντος άρθρου, διορίζονται με τη σειρά εγγραφής τους στον οικείο πίνακα σε κενές οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών και σε ποσοστά που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με βάση το σύνολο των κενών οργανικών θέσεων κατά κλάδο.

2. Παρατείνεται μέχρι 31.8.1999 από την ημερομηνία λήξης του κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 2552/1997 (ΦΕΚ 266 Α') η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων στο διαγωνισμό καθηγητών μουσικής, που κυρώθηκε με την αριθ. Δ2/30140/1995 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 31/29.12.1995, τεύχος παράρτημα).

3. Η θητεία του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας ανανεώνεται από της λήξεώς της για μια τριετία.

Άρθρο 139 Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις του ν. 75/1975, εκτός από την παρ. 3 του άρθρου 17 αυτού, και του ν. 1958/1991, εκτός από τις παρ. 5 και 6 του άρθρου 46 και τα άρθρα 80, 81 και 82 αυτού, καθώς και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται με το νόμο αυτόν.

Άρθρο 140 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1999

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΒ., ΧΩΡ/ΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜ.
ΕΡΓΩΝ

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Γ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Μ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ε. ΠΑΠΑΖΩΗ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΣΤ. ΣΟΥΜΑΚΗΣ

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΑΖΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Δ. ΡΕΠΠΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Α. ΦΟΥΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 16 Ιουνίου 199

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

IV. ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Είναι προφανές ότι για την κατανόηση της θέσης που κατέχουν ο αθλητισμός και το αθλητικό δίκαιο στην ελληνική έννομη τάξη, αλλά και στη νομική επιστήμη, η άποψη του συνταγματικού νομοθέτη για αυτά έχει βαρύνουσα σημασία. Αδιαμφισβήτητα, ο σημαντικότερος κανόνας δικαίου της ελληνικής έννομης τάξης, που αφορά ειδικά τον αθλητισμό, είναι αυτός του άρθρου 16 παρ.9 του Συντάγματος του 1975.

Ο αναθεωρητικός νομοθέτης του 1975, διαμορφώνοντας το νέο Σύνταγμα και αποδεχόμενος την θετικότετη κοινωνική επιρροή του αθλητισμού, τον ανήγαγε σε ζήτημα συνταγματικής περιωπής, τον έθεσε υπό κρατική προστασία και όρισε την επιχορήγηση των υποκειμένων του ως κρατική υποχρέωση. Το γεγονός αυτό δηλώνει ότι χωρίς αμφιβολία, ο αθλητισμός, αποτελεί σήμερα για την κοινωνία ένα στοιχείο με σημαντική αξία για τη δομή και τη λειτουργία ης, δηλαδή έναν θεσμό της κοινωνίας μας, ο οποίος με το άρθρο 16 παρ.9 του Συντάγματος ανάγεται πλέον και σε συνταγματικά προστατευόμενο θεσμό. Άλλωστε, είναι χαρακτηριστικό ότι η αναγωγή του αθλητισμού σε συνταγματικά προστατευόμενο θεσμό δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία αλλά παρατηρείται και σε άλλα σύγχρονα Συντάγματα της ευρωπαϊκής έννομης τάξης.

Από τα παραπάνω δεδομένα, γίνεται φανερό ότι η προστασία, ανάπτυξη και προαγωγή του αθλητισμού στην Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι εντάσσεται στο δεύτερο μέρος του Συντάγματος περί ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, δεν ανάγεται με την ίδια σαφήνεια, όπως σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη όπως π.χ. η Πορτογαλία, σε ένα νέο και αυτοτελές, συνταγματικά προστατευόμενο (ατομικό ή κοινωνικό) δικαίωμα. Η έλλειψη μιας πανηγυρικής ή έστω ερμηνευτικής διαπίστωσης του αναθεωρητικού νομοθέτη ότι η ελεύθερη πρόσβαση στην άθληση και η ελεύθερη άσκηση της αθλητικής δραστηριότητας αποτελούν ειδικό ατομικό δικαίωμα και ελευθερία του πολίτη, περιορίζουν εκ πρώτης όψεως την ευχέρεια του χαρακτηρισμού τους ως στοιχείων ενός ειδικά και ρητά προστατευόμενου από το Σύνταγμα εννόμου αγαθού, για την προστασία του οποίου ο πολίτης θα είχε

συνταγματικό δικαίωμα άμυνας έναντι της κρατικής εξουσίας ή και έναντι τρίτων ασκούντων οιονεί κρατική εξουσία, σύμφωνα με την θεωρία της τριτενέργειας των ατομικών δικαιωμάτων. Καθώς εκεί όπου το Σύνταγμα επιδιώκει να αναγνωρίσει ένα ειδικό ατομικό δικαίωμα, το κάνει με σαφήνεια και τρόπο πανηγυρικό, αναφέροντας ρητά ότι η νομική κατάσταση που θέλει να προστατεύσει αποτελεί δικαίωμα ή ελευθερία του ατόμου, ή έστω άλλη νομική κατάσταση με αρνητικό έναντι της κρατικής εξουσίας περιεχόμενο.

Η ένταξη του αθλητισμού στη διάταξη του άρθρου αυτού, ήτοι του ά. 16 παρ.9 του Συντάγματος, καταδεικνύει την ουσιαστική, φιλοσοφική αλλά και θεσμική συνάφεια του αθλητισμού προς την παιδεία, η παροχή του οποίου στους πολίτες αποτελεί αναμφισβήτητα κοινωνικό δικαίωμα¹³⁶. Μάλιστα, στο άρθρο 16 παρ.2 του Συντάγματος, αναφέρεται ρητά ότι στοιχείο της παιδείας, ως βασικής αποστολής του κράτους, αποτελεί και η φυσική αγωγή, δηλαδή η σωματική άσκηση και η αθλητική δραστηριότητα στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Επιπλέον, στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, ανακηρύσσεται η παιδεία, και επομένως και η φυσική αγωγή, σε έννομο αγαθό, παρεχόμενο δωρεάν στους πολίτες, οι οποίοι μάλιστα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής, δικαιούνται να απαιτήσουν ενισχύσεις από το κράτος ανάλογα με τις ανάγκες και τις ικανότητές τους.

Συμπερασματικά, λοιπόν, ανεξάρτητα από την προστασία ή όχι του αθλητισμού ως ατομικού ή κοινωνικού δικαιώματος, είναι σαφές ότι το Σύνταγμά μας με το άρθρο 16 παρ.9 προστατεύει τον αθλητισμό σαν θεσμό, διότι το Σύνταγμα εκτός από τα ποικίλα συνταγματικά δικαιώματα, που αποσκοπούν στην προστασία του ίδιου του δικαιώματος και του εκάστοτε φορέα αυτού, περιέχει και ορισμένες «θεσμικές εγγυήσεις», δηλαδή συνταγματικές εγγυήσεις, που αποβλέπουν στην συνταγματική κατοχύρωση και προστασία στοιχείων της κοινωνίας, τα πολιτειακής οργάνωσης ή της έννομης τάξης με σημαντική αξία για τη δομή και τη λειτουργία τους¹³⁷. Κατά συνέπεια, ο αθλητισμός λόγω της μεγάλης σπουδαιότητάς του έχει αναχθεί, όχι απλά σε δικαίωμα (ατομικό ή κοινωνικό) του κάθε προσώπου ξεχωριστά, αλλά κυρίως σε θεσμό, που χρήζει ιδιαίτερη προστασίας από το Σύνταγμα. Η

¹³⁶ Βλ. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, σελ 256.

¹³⁷ Βλ. Δημητρόπουλο, α.π., Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, Θ' Έκδοση, σελ.860 επ, 911 επ.

συνταγματική επιταγή του άρθρου 16 παρ.9, πέραν της οποιαδήποτε σχέσης της με κάποιο γενικό ή ειδικό δικαίωμα στον αθλητισμό, αποτελεί πρωτίστως το νομικό θεμέλιο, που δικαιολογεί τον περιορισμό στην άσκηση άλλων δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων και του ίδιου του δικαιώματος για ελεύθερη ανάπτυξη της ατομικής δραστηριότητας κατά την εφαρμογή τους στον χώρο του αθλητισμού ως θεσμού.

V. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Δημητρόπουλος Α., Παραδόσεις Συνταγματικού δικαίου, Τόμος Α, 2001
2. Παναγιωτόπουλος, Δ. «ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ Ι», Νομική Βιβλιοθήκη 2005.
3. Παναγιωτόπουλος, Δ. «ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΙΙ», Νομική Βιβλιοθήκη 2006.
4. Κουσουλής Σ. – Μαλάτος Α., Αθλητική νομοθεσία, εκδόσεις Σάκκουλα 2003.
5. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου.
6. Μαλάτος Α., Αθλητισμός και έννομη τάξη στην Ευρώπη, εκδόσεις Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου, εκδόσεις Σάκκουλα 2005.
7. Πατσανάρας Ν. , Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα – επετηρίδα αθλητικού δικαίου, εκδόσεις Σάκκουλα
8. Σταμίρης Γ. , Αθλητές και φίλαθλοι – Για μια κοινωνιολογία δικαίου.
9. Γ. Φαράντος (1996), Προλεγόμενα φιλοσοφίας του αθλητισμού.
10. Νικ.Πατσανάρας, Το ολυμπιακό φαινόμενο, εκδόσεις ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 2007.
11. Επετηρίδα αθλητικού δικαίου, Κατ' επάγγελμα αθλητική δραστηριότητα, εκδόσεις Α. Σάκκουλα 1997.
12. Γ.Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα τ.Β, Αθήνα 1991.
13. Α.Μανιτάκης, Το υποκείμενο των Συνταγματικών Δικαιωμάτων, Αθήνα – Κομοτηνή 1981.
14. Γ.Κασιμάτης, Συνταγματικότητας του άρθρου 36 Ν.75/1975, Το Σ 1976.
15. Ν.Αλιβιζάτος, Συνεργεία τηλεοπτικών σταθμών στα γήπεδα. Συνταγματικότητα της απαγόρευσης, ΤοΣ 1996.
16. Ν.Κουράκης, Δίκαιο των ανηλικών και δικαιώματα του ανθρώπου. Παλαιότερες και νεότερες τάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ανατ. Από τον τόμο του 42^{ου} Διεθνούς Σεμιναρίου Εγκληματολογίας, Αθήνα 1991.
17. Κ.Κρεμαλής, Το δικαίωμα για την προστασία της υγείας, Αθήνα 1987.

18. Κ.Ρέμελης, Οι περιορισμοί της συμβατικής ελευθερίας στον επαγγελματικό αθλητισμό, Δι.Δικ 1994.
19. Ν.Κλαμαρής, Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, Αθήνα 1989.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Panagiotopoulos, D. (2011). «Sports Law. Lex Sportiva & Lex Olympica». Ant. N. Sakkoulas Publishers.
2. Gardiner, S. (2006). Sports Law. Cavendish Publishing Limited. UK.
3. Weatherill, S. (2007). European Sports law. TMC Asser Institute. The Netherlands.
4. L.Silance, Les Sports et le droit, Paris – Bruxelles 1998, σελ.63 επ.

ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

1. <http://jurisprudence.tas-cas.org/sites/CaseLaw/Shared%20Documents/Forms/PerSport.aspx> .
2. <http://www.tas-cas.org/history>
3. http://www.asser.nl/upload/sportslaw-webroot/cms/documents/cms_sports_id59_1_ISLJ_2004-1-2Def.5.pdf